

Kršćanska biblioteka

www.monfortanci.com

MJESEC SRCA ISUSOVA

MJESEC SRCA ISUSOVA
IZ SPISA SV. MARGARETE MARIJE ALACOQUE

Kao put priprave za posvetu Srcu Isusovu

Naslov izvornika: *Il mese del sacro cuore dagli scritti di s. Margherita Maria Alacoque*

Pater J. Filograssi DI

Imprimatur: A. M. Jannotta, biskup Sorae, 20. 10. 1927.

Uvodni dio, dodatak, bilješke i prijevod na hrvatski: p. Miljenko Sušac SMM
misionar monfortanac

Zagreb 2020

SADRŽAJ

Uvodni dio

Predgovor prevoditelja	7
Život i duhovni put sv. Margarete	8
Od ukazanja sv. Margareti do uspostave svetkovine Srca Isusova i posvete svijeta Božanskom Srcu Isusovu.....	12
Ovaj mjesec Srca Isusova se može koristiti i kao priručnik pripreve za posvetu Srcu Isusovu.....	15
Kako ispravno shvatiti govor svetice o uzvišenim stupnjevima duhovnoga života.....	16
Kako ispravno shvatiti govor svetice o vlastitom poništenju i umiranju.....	24

MJESEC SRCA ISUSOVA Iz spisa sv. Margarete Marije Alacoque

Prvi dan	25
<i>Isus sv. Margareti daje poslanje da nas pouči ljubiti njegovo divno Srce</i> <i>Čudesna razlika između Isus i njegove zaručnice</i> <i>Molitva presvetom Srcu Isusovom po Marijinom zagovoru</i>	
Drugi dan	26
<i>Božansko Srce Isusovo počinje objavljivati se svetici</i> <i>Srce Isusovo, vrt naslada, stablo života, neshvatljivi ponor</i> <i>Jedan dan u božanskom Srcu</i> <i>Prikazanje samoga sebe Božanskom Srcu</i>	
Treći dan	28
<i>Isus po svetici otkriva beskrajna blaga svoga Srca</i> <i>Serafini sa sv. Margaretom ustanovljuju prvu udrugu u čast Srca Isusova</i> <i>Snaga zajedničke molitve na čast Srcu Isusovu</i> <i>Javna posveta Srcu Isusovu</i>	
Četvrti dan	30
<i>Isus daruje svoje Srce ljudima, kao zadnji napor svoje ljubavi i želi da ga</i> <i>se javno časti i na slikama</i> <i>Trajno sjećanje na ovaj dar</i> <i>Praktična zamisao o pobožnosti Presvetom Srcu</i> <i>Molitva ljubavi Srcu Isusovu</i>	
Peti dan	32
<i>Gospodin traži svetkovinu na čast svoga Presvetog Srca koje je toliko ljubilo ljude</i> <i>Prva čašćenja presvetog Srce u Paray le Monialu</i> <i>Gorljivost svetice za slavu presvetog Srca</i>	

Molitva posvete Srcu Isusovu koju je sastavila svetica

Šesti dan	33
<i>Časni naslovi presvetog Srca Isusova</i>	
<i>Osjećaj ljubavi i povjerenja</i>	
<i>Kako je Gospodin snažno privlačio srce sveticice</i>	
<i>Čežnje Srcu Isusovu</i>	
Sedmi dan	35
<i>Isus hoće da pobožnost Njegovom Srcu nadvlada protivljenja po ljubavi i blagosti</i>	
<i>Svetica prikazuje samu sebe za žrtvu na čast presvetog Srca</i>	
<i>Prva proslava presvetog Srca u Paray le Monialu</i>	
Osmi dan	37
<i>Planovi ljubavi Presvetog Srca s onima koji prihvate ovu pobožnost</i>	
<i>Božanska obećanja</i>	
<i>Iz sjedinjenja sa Presvetim Srcem se crpi gorljivost služenja Bogu</i>	
<i>Čin čiste nakane</i>	
Deveti dan	38
<i>Presveto Srce traži zadovoljštinu za nezahvalnost ljudi prema ljubavi koju nam je iskazao po svojoj Muci</i>	
<i>Svetica je izabrana žrtva nadoknade za uvrede nanesene Božanskom Srcu</i>	
<i>Grešnici u svijetu i posvećene duše zbog kojih trpi Božansko Srce</i>	
<i>Molitva nadoknade</i>	
Deseti dan	40
<i>Pričest nadoknade na prvi petak u mjesecu</i>	
<i>Sveta ura</i>	
<i>Druge pobožne vježbe koje je Isus htio da se mole u čast njegova Srca</i>	
<i>Čin kajanja</i>	
Jedanaesti dan	42
<i>Božanska velikodušnost presvetog Srca prema dušama koje su gorljive za njegovu slavu</i>	
<i>Srce Isusovo je stablo života čiji plodovi se trebaju dijeliti po cijelom svijetu</i>	
<i>Što je svetica kazala novakinjama o uspostavi pobožnosti Srcu Isusovu</i>	
<i>Čežnje Srcu Isusovu</i>	
Dvanaesti dan	44
<i>Božansko Srce</i>	
<i>Presveto Srce izabire sveticu kao oltar na kome će gorjeti plamen njegove ljubavi</i>	
<i>Život žrtve i predanja ljubavi presvetog Srca</i>	
<i>Prošnja presvetom Srcu Isusovu</i>	
Trinaesti dan	45
<i>Srce Isusovo izvor svetosti</i>	
<i>Opomene za napredovati na putu svetosti</i>	
<i>Svetica izabire sigurniji put da doći do svetosti</i>	
<i>Čin ljubavi i klanjanja presvetom Srcu</i>	

Četrnaesti dan	47
<i>Srce Isusovo želi da ga ljubimo više činima nego riječima</i>	
<i>Opomene podrške za duše u njihovim borbama</i>	
<i>Presveto Srce daje snagu da pobijedimo sami sebe</i>	
<i>Molitva Gospodinu kao žrtvi</i>	
Petnaesti dan	48
<i>Božansko Srce, učitelj kreposti</i>	
<i>Poticaji na prakticiranje poniznosti i blagosti</i>	
<i>Kreposti rastu pod utjecajem Božanskog Srca</i>	
<i>Način kako upisati svoje ime u Srce Isusovo</i>	
<i>Zazivi presvetom Srcu</i>	
Šesnaesti dan	50
<i>Posebne ljubavi Srca Isusova</i>	
<i>Poniznija duša će biti bliskija Božansko Srce</i>	
<i>Duša koja se vi ogoli i liši svega zadobit će više koristi</i>	
<i>Čežnje Srcu Isusovu</i>	
Sedamnaesti dan	52
<i>O onome što presveto Srce više ljubi</i>	
<i>Poslušniju dušu Srce Isusovo čini pobjednicom</i>	
<i>Šutljiviju dušu Srce Isusovo će bolje poučiti</i>	
<i>Duša koja više ljubi, biti će više ljubljena</i>	
<i>Savez ljubavi u obliku molitve</i>	
Osamnaesti dan	54
<i>Srce Isusovo, kormilar vjernoj duši u olujama života</i>	
<i>Poticaji na naše predanje Bogu</i>	
<i>Nježna briga kojom je Gospodin vodio sveticu</i>	
<i>Čin sjedinjenja s osjećajima Srca Isusova u Presvetom Sakramentu</i>	
Devetnaesti dan	56
<i>Sin ljubavi Srca Isusova</i>	
<i>Dijete Isus dan svetici kao uzor</i>	
<i>Uzdizanje duše Srcu Isusovu</i>	
Dvadeseti dan	58
<i>Duša treba nastojati da bude ugodno boravište Srcu Isusovu</i>	
<i>Margareta predlaže novakinjama da od svoga srca učine svetište Srcu Isusovu</i>	
<i>Ljubav i molitva, iz molitve se rađa ljubav</i>	
<i>Molitva Gospodinu, Kralju u Presvetom Sakramentu</i>	
Dvadesetprvi dan	59
<i>Srce Isusovo, dobro koje duša dobiva pričešćujući se</i>	
<i>Snaga utjecaja želja na Srce Isusovo</i>	
<i>Prakse svetece koje su svojstvene Bogu posvećenim dušama</i>	
<i>Utjecanje presvetom Srcu</i>	

Dvadesetdrugi dan	61
<i>Poziv na ljubav prema Isusu Kristu, našem prijatelju u Euharistiji</i>	
<i>Praktični poticaji za duhovno se okoristiti presvetom Euharistijom</i>	
<i>Gospodin kuša ljubav svoje zaručnice i otkriva joj tajnu koja se događa u duši nakon Pričesti</i>	
<i>Margaretina praksa duhovne pričesti</i>	
Dvadesettreći dan	63
<i>Ponori presvetog Srca Isusova</i>	
<i>Zavjet savršenstva</i>	
<i>Vježbanje u svetoj Ljubavi sve dovodi do jedinstva</i>	
<i>Molitva za sjedinjenjem s Gospodinom u svetoj misi tijekom pretvorbe</i>	
Dvadesetčetvrti dan	64
<i>Nutarnja stanja u kojima je svetica primala milosti od Gospodina</i>	
<i>Utisak trajne božanske prisutnosti u dušu svetice</i>	
<i>Izrazi ponizne zahvalnosti svetice</i>	
<i>Prikazivanje zasluga našeg Spasitelja Isusa Krista</i>	
Dvadesetpeti dan	68
<i>Svete jakosti božanske ljubavi</i>	
<i>Zbunjenosti svetice</i>	
<i>Što je grijeh u Božjem svijetlu</i>	
<i>Čin čiste ljubavi</i>	
Dvadesetšesti dan	71
<i>Ljubav prema presvetom Srcu Isusovu nadahnjuje gorljivost za spasenje duša</i>	
<i>Gorljivi poticaji svetice za pomoć dušama na putu spasenja</i>	
<i>Uzvišeni zavjet svetice</i>	
<i>Poleti ljubavi prema Srcu Isusovu</i>	
Dvadesetsedmi dan	73
<i>Duše iz čistilišta žele da se širi pobožnost presvetom Srcu Isusovu jer je ona sredstvo koje im jako pomaže u olakšanju njihovih patnji</i>	
<i>Poticajni primjeri</i>	
<i>Svetica preporuča sredstva kako pomoći trpečim dušama u Čistilištu</i>	
<i>Molitva Srcu Isusovu u svakoj potrebi</i>	
Dvadesetosmi dan	75
<i>Sva mudrost duše koja se želi suobličiti Isusu sastoji se u tome da Ga ljubi trpeći</i>	
<i>Križ, divna prisutnost triju osoba Presvetoga Trojstva</i>	
<i>Potpoma dušama koje nose križ</i>	
<i>Molitva Gospodinu, svemogućem liječniku</i>	
Dvadesetdeveti dan	77
<i>Koliko ljubavi prema križu može nadahnuti Srce Isusovo</i>	
<i>Iako je opojena ljubavlju prema križu, kuša njegovo trnje</i>	
<i>Užitci duša prožetih ljubavlju Srca Isusova</i>	
<i>Sjedinjenja s žrtvom Isusovom</i>	

Trideseti dan	80
<i>Trijumf presvetog Srca Isusova u poništenju svetice</i>	
<i>Herojska odvažnost svetice u trpljenjima</i>	
<i>Misao koju je o sebi imala svetica</i>	
<i>Molitva ranjenom Srcu Isusovu</i>	

DODATAK: posebne pobožnosti, molitve i posveta Srcu Isusovu

Zašto je lipanj posvećen Srcu Isusovu?.....	83
Veliko obećanje Srca Isusova, pobožnost devet prvih petaka i naše vječno spasenje.....	83
Obećanja Srca Isusova onima koji ga budu štovali.....	84
Sveta ura.....	85
Zlatna krunica.....	86
Litanije Srca Isusova.....	86
Kratki zazivi Presvetom Srcu Isusovu obdareni oprostima.....	87
Prošnja presvetom Srcu Isusovu.....	88
Dragocjeno prikazanje zasluga Presvetog Srca Isusova kao zadovoljštine za svoje grijehе. 88	

MOLITVE SRCU ISUSOVU ZA POSEBNE NAKANE 90

Molitva da se, po Isusovoj želji, što više raširi pobožnost prema njegovom Srcu.....	89
Molitva za umiruće.....	89
Molitva Presvetom Srcu Isusovu za duše u Čistilištu.....	89
Naknada za uvrede nanesene Euharistijskom Srcu Isusovu.....	89
Preobilna ljubav Srca Isusova.....	90
Uvrede učinjene Srcu Isusovu.....	91
Vježbe pobožnosti Srcu Isusovu.....	92

POSVETA SRCU ISUSOVU..... 93

Kako učiniti čin posvete i koliko ga često obavljati?.....	94
Čin slavljenja posvete Srcu Isusovu.....	94
Osobna posveta presvetom Srcu Isusovu.....	98
Posveta kršćanske obitelji presvetom Srcu Isusovu.....	99
Posveta Srcu Isusovu sv. Margareta Marije Alacoque.....	99
Kako živjeti posvetu Srcu Isusovu u svakodnevnoj praksi vjere.....	99

Predgovor prevoditelja

Među najraširenijim pobožnostima u Katoličkoj Crkvi je pobožnost Presvetom Srcu Isusovu. Jedan od načina prakticiranja ove pobožnosti je svakako i mjesec Srca Isusova. Općenito je u Crkvi prepoznata važnost objava Srca Isusova sv. Margareti za širenje ove pobožnosti.

Do nas je došla knjiga *Mjesec Srca Isusova* sastavljena uglavnom od citata sv. Margarete o pobožnosti Srcu Isusovu iz njenih spis i njenoga života. Knjiga je toliko poticajna da smo odlučili prevesti je na hrvatski jezik. Na žalost pobožnost, a na poseban način praksa posvete Srcu Isusovu, je sve manje prisutna u vjerničkim krugovima. Čini nam se da se knjiga može koristiti i kao priručnik pripreve za učiniti čin posvete Srcu Isusovu zbog toga samo u hrvatskome prijevodu mi dodati taj podnaslov.

Sastavili smo uvodni dio i dodatak kojih nema u izvorniku jer smatramo da knjiga na takav način može poslužiti kao pravi i cjelovito priručnik pobožnosti Srcu Isusovu. U dodatku donosimo najvažnije molitve koje se u katoličkoj pobožnoj tradiciji mole na čast Srcu Isusovu.

Inače kad se govori o pobožnosti Srcu Isusovu ne radi se o jednoj pobožnosti među mnogima, nego je pobožnost Srcu Isusovu uzdignuta u Crkvi na posebno mjesto i nalazi se u središtu objave. Brojni su papinski dokumenti koji o tome pišu, a nama se kao najbolji uvod u ovu knjižicu čini citat iz *Direktorija o pučkoj pobožnosti i liturgiji* kojeg je izdala Kongregacija za Bogoštovlje i disciplinu sakramenata 2001. godine u Rimu.

«Shvaćen u svjetlu božanskoga Pisma, izraz *Srce Isusovo* označuje samo Kristovo otajstvo, cjelokupnost njegova bića, njegove osobe, razmatrane u svojoj najintimnijoj i bitnoj jezgri: Božji Sin, nestvorena mudrost, beskrajna ljubav, počelo spasenja i posvećenja za čitavo čovječanstvo. *Srce Isusovo* je Krist, utjelovljena i spasiteljska Riječ koja je, po sebi, nutarnja - s beskrajnom božansko-ljudskom ljubavlju - u Duhu protegnuta prema Ocu i prema ljudima, svojoj braći i sestrama.

Kao što su često podsjećali rimski pape, pobožnost Srcu Isusovu ima čvrst temelj u Svetome pismu. Isus, koji je jedno s Ocem (Iv 10,30), poziva svoje učenike na življenje u prisnome zajedništvu s njim, na usvajanje njegove osobe i njegove riječi kao pravila ponašanja, a sebe samoga objavljuje kao učitelja »krotka i ponizna srca« (Mt 11,29). Može se na stanovit način reći da je pobožnost Srcu Isusovu prijevod u bogoštovne okvire onoga pogleda, koji će prema proročkoj i evanđeoskoj riječi, svi kršćanski naraštaji usmjeriti prema onome koji je proboden (usp. Iv 19,37; Zah 12,10), tj. prema Kristovu boku probodenu kopljem iz kojega je potekla krv i voda (usp. Iv 19, 34), simbol »čudesna otajstva cijele Crkve«.

Ivanovski tekst, koji pripovijeda o pokazivanju Kristovih ruku i njegova boka učenicima (usp. Iv 20,20) i poziv koji Isus upućuje svetomu Tomi da pruži svoju ruku i da ju stavi u njegov bok (usp. Iv 20, 27) također je imao znatan utjecaj u nastanku i u razvoju crkvene pobožnosti prema Presvetome Srcu.

Ti i drugi tekstovi koji predstavljaju Krista kao vazmenoga Jaganjca - pobjedonosna, premda žrtvovana (usp. Otk 5,6) - bili su predmetom trajna razmatranja svetih Otaca, koji su otkrili njihova doktrinarna bogatstva i ponekad vjernike pozivali da prodru u otajstvo Krista kroz otvorena vrata njegova boka. Ovako piše sveti Augustin: «Ulaz je pristupačan: Krist je vrata. I za tebe se otvorio kada je njegov bok otvorilo koplje. Sjeti se što je iz njega izašlo. Izaberi dakle gdje ti možeš ući. Iz boka Gospodina koji je visio i umirao na križu provrela je krv i voda kada je bio proboden kopljem. U vodi je tvoje pročišćenje, u krvi tvoje otkupljenje».

Pobožnost prema Presvetome Srcu predstavlja veliki povijesni izražaj pobožnosti Crkve prema Isusu Kristu, svome Zaručniku i Gospodinu. Ona zahtijeva temeljni stav koji se sastoji

od obraćenja i zadovoljštine, ljubavi i zahvalnosti, apostolske zauzetosti i posvete prema Kristu i njegovu spasenjskome djelu. Zbog toga ju Apostolska stolica i biskupi preporučuju, promiču njezino obnavljanje: u jezičnim i ikonografskim izražajima; u posvješćivanju njezinih biblijskih korijena i njezine povezanosti s najvećim istinama vjere; u potvrdi primata ljubavi prema Bogu i bližnjemu kao bitnu sadržaju te pobožnosti». (*Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji*, str.137.s.)

Dao Bog da Srce Isusovo po zagovoru Majke Božje i sv. Margarete Marije Alacoque objavljivanjem ove knjižice udijeli obilje milosti i duhovnih plodova u hrvatskom narodu.

p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac

Život i duhovni put sv. Margarete

Margareta je dijete XVII. stoljeća. Rodila se 22. srpnja 1647. godine u selu Lautecour, pokrajine Charolois u Francuskoj. Njezin otac Klaudije Alacoque pripadao je intelektualnoj eliti francuskog društva, bio je sudac. Majka joj se zvala Filiberta Lamyu. Prvi svjesni čin male Margarete očitovao se u izvanrednoj odbojnosti prema bilo kojem grijehu. »I najmanja ljaga bila mi je nesnosnom mukom« - piše u autobiografiji. Kao djevojčica od četiri godine boravila je neko vrijeme kod svoje kume, koja je imala dvije služavke. Jedna od njih joj je bila veoma ljubazna, a druga jako oštra. Zanimljivo je da je mala Margareta više voljela ovu drugu, jer je bila u posvetnoj milosti, a ne onu ljubaznu, koja je nosila grijeh na svojoj duši. Nevina duša osjećala je spontano bijedu grijeha i mrzila ga od svega srca.

Ljiljanska djevojčica osjećala je u prvim trenucima životnog buđenja nebeski zanos za čistoćom. Otajstveni glas, koji je neodoljivo odzvanjao u dubini mladoga srca, nukao ju je na prostodušno prikazanje: »Moj Bože, tebi posvećujem svoju nevinost, tebi zavjetujem vječnu čistoću.« To je jednom iskreno rekla Kristu, zaručniku nevinih duša, za vrijeme podizanja na sv. Misi. Mala Margareta, dragi Božji biser, u prvom osvit mladoga bića zaneseno je zavoljela molitvu. Druga se djeca nestašno igraju, a ona se skriva u šumicu i moli. Kronicu moli na koljenima.

U osmoj godini izgubila je dragoga oca. Njezin je mladi život bio prepolovljen. Majka ju je predala u zavod sestara Klarisa u Charolles, koje su imale dužnost da njezinu životnu stazu usmjere pravim Božjim putem, obogate njezin mladi um potrebnim spoznanjem, a dušu uljepšaju kreposnom izgradnjom. U devetoj godini primila je prvu Pričest. Njezin intimni poljubac Kristu u času neizrecivog jedinstva imao je nedogledno značenje za razvoj njena mladog života. Od tada Margareta manje teži za zabavama.

Plemenite su i idealne naravne duhovne sklonosti, koje se očituju u mladim nadobudnim dušama. Ali dobre težnje ne znače prokušanu krepost. Izgradnja napreduje polako, a krepost se postiže ustrajnim vježbanjem. Najbolje je sredstvo napretka bol. Margareta je болоvala u ranoj mladosti četiri godine. Zavjetovala se Gospi i odmah je čudesno ozdravila. Time joj je Gospodin iskazao neobičnu sklonost, pažnju i ljubav.

Nakon bolesti kod Margarete se zapažala nestašna želja za zabavama i ispraznim uljepšavanjem, a motiv je bio dopadnost. Ova pojava očitovala je mladoj djevojčici, da sve Evine kćerke boluju od neuglednih sitnica, koje treba otkloniti, ako želimo ostvariti pravu svetost. I dragi Bog je započeo čistiti ovu mladu dušu. Kućnu Kalvariju sačinjavale su njezina baka, teta po ocu i služavka. U Božjoj školi trpljenja brusio se ovaj mali biser. Kušnje su bile uspješne. Margareta je uzljubila trpljenje.

Usporedo s čežnjom za trpljenjem Margareta je osjetila da je razmatranje veoma veseli. To je važna točka duhovnog života. Nama je poznato, iz Margaretina života, da ju je sam Krist poučavao pravom razmatranju. Ako još k tome dodamo njezinu žarku želju za sv. Pričešću, koja se počela zapažati u isto vrijeme i ako ne propustimo iz vida činjenicu, da je

počela zaneseno ljubiti Presveti Sakrament i da pred njim nije nikada osjećala umora, onda možemo sa sigurnošću ustvrditi, da je njezin duhovni život doživio preobrazbu i uputio se stazom koja će je uza sve eventualnosti sigurno dovesti do Božjeg Srca.

Prva očitovanja duhovnoga poleta bila su izražena u mladenačkoj ljubavi prema siromasima. Margareta ih je materijalno pomagala, dvorila i cjelivala njihove rane. Još veću ljubav pokazala je prema siromašnoj djeci, koju je okupljala i učila ih katekizam.

Sasvim je očito, da je Margaretina duša počela čeznuti za pravom svetošću. Isus joj je saopćio da će to najlakše postići ako zavjetuje evanđeoske zavjete: čistoću, posluš i siromaštvo. Margareta je na prvi mah razumjela Kristov savjet i htjela ga objeručke prihvatiti. No, majka se usprotivila njezinoj plemenitoj želji da postane redovnica i htjela ju je udati, jer je uglednih prosaca bilo i na pretek. Tada su za Margaretu nastali dugi dani kušnje i žrtve. Isus joj se ukazuje u ranama i kori je zbog neodlučnosti, a duh svijeta u ljubavnoj obrazini zlonamjerno se približio i lažno šaputao...

Konačno je ipak nadjačala ljubav. Majka joj je dopustila da može poći u samostan. Ali u koji? U uršulinke? Ne! Ona želi u samostan Marijinih Kćeri od Pohođenja. U to vrijeme opet joj je oboljela majka. Nemojmo obescijeniti ni ovaj križ, niti ga shvatiti kao slučajni događaj u Margaretinu životu. Ova prigoda je uvjetovala da je njezina davna želja za križem dražesno procvala. Tada se izbrusio onaj njezin značajni poklik: »O moj dragi Spasitelju, kako bih bila sretna, kad bi ti odrazio u meni svoju patničku sliku!«

U životnom razdoblju dok još nije prešla prag samostana, Margareta nije imala sreće često se pričešćivati, iako je za Kristom živo čeznula. Rijetke dane duhovnog blaženstva ovako opisuje: »Dan uoči sv. Pričesti bila bih tako zaronjena u šutnju, da sam samo s velikom mukom mogla govoriti. A kad bih se pričestila, ne bih htjela ni jesti, ni piti, ni gledati, ni govoriti, od veličine utjehe i mira što sam osjećala. I sakrivala sam se, koliko sam mogla, da se naučim ljubiti svoje najviše Dobro, što me je toliko nukalo da mu uzvratim ljubav za ljubav...« Sretna nevina Margareta!

U školi božanske ljubavi iskristaliziralo se geslo Margaretina života: »Ili umrijeti ili pobijediti!« Kad je Margaretina majka pristala, da joj kćerka stupi upravo u željeni red Pohođenja i kad su mladoj sretnici spomenuli samostan u Paray-le-Monialu, ona je osjetila u srcu tajnoviti glas, koji joj je šaptao: »Da! Tu hoću da budeš!«

U dvadesettrećoj godini života ušla je u samostan. Razumljivo da je njezina majka veoma plakala, da je rodbina bila tužna. Značajno je istaknuti da ona nije ni suze prolila! U duši su joj odzvanjale Kristove riječi: »Pusti neka mrtvi ukopavaju svoje mrtve, a ti pođi te »osvajaj« kraljevstvo Božje.« (Lk. 9,60)

U duhovnom perivoju samostana od Pohođenja u Paray-le-Monialu mlada se kandidatkinja i nehotice isticala među svojim kolegicama većom duhovnom izgrađenošću. Pita svoju učiteljicu, da je pouči kako će što bolje razmatrati. Dala joj je prekrasan savjet: »Postavi se pred Gospodina kao platno pred slikara!« Taj je savjet Margareta oživotvorila. U samostanu je mogla ostvariti želju da dugo moli. Molila je uistinu veoma dugo, sate i sate, i to ne samo po danu, nego i po noći u svojoj postelji. Kad što je to znalo doseći sedam, osam pa i dvanaest sati.

6. XI. 1672. Margareta je položila redovničke zavjete. Tada se osjetila sretnom zaručnicom, koja samo Kristu pripada. Ona je osjećala nazočnost božanskoga Zaručnika, koji je ujediniio svoje srce s njezinim. »Gledala sam ga, osjećala sam ga uza se i slušala sam ga mnogo bolje, nego li se to može tjelesnim osjećajima...« — izjavila je sretna Margareta. Krist je tješi i priopćuje joj za duhovnih vježbi 1678. godine: »Jedi i pij sa stola mojih slatkih užitaka, da se okrijepiš i srčano stupaš, jer ti valja prijeći dug i hrapav put...«. Margareta je spremno koračala na stazi božanske izgradnje, koja ju je vodila ususret ranjenom Srcu.

Ne zaboravimo nikada, pobožni štovatelji Isusova Srca, da je božanska pedagogija spoj Tabora i Kalvarije! Margareta je i u samostanu pobolijevala od različitih bolesti. Jednom

joj je ručica od kotača na bunaru izbila nekoliko zubi i istrгла komadić mesa s lica. Duševne patnje su još teže. Njih je sotona Margareti naprtio u obilnoj mjeri. U samostanima žive ljudi, koji uvijek u sebi nose klicu ljudske nesavršenosti i prirodne sklonosti na zlo.

Sama je sv. Terezija Avilska u dugoj praksi ustanovila da su redovničke osobe često puta velika zapreka jedna drugoj na duhovnom putu. To je iskusila i Margareta. Nesavršenije sestre su je napadale, njezina su viđenja pripisivale sotoni, proglašavale su je opsjednutom, škropile blagoslovljenom vodom, i slično. Poglavarstvo reda bilo joj je odgodilo zavjetovanje, jer je navodno izvanredna i ne odgovara samostanskoj zajednici. Uza sve to, Krist je od Margarete tražio posluš. Kad se saznalo za to, odobrili su joj zavjetovanje.

Sve ove komponente Margaretina redovničkog života izgradile su kod nje proživljenu čežnju za križem. Krist joj je jednom pokazao križ posut cvijećem. Poučio ju je, da će cvijeće otpasti, a trnje ostati! To je neminovna logika pravog duhovnog života.

Zanimljivo je promatrati brušenje svetosti kod odabranih duša. Margareta je za vrijeme kandidature osjećala posebnu sklonost prema jednoj kolegici. Krist je opominje, jer on neće podvojenosti. On hoće savršenu posrednicu svoga ranjenog Srca. Rekao joj je otvoreno: »Prevelika me moja ljubav navela, da ti budem učiteljem, da te učim i odgajam na svoj način i prema mojim nakanama«. U Kristovoj školi Margareta se očistila od stvorova, laganog samoljublja, sitnih taština. U tim je trenucima Isusova nazočnost bila za nju bolna, ali i spasonosna.

Margareta je znala da će je razmatranje Kristovih patnja dovesti do odluke o naknadi i zadovoljštini. Ona je stavila ljubav pod žrvanj žrtve, da je usavrši do neizmjernosti. U ovoj perspektivi ne iznenađuje nas opis viđenja Presvetoga Trojstva: »Činilo mi se, da mi vječni Otac daje vrlo veliki križ, pun trnja i okićen svim drugim oruđima Muke, i veli mi: Evo, kćeri, dajem ti isti dar kao i svojemu Sinu! — A ja ću te, reče mi gospodin Isus Krist, pribiti na nj, kao što sam i sam bio pribit, i bit ću ti vjeran drug. — Treća mi od tih presvetih Osoba reče, da je Ona sama ljubav i da će ona sve dovršiti čisteći me...«.

Izgrađenu Margaretu odabralo je Srce Isusovo za svog novovjekog apostola i posrednika, kada je u našim danima htjelo duhovno obnoviti svijet. Margareta je umrla 17. XI. 1690. Liječnik je izjavio: »Ljubav je bila jedini uzrok njezinih boli i njezine smrti!« Papa Benedikt XV proglasio ju je svetom 16. V. 1920.

Četiri velika ukazanja Srca Isusova sv. Margareti Alacoque

Nakon sažetog presjeka životnog duhovnog puta sv. Margarete, privilegirane odabranice žrtvovanog Isusova Srca, opravdano nas zanimaju velika ukazanja, kojima je Krist odlikovao svoju dragu sveticu. Zanimaju nas ova četiri ukazanja Srca Isusova, jer je u njima izražena velika ljubav Neba prema kršćanima novoga vijeka.

Prvo veliko ukazanje Srca Isusova vjerojatno je bilo 1673. Sv. Margareta je za vrijeme odmora, koji je bio predviđen samostanskim dnevnim rasporedom, iskoristila priliku da se pobožno pokloni presvetom Oltarskom Sakramentu. Evo, što ona piše u autobiografiji:

»Osjetih se tako snažno prožeta Božjom nazočnošću, da zaboravih i sebe i mjesto na kojemu sam se nalazila, pa se predadoh tomu božanskomu Duhu izručujući svoje srce sili njegove ljubavi. On me ostavi da dugo počivam na njegovim božanskim grudima, gdje mi otkri divote svoje ljubavi i neiskazane tajne svoga presvetoga Srca, koje mi je do tada sakrivao. Otkri mi ih po prvi put, ali tako zbiljski i osjetljivo, da nisam mogla sumnjati ... Reče mi: Moje Božansko Srce toliko ljubi ljude, da ne može više u sebi zadržati plamen žarke ljubavi, pa treba da ga širi tvojom pomoći. Treba se očitovati ljudima, kako bi ih obogatilo svojim dragocjenim blagom, što ga otkrivam tebi, a koje sadrži sve posvećujuće i spasonosne misli, koje su potrebne da se oni izvuku iz bezdana propasti . . .«

Nakon ovih spasonosnih priopćenja Isus je uzeo Margaretino srce, stavio ga u svoje ražareno u božanskoj ljubavi, opet vratio u njezine djevičanske grudi. Margareta je u tom

nezaboravnom trenutku plovila beskrajnim morem nebeskog zanosa i miline. Božanski znak u prvom velikom ukazanju bila je — zatvorena sveta rana Isusova boka. A otvorena pouka, koja rezultira iz svega jest: Srce Isusovo ljubi ljude i hoće, iz ljubavi, da ih sve spasi!

Drugo veliko ukazanje Srca Isusova zbilo se 1673. ili 1674. godine. Margareta je vidjela sveto Srce Isusovo izvan Kristova tijela. Motrila ga je na ognjenom prijestolju, bilo je prozirno kao kristal, sjajnije od sunca, označeno predivnim zrakama. Na njemu je jasno vidjela ranu, motrila ga je ovijena trnovom krunom, a u nj je bio usađen križ. Sve je to Margareta promatrala svojim očima. Krist je tumačio Margareti da sve njegove muke izviru iz ljubavi prema ljudima. Od utjelovljenja On je u svom Srcu nosio krvavi križ boli i muke.

»Isus me pouči, veli sv. Margareta, kako je od žive želje da ga ljudi ljube i da ih povuče s puta propasti, u koju ih hrpimice ruši sotona, naumio objaviti ljudima svoje Srce i dati im u ovim posljednjim stoljećima ovaj zadnji napor svoje ljubavi, predmet i pomagalo tako prikladno da ih uputi na pravu ljubav prema njemu...«

Za drugog velikog ukazanja Isus traži otvoreno, da bude čašćen u liku tjelesnoga Srca. Štovateljima je obećao mnogovrsne blagoslove. Time je Krist jasno i nedvojbeno izrazio svoje božanske i dalekovidne želje.

Treće je veliko ukazanje Srca Isusova sasvim vjerojatno bilo 1674. godine. Evo što o tom piše sv. Margareta :

»Jednom, kad je bio izložen presveti Sakrament..., ukaza mi se Isus Krist. . . , sav blistajući u slavi, sa svojih pet rana, sjajnih kao pet sunaca. Iz toga su svetoga čovječstva izlazili plamenovi sa svih strana, naročito iz njegovih božanskih grudi, koje su naličile na žarki oganj, i otvorivši se grudi, otkrivale mi ljubazno Srce koje ljubi i koje je bilo živim vrelom tih plamenova.«

Isus se za trećega ukazanja tužio Margareti na nezahvalnost ljudi. Zahtijeva da se na tu nakanu pričešćuje, posebno u prve petke svih mjeseci. Traži da obavlja Getsemansku uru, u noći od četvrtka na petak od 23 do 24 sata i obećava joj dati poklon, dio svoje smrtne žalosti iz Maslinskog vrta. Jasno su izražena tri važna momenta za ovog ukazanja: Ljubav prezrena - ljubav žrtvovana - ljubav pomirbena.

Četvrto veliko ukazanje Srca Isusova zbilo se u osmini Tijelova 1675. godine, vjerojatno 16. lipnja. Margareta je bila pred Presvetim Sakramentom. Isus joj se ukazao u tjelesnom liku, sa Srcem na grudima. Taj prizor je ovjekovječen na nebrojenim slikama svetoga Srca. Tom prilikom Isus je rekao:

«Gle ovo Srce, koje je toliko ljubilo ljude, te se posve iscrpilo i uništilo da im dokaže svoju ljubav, a za uzvrat od većine primam samo nezahvalnost, koju mi iskazuju u ovom Sakramentu ljubavi svojim nepoštovanjem i svetogrđima, hladnoćom i prezirom. A najviše me boli što tako rade srca, koja su mi posvećena. Stoga tražim od tebe, da prvi petak iza osmine presvetoga Sakramenta bude određen za posebnu svetkovinu, kojom će se častiti moje Srce tako, da se na taj dan prima sv. Pričest, da mu se javnim priznanjem nadoknađuje za ružne uvrede što ga snalaze dok je izložen na oltaru. Također ti obećavam, da će se moje srce raširiti i izliti u obilju darova svoje božanske ljubavi na one koji mu dadu tu čast i koji porade da mu se ona daje.«

Treba li objašnjenje ovim Kristovim riječima ili uopće ukazanjima njegova božanskog Srca sv. Margareti? - Ne! Kristove su nakane jasne! Margareta je odabrana za novovjekovnog evanđelistu ranjenoga Srca Božjega Sina. Blažen čovjek koji odgovori željama Srca Isusova!

Sv. Margareta Marija Alacoque i Kludije de la Colombiere. »Daj mi pomagalo - reče sv. Margareta Isusu za četvrtog velikog ukazanja - kojim ću izvesti, što zapovijedaš - Potraži moga slugu, veli Isus, i reci mu, kako ja hoću, da učini što god može za uvođenje ove pobožnosti i da razveseli time moje Božansko Srce. Neka ne klone zbog poteškoća na koje će

naći. Bit će ih. Neka zna, da je svemoćan onaj, koji se ne uzda u se, nego sve svoje pouzdanje stavlja u me!»

Tko je taj čovjek o kojemu govori Isus Margareti? Početkom 1675. godine, dođe isusovac Klaudije de la Colombiere u Paray za upravitelja isusovačke rezidencije. Kad je prvi put održao govor redovnicima od Pohoda, u Margaretinoj duši progovorio je Krist: To je onaj kojega ti šaljem!

O. Klaudije rodio se 2. II. 1641. godine u Delfinatu u Francuskoj. Mladost je proveo kreposno. Stupio je u Družbu Isusovu i ubrzo se proćuo u Lionu i drugdje kao vrstan profesor a naročito kao govornik. Prije ređenja bio je učitelj dvojici sinova poznatog ministra Colberta.

Srce Isusovo dovelo je o. Klaudija u Paray da postane pomoćnik sv. Margareti u velikom djelu apostolata ranjene Ljubavi. Margaretu su bili neki proglasili žrtvom iluzije sotonskih prijevara, pa su nad njom molili i egzorcizam. Njezina poglavarica povjeri o. Klaudiju da ispita Margaretin slučaj. Nakon dugih istraživanja, razmišljanja i molitava o. Klaudije donese zaključak o ispravnosti Margaretinih objava. Za to uvjerenje podnio je mnogo kritike. Ali on se na to nije uopće osvrtao. Na prvi petak iza osmine Tijelova, 21. VI. 1675. godine, posvetio se Srcu Isusovu. Istoga dana obavila je također posvetu Srcu Isusovu i sv. Margareta.

Tako se ispunilo njezino viđenje, koje je imala, dok je jednom otac Klaudije misio u njihovoj crkvi. Ukazalo joj se, naime, Srce Isusovo kao goruća peć. Vidjela je uz Srce Isusovo još dva srca, koja su ušla u Kristovo Srce, da se s njime sjedine.

O. Klaudije bio je premješten u Englesku za propovjednika na dvor vojvotkinje Marije od Este koja je bila udata za vojvodu od Yorka, potonjega kralja Jakova II. U Londonu je otac Klaudije uspješno širio pobožnost Srcu Isusovu. Zle duše to nisu mogle podnositi. U dva sata poslije ponoći 24. XI. 1678. godine bio je uhapšen i bačen u tamnicu, navodno zbog veleizdaje države. Pred sudom se za to divno obranio. Ali nije se mogao obraniti od optužbe da je mnoge anglikance obratio Srcu Isusovu. Zato ostade u tamnici gdje je prisustvovao smrti mnoge svoje duhovne braće isusovaca. Na intervenciju francuskoga kralja Ljudevita XIV pušten je na slobodu, ali je morao otići iz Engleske.

Zbog bolesti, koja je bila posljedica zatvora, napustio je zemlju progonstva tek 1679. godine. Posjetio je Paray, kad je Margareta bila u velikim napastima. Otišao je na službu u Lion. Zbog promjene zraka opet dođe u Paray. Zdravlje mu je bilo sve slabije. Liječnici mu savjetovaše da pođe u rodni kraj. Margareta mu saopći da Isus traži u Parayu žrtvu njegova života. Htio je udovoljiti redovničkoj poslušnosti, ali bolest ga spriječi. Naskoro je umro u Parayu. Nad njim se savršeno ispunila riječ sv. Margarete: »O kako je slatko umrijeti onomu, koji je vjerno služio Srcu Isusovu!«

Od ukazanja sv. Margareti do uspostave svetkovine Srca Isusova i posvete svijeta Božanskom Srcu Isusovu

Put do uspostave svetkovine Srca Isusova. Naša je nakana, da donesemo što jasniji pregled povijesnog razvitka uzvišene pobožnosti Srcu Isusovu. Uvjeren sam, da kršćanski vjernici dijele sa mnom mišljenje o opravdanosti ovog izlaganja i da će povijesne činjenice pozitivno utjecati na buđenje naše osobne pobožnosti prema ranjenome Srcu našega Spasitelja.

Uvjeren sam da nas sasvim opravdano zanima i razvoj pobožnosti objavljenoga Srca od smrti sv. Margarete do danas, jer ćemo samo na taj način steći zaokruženu i potpunu sliku o čitavom pitanju. Toj temi posvećujemo ovo izlaganje.

Vidjeli smo da se u godinama 1672. do 1675. Srce Isusovo javno objavilo nama ljudima preko ponizne redovnice sv. Margarete-Marije Alacoque. U tim ukazanjima Krist je jasno i otvoreno izrazio svoje božanske želje, koje bismo mogli sažeti u četiri točke: *I. Srce*

Isusovo bezuvjetno hoće da bude štovano u tjelesnom liku, simbolu njegove neizmjerne božanske ljubavi prema svim ljudima. 2. Kristovo objavljeno Srce apsolutno zahtijeva da bude čašćeno javnim štovanjem. 3. Srce Božjega Sina traži za se posebnu svetkovinu, i to u prvi petak po tijelovskoj osmini. 4. Ranjeno Isusovo Srce traži opću nadoknadu za nebrojene uvrede koje mu ljudi svaki dan obilno nanose. U tu svrhu posebno traži naknadnu sv. Pričest koja je moćno sredstvo zadovoljštine i lako pristupačno svakom vjerniku. Naknadnu pričest Srce Isusovo naročito želi u prve petke u mjesecu.

Iz dosadašnjeg izlaganja vidljivo je da je u drugoj polovini XVII st. umro sv. Ivan Eudes, začetnik, promicatelj i ostvarivač liturgijskog štovanja Srca Isusova. Za njim je poletio u krilo proslavljenoga Srca i sv. Klaudije de la Colombiere.

Možda nam se na prvi mah i to nehotice, nakon svih ovih nabranja i izlaganja, pojavi pred očima svijesti neočekivano, ali ne baš isprazno pitanje: Zar će njihovom smrću zastati ovo veliko djelo? O, ne! Tek sada i počinje veliko osvajačko djelo božanskoga Obnovitelja, koji je u danima novoga vijeka i otvorio svoje Srce da ljudi naših dana kroz otvorenu ranu upoznaju veliku ljubav i velikodušno joj odgovore. Vrijeme iza objavljenja Srca Isusova jest vrijeme njegovih pobjeda i trijumfa.

Godinu dana prije smrti sv. Margarete isusovac o. Croiset napisao je djelo o Srcu Isusovu (1689). Godinu dana po njezinoj smrti izdao je novo izdanje s dodatkom životopisa Božje odabranice. Red Pohoda i Družba Isusova neumorno su i živo širili pobožnost Božanskomu Srcu. Prijem kod tadanjih vjernika bio je izvanredan, ali ne zbog novosti pobožnosti, nego zbog uzvišenosti samog predmeta i spasonosnih učinaka. Međutim, ova novost u Kristovoj Crkvi uzbudila je jaku i veliku opoziciju.

Nemojmo zaključiti naprečac, da su protivnici nove pobožnosti bili isključivo iz redova jansenista. Istina, jansenisti su predvodili tu borbu, jer njihovo hladno srce nije moglo izdržati blagotvorni žar topline i ljubavi Isusova Srca. Ali i među samim katolicima bilo je protivnika započetoj pobjedi svetoga Srca. Neki su od njih dobronamjerno smatrali ovu novost sektom, koja bi mogla uznemiriti čitavu Crkvu i nanijeti joj brojne neugodnosti. Samo ime ove pobožnosti postalo je nedrago, odbojno, na sam njen spomen toliki su se vrijeđali. I u samom Redu od Pohoda i u Družbi Isusovoj, službeni predstavnici bili su sasvim oprezni, što je samo po sebi razumljivo i preporučljivo, ali nipošto nisu bili protivni novoj pobožnosti, kao takvoj. Između ova dva nakovnja brusila su se mišljenja, taložila uvjerenja, klesao ispravan pojam.

Istovremeno dok je bilo u jeku prvi otpor prema pobožnosti Srcu Isusovu, množe se bratovštine u čast svetoga Srca, podižu se kapele, posvećuju oltari, održavaju brojne propovijedi. Cijela Francuska već zna za ovu pobožnost. Doprla je brzo i do Kanade, zatim sve do krajnjega Istoka. Među tadašnje revne promicatelje nove pobožnosti ubrajamo Boudona, Simuna Gourdana i druge. Brojne redovničke zajednice, rasijane po čitavom katoličkom svijetu, otvaraju širom vrata pobožnosti Srcu Isusovu, što je po sebi i shvatljivo ako poznajemo bar bitne obrise nutarnje redovničke konstitucije. Možda je najzgodnije odmah nadovezati i naglasiti da su samostani najaktivniji i najbolji promicatelji pravih pobožnosti. To se obistinilo i u ovom slučaju. I još nešto. Božje je djelo nemoguće zaustaviti u pobjedničkom naletu. Što više protivnika, to sigurnija pobjeda!

Poslije obilnih uspjeha koje je postigla pobožnost Srcu Isusovu u prvim godinama nakon svećanih ukazanja Krista sv. Margareti, nešto osobnom izgradnjom pojedinaca, a još više značajnom duhovnom obnovom unutar Katoličke Crkve sazeo je zahtjev da se od Pape zatraži odobrenje svetkovine Presvetom Srcu Isusovu. Prvi pokušaj u tom pravcu učinili su Isusovci i redovnice od Pohoda. Sv. Stolica prema svojoj ustaljenoj praksi oprezno je motrila sve te pojave, pokrete i nastojanja i u zreloj šutnji čekala razvoj čitave stvari, a još više plodove, koji će najrječitije progovoriti za ili protiv. Time je i katoličkim teolozima

pružena mogućnost svestranog i slobodnog promatranja čitavoga pitanja u svoj svojoj složenosti i dalekosežnom značenju.

Ipak je Vatikan još od prvih primljenih molbi savjetovao redovnicama da se za različita odobrenja u vezi sa svetkovinom i pobožnošću prema Srcu Isusovu obraćaju svojim biskupima, koji su u tom nadležni i mjerodavni. I doista, tim putem došlo je do proslave blagdana Srca Isusova u Besanconu (1694), Longresu, Digioneu itd. Stvar je, može se reći, dobro prohodala.

Već 1693. godine Rim je odobrio bratovštine Srca Isusova i podijelio im oprost. To je obradovalo brojne pobožnike ranjenoga Srca, ali oni su ciljali još i dalje. Oni su svakako htjeli odobrenje blagdana.

Konačno je Klement XIII na molbu poljskih biskupa, uzeo u svestrano razmatranje pitanje svetkovine i pobožnosti Srcu Isusovu. Predlagači su mu podastrli temeljitu i sveobuhvatnu dokumentaciju. Nakon zrelog uvida u stvar, Sv. Zbor Obreda izrazio se u prilog odobrenja svetkovine božanskoga Srca. Papa je potvrdio odluku Kongregacije. Obrazac Mise u čast Isusova Srca za Poljsku i za nadbratovštine svetoga Srca odobren je 11. V. 1765. godine. Red od Pohoda postigao je 10. srpnja iste godine odobrenje svetkovine za svoju redovničku zajednicu. Iste godine francuski je episkopat gotovo službeno usvojio svetkovinu Srca Isusova i uveo je skoro u sve svoje biskupije.

Njihov primjer slijedile su i druge katoličke biskupije, redovničke zajednice itd. Svi su se žurili, da budu dionici ponuđenog privilegija. U dokumentu Sv. Zbora Obreda iz 1856. kaže se, da gotovo nema crkve na svijetu koja nije dobila ovu povlasticu. Istina, sve je to bilo samo privilegij, samo je bilo dozvoljeno svetkovanje blagdana Srca Isusova, a još nije bilo naređeno. Međutim, sve ove činjenice daju nam nesumnjivo naslutiti da je pobjeda na pomolu. Na molbu francuskih biskupa uveo je Pijo IX. 1856. godine obaveznu svetkovinu Srca Isusova za čitavu Katoličku Crkvu.

Put do posvete cijeloga svijeta Srcu Isusovu. Dosada iznesene povijesne činjenice svjedoče nam otvoreno i jasno o živom vrenju pobožnosti prema preslatkom Srcu Božjega, Sina, koje je započelo od časa svečanoga ukazivanja sv. Margareti i povećavalo se iz dana u dan sve jače i istaknutije. Nas, posebne prijatelje ranjenoga Srca, ova pojava nimalo ne iznenađuje. Mi se uvijek i u svakoj sličnoj zgodi, a pogotovo kad se radi o božanskom Srcu ljubavi, sjećamo Kristovih riječi: »*Dođoh da oganj bacim na zemlju, pa što hoću, nego da se zapali?*« (Lk 12,49). S druge strane, uvijek moramo imati u vidu da je katolička duša stvorena za širokogrudne izljeve odanosti i ljubavi. Dosljedno, božanska žrtvovana dobrotu jedina je bila u mogućnosti tu ucijepljenu duhovnu sklonost razviti do zamjernih visina zanosu. Kao potkrepu naše tvrdnje možemo navesti već spomenutu peticiju poljskih biskupa na Klementa XIII iz 1765. godine, u kojoj se navodi, da u samoj Poljskoj do toga vremena postoji najmanje 1090 bratovština Srca Isusova. Ovo ubrzano osnivanje bratovština rječito govori o općem gibanju i zanosu za pobožnost presvetomu Srcu.

Razumljivo je samo po sebi da su pojedinačne posvete Srcu ljubavi, dobrote i žrtve bile veoma brojne. Njihov broj poznaje samo dobro Kristovo Srce koje posebnim plamom gori prema svakomu svomu pobožniku i napunja ga blagoslovom.

Usporedo s pojedinačnim posvetama, osnivanjem bratovština i slično, sazrijeva i saznanje o obvezi ljubavi za naknadom ranjenomu Srcu Otkupitelja svijeta. Odvažne duše žrtve predstavljaju za Crkvu idealni dio Kristova duhovnoga stada.

Kad je službena crkvena vlast odobrila i uvela blagdan Srca Isusova, oduševljenje i zanos među katolicima raste sve više i jače. To je sasvim razumljivo, jer su tim činom raspršene kojekakve eventualne sumnje, a čitava stvar oslonjena je na temelje vječnog i nepogrješivog božanskog autoriteta.

Odmah su se požurili mnogi biskupi da božanskom Srcu posvete svoje biskupije. Redovnički poglavari nasljedovali su njihov primjer i obavili posvetu svojih duhovnih zajednica. Stopu u stopu slijedila su ih različita društva unutar naše Crkve. Vanjski trijumf Srca Isusova u novom vijeku obilježavaju svečane posvete mnogih država, dok konačno nije došlo i do same posvete čitavoga svijeta božanskom Srcu ljubavi i milosti.

Južnoamerička republika Ekvador obavila je prva — 15. VI. 1873. — posvetu ranjenomu Srcu Boga-Čovjeka, duhovnoga kralja čitavoga svijeta. Ovu svečanu i značajnu posvetu obavio je sam predsjednik republike neumrli mučenik Garcia Moreno uz sudjelovanje uglednih senatora i narodnih zastupnika, vojske i mornarice i brojnih građana. Posveta ove katoličke zemlje izvršena je u katedrali prijestolnice Quito pred kipom Srca Isusova, koji prikazuje Krista kako otvara svoje preslatko Srce i svoje premilostive ruke širi u zagrljaj ljubavi. Naglasio sam, da je posvetu učinio predsjednik Moreno. Dvije godine poslije obavljene posvete Garcia Moreno umire mučenički od 11 uboda, koje mu je zadao nožem razbojnik potplaćen od masonerije. U času razbojstva ubojica mu je doviknuo u uho: »Umri, bijedni zatorniče slobode!« Moreno mu je odgovorio mirno i svetački, dostojno viteza Srca Isusova: »Bog ne umire!!«

U isto vrijeme stižu brojne molbe Piju IX, da posveti čitav svijet Srcu Isusovu (1870—1871). Takvu molbu uputio je tuluški nadbiskup Desprez. Zatim isto moli i tadašnji direktor Apostolata Molitve o. Ramiere (u travnju 1875. godine), ali ne samo u svoje ime, nego u ime čitavoga članstva. Njegovu molbu potpisalo je i 525 biskupa. Papa je kao odgovor na te molbe dao odobrenje posvetnoj formuli Srcu Isusovu koju je preporučio za privatnu i javnu upotrebu. To je odobrenje učinjeno na dvjestogodišnjicu ukazanja Srca Isusova sv. Margareti. Taj datum - 16. VI. 1875. - smatraju povjesničari pobožnosti i štovanja Srca Isusova veoma značajnim.

Veliki i dalekovidni papa Leon XIII imao je zavidnu i jedinstvenu sreću, da je mogao obaviti posvetu čitavoga svijeta božanskomu Srcu Krista - Kralja. On je 25. V. 1889. godine izdao glasovitu encikliku o posveti ljudi Presvetomu Srcu Isusovu («Annum Sacrum» — Sveta Godina), kojom naređuje da se 11. lipnja spomenute godine ima posvetiti Srcu Isusovu sav katolički svijet i čitav ljudski rod. Sam papa obavio je u svojoj kapeli posvetu svijeta ranjenomu Srcu Spasitelja svijeta, u noći koja je spajala XIX sa XX stoljećem. U isto vrijeme obavio je istu posvetu u ime Kristova namjesnika u središnjoj bazilici kršćanstva, u crkvi apostolskog prvaka sv. Petra u Rimu, glasoviti i vrijedni kardinal Rampolla. Toj javnoj i svečanoj posveti prisustvovali su brojni vjernici kao predstavnici čitavoga svijeta.

Ovaj nezaboravni čin Leona XIII predstavlja i jest najveći vanjski novovjeki trijumf Srca Isusova, ispunjenje njegovih božanskih želja, izraženih za svečanih ukazanja sv. Margareti. Božansko Srce želi kraljevati i ispuniti ljubavlju sve stožere zemlje. I čitav svijet je malen njegovim božanskim željama, koje su neizmjerne, vječne i savršene. Nakon posvete svijeta Srcu Isusovu zaredale su još češće i istaknutije brojne posvete gotovo svih katoličkih država, biskupija i svetišta. Biskupi Crkve u Hrvata su 1923. prigodom Euharistijskog kongresa u Zagrebu posvetili hrvatski narod Srcu Isusovu.

Ovaj mjesec Srca Isusova se može koristiti i kao priručnik pripreme za posvetu Srcu Isusovu

U katoličkoj pobožnoj tradiciji imamo više primjera pobožnosti koje se obavljaju kroz jedan mjesec dana. A raširena je i praksa pripreme na posvetu koja traje jedan mjesec. Dosta je spomenuti *Pripravu na posvetu Isusu po Mariji* prema uputama sv. Ljudevita Montfortskoga koja je raširena diljem svijeta u Katoličkoj Crkvi.

Na sličan način onima koji budu čitali i razmatrali ovaj priručnik mjeseca Srca Isusova preporučamo da ga mogu koristiti i kao pripravu za posvetu Srcu Isusovu koju mogu učiniti

na kraju. Dobro je napomenuti da Srce Isusovo objavilo sv. Margareti kako želi i traži da Mu se posvetimo, cijeli svijet, narodi, obitelji i svaka duša ponaosob. I sama svetica se posvetila Srcu Isusovu. Za tu prigodu je napisala i posvetnu molitvu koju imate u dodatku skupa sa drugim obrascima posvete.

Oni koji žele koristiti ovaj priručnik kao put priprave za posvetu Srcu Isusovu, na kraju svakog dana mogu dati molitvu *Zlatne krunice* i *Litanija Srca Isusova*. A za posvetiti se Srcu Isusovu dosta je izmoliti posvetnu molitvu, ako je moguće bolje pred slikom Srca Isusova. Ako netko želi svečanije slaviti posvetu Srcu Isusovu kao u nekoj službi riječi u dodatku donosimo obrazac čina slavljenja posvete na takav način. Onima koji se posvete Srcu Isusovu preporučamo da se koji dan prije ispovjede, a na sam dan posvete, ili ako im to tada nije moguće koji dan kasnije, neka se pričeste s tom nakanom.

Kako ispravno shvatiti govor svete o uzvišenim stupnjevima duhovnoga života

Za svaki duhovni rast treba pred sobom imati cilj, a to je naše posvećenje. Sv. Margareta o tome govori kao sjedinjenju sa Srcem Isusovim. Zatim treba trajno gajiti želju da sve više rastemo u nutarnjem duhu posvete Srcu Isusovu. Svaki duhovni rast se ostvaruje u vremenu. Nama ljudima za sve treba vremena, posebno za duhovni rast koji se uvijek događa postupno i po etapama.

Ovaj mjesec posvećen Srcu Isusovu je uglavnom sastavljen od citata iz spisa i života svete. Sv. Margareta je došla do vrhunca duhovnog i mističnog života ovdje na zemlji te iz tog i takvoga svoga iskustva piše, potiče i poučava. Te njene poticaje treba mudrosno znati primijeniti na svoj osobni duhovni život i put rasta. Mi ne možemo, niti trebamo doslovno to učiniti, nego mi iz nauka i iskustva svetaca učimo zakonitosti duhovnoga života te onda to primjenjujemo na naše iskustvo i naš put duhovnoga rasta. To na slikovit način tako lijepo poručuje sv. Ljudevit Montfortski:

„I ako je katkada bilo svetaca ili drugih velikana, koji su molili za križeve, preziranja i poniženja, iste tražili, a katkada si ih dapače sami pribavili svojim zasebnim ponašanjem, moramo dobro to upoznati i diviti se izvanrednom djelovanju Duha Svetoga u takovim dušama pa gledajući ovakvu krepost, moramo se istodobno sami u sebi poniziti, ne usuđujući se poletjeti toliko visoko, jer smo prema ovim brzim orlovima i ričućim lavovima samo pokisli pilići i umirući psi.“ (*Pismo prijateljima križa br.44*)

Zadobivanje kreposti na putu prosvjetljenja i rast u njima sve do sjedinjenja s Bogom; postojane, ulivene i herojske kreposti

Kršćanska krepost je stalna volja vjernika činiti uvijek što je Bogu drago. Kreposnim nazivamo onoga koji ima odlučnu i postojanu volju, uvijek i na svakom koraku čini dobro. Što je težnja volje za dobrim jača i što čovjek stvarno više dobra čini, to je kreposniji. Za pojam su kreposti znali i pogani prije Krista. Ipak u življenju kršćanske vjere kreposni život poprima novo značenje.

Vjernik koji živi put čišćenja bori se protiv grijeha i njegovih uzroka, dotle se oni, koji su uznapredovali i idu putem prosvjetljenja bore da zažive u svojoj duši evanđeoske kreposti našega Gospodina Isusa Krista. No ipak, nema zato između ta dva puta nikakve protivnosti: put čišćenja pripravlja i uvjetuje put prosvjetljenja, a dobro proživljen put prosvjetljenja vodi dušu do sjedinjenja s Bogom. Oslobođajući se od grijeha i njegovih uzroka već se čovjek vježba u krepostima u njihovom prvom stupnju, što se očituje u borbi sa svim dimenzijama negativnog vidika kršćanskog života - duh svijeta, požude, strasti, grijesi krive slike o Bogu, sebi i duhovnom životu.

Prije svega Crkva ovako definira što je to krepost: „Uostalom, braćo, što je god istinito, što god časno, što god pravedno, što god čisto, što god ljubezno, što god na dobru glasu; je li što krepost, je li što hvale vrijedno - to neka vam je na srcu“ (Fil 4,8). Krepost je postojano i čvrsto raspoloženje činiti dobro. Ona daje osobi ne samo da dobre čine izvrši, nego da od sebe dade najbolje. Svim osjetnim i duhovnim silama kreposna osoba teži prema dobru; za njim teži i za nj se konkretnim činima opredjeljuje“. (KKC 1794)

A pozitivni vidik zadobivanja kreposti, u kojima se čovjek vježba na putu prosvjetljenja, usavršuju nas u odricanju samoga sebe i stvorenja i to Bogu za ljubav, kako bi se Boga i bližnjega čisto ljubilo te tako duša dolazi do sjedinjenja s Bogom. U prvom se slučaju naglašuje negativna strana, u drugom opet pozitivna, ali se jedna i druga lijepo nadopunjuju. Dakle na putu prosvjetljenja ne prestaje se vjernik vježbati se u mrtvljenju i u pokori, ali to ovdje čini u tom vidu da se sjedini i da nalikuje više Našemu Gospodinu.

Sredstva, iako ostaju u biti ista, razlikuju se samo u načinu kako se primjenjuju i kako ih vjernik proživljava: meditacija, koja je bila diskurzivna u kojoj je prevladavalo razmišljanje, postaje afektivna u kojoj prevladavaju osjećaji i čuvstva, iskustva veće Božje blizine, ulivena kontemplacija, kušnje, vršenje staleških dužnosti, apostolat sve to u uvijek iznova traženoj vjernosti Bogu vodi dušu do sjedinjenja.

Duhovni rast i rast u krepostima

Cilj puta duhovnoga rasta je da postanemo slični Našem Spasitelju, tako da On postane središte našeg života. Isus tako postaje središte naših misli. Vjernik se uživljava u njegov život i njegova otajstva, želi ga nasljedovati i snagom djelovanja Božje milosti postaje mu sličan. Evanđelje tako ima za vjernika uvijek nove čari i ljepote. Treba ga čitati polagano, u molitvenom ozračju s čuvstvom, i zanima ga svaki najmanji detalj iz Isusova života, a posebno Njegove kreposti. Tu nalazi neiscrpivu građu za razmatranje, uživa u razmatranju njegovih riječi, analizira ih do u sitnice i primjenjuje na sebe.

Rabeći razne primjere Isus nas podučava da put koji vodi u Život i u svetost uključuje potpun razvoj duhovnog života. On to prisposobljuje sa sitnim zrnom gorušice koje izrasta u veliko stablo na čijim granama mnoge ptice nalaze odmor; sa zrnom pšenice koje pada na tlo i daje obilan urod... Taj rast, koji nije pošteđen poteškoća i koji se ponekad može činiti spor, slikovito opisuje način na koji se raste u krjeposti. Posvećivanje svakodnevnog života iziskuje vršenje mnogih ljudskih i nadnaravnih krjeposti: vjere, nade, ljubavi, pravednosti, jakosti, marljivosti, odanosti, optimizma...

Da bi se razvijale, krjeposti zahtijevaju ponavljanje odgovarajućih dobrih djela, jer svako učinjeno djelo u duši stvara naviku koja olakšava vršenje sljedećega. Krjeposti sve više usavršavaju čovjeka, a u isto vrijeme olakšavaju mu činjenje dobra i omogućuju mu da spremno izvrši Božju volju. Bez krjeposti - tih dobrih navika koje se stječu ponavljanjem dobrih djela, uz pomoć milosti Božje - teško i s naporom ćemo izvršiti bilo koje dobro djelo, a ono koje uspijemo izvršiti, ostat će samo slučajan, izoliran događaj. Osim toga, bez krjeposti lakše se pada u slabosti i grijeh.

Ponavljanje djela s jednom te istom usmjerenošću ostavlja trag u duši u vidu sklonosti, navike koja dušu raspoložuje da se opredijeli za dobro ili loše u budućnosti, ovisno o tome činimo li dobra ili loša djela. Može se očekivati da će osoba koja je navikla dobro djelovati to nastaviti činiti i kada se suoči s poteškoćama; u tome je podržava sklonost, krjepost koja je postala dio osobe. Zbog toga je vrlo važno da pokora iz duše izbriše tragove grijeha iz prošlosti kako bi se uklonila sklonost k zlu. Što su ozbiljniji padovi i što je dulja odvojenost od Boga, potrebna je i tim veća pokora, jer je trag koji je ostavljen na duši puno dublji i teže ga je ukloniti.

Vježbanje krjeposti u svakome nam trenutku pokazuje put koji vodi Gospodinu. Kada, uz pomoć milosti, kršćanin ne nastoji samo izbjeći grješne prigode i snažno se odupirati napastima, nego nastoji postići svetost koju Bog od njega traži, on postaje sve više svjestan da kršćanski život zahtijeva razvoj krjeposti, kao i očišćenje vlastite prošlosti od grijeha i manjkavoga odgovora na milost. Rast u svetosti je rast u čistoći ljubavi, a to podrazumijeva vršenje i svih drugih krjeposti dan za danom, ustrajno, u sredini i u okolnostima u kojima živimo.

Kršćanin je pozvan vježbati se u krjepostima u redovnom životu, u svim okolnostima: lakim, teškim ili najtežim. Upravo kao što se biljka hrani iz zemlje u koju je pustila korijenje, tako u nadnaravnom životu kršćanina krjeposti puštaju korijenje u sva životna područja: posao, obitelj, radosti i tuge, dobre i loše vijesti...

Gospodin ne traži nemoguće. Od svih kršćana očekuje se život u potpunom skladu s kršćanskim krjepostima, čak i u ozračju koje izgleda da kršćanina sve više udaljuje od Boga. Bog će udijeliti potrebne milosti koje će nas održati vjernima i u teškim okolnostima. Osim toga, uzoran kršćanski život učinit će da Kristov nauk postane privlačan i ostalima, bivajući tako sredstvom ponovne evangelizacije svijeta.

Mnogi kršćani, izgubivši nadnaravni vidik, a s njime i stvarni utjecaj milosti na svoj život, počinju razmišljati kako je Kristov ideal potrebno prilagoditi da bi ga mogli živjeti ljudi ovoga vremena. Upadaju u kompromise kada je u pitanju posao ili bračni moral, prepuštaju se utjecaju ozračja slobode i senzualnosti kojima su okruženi te traže užitke i lagodan život kao i svi drugi.

Našim vlastitim životom morali bismo - uz sve pogriješke, kojima se ne smijemo prilagoditi nego ih se truditi prevladati - poučiti druge kako je kršćanske krjeposti moguće živjeti u svakom poštenom poslu te kako razumijevanje za nedostatke i pogriješke drugih ne podrazumijeva umanjivanje zahtjevnosti evanđelja.

Da bismo rasli u ljudskim i u nadnaravnim krjepostima, potrebno je moliti te, uz milost Božju, uložiti i osobni napor za njihovo vršenje u svakodnevnom životu, dok ne steknemo istinske navike, a ne samo privid krjeposti. Važno je stvoriti čvrstu odluku da ćemo usvajati krjeposti u svakodnevnom životu. Što više prakticiramo činjenje dobrih djela, to ćemo lakše izvršiti i ona sljedeća, istodobno se sve više poistovjećujući s Kristom. Naša Majka, Blažena Djevica Marija, uzor i škola svih krjeposti, naučit će nas kako ustrajati u tome zalaganju. Ako joj se obratimo za pomoć i savjet, ona će nam olakšati da postignemo ciljeve koje smo zacrtali u osobnom ispitu savjesti, koji će često biti usmjereni stjecanju određene konkretne krjeposti.

Kad se želimo vježbati u kojoj krjeposti, onda je najprije promatramo i studiramo u Isusu, podsjećamo se na njegove pouke i njegove primjere i u tom nalazimo najjače motive da i u sebi probudimo ta raspoloženja i te krjeposti. On je središte naših misli u Svetoj Misi i kod sv. Pričesti: liturgijske su molitve za nas izvrsno sredstvo da Ga studiramo. Napokon vjernik, koji ide putem prosvjetljenja, nastoji u duhovnom štivu bolje upoznati nauk Isusa Krista, posebno njegov duhovni nauk, a to je upravo Isus, kojega takav traži u knjigama duhovnog sadržaja, a posebno je važno istraživati djela i živote svetaca.

Ovakva vrsta spoznaje u molitvi rađa ljubavlju i tako Isus postaje središte i naših osjećaja i čuvstava. Pa kako bi doista čovjek mogao proučavati svaki dan Isusa, koji, iako je sama dobrota i ljepota, ne bi bio predmet njegove posebne ljubavi? "Otkako sam upoznao Isusa Krista, rekao je Lacordaire, sve mi na Njemu izgleda dosta lijepo da Ga promatram s uživanjem". Kad su Apostoli na Taboru, vidjevši preobraženo čovječstvo Isusa Krista, bili kao zaneseni udivljenjem i ljubavlju, da su uzviknuli: "Dobro nam je biti ovdje!", koliko više nas mora zanositi ljepota uskrslog Spasitelja?

Pa kako, da Ga ne bismo ljubili, razmišljajući često o ljubavi, koju nam je posvjedočio i koju nam neprestano pokazuje u Utjelovljenju, Otkupljenju i u presvetoj Euharistiji?

Ustanovljenjem presvete Euharistije, On postaje naša hrana te zasićuje svojim Tijelom, svojom Krvlju, svojom dušom, svojim Božanstvom naše duše, koje Ga gladuju i žedaju. Umirući za nas na križu otkupljuje nas i oslobađa od ropstva grijeha, vraća nam duhovni život i daje nam najveći znak ljubavi, koji se može dati svojim prijateljima. Konačno, u nebu, Isus daruje samoga sebe kao nagradu, mi Ga posjedujemo kroz svu vječnost i u buduće se naša sreća poistovjećuje s Njegovom slavom. Nikada, dakle, ne ćemo moći dovoljno spoznati njegovu neizmjernu dobrotu i nikada Ga ne ćemo moći dosta ljubiti.

Upravo zato što vjernika privlače krjeposti koje u Isusu Kristu želi u sebi zaživjeti te iste kreposti čine da s Njime sačinjava samo jedno srce i jednu dušu. Čovjek osjeća da do tog sjedinjenja može doći samo ako se trudi imati iste misli, osjećaje i krjeposti svoga Prijatelja i Učitelja. I tako čovjek instinktivno nasljeđuje ono što ljubi. Tako Isus postaje središte naših čina, čitavog našeg života. Kada čovjek moli, postaje sličan Našemu Gospodinu u njegovom vjerskom stavu da slavi Boga i da s uspjehom moli za milosti koje mu trebaju. Kad opet radi, tada se sjedinjuje s nazaretskim Radnikom da radi poput Njega, Bogu na slavu i na spasenje duša. Kad vjernik želi da stekne kakvu krjepost, postaje sličan Isusu, koji je savršeni uzor dotične kreposti i s pomoću Njega čovjek nastoji da se u njoj vježba. Tako je dakle u svemu pa čak i u odmoru, sve to čovjek poduzima u zajedništvu s Isusom i u Njegovu duhu i to s nakanom da bolje radi u buduće za Božju slavu i dobrobit njegove Crkve.

Drevno je pravilo duhovnoga života da milost pretpostavlja narav. Ljudske krjeposti su temelj za one nadnaravne, a te nas pak neprekidno potiču da djelujemo kao ljudi dobra. No, nije dovoljno samo željeti posjedovati ove krjeposti. Moramo naučiti kako ih živjeti, učiti se dobrim djelima. Potrebno je stvoriti naviku stalnog vršenja čina odgovarajućih svakoj pojedinoj krjeposti, tako da zaista budemo iskreni, odani, nepristrani, vedri, strpljivi... Ljubav se očituje djelima, ne možemo ljubiti Boga samo riječima, već 'djelom i istinom' (1 Iv 3,18).«

Koliko god djelo posvećenja pripada jedino Bogu, On je u svojoj neizmornoj dobroti htio da je pritom nužna i ljudska suradnja te je našoj naravi dao sposobnost da se otvori nadnaravnom djelovanju milosti. Njegovanjem ljudskih krjeposti - jakosti, odanosti, istinoljubivosti, srdačnosti, ljubaznosti... - pripravljamo svoje duše na najbolji mogući način za djelovanje Duha Svetoga. Stoga je lako razumjeti da nije moguće vjerovati u svetost onih kojima nedostaju najosnovnije ljudske krjeposti.

Dakle, težnja za kršćanskom zrelošću, savršenstvom, svetošću i sjedinjenjem s Bogom po slobodnom rastu života milosti se potpuno ostvaruje i živi u dinamici ljudskog sazrijevanja. U tom smislu kršćanska zrelost i svetost se mogu ostvariti samo u ostvarenju ljudske zrelosti. Milost obično ne nadoknađuje nedostatke u ljudskoj zrelosti nego potiče i potpomaže vjernika da se trudi oko njene izgradnje. Zbog toga kršćanin u težnji za savršenstvom i svetošću nužno mora težiti i za ljudskim sazrijevanjem, a vrijedi i obrnuto. Svako autentično kršćansko sazrijevanje je istovremeno i ljudsko sazrijevanje. A najjasnije je to Crkva izrekla i na Drugom vatikanskom koncilu: „Tko slijedi Krista, savršenog čovjeka, i sam postaje više čovjekom“ (GS 41).

Rast u krjepostima događa se paralelno, u tom smislu što se ne možemo vježbati u moralnim krepostima, a da se istovremeno ne vježbamo u bogoslovnim i obratno. A u praksi svakodnevica vjernik se može usredotočiti samo na vježbanje u jednoj kreposti i to onoj za koju uviđa da mu je u tom periodu života najpotrebnija. Tako ne može čovjek gajiti krjepost kršćanske razboritosti, ako ga pri tome ne vodi svijetlo vjere, ako ga ne podržava nada i ako ga ne potiče ljubav prema Bogu. Isto tako vjera i nada pretpostavlja razboritost, jakost i umjerenost. A tako i s drugim krjepostima.

Da bi vjernik moga krjeposno živjeti, mora živjeti u milosti Božjoj. To Crkva izričito poručuje:

„Božja milost pročišćuje i uzdiže ljudske kreposti stečene odgojem, slobodnim činima i ustrajnošću uvijek obnavljanom s naporom. S Božjom pomoću, one kuju značaj i daju

lakoću u vršenju dobra. Krepostan čovjek je sretan što živi kreposno. Čovjek ranjen grijehom ne može lako očuvati moralnu ravnotežu. Dar spasenja po Kristu daje nam milost potrebnu da ustrajemo u traženju kreposti. Svatko mora uvijek moliti za tu milost svjetla i snage, pristupati sakramentima, surađivati s Duhom Svetim, slijediti njegove pozive da ljubimo dobro i da se klonimo zla“. (KKC 1810)

Svetačka katolička tradicija ovo nastojanje duše oko sjedinjenja s voljom Božjom naziva i čistoćom srca. Lallemand o tome uči: „Srce je čisto ako u njemu nema ništa što bi se i najmanje protivilo Bogu i djelovanju milosti. (Lallemand, *Nauk o duhovnom životu* III,1)

Postojane, ulivene i herojske kreposti

U duhovnom životu, na putu krjeposti, jednako je potreban red. Bez reda se u krjepostima ne ide naprijed. To znači: treba se u krjepostima vježbati po redu. Najprije se treba vježbati u onim krepostima koje su nam najpotrebnije. Vjernik potpomognut milošću može doći do postojanog nutarnjeg krjeposnog stanja i na takav način sjedinjenja s Bogom. Redovito u redovitim prilikama i poteškoćama života djeluje u evanđeoskom duhu i čini dobro u skladu s naukom Isusa Krista. Ipak svetačka tradicija ukazuje na skrivenu napast ovoga duhovnoga stanja, duhovnu oholost o kojoj često govori i sv. Margareta. Bog kako bi nas sačuvao od ove profinjene oholosti uvodi dušu u spoznaju njene vlastite bijede, što može biti jako mučno za dušu posebno u pravim takvim iskustvima.

Kako duša raste i kreposnom životu Bog je može obdariti i ulivenim krepostima. Ulivene kreposti su počela djelovanja koja Bog usađuje u nas da u nama imaju ulogu nadnaravnih sposobnosti i tako nam omogućuju da činimo zaslužne čine.

Postoji dakle bitna razlika između ulivenih i stečenih kreposti i to obzirom na postanak, na način vježbanja i na svrhu.

a) S obzirom na postanak, naravne se kreposti stječu ponavljanjem istih čina. Nadnaravne kreposti dolaze od Boga, koji ih ulijeva u dušu zajedno sa posvećujućom (habitualnom) milošću.

b) S obzirom na vježbanje, naravne kreposti, budući da se stječu ponavljanjem istih čina, daju nam lakoću da izvodimo slične čine spremno i veselo.

Naprotiv, nadnaravne kreposti, koje Bog stavlja u našu dušu, daju nam samo *moć* da činimo zaslužne čine s nekom sklonošću da ih izvodimo. Lakoća će doći istom kasnije mnogim izvršavanjem i ponavljanjem čina.

c) Što se tiče cilja, naravne kreposti idu za tim da se postigne neko pošteno dobro i usmjeruju nas prema Bogu Stvoritelju, dok nadnaravne kreposti idu za nadnaravnim dobrom i upravljaju nas prema Trojstvenom Bogu, onakvom kakvog spoznajemo po vjeri. I motivi koji nadahnjuju te kreposti moraju biti nadnaravni i svode se na prijateljstvo s Bogom: vježbam se u razboritosti, pravednosti, umjerenosti i jakosti zato da budem u harmoniji s Bogom.

Iz toga slijedi da su čini koji izvire iz nadnaravnih kreposti savršeniji od onih koji su plod čisto stečenih (naravnih) kreposti. Tako nas na primjer umjerenost ne nuka samo na potrebu trijeznosti da sačuvamo ljudsko dostojanstvo nego nas potiče i na pozitivna mrtvenja, po kojima postajemo slični Spasitelju Isusu. Naša poniznost ne pomaže nam samo da izbjegnemo pretjeranu oholost i srdžbu, jer se to protivi čestitosti, nego nas nuka da prihvaćamo i poniženja, koja nas čine sličnijima našem božanskom Uzoru.

Postoji dakle bitna razlika između stečenih i ulivenih kreposti. Njihovo počelo i formalni uzrok nisu isti.

Rekli smo da lakoća u vježbanju ulivenih kreposti dolazi čestim ponavljanjem tih čina, što nam pomaže da ih vršimo spremnije, lakše i radije. Evo tri glavna razloga koji pomažu da se dođe do toga sretnog rezultata:

a) navika umanjuje zapreke ili otpor zle naravi i tako se istim naporima postižu bolji rezultati.

b) navika daje gipkost našim sposobnostima, usavršuje ih u njihovom djelovanju, čini ih spremnim da prigrlje motive koji nas vode k dobru, koji su zgodniji da se ostvari namjeravano dobro. Kod toga osjećamo što više i stanoviti užitak što djelujemo s tako gipkim sposobnostima, kao što umjetnik uživa da vježba svoje prste na vrlo osjetljivim tipkama klavira.

c) Konačno i djelatna milost, koja nam je dana s toliko više darežljivosti koliko na nju vjernije odgovaramo, također nam olakšava naš posao i pomaže nam da ga volimo.

Ulivene kreposti mogu rasti u našoj duši pa i rastu u omjeru s povećavanjem posvetne milosti iz koje istječu. Ovaj porast dolazi direktno od Boga, jer On jedini može u nama povećati božanski život i različite elemente koji ga sačinjavaju. Bog dakle izvodi u nama to povećanje kada primamo svete sakramente, kada činimo dobra djela i kada se molimo.

a) *Sakramenti* već po svojem ustanovljenju povećavaju u nama posvećujuću milost, a prema tome i ulivene kreposti koje su uz nju vezane. Ove povećanje ovisi u velikoj mjeri i o jačini i stanju naših dispozicija i nutarnjih stanja u kojima primamo sakramente.

b) *Dobra djela* zaslužuju ne samo slavu nego i povećanje milosti posvećujuće, a prema tome i ulivenih kreposti. Ovo povećanje ovisi mnogo i o jačini i stanju naših dispozicija i nutarnjih stanja s kojima činimo dobra djela.

c) Molitva, osim svoje zaslužne vrijednosti, ima još i isprosnu vrijednost, koja potiče i postiže povećanje milosti i kreposti i to u razmjeru sa ljubavnim žarom kojim molimo. Vrlo je dakle važno sjediniti se u molitvama s Crkvom i moliti s Njome povećanje vjere, ufanja i ljubavi: „Umnoži nam vjeru, ufanje i ljubav“.

To povećanje ne događa se, po svetom Tomi, povećavanjem stupnja ili količine, nego se sastoji u savršenijem i aktivnijem posjedovanju kreposti u tom smislu što kreposti puštaju dublje korijenje u našu dušu i tu postaju na taj način čvršće i djelotvornije. Svaka aktivnost koja se ne vježba ili se samo mlitavo vježba po malo slabi pa i posve nestaje.

Umanjenje krjeposti. Ako počinjamo često i sasvim laki grijeh svojevoljno, on osjetljivo ometa vježbanje u krjepostima, umanjujući stečenu lakoću koju smo stekli prijašnjim činima. Pa ta lakoća i dolazi od one izvjesne gorljivosti i stalnosti u naporu. A baš te lagane pogreške i svojevoljni grijesi uništavaju naš žar i djelomično paraliziraju našu aktivnost. Tako laki grijesi neumjerenosti, ne umanjujući u sebi ulivenu krepost umjerenosti, postaju uzrok da gubimo malo po malo lakoću koju smo stekli da mrtvimo svoju senzualnost. Osim toga zloraba milosti uzrok je umanjenju djelatnih milosti, koje nam opet olakšavaju vježbanje u krjepostima i baš radi toga ih vježbamo s mnogo manje žara. Konačno svojevoljni nas laki grijesi po malo vode prema teškom grijehu, a prema tome i prema gubitku kreposti.

Gubitak krjeposti. Može se postaviti kao pravilo da se krjeposti gube istim onim činom kojim se ništi njihov motiv, to jest posvećujuća milost. Prema tome, potkopava se i ruši krjepost, ako se sruši i uništi njezin temelj.

a) Tako se ljubav gubi sa svakim velikim grijehom kakve god naravi on bio, jer ovaj grijeh ruši u nama milost, jer se time potkopava krjepost u temelju.

b) Ulivene moralne kreposti gube se smrtnim grijehom. One su doista toliko povezane s ljubavlju da nestane li ona, nestaju s njome i one. Međutim, ipak ona lakoća koju smo stekli u izvršavanju čina razboritosti, pravednosti itd. traje još kroz neko vrijeme i nakon gubitka ulivenih kreposti, s obzirom na dulje trajanje tragova stečenih navika.

c) Što se tiče vjere i nade one ostaju u duši i nakon što je čovjek izgubio smrtnim grijehom milost, samo ako se ne radi o grijehu koji je baš direktno protivan tim dvjema krjepostima. Međutim drugi grijesi ne nište u nama temelj vjere i nade. To je zato što Bog, u

svojem neizmjernom milosrđu, hoće da ove kreposti ostanu u nama kao zadnja daska za spašavanje. Jer dok čovjek vjeruje i dok se nada, dotle ima i mogućnost obraćenja, ali ako se dugo vremena prepušta teškim grijesima izleže se opasnosti gubitka vjere i nade.

Jedne se kreposti zovu stečene, a druge ulivene. Što to znači? Kad čovjek godinama, dan na dan, pazi na jezik i tako se visoko digne da nikad nikoga govorom ne povrijedi — to je stečena krepost umjerenosti u govoru. Kad se netko kroz godine vježba da kod jela i pića ne prekorači mjeru, to je stečena krepost umjerenosti u jelu i piću. Kad netko godinama budno pazi da račune točno plaća, da u određenom roku savjesno vraća dugove, da ne čini nikomu štete, a ako ju je nesrećom učinio, da je brzo nadoknadi - to je stečena krepost pravednosti.

Što je ulivena krepost? Kad je rulja uhvatila Isusa i pvela na sud, svi su se apostoli redom razbježali. Obuzeo ih je toliki strah da su se i u stanu zaključavali. Kad su na Duhove primili Duha Svetoga, ti plašljivci postaju odvažni i neustrašivi, propovijedaju nauku Isusovu unatoč šiba i zatvora, unatoč muka i zlostavljanja, s mirom idu i u samu smrt za Isusa. I svršili su život mučeničkom smrću svi osim sv. Ivana koji je umro prirodnom smrću.

To je ulivena krepost duševne jakosti. Ulivenu krepost duševne jakosti posjedovali su bezbrojni mučenici i ispovjednici koje danas slavimo kao ugodnike Božje na nebu. Kod mnogih se mučenika ne da drugačije protumačiti njihova smirenost i ustrajnost u mukama, nego pomoću ulivene kreposti duševne jakosti. Kad su za progona u prvim kršćanskim vremenima, a i kasnije u povijesti Crkve, mladići i djevojke i uopće ljudi bez naobrazbe tako umno odgovali na istragama da su se i sami suci divili, to je bilo uliveno znanje, od Boga izravno dano znanje.

Daljnji rast u krjepostima, što ukazuje da je duša došla do sjedinjenja s Bogom, ide prema takozvanim herojskim krepostima. Kreposnim djelima u junačkom stupnju ugađamo Bogu u najobilnijoj mjeri, stječemo posebne zasluge i zaslužujemo izvanredne milosti. One duše koje vrše junačke kreposti, napreduju na putu savršenosti velikim koracima.

Crkva kada proglašuje nekoga svetim istražuje njegov krjeposni život. Vjernici koji su u junačkom stupnju provodili krepostan život u trima bogoslovnim i u četiri stožerne kreposti, su u biti postigli sjedinjenje s Bogom, a te krjeposti su znak toga sjedinjenja.

Ima prilika i okolnosti u životu u kojima treba vršiti kreposti na herojski način. U junačkom se stupnju čovjek vježba u krepostima kad vrši kreposna djela i onda kada se kršćanska djela koja čini u evanđeoskom duhu na poseban način protive naravi, a takvi čini su nemogući samoj ljudskoj naravi.

Na primjer ljudski je i razumljivo je da se protiv ubojice u dušama unesrećenih rađa strašno ogorčenje i prezir. Oprostiti ubojici vrlo je teško. Sva se narav buni protiv oprostjenja. U takvim slučajevima naći duševne snage i uistinu oprostiti, izvanredno je djelo; to je krjepost u junačkom stupnju. Vjernik koje je sjedinjen s Bogom, iz ljubavi prema Bogu i iz svoga sjedinjenja, crpi snagu da može učiniti takve, samo ljudskoj naravi nemoguće čine.

Takvu je junačku krepost pokazao Isus Krist kad je, viseći na križu, oprostio svojim ubojicama i još molio za njih: »Oče, oprostimo im, jer ne znaju što čine« (Lk 23, 34). Takvu je junačku krjepost pokazao sv. Stjepan, prvi mučenik, kad su ga kamenovali, a on je molio za ubojice: »Gospodine, ne uzmi im ovo za grijeh« (Dj 7, 60).

U životopisu sv. Ivane Franciske de Chantal, čitamo da se u kreposti praštanja digla tako visoko da je kumovala djetetu ubojice svoga muža kako bi pokazala svojoj obitelji, ali i obitelji iz koje je došao ubojica da je uistinu oprostila. Sličnih primjera kreposti praštanja u junačkom stupnju ima mnogo u povijesti katoličke Crkve. Teško je u takvim slučajevima praštati i to vrlo teško, a ipak se mora praštati.

Zašto moramo praštati? Tako sudi obični, naravni razum. Kad je čovjek prosvijetljen vjerom i kad uistinu prakticira svoje vjeru te dođe od savršenstva kršćanskoga života, do sjedinjenja s Bogom onda poslušan riječi Kristovoj i vođen snagom Kristove milosti prašta

svima sve grijeha, uvrede i propuste. Prepušta se Bogu neka On sudi nas i neprijatelje, neka On nagrađuje i kažnjava, jer je On jedini svet, pravedan i nepogrešiv, a moli se za sve i želi se svima da spase život od vječne propasti.

Prije svega treba objasniti što se to podrazumijeva pod herojskim ili junačkim krepostima. Papa Benedikt XIV kada govori o proglašenju blaženih o tom kaže: „Četiri stvari se traže da su dokaže herojska prokušana krjepost. Prvo, predmet krjeposti treba biti težak ljudskoj naravi, iznad općenitih ljudskih snaga, drugo, čini krjeposti trebaju biti spremno učinjeni; treće, učinjeni sa svetom radošću i četvrto s određenim ponavljanjem, to jest svaki puta kad za to dođe prigoda“ (*Dei beatificatione I, 3,21*)

Herojski stupanj kreposti je uzvišeniji i veći od redovitog krjeposnog života vjernika. Treba naglasiti neke stvari u vezi shvaćanja gore opisanih karakteristika herojskih kreposti. Kada se govori o teškim stvarima za ljudsku narav, treba uzeti u obzir dob vjernika, nije ista stvar jednako teška za dob od 10, 15, 20, 30, 60, 70 ili 90 godina, a kad se govori o spremnosti činjenja kreposti u teškim stvarima ta spremnost se odnosi na duh i viši dio duše, a istovremeno u sjetilnom dijelu duše mogu se kušati poteškoće i protivljenje. Ta sam je Isus govorio: *Duh je spreman, ali je tijelo slabo* (Mt 26, 41). Isto se odnosi na svetu radost to treba shvatiti u smislu duhovne radosti kao što smo to objašnjavali u prethodnoj cjelini, ponavljanje herojskih čina krjeposti samo još više ističe stupanj dosegnute krjeposti. Dominantna karakteristika herojskog vršenja krjeposti sastoji se u tome da je to popraćeno ljubavlju i molitvom za sve pa i one koji duši uzrokuju trpljenje.

Herojske krjeposti na poseban način zablistaju kod kršćanskog mučeništva, kada vjernici daju svoj života za Krista i vjeru i to u Kristovim duhu, ljubeći i praštajući svima pa i onima koji ih ubijaju.

Rast u krepostima se učvršćuje na putu prosvjetljenja te one postaju postojane i ulivene i duša po njima može doći do redovitog ili jednostavnog sjedinjenja s Bogom, a viši stupnjevi herojskih krjeposti su plod posebnih milosti koje Bog daje onim dušama koje će On sam visoko uzdignuti u duhovnom životu. Neke sve do svetosti i do časti oltara.

Kako ispravno shvatiti govor svete o vlastitom poništenju i umiranju

Jednom zgodom neki mladić je pitao Isusa koja je prva i najveća zapovijed a Isus je kazao: „*Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. To je najveća i prva zapovijed. Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga.*“ (Mt 22, 37-39)

Dakle Isus od svojih sljedbenika traži ljubav prema Bogu, bližnjemu i samome sebi. Svi sveci, pa tako i sv. Margareta su provodili u djelu ovaj Isusova nauk, ali u njihovu izričaju se mogu naći riječi koje danas zbunjuju čitatelja kao što je poništenje ili prezir samoga sebe. To poništenje i prezir samoga sebe se ne ni na koji način ne odnosi na dostojanstvo vlastitoga bića nego da se poslužimo terminologijom apostola Pavla, na umiranje staroga čovjeka koga svi ljudi nose u sebi. „*Odložite staroga čovjeka koji u varavim požudama propada! Promijenili ste svoj prijašnji život i obnovite svoj duh i svoju pamet. Obucite se u novoga čovjeka koji je stvoren na sliku Božju u istinitoj pravednosti i svetosti*“ (Ef, 4 22-24) „*Naprotiv obucite se u Gospodina Isusa Krista, i ne brinite se za tijelo tako da se razbude pohote!*“ (Rim 13,14) Sveci su to duboko u sebi doživljavali, ali to umiranje za cilj ima samo rađenje novog čovjeka.

Da bi upoznao samoga sebe, čovjek treba spoznati cjelovitost istine o svome biću. Ona podrazumijeva s jedne strane uzvišeno dostojanstvo čovjeka sa svim darovima i talentima koje je dobio stvaranjem kao ljubljeno Božje biće i poziv na vječni život u Bogu, a s druge duboku slabost i bijedu koja se očituje u životu svakog čovjeka. Ta spoznaja je bitna i

neophodna za svaku autentičnu katoličku duhovnost, svjesno prihvaćanje otajstva Otkupljenja, prihvaćanje istine, u ljubavi, o sebi i vedar suživot s ljudima.

Dostojanstvo ljudske osobe ima korijen u tome što je stvorena na sliku i priliku Božju, sposobna da spozna i ljubi svoga Stvoritelja koji ju je postavio za gospodara nad zemaljskim stvarnostima. Taj povlašteni odnos se ostvaruje u slobodi čovjeka koji je u vlastitoj nutrini potaknut na traženje istine, smisla, dobra, ljubavi i Boga. Tim traženjima Bog je izašao u susret. U Isusu Kristu, Božjoj Mudrosti, potpuno je objavio svoju ljubav prema ljudima.

Na tom putu oplemenjenja i ostvarenja čovjek, ima bolna iskustva vlastite ograničenosti i bijede vlastitog bića koja ima zadnji korijen u grijehu. O tome Drugi Vatikanski Koncil piše:

“Čovjek, utemeljen od Boga u Pravednosti, no pod utjecajem Zloga, već je na početku povijesti zloupotrebio svoju slobodu dižući se protiv Boga i želeći da svoj postigne izvan Boga. Iako su upoznali Boga, nisu mu iskazali zahvalnost kao Bogu (...) nego je potamnijelo njihovo nerazumno srce i klanjali su se i iskazivali štovanje stvorenju mjesto Stvoritelju. To što doznajemo po božanskoj objavi slaže se i sa samim iskustvom.

Ako naime, čovjek pogleda u svoje srce, nalazi da je sklon na zlo i uronjen u tolike jade, koji ne mogu potjecati od njegova dobrog Stvoritelja. Ne htijući često priznati Boga kao svoje počelo, čovjek je poremetio i dužno usmjerenje prema svome posljednjem cilju i ujedno sav sklad sa samim sobom, s drugim ljudima i stvorenjima.

Tako je čovjek u samom sebi podijeljen. Zbog toga sav život ljudi, i pojedinaca i skupina, pruža sliku borbe, i to dramatične, između dobra i zla, između svijetla i tame. Štoviše, čovjek otkriva da je nesposoban da sam od sebe uspješno suzbija nastaje zla, tako da se svatko osjeća kao okovan verigama. No sam je Gospodin došao da oslobodi čovjeka i da ga ojača, obnavljajući ga iznutra i izbacujući napolje kneza ovoga svijeta (usp. Iv 12,31) koji ga je držao u ropstvu grijeha. A grijeh umanjuje samog čovjeka sprječavajući ga da postigne svoju puninu. U svijetlu te objave nalaze svoj konačni razlog i uzvišeni poziv i duboka bijeda što je ljudi doživljavaju” (GS 13).

O toj nutarnjoj dinamici umiranja sebi i prezira sebe kako bi se u nama rodio novi čovjek sv. Margareta u jednom citatu tako poticajno piše: „Gospodin jednoga dana autoritativnim glasom svojoj službenici reče: „*Osiromašit ću te, ogoljeti, poništiti u tvojim očima tako da mogu Ja zaživjeti na temeljima tvoga ništavila.*“ Pod utjecajem ovih riječi ona ovako o sebi govori: „Sve na veću slavu presvetog Srca Isusova! O najviše Dobro, daj da ja, samo ništavilo, sve pišem na Tvoju. Ja se trebam ugasiti i poništiti, živjeti ogoljena, duhom siromašna, nepoznata i sakrivena u tvom presvetom Srcu. Daj da stvorenja me preziru i zaborave na mene jer tvoje presveto Srce želi utemeljiti svoje kraljevstvo i na poništenju mene same. Osjećam veliku radost zbog poništenja kako bi Ti kraljevao. Divno Srce moga Spasitelja ti se služiš sa mnom koja sam prikladnija za razoriti tvoj veliki plan nego li za ostvariti ga, a to iz razloga da sva slava bude iskazivana Tebi najvećem Učitelju, a ne sredstvu kojim se služiš, kao što si se poslužio blatom i namazao oči slijepcu koji je progledao.“

MJESEC SRCA ISUSOVA
Iz spisa sv. Margarete Marije Alacoque

*Svi citati svete su citirani iz
Gauthey, Vie et Oeuvres de saint Marguerite M. Alacoque*

PRVI DAN

Isus sv. Margareti daje poslanje da nas pouči ljubiti njegovo divno Srce

Gospodin Isus je jednoga dana sv. Margareti kazao ove riječi: „Želim se tobom poslužiti kao sredstvom kako bi privukao srca ljudi mojoj ljubavi“. Ona odgovori: „Ne mogu shvatiti, o moj Bože, kako se to može dogoditi?“

Gospodin: „Po mojoj svemogućnosti po kojoj sam sve iz ničega stvorio. Nikada ne zaboravi na svoju ništavnost i bijedu, i kako si ti žrtva mome Srcu i trebaš biti uvijek spremna žrtvovati se za mene. Zbog toga moja ljubav u tebi neće nikada biti besposlena. Nепrestano će te voditi ili da radiš ili da trpiš, bez pretenzije da pripišeš i najmanju stvar samoj sebi, kao što rad ne pripada alatu nego majstoru koji se njime poslužio da nešto učini. Za uzvrat ti ćeš, kao što sam ti obećao, posjedovati blaga moga Srca, s dopuštenjem da ih koristiš u korist duša koje su pripreme za njih. Ti ne smiješ ove milosti smatrati svojima niti ih sa suzdržavanjem dijeliti drugima. Meni se sviđa služiti tvojim srcem kao nekim vodovodom kako bih davao mojim dušama blaga, prema mojim odredbama. Mnoge duše će na takav način biti spašene od pada u pakleni ponor.“

O ovim milostima svetica zapisa: „Kada me Gospodin na poseban način odredio za ljubav svoga Srca, istovremeno mi je pokazao koliko ću trpjeti zbog ove ljubavi, i kako milosti koje mi je spreman udijeliti, nisu toliko za mene koliko za one duše koje će mi On poslati. Duše kojima bih ja trebala jednostavno odgovoriti ono, što mi On bude stavio u duh; a On će se služiti pomazanjem svoje milosti i tako mnoga srca privući svojoj ljubavi.“

Čudesna razlika između Isusa i njegove zaručnice

Gospodin se trebao poslužiti svojim božanskim autoritetom kako bi naveo sveticu da prihvati ovo uzvišeno poslanje: „Ajme moj Bože, uskliknu ona, osjećam svu svoju nedostatnost, bojim se da ću te izdati, da neću dobro vidjeti darove koje mi daruješ. Moja jedina ljubavi, zašto me ne ostaviš da živim uobičajenim životom u redu Kćeri Marijina Pohođena? Pa zar si me doveo u ovaj samostan da propadnem? Takve dragocjene milosti daruješ onim izabranim dušama koje na njih odgovaraju, koje Te puno više proslavljaju, dok se ja samo opirem.“

Gospodin Isus odgovori: „Borimo se skupa kćeri moja, i ja ću biti zadovoljan. Vidjet ćemo zatim tko će pobijediti Stvoritelj ili stvorenje, jakost ili slabost, svemogućnost ili nemoć.“ Ona reče da su je ove riječi jako zbunile te Isus nadoda: „Znaj da me ne vrijeđaju sve ove suprotnosti i otpori koje činiš zbog poslušnosti, ali želim da ti shvatiš da sam ja apsolutni Gospodar mojih milosti i mojih stvorenja, i da me ništa na svijetu ne može spriječiti da ispunim svoje naume.“

Drugom zgodom Gospodin joj je još kazao: „Ja ću kraljevati usprkos svih mojih neprijatelja i ispunit ću plan za koji sam te odredio, ma koliko se trudili oni koji ti se protive. Proći će nebo i zemlja, a moje riječi neće proći bez da ostvare svoj učinak.“ Sv. Margareta u potpunom povjerenju kliče: „O Spasitelju moj ljubljeni kad će doći ovaj sretni trenutak! Tebi povjeravam da bdiješ nad svojim djelom, dok ja trpim u šutnji.“

Molitva presvetom Srcu Isusovom po Marijinom zagovoru

„O Divna i slavna Djevice, Majko Božja Marijo, predraga naša Majko, Gospe i odvjetnice naša. Evo nas ničice pred tobom kako bismo obnovili zavjet našeg služenja tebi, molimo te prikaži nas kao svoje. Predaj nas, posveti i prikaži kao žrtvu divnom Srcu Isusovu, nas, naše biće, naše čine i naša trpljenja bez ikakva pridržaja. Ne želimo biti slobodni ni na koji drugi način, osim da pripadamo Njemu kao robovi ljubavi, čiste njegove ljubavi“.

DRUGI DAN

Božansko Srce Isusovo počinja se objavljevati svetica

Margareta Marija se u duhovnoj obnovi pripremljala položiti prve zavjete, kada joj Gospodin nakon što je došao u njenu dušu po Presvetom Sakramentu ovako reče: „Evo rane moga boka u kojoj ti trebaš stalno boraviti. Ovdje ćeš moći sačuvati bijelu haljinu svoje nevinosti kojom sam odjenuo tvoju dušu, kako bi živjela samo za utjelovljenog Sina Božjega. Kako bi živjela kao više ne živiš, kako bi Ja savršeno živio u tebi; kako bi djelovala kao da ti ne činiš ništa, kako bi ja djelovao po tebi, jer Ja želim biti sve tvoje. Neka tvoje djelo bude slijepo ljubiti i trpjeti, jedno srce, jedna ljubav, jedno s Bogom“.

Kad je čula ove riječi svetica je svojom krvlju napisala ovu izjavu ljubavi: „Ja, bijedno i jadno ništa, izjavljujem da se podlažem i žrtvujem u svemu što On bude od mene tražio. Žrtvujem svoje srce za vršenje njegovih planova, bez ikakva drugog interesa osim Njegove slave i čiste Njegove ljubavi. Njemu posvećujem cijelo moje biće, sve trenutke moga života. Ja pripadam mome Ljubljenome zauvijek. Njegova sam službenica, njegova ropkinja, njegovo stvorenje, a On je sav moj. Ja sam njegova nedostojna zaručnica, sestra Margareta Marija, mrtva svijetu. Sva Božja, ni u čemu svoja, sve Bogu, ništa meni. Sve za Boga, ništa za mene.“

Srce Isusovo, vrt naslada, stablo života, neshvatljivi ponor

Svetica nam pripovijeda o nekim milostima koje joj je Gospodin udijelio: „Jednom zgodom osjetila sam u duši prebolnu muku, a onda se Gospodin udostojao pohoditi me, te mi je kazao: „Uđi kćeri moja u ovaj vrt naslada kako bi oživjela tvoja malaksala i iznemogla duša.“ Ja sam vidjela presveto Srce Isusovo ukrašeno očaravajućom različitošću prekrasnog cvijeća. Nakon što sam to vidjela nisam se ustručavala pružiti ruke, a On mi reče: „Možeš ubrati cvijeća koliko želiš, - odgovorih padajući Mu do nogu – „Ah, moj preslatki Gospodine, ne želim drugog cvijeća doli Tebe samoga. Ti si najljepši buket mire koji ću trajno držati u naručju.“ Isus odgovori: „Dobro si izabrala, samo ova mira može sačuvati svoju ljepotu i ugodan miris u ovom smrtnom životu, a naći ćeš je i u drugom životu gdje mijenja ime.“

Margareta jednom zgodom reče: „Kad sam jednog dana čitala pride mi Gospodin i reče: „Želim ti dati da čitaš iz knjige života, koja sadrži znanost ljubavi. I Otvorio mi je svoje Srce te mi dade da čitam ove riječi: *'Ljubav moja kraljuje u mucima, trijumfira u poniznosti, raduje se u zajedništvu.'* Ovo se duboko urezalo u moj duh do te mjere da to nikada nisam zaboravila. Tada mi Isus reče da gledam otvor njegova boka, ponor koji je iskopala strijela ljubavi, i da će svatko tko ga bude ljubio u njemu pronaći dva puta, jedan za dušu drugi za srce. Duša će u njemu naći izvor žive vode u kojem se može očistiti i istovremeno zadobiti život. Srce će u njemu pronaći pećnicu ljubavi, tako da neće više moći živjeti nego za ljubav. Prvi od ova dva puta vas posvećuje, a drugi sažije, a budući da je ulaz jako uzak i malen treba biti jako malen i lišen svega da bi se moglo u nj ući“.

Jedan dan u Božanskom Srcu

Iz spisa svete se može sakupiti slijedeći način kako provesti jedan dan u Srcu Isusovu: „Čim se probudiš uđi u Božansko Srce, njemu posveti svoje tijelo, dušu, srce, cijelo biće kako bi služila samo njegovoj ljubavi, njemu na slavu.“

„Izaberi sveto Srce kao uzvišeni hram u kojem ćeš moliti sve svoje molitve, činiti sva svoja djela kako bi bila Bogu mila i na Njegovu slavu. Ljubite Njega u sjedinjenju s ljubavi ovoga presvetoga Srca. Klanjajte Mu se po poklonima ovog Srca, slavite Ga s Njegovim pohvalama. Djelujte skupa s Njegovim činima, želite zajedno s Njegovim željama.“

„Sudjelujući u svetoj misi, molite se ovom presvetom Srcu, sjedinite se s Njim. Prikažite Njegove zasluge u skladu s Njegovim planovima za vas. Isto tako kod sv. pričesti i ispovijedi prikažite njegova nutarnja stanja i spremnost kao dodatak onome u čemu vi imate nedostatke.“

„Kad se poklonite pred Presvetim mislite na Isusove padove tijekom Muke i kažite: Neka se prigne svako koljeno pred uzvišenošću moga Boga koji se beskrajno ponizio u Presvetoj Hostiji. Neka Ga svako srce ljubi, svaki duh neka Mu se klanja, neka mu se svaka volja podloži!“

„Često tijekom dana pošaljite svoga anđela čuvara da se pokloni Isusu u Presvetom Sakramentu.“

Kada jedete pomislite na božansku hranu kojom Isus uzdržava naše duše po sv. pričesti. Neka njegova nakana bude vaša nakana, a njegova milost u vašim dušama. Neka vaše rekreacije budu posvećene Božanskom Srcu. Sjedinite vašu šutnju sa Njegovom šutnjom u Presvetom Sakramentu. Kada nešto trpite, sjedinite to sa Isusovim trpljenjem i onim što trpi njegovo Srce. Kad osjetite da se događa u vama neki čin ljubavi koji je protivan čistoj ljubavi, sjedinite ga s ljubavlju Srca Isusova da vam pročisti ljubav, a vi da za uzvrat porastete u poniznosti.

Kada primijetite vaše manjkavosti, opet se obratite Srcu Isusovu i molite za krjepost koja vam nedostaje. Molite ga da ostanete u njegovoj milosti, to činite i kad vidite nedostatke kod drugih. U svemu kao nadahnuće uzmite Isusove riječi: „*Budi volja tvoja*“ i predajte se Njemu.

Navečer stavite u ovo Božansko Srce sve što ste činili tijekom dana kako bi Srce sve pročistilo što je bilo nečisto i nesavršeno u vašim djelima. Kad idete na počinak uđite u ovo Srce i predajte se u potpunosti njegovoj brizi za vas.

Prikazanje samoga sebe Božanskom Srcu

„O Presveto Srce predajem i posvećujem Tebi moje srce, duh, dušu, sjećanje, volju, cijelo moje biće da sve ono što budem činila i trpjela bude iz čiste ljubavi prema tebi i na tvoju veću slavu. Sve što budem slušala i gledala neka me vodi do toga da Tebe ljubim. Svi moji čini, sve moje riječi neka budu na slavu tvoga Veličanstva. Svi pokreti moga srca i mojih usana neka budu čini pokajanja za sve počinjene grijeha i sve propuste koje sam učinila. Preljubljeno Srce molim te da te toliko puta prizovem sebi, koliko puta udahnem i izdahnem prikazujući Te nebeskome Ocu za sve ono što sam dužna činiti.“

O Srce puno dobrote usliši me! Srce o kome ovisim, za koje živim, uzmi svu vlast nada mnom. Raspali moju ljubav i preobrazi me u Sebe. Daj da svaki moj korak bude približavanje tebi, svaki čin sjedinjenje s tobom. Izjavljujem da bi radije trpjela tisuće smrti nego da se odvojim od tebe i u najmanjem ti budem nevjerna“.

TREĆI DAN

Isus po svetici otkriva beskrajna blaga svoga Srca

Margareta Marija pripovijeda o posebnoj milosti koju je dobila jednoga dana klanjajući se presvetom Sakramentu: „Osjetih se tako snažno prožeta Božjom nazočnošću, da zaboravih i sebe i mjesto na kojem sam se nalazila. Predadoh se tomu božanskom Duhu, izručujući svoje srce sili njegove ljubavi. On me ostavi da dugo počivam na njegovim božanskim grudima. Otkrio mi je divote svoje ljubavi i neiskazane tajne svoga presvetoga Srca, koje mi je do tada skrivao.

Otkri mi ih po prvi put, ali tako zbiljski i osjetljivo, da nisam mogla sumnjati zbog učinaka koje je ova milost izvela u meni, iako se obično uvijek bojim da bih mogla biti prevarena u onome što govorim. Reče mi: „*Moje Božansko Srce toliko ljubi ljude, i tebe na poseban način, da ne može više u sebi zadržati plamen žarke ljubavi, pa treba da ga širi tvojom pomoći. Treba se očitovati ljudima, kako bi ih obogatilo svojim dragocjenim blagom, što ga otkrivam tebi, a koje sadrži sve posvećujuće i spasonosne misli, koje su potrebne da se oni izvuku iz bezdana propasti. Ja sam izabrao tebe za ostvarivanje ovog velikog plana, jer si ponor nedostojnosti i neznanja, s ciljem da sve Ja učinim.*“

„Zatim mi je Isus uzeo srce, kao što sam ga molila da učini. Stavio je moje srce u svoje i dade mi da vidim kako izgara kao što bi jedan atom izgarao u ognjenoj peći. Zatim ga svega raspaljena uze i stavi moje srce na njegovo mjesto govoreći: *Vidiš moja preljubljena kojeg li predragocjenog zaloga moje ljubavi! U tvoj bok sam stavio jednu iskricu Njegova najvećeg plamena. Ta iskra će biti u tvom srcu i činit će da izgaraš sve do zadnjeg daha svog života. Ako si se do sada nazivala samo mojom ropkinjom, od sada te nazivam učenicom i ljubimicom moga Srca.*“

„Ovu milost, na isti ovaj način sam doživljavala svakog prvog petka u mjesecu. Presveto Srce mi se ukazivalo kao najsajnije sunce čije su zrake padale ravno na moje srce. Ono je izgaralo tako snažnim živim plamenom da mi je izgledalo da ću se pretvoriti u prah. U ovim trenucima Gospodin mi je objavljavao što je htio od mene, otkrivajući mi tajne svoga ljubljenoga Srca.“

Serafini sa sv. Margaretom ustanovljuju prvu udrugu u čast Srca Isusova

Jednom drugom prigodom Margareta pripovijeda da je dobila slijedeću milost: „Jednog dana sam bila zajedno s drugima. Povukla sam se u dvorište blizu Presvetom Sakramentu, dok sam na koljenima radila. Odjedanput sam se osjetila sabranom izvana i iznutra. Istovremeno sam vidjela ljubljeno Srce moga Isusa, sjajnije od sunca, u sred vatre kojom je izgaralo. Srce je bilo okruženo serafinima koji su milozvučno i divno pjevali: *'Ljubav pobjeđuje, ljubav se raduje, ljubav slavi u Božanskom Srcu!'*

Ovi blaženi duhovi su me pozivali da zajedno s njima slavim Srce. Ja sam se ustručavala. Oni su me prekobili govoreći da su ciljano došli da zajedno sa mnom iskazuju neprestanu čast i slavu ovom Presvetom Srcu. Došli su da Mu se klanjaju te su i za mene sačuvali mjesto pred uzvišenim Sakramentom kako bi ga ja mogla skupa s njima neprekidno ljubiti. Došli su da oni u meni mogu sudjelovati u mojoj strpljivoj ljubavi, kao da i ja sudjelujem u njihovoj ljubavi. Ovu udrugu su brzo zlatnim slovima upisali u Presveto Srce neizbrisivim slovima ljubavi. Ova milost je trajala 2 ili 3 sata. Njeni učinci su u meni ostali cijeli život bilo zbog duhovne koristi koju sam kušala ili zbog blagosti koju sam trajno doživljavala. Ostala sam sva zburnjena i uronjena u ovaj ponor ljubavi. Moleći se anđelima nazivala sam ih *mojim nebeskim drugovima.*“

Sjedinjena tako s ovim nebeskim duhovima, svetica osjeti da se u Srcu Isusovu sjedinjuje s vjernim dušama kojima je predlagala ovu svetu pobožnost, kao što to kaže na raznim mjestima u svojim pismima. Evo nekih od njih:

„Bog kada želi može učiniti da i naša najmanja djela budu na Njegovu slavu, kao što se nadam da će i učiniti po želji koju vam je nadahnuo da sudjelujemo u zajedništvu dobara među nama. Što se tiče mene, mogu vam reći da se ne obazirem, ali Bog koji je tako dobar nam dopušta da sudjelujemo u blagu istinskih siromaha duhom u Presvetom Srcu, čije nebesko preobilje u potpunosti može zadovoljiti potrebe naše oskudnosti. S ovim predragocjenim dobrom priliči da se ujedini, stavljajući u Božansko Srce sve dobro koje možemo po njegovoj milosti učiniti. Sjedinjujući se s Njegovim dobrom prikazujemo ga nebeskome Ocu umjesto dobra koje mi činimo. Evo našeg istinskoga zajedništva i slatkog počivališta u kome živimo zaklonjeni u svim olujama života.

S pravom želite sjedinjenje sa svetim dušama koje su pobožne ovom Božanskom Srcu, jer ih ima dosta. Usudujem se nadati da me se sjećate u Presvetom Srcu Isusovu. Željela bih da Mu se svi posvete. Potrudimo se privući koliko više možemo duša u našu udrugu i molimo od Njega milost za to.“

Tako su se počele okupljati prve udruge i bratovštine u čast Presvetog Srca Isusova, a svetica se u svojoj dubokoj poniznosti smatrala nedostojnom te je pisala:

„Moj Spasitelj ne htijući me izgubiti, sjedinio me sa duhovnim dobrima svojih najvjernijih prijatelja koji su vlastitom vjernošću i ljubavlju nadoknađivali za moje nedostatke i uvrede. A ja priznajem, da te svete duše poznaju koliko sam ništavna i bijedna, ne bi nikada pristali na to udruživanje, zbog straha da ne bi na njih privukla srdžbu ovog preljubljenog Srca, bez kojega bi moj život bio nepodnošljiv.“

Snaga zajedničke molitve na čast Srcu Isusovu

„Ustrajno molimo ovo klanjanja dostojno Srce da ga ljudi upoznaju i uzljube, te da izlije svoje milosrđe na one koji se Njemu utječu, preporučujući se u sveopćim nedaćama. Ah, koliko je Presveto Srce Isusovo snažno ublažiti srdžbu Božje pravde koja se diže zbog mnoštva naših grijeha, koji uzrokuju nesreće koje nas ožalošćuju. Ali treba moliti da nam se ne dogodi još nešto gore. Zajedničke molitve imaju veliku snagu pred ovim divnim Srcem, koje suzdržava i zadržava strogost Božanske Pravde, stajući između Pravde i grešnika kako bi zadobili milosrđe.

Koje li sreće za one koji pridonose uspostavljanju kraljevstva ljubljenog Srca Isusova! Time će zadobiti prijateljstvo i vječni Isusov blagoslov te moćnu zaštitu za našu domovinu. Treba nam tako moćan zaštitnik da udalji od nas žuč i strogost pravedne Božje srdžbe zbog tolikih strašnih grijeha koji se čine. Ali ja se uzdam da će Božansko Srce biti preobilni i besprijeekorni izvor milosrđa i milosti.“

Javna posveta Srcu Isusovu

„Gospodine Isuse slatka i sveta ljubavi naših duša. Obećao si da ćeš biti tamo gdje su dvojica ili trojica sabrana u tvoje ime. Evo naših srdaca sjedinjenih kako bi te slavili, čistili i obradovali tvoje presveto Srce kojemu posvećujemo naše vrijeme i našu vječnost. Odičemo se svih ljubavi i navezanosti koje nisu u skladu s ljubavlju tvoga Srca. Molimo te da sve želje i čežnje našeg srca budu tebi po volji, koju želimo uvijek vršiti. Budući smo sami po sebi ništavni molimo tebe ljubezni Isuse, zbog beskrajne dobrote tvoga Srca da podržiš naše želje i utvrdiš ih da budu tebi po volji. Želimo služiti tebi kako nas ništa, nitko i nikada ne bi odvojio od tebe. Daj da ostanemo postojani u odluci da ljubavi tvoga Srca žrtvujemo sve isprazne

užitke, ispovijedamo da je sve ispraznost izvan ljubavi prema Tebi, božanski naš Gospodine i Spasitelju. Budi zauvijek blagoslivljan, ljubljen i slavljen.“

ČETVRTI DAN

Isus daruje svoje Srce ljudima, kao zadnji napor svoje ljubavi. Želi da ga se javno časti i na slikama

Sv. Margareta pripovijeda o jednoj od najvećih milosti i kako je trebala o tome pisati po poslušnosti: „Na blagdan sv. Ivana evanđeliste, nakon što mi je udijelio milost sličnu onoj koju je imao ljubljeni učenik na zadnjoj večeri, Presveto Srce sjajnije od sunca, ukazalo mi se kao na nekom plamenom prijestolju. Ižaravalo je svjetlo na sve strane. Rana koju je zadobilo na križu jasno se vidjela. Trnova kruna je okruživala Srce, a iznad je bio jedan križ. Moj Gospodin mi dade da shvatim kako ovi predmeti iz njegove Muke predstavljaju njegovu beskrajnu ljubav kojom ljubi ljude. Ova ljubav je uzrok svih njegovih patnji, koje je od prvog trenutka svoga utjelovljenja imao pred očima i od tada Mu je, da tako kažem križ usađen u Srce. On je prihvatio sve patnje i poniženja koja će morati podnositi u svojoj ljudskoj naravi tijekom svoga života, kao i uvrede koje će Mu ljudi nanositi u Presvetom Oltarskom Sakramentu do konca vjekova.

On mi tada dade spoznati Njegovu živu želju da ga ljudi ljube. To ga je potaklo da im objavi i daruje svoje Srce u ova zadnja vremena, kao zadnji napor svoje ljubavi. Krist daje svoje Srce kao moćno sredstvo da ga ljudi uzljube, otvarajući im blaga svoje ljubavi, milosrđa, milosti, posvećenja i spasenja koji su u njemu sadržani. S ciljem da bi Ga svi oni koji žele mogli častiti i ljubiti te biti obogaćeni božanskim blagom kojeg je Njegovo Srce obilni i trajni izvor.

Kazao mi je da želi biti čašćen i na slici na kojoj će biti njegovo Srce u tjelesnom obliku. Želi da te slike budu javno izložene, kako bi dirnuo srca ljudi. Obećao mi je da će izliti obilje milosti na one koji budu častili tu sliku Srca, škrinju blaga prepunu milosti.

Bilo gdje da slika bude izložena i na poseban način čašćena privući će obilje Božjeg blagoslova. Nakon toga mi je kazao ove riječi: „*Kćeri moja, evo mog nauma za koji sam te izabrao, i dao ti tako velike milosti. O tebi sam se na poseban način brinuo još od tvoje kolijevke. Ja sam tvoj Učitelj i tvoj vođa koji te pripremao da primiš ove uzvišene milosti, a među njima ovu koju ti darujem, ima posebno mjesto. Otkrivam ti dar veći od bilo kojeg drugog blaga, objavljujući i darivajući ti moje Srce.*“ Ja sam se tada prostrla licem prema zemlji. Nisam mogla izraziti svoje osjećaje drugačije doli šutnjom, isprekidanim suzama i uzdasima.

Trajno sjećanje na ovaj dar

Četrnaest godina nakon ovog događaja svetica se još prisjećala svega onoga ovim uzvišenim riječima: „Na blagdan ljubljenoga učenika, sjećam se kako mi je na ovaj dan božanski Zaručnik dao neshvatljivu milost, koje sam toliko nedostojna. Dao mi je da se kao i ljubljeni učenik odmaram na njegovu krilu. Dao mi je svoje Srce, svoj križ, svoju ljubav. Svoje Srce mi je dao da bude moje utočište, moja pomoć, moje nebo, moj odmor u olujama ovog opasnog mora. Svoj križ da mi bude prijestolje slave čime se trebam hvaliti, tako da za mene ništa više nije dobro izvan Isusa. Križ i ljubav; ljubav da me pročisti, usavrši i preobrazi potpuno u Njega. Ah, Bože moj, kako sam slabo odgovorila na ovako velike milosti, po kojima sam trebala postati sveta, a možda će s dogoditi da po njima propadnem.“

Drugi puta Margareta Marija zapisa: „Presveto Srce Isusovo mi neprestano daruje milosti, a ja mu uzvraćam sa nezahvalnošću. Pohodio me je milošću koja je ostavila duboke

učinke u mom srcu. Tada mi je kazao da se uvelike raduje da bude upoznat, ljubljen i čašćen od svojih stvorenja. Ako se ne varam, obećao mi je da svi oni koji budu pobožno častili njegovo Srce i Njemu se posvetili neće nikada propasti; budući je On izvor svakoga blagoslova. On će preobilno udijeliti svoj blagoslov gdje bude izložena slika njegova Božanskoga Srca. Obitelji će sjediniti u miru, pomagat će i štititi one koji budu u nekim potrebama, a na sve koji se Njemu s povjerenjem obrate, širit će blago pomazanje ljubavi. U zajednicama koje će častiti njegovu sliku i staviti se pod njegovu zaštitu, ako netko i padne, odagnat će bičeve Božje pravde i dovesti ih u stanje milosti.“

Praktična zamisao o pobožnosti Presvetom Srcu

Svetica zapisa: „Jednostavno ću vam reći kao istinskoj prijateljici divnoga Isusova Srca. Kada za vas molim dolazi mi misao, ako želiš živjeti potpuno za Njega i doći do savršenstva, trebaš učiniti potpunu žrtvu same sebe presvetom Srcu. Koliko ovisi o vama, ne želite ništa drugo osim onoga što želi to divno Srce. Ne navezujte se ni na što drugo, samo Njega ljubite. Ne činite ništa bez svjetla, koje od Njega dolazi! Ne poduzimajte ništa, a da prije nisi pitala Srce za savjet. Zahvaljij Mu na jednak način u neuspjesima kao i u uspjesima naših poduhvata. Ostani uvijek zadovoljna u duši, ne uznemirujući se ni zbog čega. Neka ti u svemu bude dosta to, da je Božansko Srce zadovoljno, ljubljeno i slavljeno.

Ako želiš biti ubrojena među prijatelje Srca Isusova, trebaš Mu prikazati ovu žrtvu jednog prvog petka u mjesecu nakon pričesti i posvetiti se potpuno Njemu. Koliko je do vas sve činite samo na Njegovu čast, slavu i proslavu, a sve to na način kako vas On nadahne. Nakon toga ne gledaj na sebe, osim kao na onu koja pripada, divnom Srcu Isusovu i ovisi o Njemu. Divno Srce Isusovo, utječite se Njemu u svemu i koliko je do vas u Njemu načinite svoje boravište i utočište. Ukoliko se u svemu sjediniš s Njegovim planovima, Ono će nadoknaditi sve propuste i nesavršenosti vaših djela, a posvetit će vaša dobra djela.

Koliko je do nas moramo sve učiniti da uđemo u ovo divno Srce, postajući maleni po poniznom ispovijedanju i priznavanju našeg ništavila i bijede, u kojima trebamo trajno boraviti i u njih ponirati. Osim toga, priliči u ovom Srcu boraviti kao u nekom kraljevstvu mira, po potpunom suobličenju naše volje njegovoj volji. Naša glavna briga treba biti nastojanje da odstranimo ono što bi Ga moglo priječiti da On čini s nama, u nama i po nama sve što želi, da nas On oblikuje i usavrši te budemo Njemu slični.

Kako bi opstali u ovom Božanskom Srcu i uvijek Ga ljubili savršenom ljubavlju što je jedino potrebno našem srcu, često odbacujmo i prezirimo sve ostalo.“

Molitva ljubavi Srcu Isusovu

„O Srce Isusovo raspaljeno živom ljubavlju. Svetište Božanstva, hramu najviše Uzvišenosti, oltaru Božje ljubavi. Srce koje izgaraš ljubavlju za Boga i nas ljude, klanjam ti se i ljubim te. Želim izgarati ljubavlju za Tebe i tvoju čast. Sjedinjujem se s tvojim krjepostima. Želim izgarati tvojom ljubavlju i živjeti tvojim životom. Ah, kako sam radostan vidjevši Te zadovoljnim i sretnim. Želim biti dionikom tvojih otajstava, tvojih boli, tvoje slave. Radije bih trpio i umro, nego li Tebe uvrijedio! O srce moje, nemoj više ništa činiti što nije po poticaju presvetog Srca Isusova. Zašuti pred svime što je ljudsko i naravno.

Božansko Srce, sjedinjujem se s Tobom i potpuno nestajem u Tebi. Želim živjeti samo od tebe, pa da živim za tebe. Neka sve moje djelovanje bude ostati u šutnji punoj poštovanja, poništen pred tobom, kao goruća svjetiljka koja izgara pred Presvetim Sakramentom. Ljubiti, trpjeti i umrijeti! Amen.“

PETI DAN

Gospodin traži svetkovinu na čast svoga Presvetog Srca koje toliko ljubi ljude

Jednog dana u osmini svetkovine Presvetog Tijela i Krvi Kristove svetica kaže: „Ljubav moga Boga mi je udijelila jednu preveliku milost. Vođena željom da Mu na neki način uzvratim ljubavlju za ljubav, On mi reče: „*Ti mi ne možeš uzvratiti veću ljubav od onoga što sam već puno puta tražio da učiniš.*“ Pokazujući mi svoje Srce reče mi:

„*Gle ovo Srce, koje je toliko ljubilo ljude, te se posve iscrpilo i uništilo da im dokaže svoju ljubav. Za uzvrat od većine primam samo nezahvalnost, koju mi iskazuju u ovom Sakramentu ljubavi svojim nepoštovanjem i svetogrđima, hladnoćom i prezirom. Najviše me boli što tako rade srca koja su mi posvećena. Stoga tražim od tebe, da prvi petak iza osmine presvetoga Sakramenta bude određen za posebnu svetkovinu, kojom će se častiti moje Srce tako, da se na taj dan primi sv. Pričest i da mu se javnim priznanjem nadoknađuje za ružne uvrede što ga snalaze dok je izložen na oltaru. Također ti obećavam, da će moje Srce raširiti i izliti u obilju darove svoje božanske ljubavi na one koji mu iskazu tu čast i koji porade da mu se ona daje.*“

Ona odgovori: „Ali moj Gospodine kome se obraćaš? Najbjeđnijem stvorenju, jednoj grešnici, koja bi Te zbog svoje nedostojnosti mogla zapriječiti da ostvariš svoj naum. Imaš toliko velikodušnih duša koje bi to mole ispuniti!“ – Isus odgovori: „Zar ne znaš da se ja služim najslabijim stvorenjima kako bi posramio jake? Redovito se moja snaga jasnije očituje nad malenima i siromasima duhom, i to iz razloga da oni ne bi ništa sami sebi pripisivali.“

Prva čašćenja presvetog Srce u Paray le Monialu

Godine 1685. Margareta Marija je bila imenovana magistrinom novakinjom te je kušala utjehu da je mogla započeti štovanje presvetog Srca. Evo kako ona o tome pripovijeda:

„Još nisam bila uspjela naći načina kako započeti pobožnost i štovanje presvetog Srca, moje jedine ljubavi. I evo prve prilike koju je On u svojoj dobroti za to priredio. Slavio se spomendan sv. Margarete kraljice. Bio je petak. Zamolila sam moje novakinje da naprave male uspomene, što su one rado prihvatile. Napravile su mali oltar na koji su stavile sliku Srca Isusova nacrtanu na jednostavnom papiru. Tom Srcu smo nastojale iskazati sve one časti koje je tražilo Božansko Srce.“

Magistra novakinja se prva posvetila Božanskomu Srcu, a zatim su se posvetile novakinje posvetom koju je svaka sama za sebe napisala, kako ju je Srce Isusovo nadahnjivalo. Na to bi magistra dodavala svoje riječi, koje joj je Srce nadahnjivalo da je prikladno za svaku osobno.“

Sa sestrama iz novicijata Margareta provede cijeli dan na čast Srca Isusova. Poticala ih je da Ga časte i da će ih Srce nagraditi. Kleknuvši pred malim oltarom Srca, izmolila je jednu molitvu Njemu na čast. Gorućom ljubavlju molile su i druge molitve koje su napisale na čast Srca. Provele su duže vremena u šutnji i poniznosti, prožete vjerom, ljubavlju i pobožnošću, pa i one koje obično to nisu bile.

Na kraju su to okončale, a svetica zahvali novakinjama riječima: „Predrage sestre, niste me mogle ničim više obradovati nego što ste častile Srce i njemu se posvetile. Ah, koje li sreće da je On htio odabrati vas za početak ove pobožnosti. Treba nastaviti da On kraljuje u svim srcima. Koje li radosti za mene vidjeti kako je Srce moga divnog Učitelja čašćeno, ljubljeno, slavljeno! Da predrage moje, to je najveća radost koju bih mogla kušati u mom životu. Ništa me toliko ne veseli kao vidjeti da On kraljuje. Ljubimo Srce, ljubimo ga bez pridržaja, sve Mu predajmo. Žrtvujmo sve kako bi zadobili tako veliko dobro. Posjedujući Srce Isusovo sve ćemo imati. Srce želi biti sve onima koji ga ljube, ali za Njega treba trpjeti.

Sve naše nastojanje treba biti u tome da upoznamo Boga i njemu služimo. Ljubit ćemo Ga i slaviti svu vječnost, zato Ga treba ljubiti i postojano mu služiti jednako u žalostima kao i u utjehama u svim događajima života.“

Gorljivost svete za slavu presvetog Srca

Ona zapisa: „Ah da znate koliko se osjećam potaknutom na čašćenje presvetog Srca Isusova! Čini mi se da mi je život samo zbog toga bio darovan. Moja je jedina želja da ovo presveto Srce bude slavljeno. Bila bih presretna kad bi Srce prije moje smrti, barem nečim bilo zadovoljno iz moga života. Za sve drugo sam neosjetljiva. Srce me tako potiče da Ga ljubim i sve činim da Ga drugi ljube. Kad bi trebalo podnositi sve muke i napore one bi za mene bile naslade. Nema patnje koju ne bi rado podnijela kao žrtvu za Srce Isusovo.

Neki puta mi se u srcu raspali tolika čežnja da On kraljuje u svim srcima. Izgleda mi kako ne postoji ništa što ne bi htjela činiti ili trpjeti za taj cilj, pa i same paklene muke, kada bi bile takve da u njima nema grijeha. One bi za mene bile slatke. Neka Srce Isusovo kraljuje i neka Ga ja ljubim, to mi je dosta... Moje premaleno i preslabo srce samo to osjeća i žudi. Ono samo želi i uzdiše da vidi kako Srce Isusovo kraljuje u svim srcima koja su sposobna ljubiti Ga. Sve moje molitve samo tome teže, za slavom presvetog Srca. Ne prestajem činiti sve dobro koje mogu ili koji drugi čine meni na tu nakanu. Neka dakle, Srcu koje je sama ljubav, koje toliko ljubi, koje je toliko ljupko, Srcu našeg divnog Spasitelja bude svaka čast, slava i ljubav za sve dobro koje čini u našim dušama, kako bi se uspostavilo kraljevstvo čiste Njegove ljubavi u srcima koja su dobre volje.“

Molitva posvete Srcu Isusovu koju je sastavila svetica

„Ja N.N. darujem i posvećujem presvetom Srcu Gospodina našega Isusa Krista svoju osobu i svoj život, svoja djela, muke i patnje, kako bi od sada jedino njega štovala, ljubila i slavila. To je moja čvrsta odluka: da budem sva njegova. Njemu za ljubav činim sve, odričući se svega što bi njemu moglo biti mrsko. Tebe dakle, o Presveto Srce, izabirem za jedini predmet svoje ljubavi; za zaštitnika svoga života, za sigurnost svoga spasenja, za lijek protiv moje slabosti i nestalnosti, za nadoknadelja svih pogrešaka moga života i za svoje sigurno utočište.

Budi Ti, o predobro Srce, moje opravdanje pred svojim Ocem i odvрати od mene zaslužene udarce njegove srdžbe. O Srce puno ljubavi, u tebe postavljam sve svoje ufanje jer se bojim svega, zbog svoje zloće i slabosti, a svemu se nadam od tvoje dobrote. Uništi u meni sve što bi Ti moglo biti neugodno ili protivno. Neka se tvoja čista ljubav usadi u moje srce, da nikada na te ne zaboravim, niti da se od tebe rastavim. Zaklinjem te tvojom neizmjernom dobrotom, da moje ime bude uvijek upisano u tebi. Sva moja sreća i slava neka bude u tome da živim i umrem kao tvoj rob. Amen.“

ŠESTI DAN

Časni naslovi presvetog Srca Isusova

Svetica zapisa: „Gospodin mi je dao shvatiti da je njegovo Srce svetište nad svetištima. Svetište ljubavi koje želi biti poznato kao posrednik između Boga i ljudi, posrednik svemogućí koji želi da vlada mir između Boga i ljudi. Ono želi zaustaviti kazne koje zaslužujemo zbog naših grijeha i zadobiti nam milosrđe. Srce je utočište i siguran zaklon za one koji se budu htjeli njemu uteći. Takvi će izbjeći Božjoj pravdi čija srdžba bi mogla potopiti grešnike sa njihovim tolikim grijesima koji ga uvelike vrijeđaju. Srce Isusovo je

prijestolje milosrđa gdje su najbjeđniji najbolje prihvaćeni, jer ih ljubav vodi u ponor njihove bijede. A ako smo i mi slabi, hladni, nečisti, nesavršeni, nije li Srce Isusovo goruća pećnica u kojoj se treba pročistiti i usavršiti kao zlato u talionici kako bi kao za Njega postali živa hostija, žrtvovana za njegove planove? Ovo Božansko Srce je ponor svakoga dobra u kome se trebamo izgubiti, kako više ne bi uživali ni u čemu što je zemaljsko. Srce je ponor ljubavi u kome je odaja našeg vječnog odmora.

Srce Isusovo je neiscrpan izvor milosrđa i svih slasti, što se više iz njega crpe to su one u njemu obilnije. Srce je izvor žive vode, izvor obilja blagoslova i milosti. Neiscrpani je izvor svakog znanja i ljubavi svetaca. Srce Isusovo je skriveno blago koje se samo želi objaviti nama i obogatiti naše siromaštvo. Škrinja je nebeskog i zemaljskog blaga.

Srce Isusovo je svetohranište, raj mira i naslada, oltar naših žrtava, uzvišeni posvetitelj, jedino što je potrebno našem srcu. Ono je naš učitelj koji nas uči kako Ga ljubiti svom dušom. Srce Isusovo želi biti u nama kvasac vječnog života, osloboditelj od lanaca Sotone, zaštita u olujama ovog života, božansko blago kojim ljudi mogu platiti svoje dugove i zadobiti vječni život.“

Osjećaj ljubavi i povjerenja

Margareta Marija u svojim spisima ovako zapisa: „U Srce Isusa, moga Spasitelja, položila sam svoju nadu. Ono se naslađuje biti mojom nadoknadom i plaćati otkupninu za mene. U presvetom Srcu nalazim sve ono što mi nedostaje u mom siromaštvo. Ono je prepuno milosrđa. Nikada nisam kušala bolji lijek u svim mojim žalostima od povjerenja u ovo divno Srce. U njemu se odmaram bez tjeskobe i počivam bez nemira. Nema ništa tako tvrdog i mučnoga u životu što se u Srcu Isusovu ne zasladi. Bolesnici i grešnici u Njemu nalaze sigurno utočište. Ovo Božansko Srce je razlog sve moje nade, moje je utočište, moja zasluga, moje spasenje i moje uskrsnuće. Dok traje njegovo milosrđe sigurna sam u svoje zasluge, ono je svemoćno u spasenju, u Njemu sam sigurna. Tako sam ispunjena njegovim dobročinstvima i milostima da to ne mogu niti iskazati, a izgleda mi da sam najmanja kapljica uronjena u ocean presvetog Srca“.

Kako je Gospodin snažno privlačio srce svetice

Zapisi iz vremena kad je Margareta još živjela u svijetu nam kažu da je ona, nakon jedne pričesti, čula ove Gospodinove riječi: „Ja sam najljepši među sinovima ljudskim, najbogatiji, najsavršeniji i znaj, ako mi ostaneš vjerna nikada te neću ostaviti. Bit ću tvoja pobjeda nad svim tvojim neprijateljima. Ako me budeš postojano nasljedovala, poučit ću te kako ćeš me upoznati i tebi ću se objaviti.“ Ove riječi su u njenu dušu donijele sa sobom tako veliki mir da je u tom trenutku odlučila da će radije umrijeti, nego odlagati odluku da postane redovnica.

Na dan svoga redovničkog oblačenja Gospodin joj pokaza kako namjerava na poseban način zagospodariti nad njenim srcem i uzeti ga za sebe te kako Ga za uzvrat treba savršeno ljubiti. Gospodin joj dade shvatiti kako će joj za vrijeme novicijata dati da kuša najslade slasti svoje ljubavi. Ta iskustva su bila tako snažna da je ona padala u ekstaze. Često je srca puna ljubavi klicala: „Ah, kako je lijep Ljubljeni moje duše, zašto Ga ne mogu ljubiti kako On to zaslužuje!“ A kada je Gospodin Margaretu, slično kao i sv. Petra pitao ljubi li ga, ona je mogla samo odgovoriti: „Ah, moj Gospodine, Ti znaš koliko bi te moje srce htjelo ljubiti!“

Čežnje Srcu Isusovu

Klanjam ti se Srce moga Isusa, spasi me.
Klanjam ti se Srce moga Isusa, usavrši me.
Klanjam ti se Srce moga Isusa, oslobodi me.
Klanjam ti se Srce moga Isusa, oprosti mi.
Klanjam ti se Srce moga Isusa, vodi me.
Klanjam ti se Srce moga Isusa, ljubi me.
Klanjam ti se Srce moga Isusa, pouči me.
Klanjam ti se Srce moga Isusa, uresi me.
Klanjam ti se Srce moga Isusa, čuvaj me.
Klanjam ti se Srce moga Isusa, prihvati me.
Klanjam ti se Srce moga Isusa, zaštiti me.
Klanjam ti se Srce moga Isusa, raspali me.
Klanjam ti se Srce moga Isusa, u svom društvu zadrži me.

„O moj Isuse, moje najviše dobro. Ljubim te, ne zbog obećanja koje si mi dao, nego zbog tebe samoga. Ljubim te više od svega, više od svake druge radosti, više nego samu sebe. Ispovijedam pred cijelim Nebom i zemljom da želim živjeti i umrijeti u tvojoj svetoj ljubavi. Ako bi zbog toga što te ljubim bila progonjena, mučena i ubijena, bila bih zbog toga presretna. Uvijek kažem sa sv. Pavlom da nema na zemlji stvorenja koje bi me moglo odvojiti od ljubavi Srca Isusova, koje ljubim i koje želim vječno ljubiti.“

SEDMI DAN

Isus hoće da pobožnost Njegovom Srcu nadvlada protivljenja po ljubavi i blagosti

Svetica zapisa: „Božansko Srce želi da ljubav i pobožnost koju će mu iskazivati njegova stvorenja budu u slobodi i bez prisile. Ja sam uvjerena da On želi ustanoviti svoje kraljevstvo po blagosti i slasti svoje ljubavi, a ne po strogosti svoje pravde.“

Srce ne želi pobožnost koja bi bila nametnuta, već je želi pobuditi blagošću svoje ljubavi. Dosta je da ljudi upoznaju ovu pobožnost i ostave Božanskom Srcu brigu da Ono svojom milošću i pomazanjem privuče sebi ljudska srca. Sve treba činiti blago, slijedeći putove koje On otvara, jer sve valja smatrati Božjim djelom. Ne treba se umarati ni predavati malodušju ako želimo pobijediti Njegove protivnike, nego sve činiti u poniznosti i blagosti.

„Poduhvati koji se odnose na slavu Božju su potpuno različiti od onih ovoga svijeta, kod kojih treba puno raditi. Kod Božjih pothvata često se treba zadovoljiti time da se slijede njegova nadahnuća, zatim treba ostaviti da njegova milost djeluje, slijedeći njene poticaje koliko god nam je to moguće. Bog sve nadilazi i često mu se sviđa poslužiti najmanjim pa i najprezrenijim stvarima, kako bi izvršio svoje velike naume te posramio i zbunio čisto ljudska umovanja. To čini kako bi pokazao svoju moć. On može učiniti što želi i kako želi, iako to ne pokazuje uvijek jer ne želi prisiliti ljudsko srce nego ga ostavlja vlastitoj slobodi da time čovjek zadobije više zasluga ili zasluži veće kazne. Nemojte se čuditi zbog svih protivljenja na koja ćete naići, želeći uspostaviti kraljevstvo ovoga Srca. Protivljenja su najsigurniji znak da ta stvar dolazi od Boga. Njegova djela se ne događaju bez protivljenja.

Protivljenja podiže đavao, jer srdit vidi da će po ovoj spasenjskoj pomoći on izgubiti mnoštvo duša, za koje je smatrao da su već njegove. Po pobožnosti Božanskom Srcu mnogi će se obogatiti snagom Onoga, koji će u svoje vrijeme sva protivljenja okrenuti na svoju slavu i posramiti svoje protivnike. Naime, on se služi protivljenjima, da bi utvrdio i ustanovio pobožnost svome Srcu. Ne smijemo se nikada žalostiti ako ne vidimo kako se brzo ispunjavu

naše želje za proslavom ovog divnog Srca. Srce ponekad odugovlači s time kako bi se povećale naše želje i čežnje za tim i daruje nam se malo po malo.

On me stalno potiče da sve činim kako bi Ga poznali i uzljubili, a ja se trajno za to prikazujem da me žrtvuje kao svoju žrtvu, prema svojim željama i svojoj ljubavi.“

„Ne bojmo se zbog muka i progonstava na koje nailazimo šireći ovo djelo. Radije se smatrajmo sretnicima kad nas on učini dostojnima da trpimo nešto za tako uzvišenu stvar, pa bile to i klevete, preziri, poniženja, patnje. Koliko više na to nailazim, toliko sam više ohrabrena i više se nadam da će sve uspjeti na slavu Božanskog Srca i spasenje mnogih duša. Priliči ljubiti ovo divno Božansko Srce svim svojim snagama i raditi na uspostavi Njegova Kraljevstva. On kraljuje usprkos svih njegovih neprijatelja i njihovih protivljenja. Božansko Srce će uzeti naša srca, vladat će nad njima jer cilj ove pobožnosti je obraćenje duša koje će Ga ljubiti.“

„Da, kraljevat će ovo Srce usprkos Sotoni i svim njegovim slugama. Ove riječi me ispunjavu radošću, one su moja utjeha.“

Svetica prikazuje samu sebe za žrtvu na čast presvetog Srca

Margareta zapisa: „Jednom zgodom bila sam pred Presvetim. Osjećala sam jaku želju da se širi pobožnost Presvetom Srcu moga Spasitelja, a ako se ne varam bila mi je pokazana vatra ljubavi kojom gore serafini te sam čula ove riječi: *'Ne možeš bolje ljubiti nego da se s njima raduješ trpljenju, poniženju i preziru zbog nastojanja da se ustanovi kraljevstvo moga Srca među ljudima.'* Na to sam bez oklijevanja zagrlila križ koji mi je bio pokazan, a bio je obavijen trnjem i proboden čavlima te sam ponavljala: „Ah jedina moja ljubavi, draže mi je trpjeti, ako se udostojiš počastiti me tom milošću. Više volim trpjeti da Tebe upoznaju, nego biti jedan od ovih serafina.“

Prva proslava presvetog Srca u Paray le Monialu

U zapisima iz tog doba čitamo: „Kad je došlo prikladno vrijeme koje je Gospodin odredio za širenje pobožnosti svome presvetom Srcu, on učini da srca ljudi budu pripravljena, na poseban način onih koji su se protivili, tako da je to izgledalo kao neko čudo. Među onima koje su se protivile bilo je i kreposnih sestara. Protivile su se zbog straha od uvođenja novosti. Kako bi ispunio naume svoga milosrđa, Bog se htio poslužiti starijom sestrom Magdalenom, koja je svima bila primjer opsluživanja pravila, a poslije je umrla na glasu svetosti. Ova se kreposna redovnica protivila novoj pobožnosti. Zadnji dan osmine svetkovine Tijela i Krvi Kristove došla je do svete tražeći sliku koju su štovali u novicijatu, jer ju je kaže htjela odnijeti na oltar u koru i pozvati sestre da časte Srce Isusovo.

Margareta se tome začudila. Sutradan, 21. 6. 1686., sestra Magdalena je ukasila oltar sa slikom i sve sestre pozvala da časte Srce Isusovo. Tako je svetica doživjela utjehu kušajući kako u jednom času na tako divan način nestaju sva protivljenja. Blagoslivljala je Gospodina i s užitkom gledala s koliko brige svaka sestra časti divno Srce. Ubrzo su dali naslikati jednu lijepu sliku Srca za utjehu cijeloj zajednici.“

„Ovo je divno Gospodinovo djelo, govorele su one koje su se prije tome opirale i čudile su se toj nenadanoj promijeni. Govorile su: *'Bog je uistinu gospodar ljudskih srdaca i potvrđuje se ono što je često ponavljala sestra Margareta Marija da će Srce Isusovo trijumfirati usprkos svih svojih protivnika.'*“

Utjecanje Božanskom Srcu

„Božansko i divno Srce Isusovo, evo me ponizno prostrta pred tobom. Klanjam Ti se, slavim Te, zahvaljujem Ti, blagoslivljam Te i ispovijedam tvoje gospodstvo nad mojim životom. Tvoja sam ropkinja ljubavi, prikazujem tebi svoju ljubav i vjernost.

O ljubljeno Srce, primi me jer želim biti tvoja usprkos svih protivljenja svih tvojih neprijatelja. Ne odbij me, nego priznaj me kao svoju. Brani me, štiti me, podupri moju slabost i živu želju da te ljubim i da Ti budeš ljubljen. Udijeli mi potrebne milosti da to mogu savršeno učiniti; da mogu moliti, djelovati i trpjeti u čistoći ljubavi za Tebe.“

OSMI DAN

Planovi ljubavi Presvetog Srca s onima koji prihvate ovu pobožnost

Svetica zapisa: „Gospodin mi je dao shvatiti kako On želi da pobožnost Njegovom Presvetom Srcu bude poznata, da ga ljudi ljube i časte te da će im udijeliti mnoge milosti kada budu obavljali ovu pobožnost i kada Mu se posvete. On mi otkriva blaga ljubavi i milosti koje će udijeliti osobama koje se žrtvuju i posvete širenju. Kako bolje znaju i mogu neka slave i časte Njegovo Srce. Nemoguće je izreći kakva i kolika su ta blaga koja je Ono za njih pripravilo.

Čini mi se da Gospodin jako želi da njegovo Srce bude čašćeno, na poseban način s ciljem da obnovi u dušama učinke svoga otkupljenja. Ovo Božansko Srce želi biti posrednik toga, ono jest novi način objave jedinoga posrednika između Boga i ljudi. Grijesi ljudi su se umnožili, stoga je potrebna jakost Njegova Srca i pobožnost Njemu kako bi isprosili i zadobili njegovo milosrđe i spasenjske milosti koje im On žarko želi udijeliti.“

„Isus nam želi udijeliti ove preobilne milosti, no neće ih zadobiti oni koji se time ne okoriste u svome osobnom iskustvu i praksi vjere. Ovdje se radi kao o nekom dragocjenom piću koje nam nudi naš dobri Otac kao zadnjem lijeku za naša zla i probleme. Na ovu ponudu se treba slobodno i osobno odgovoriti.“

„Ne mogu vjerovati da bi osobe koje se posvete Božanskom Srcu mogle bile izgubljene i da će po teškome grijehu zauvijek propasti i pasti pod vlast đavla. Nakon što se posvete Srcu Isusovu neka se trude častiti ga, ljubiti, slaviti koliko više mogu i neka usvajaju njegov sveti nauk. Nema kraćeg i izravnijeg puta do savršenstva, niti sigurnijeg puta spasenja od posvete Božanskom Srcu kad Ga ljubimo, častimo i slavimo.“

„Mislim da vam mogu reći da presveto Srce na poseban način svojom ljubavlju štiti one zajednice koje Ga časte. Goruća ljubav Srca Isusova ga potiče i želi biti ljubljen. Srce, izvor svakog blagoslova želi da ga njegova stvorenja, u kojima On želi ustanoviti svoje kraljevstvo, slave, časte i ljube, sve s ciljem da ih Ono štiti i providi im potrebno u svim njihovim životnim situacijama. Zbog toga Srce želi da mu se obraćamo s najvećim mogućim povjerenjem. Jedan od načina koji nam u tome može puno pomoći je taj, da damo slaviti petkom nekoliko misa na čast njegovih rana. Mnoge osobe u krajnjim potrebama su na takav način zadobile čudesno ozdravljenje.“

Božanska obećanja

Svetica je ovako pisala isusovcu patru Rolinu: „Ah, zašto ne mogu iskazati sve što sam shvatila o pobožnosti Srcu Isusovu i cijeloj zemlji objaviti blaga milosti koja su u njoj sadržana, a koja će se udijeliti onima koji budu prakticirali ovu pobožnost? Oče moj, molim te nemoj ništa propustiti s ciljem da potaknemo cijeli svijet na nju.

Isus Krist mi je objavio tako jasno da ne mogu niti posumnjati, kako on želi da na poseban način Družba Isusova posvuda doprinosi širenju ove čvrsto utemeljene pobožnosti i na takav način odgoji veliki broj njegovih prijatelja i zahvalnih sinova koji će Mu vjerno služiti. Blaga blagoslova i milosti koje sadrži Božansko Srce su neprocjenjivi. Po onome kako ja shvaćam, ne postoji nijedna praksa u duhovnom životu koja bi bila prikladnija od ove, za uzdići više dušu na putu svetosti i da kuša radost i užitak služenja Bogu. Kad bi ljudi znali koliko se Isus naslađuje time, svaki kršćanin koji imalo ljubi Spasitelja prakticirao bi pobožnost njegovu Srcu.

Koliko je do vas učinite da ovu pobožnost prihvate Bogu posvećene osobe, ako je prihvate samo to će biti dosta da dođu do izvorne gorljivosti i puno boljeg opsluživanja redovničkih pravila i do savršenstva.“

„Božansko Srce mi je dalo da shvatim kako će oni koji nastoje oko spasenja duša ako budu prakticirali ovu pobožnost, zadobiti milost da dodirnu i najtvrdra srca i imat će u tome puno uspjeha. Osobe koje žive u svijetu po ovoj pobožnosti će zadobiti svaku pomoć potrebu u svome staležu; mir u obiteljima, okrepu u patnjama, Božji blagoslov u svojim podhvatima, utjehu u svojim križevima, sigurno utočište tijekom cijeloga svoga života, a na poseban način u svojoj smrti. Ah, kako je slatko umrijeti nakon što se postojano gajila pobožnost Srcu onoga koji će vas suditi! Nema osobe na svijetu koja bi iskazala ljubav i zahvalnost Srcu Isusovu, a da neće zadobiti obilje nebeske pomoći.“

Iz sjedinjenja sa Presvetim Srcem se crpi gorljivost služenja Bogu

U jednom pismu svetica piše: „Što se tiče vaše muke koju osjećate jer kažete da slabo služite Bogu, čini mi se da mi On stavlja u duh misao da vam kažem kako se zbog toga ne trebate uznemiravati. Ugodit ćete mu tako, da se u svemu što činite sjedinite sa Srcem Isusovim koje neka za vas bude vaša spremnost i vaša zadovoljština. Na primjer, ne možete moliti, zadovoljite se time da prikažete onu molitvu koju Božanski Spasitelj za nas prikazuje Nebeskom Ocu u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Prikažite njegovu gorljivu želju kao nadoknadu za naše mlakosti i kod svakog vašeg djela kažite: 'Bože moj, ovo želim raditi ili trpjeti za Srce Isusovo, na njegove svete nakane koje prikazujem kao nadoknadnu za sve što je kod mene nesavršeno i nepročišćeno.'

Tako i u svemu drugome, kad vas zadesi neko trpljenje, žalost ili mrtvljenje kažite samoj sebi: Prihvati to, kao da ti to šalje presveto Srce Isusovo i sjedini se s Njim. Iznad svega nastoj sačuvati mir svoga srca koji vrijedi više od svega blaga. Sredstvo da sačuvaš mir je u tome da svoju volju predaš volji Srca Isusova, dopuštajući mu da Ono u nama želi sve što je na veću slavu Božju. Mi se zadovoljimo da Mu se predamo i budemo Mu podložni. Ovo ljubljeno Srce će u svemu nadoknaditi sve naše moguće nedostatke, jer će ljubiti Boga za tebe, a ti ćeš u Njemu ljubiti Boga.“

Čin čiste nakane

„Tebi se prikazujem, o Srce ljubavi, s nakanom da cijelo moje biće, moj život i trpljenja budu da Te ljubim i častim u vremenu i vječnosti. Ljubim te tako ljupko Srce kao moje najveće i svako dobro, sva moja radosti, Srce jedino dostojno ljubavi svih srdaca. Ah kad bi se mogao pretvoriti u pepeo izgarajući snagom ove ljubavi. Toj ljubavi obnavljam sva prikazanja samoga sebe koja sam do sada činila.

O Srce izvore čiste ljubavi, kako bi želio da te ljubim svim srcem, dušom i duhom. Usrdno te molim da ne mogu ništa drugo ljubiti osim u tebi i po tebi, da se samo tebe sjećam, da moj duh samo tebe spozna. Moja volja da samo tebe želi i ljubi, moj jezik samo da o tebi

govori, da moje oči samo tebe gledaju, ruke samo tebi služe, noge samo za tobom hode, da te ljubim kroz sve dane i u vječnosti. Amen.“

DEVETI DAN

Presveto Srce traži zadovoljštinu za nezahvalnost ljudi prema ljubavi koju nam je iskazao po svojoj Muci

Jednoga dana svetica je pred izloženim Presvetim Sakramentom dobila posebnu milost o kojoj ovako govori: „Nakon što sam bila uvučena u nutrinu i sabrana u svim duševnim moćima ukaza mi se Isus Krist, sav blistajući u slavi, sa svojih pet rana, sjajnih kao pet sunaca. Iz toga su svetoga čovječstva izlazili plamenovi sa svih strana, naročito iz njegovih božanskih grudi, koje su naličile na žarki oganj. Otvoriše se grudi koje su mi otkrivale ljubazno Srce što ljubi i koje je bilo živim vrelom tih plamenova.

Tada mi je otkrio divna čudesa svoje čiste i preobilne ljubavi kojom je ljubio ljude, a od kojih za uzvrat dobiva samo nezahvalnost. Ovo je bila moja najveća patnja tijekom moje Muke. Kada bi mi uzvratili na moju ljubav smatrao bih malom stvari ono što sam za njih učinio i kad bi to bilo moguće još više bi za njih trpio. Ljudi su samo hladni prema meni i na brižno iskazivanje moje nježnosti odgovaraju samo odbojnošću.

Barem ti mi budi na utjehu, tako da koliko ti je moguće nadoknađuješ za tu nezahvalnost. Kad sam Mu iskazala svoju nemoć On odgovori: „Evo Srca kojim možeš nadoknaditi sve svoje nedostatke. U tom trenutku iz Srca je izišao tako gorući veliki plamen koji me prožeo, da sam mislila da ću sagorjeti. Nisam to više mogla podnositi. Molila sam da mi se smiluje zbog moje slabosti. On reče: „Ja ću biti tvoja snaga, ne boj se ničega, oslušuj mene i čini ono što budem od tebe tražio.“

Kasnije jednom drugom zgodom Srce Isusovo se ovako požalilo nježnom srcu svetica: „Gorim od želje da me ljudi ljube u Presvetom Oltarskom Sakramentu, i skoro ne nalazim osobe koja bi nešto učinila za uzvrat i trudila se utažiti ovu moju veliku želju.“

Svetica je izabrana žrtva nadoknade za uvrede nanesene Božanskom Srcu

Spasitelj se jednoga dana ukazao svetici i kazao: „Tražim jednu žrtvu za svoje Srce, žrtvu koja je spremna žrtvovati se kao hostija za ispunjenje mojih planova.“ Ona nastavi: „Ja sva potresena od Uzvišenosti, prostrla sam se do njegovih nogu navodeći razne osobe koje bi mogle vjerno odgovoriti na njegove nakane.“ On odgovori: „Ne želim nikoga osim tebe, jer sam tebe izabrao.“ Ja sam tada zaplakala i kazala kako On dobro zna da sam grešnica, a da žrtva koja se traži treba biti nevina. Treba reći istinu da ja ne bi imala druge volje osim Njegove, te da ne mogu učiniti ništa drugo osim onoga što mi poglavarica kaže, na što je On pristao.

Jednom drugom zgodom Margareta ovako uskliknu: „O moj Gospodine što Ti sve nisi učinio kako bi zadobio srca ljudi, a oni to negiraju i odbacuju?“ Isus reče: „Uistinu je tako, moja ljubav me navela da sve učinim za njih, a oni mi nisu uzvratili. Ja želim da ti nadoknađiš za njihove nezahvalnosti po zaslugama moga Srca. Želim da mi tvoje srce bude utočište gdje bi se Ja povukao i bio utješeno kad me grešnici progone i odbace od sebe. Ja ću ti tada dati da shvatiš koliko je Božja pravednost srdita na njih. Kad me primiš u hostiji i postaviš na prijestolje svoga srca, klanjaj mi se prostirući se do mojih nogu. Zatim me prikaži mome nebeskome Ocu, kao što ću te poučiti, kako bi ublažila Njegovu pravdu i srdžbu i molila za njegovo milosrđe. Jedna pravedna duša može zadobiti oproštenje za tisuće grešnika.“

Grešnici u svijetu i posvećene duše zbog kojih trpi Božansko Srce

„Nakon pričesti moj božanski Zaručnik mi se pokazao kao na slici *Evo čovjeka*, pritisnut križem, sav prekriven ožiljcima i ranama. Krv je tekla na sve strane. On mi je žalosnim glasom kazao: 'Nitko nema samilosti prema meni i sa mnom trpjeti, sudjelujući u mojim patnjama i žalosnom stanju u koje su me doveli grešnici.'“

„Drugom zgodom, u vrijeme karnevala, izgledalo mi je da me ovo Srce puno ljubavi pita želim li Mu praviti društvo u dane kad će On trpjeti zbog ludosti koje ljudi čine u užiticima. I to na način da ljubim muke koje će On pripustiti, a po tome će na neki način ublažiti muke koje grešnici svojim zabavama nanose njegovu Srcu. Treba bez prestanka moliti i uzdisati s Njime tražeći milosrđe, kako grešnici ne bi ispunili mjeru grijeha, i kako bi im Bog oprostio zbog ljubavi ovog Srca.

„Jednoga dana otkrivajući mi svoje ljubezno Srce sve u mucu i probodeno Gospodin mi reče: 'Evo rane koju dobivam od mog izabranog naroda. *Drugi udaraju po mome tijelu, a moj narod probija moje Srce koje nikada nije prestalo ljubiti ga.*'“

Gospodin mi se jednom ukazao prekriven ranama, posvuda na tijelu je krvario. Srce mu je bilo slomljeno patnjama, bio je posve iscrpljen. Približila sam Mu se sa strahopoštovanjem ne usuđujući se ništa Mu reći. On mi reče: „Evo na što me svodi moj izabrani narod koji bi mi trebao iskazivati zadovoljštinu za druge, a umjesto toga potajno me progone. Ne mogu izreći koliko zbog toga trpim. U svojim mukama mi je prilazio govoreći da poljubim njegove rane kako bi mu se umanjila bol.“

Molitva nadoknade

„O Presveto Srce Ti zaslužuješ ljubav svih srdaca koje toliko ljubiš i obasiplješ tolikim dobročinstvima, a za uzvrat oni su prema tebi hladni i nezahvalni. Među njima sam i ja nedostojan. Ali Božansko Srce, Ti si puno ljubavi i dobrote te se uzdam u tvoje oprostjenje. Preslatko Srce, ako kajanje srca koje priznaje svoje grijeha može ublažiti bol, oprostite mome srcu njegove nevjernosti kako bi Ti mogao udovoljiti u budućnosti. Srce moga Boga, presveto Srce, Srce koje jedino oprašta grešnicima, molim te oprostite ovom siromašnom i bijednom srcu. Svim svojim moćima duše želim ti nadoknaditi za uvrede koje sam nanio tvojoj časti. Srce moga Isusa, tebi predajem moje srce. Gorući serafini prikažite Bogu svoju goruću ljubav kao nadoknadu za premalu ljubav, moju i svih drugih stvorenja.“

DESETI DAN

Pričest nadoknade na prvi petak u mjesecu

Svetica piše: „Moj Božanski Spasitelj mi je naložio da se pričేశćujem prvi petak u mjesecu kako bi nadoknadila, koliko mi je moguće za uvrede koje su Mu nanesene u Euharistiji tijekom prethodnog mjeseca.“

Svetica zapisa: „Jednog petka, za vrijeme sv. Pričesti, On je rekao ove riječi svojoj nedostojnoj ropkinji: 'Obećajem ti u preobilju milosrđa svoga Srca da će moja svemoguća ljubav udijeliti svima onima, koji se pričeste u prvi petak, tijekom devet neprekidnih mjeseci, milost konačne ustrajnosti. Oni ne će umrijeti u mojoj nemilosti, niti bez Sakramenata, a moje Srce će im u onom posljednjem času služiti kao sigurno utočište.'“

Margareta je često kušala divni učinak pričesti nadoknade kod Božanskog Srca: „Pogledaj kćeri moja uvrede koje su mi nanijele duše koje pristupaju da me prime. One mi obnavljaju patnje iz moje Muke!“ Margareta nastavlja: „Pala sam Mu do nogu shrvana strahom i patnjom. Prala sam Mu noge svojim suzama koje nisam mogla suzdržati. Govorila

sam Mu: 'Gospodine moj i Bože moj, ako je moj život vrijedan ovih uvreda bilo što dopustiš rado ću trpjeti i tisuću puta teže stvari od toga, evo me. Ja sam tvoja ropkinja, učini sa mnom što želiš.' Gospodin odgovori: „Želim ti pokazati što trpim od osobe koja me ovako prima. Ti nakon što si me primila, klekni preda mnom i moli molitvu nadoknade mome Srcu, prikazujući mome Ocu krvavu žrtvu križa i cijelo svoje biće kao nadoknadu za uvrede koje trpim u onom srcu“.

Svetica nastavlja: „Jako me pogodilo čuti ove riječi o duši koja je malo prije oprana u predragocjenoj Krvi Kristovoj, ali isti glas nastavi i reče mi: '*Ona nije u stanju grijeha, ali želja da griješi još nije izišla iz njenog srca, što je za mene veći užas od samoga čina grijeha. To je prezir pokvarenoga srca mojoj predragocjenoj krvi, jer volja koja pristaje na zlo je korijen svakoga grijeha.*' Na ove riječi jako sam puno trpjela i bez prestanka molila Gospodina za milosrđe. Jednoga dana po Uskrsu nakon pričesti On mi reče: '*Uslišao sam tvoje jecaje i molitve, iskazao sam svoje milosrđe prema onoj duši.*' Što me je jako utješilo.“

Sveta ura

Kada je Isus tražio od Margarete pričest nadoknade na prvi petak, naložio je da u noći s četvrtka na petak provede sat vremena u molitvi na čast smrtne agonije njegova presvetog Srca. Evo Isusovih riječi: „Pričestit ćeš se svakoga prvoga petka u mjesecu, a svake večeri između četvrtka i petka činit ću te dionicom moje smrtne muke koju sam htio trpjeti u Getsemaniju. Žalost će te tako prožeti bez da ćeš ti to moći shvatiti. Dovesť će te do stanja agonije koja je teža za podnositi od same smrti. Kako bi se sa mnom družila u poniznoj molitvi koju sam prikazivao Ocu, bit ćeš sa mnom od 23 sata do ponoći. Prostrt ćeš se licem prema zemlji kako bi ublažila Božju srdžbu i molila milosrđe za grešnike. Tako ćeš na neki način ublažiti moju gorčinu zbog toga što su me moji apostoli napustili. Morao sam ih prekorigiti jer nisu mogli sa mnom bdjeti ni jedan sat. Tijekom ove ure moli kako sam te poučio.“

Ovo je prva objava o svetoj uri. Kao što se vidi, radi se usmenoj i mislenoj molitvi na čast Srca Isusova kojom se časti njegova smrtna tjeskoba u noći njegove muke. Crkva je onima koji obavljaju ovu pobožnu praksu udijelila i potpuni oprost, a riječi blaženice mogu biti na veliki poticaj pobožnim dušama.

Motreći pažljivo Isusa, jedini predmet svoje ljubavi, u Getsemanskom vrtu u smrtnoj mucii prožetoi ljubavlju Margareta zapisa: „On mi reče – Ovdje sam više trpio u svojoj nutrini nego li u bilo kojem trenutku moje muke. Vidio sam da sam napušten od svih na nebu i na zemlji, pritisnut grijesima svih ljudi. Kao takav sam bio pred Božjom svetošću, a Bog ne gledajući moju nevinost dao mi je da pijem gorki kalež svoje pravedne srdžbe. Otac je primio moju žrtvu kao nadoknadu za sve grijeha. Nema stvorenja koje može shvatiti veličinu moje boli i muke u tim trenutcima. Ta je muka slična onoj koju kuša grešna duša pred sudom Božje svetosti koji se obara na nju i stavlja ju u ponor pred njegovom pravednošću.“

Druge pobožne vježbe koje je Isus htio da se mole u čast njegova Srca

U životu svete čitamo kako je novakinjama bila predložila sjeme onoga što će postati udruga *Straže Srca Isusova*. Preporučivala im je kad čuju otkucaje zvona koje označava sate da se sjete Srca Isusova i događaja iz njegova života, počevši od trenutka kad je njegovo Srce po Duhu Svetome oblikovano u krilu njegove Majke.

Svetica kaže da joj je Isus preporučivao širenje sličica njegova Srca. Margareta jednoj poglavarici piše: „Osjećam se potaknuta reći vam u ime ovog Učitelja, da tko želi častiti njegovo Srce može sobom nositi njegovu sliku ili je častiti u kući.“

Čin kajanja

„O presveto i ljubljeno Srce evo me ponizno prostrtog pred Tobom i raskrajana srca. Duboko mi je žao što sam te tako malo ljubio, što sam te vrijeđao mojim lutanjima, nezahvalnošću, zlobom, nevjernošću i učinio samoga sebe nedostojnim tvoga milosrđa. O Srce moga Spasitelja, primjeni i na mene uzvišenu ovu svoju službu. Spasi me, ne daj da za mene budu izgubljeni naponi tolikih tvojih muka i patnji, tvoje pregorke smrti. Spasi me ljubezni Spasitelju kako bi te i ja mogao ljubiti, slaviti i veličati kroz svu vječnost. Iako sam zaslužio vječnu osudu uzdam se u tvoje milosrđe. Reži Gospodine sve u mom životu što je protivno tvojoj volji. Oslobodi me od grijeha. Usrdno te molim ne prepusti me meni samome, nemoj kažnjavati moje grijeha tako da me puštaš da uvijek ponovno u njih padam. Spasi me, oslobodi me, obrati me, daj da radije želim umrijeti nego li te više vrijeđati.“

JEDANAESTI DAN

Božanska velikodušnost presvetog Srca prema dušama koje su gorljive za njegovu slavu

Na puno mjesta u svojim spisima svetica govori kako Isus obećava obilno nagraditi duše koje gorljivo šire i štuju slavu njegova Božanskog Srca. Ova gorljivost tvrdi Margareta je najsigurniji put za postati Isusov prijatelj, primiti obilje njegovih milosti, privući njegovu čistu ljubav i kušati njegove nježnosti.

Presveto Srce neće ostaviti nenagrađenim vašu gorljivost i želju da Ga i drugi upoznaju, časte i ljube. Neka se smatraju nagrađenima kad Mu mogu u nečemu služiti. Budite na utjehu ovom Srcu, Ono će vas učiniti sretnima za svu vječnost. Ah, blaženi oni kojima se On bude služio da uspostavi kraljevstvo svoga Srca. On mi izgleda kao kralj koji nema nakanu nagrađivati dok osvaja i poništava svoje neprijatelje, nego kad pobjednički kraljuje na svome prijestolju. Divno Srce Isusovo želi u svakom srcu utemeljiti svoje kraljevstvo čiste ljubavi, uništavajući kraljevstvo đavla. Izgleda mi kao da jako želi obećati divne nagrade svima onima koji su dobre volje i budu surađivali sukladno prosvjetljenju i snazi koju će im On dati.

Kolike li će posvetne i spasonosne milosti ovo Božansko Srce izliti na one koji Ga pobožno budu častili, i kako ponavlja svoja obećanja da neće propasti. Kada biste samo znali koliko zasluga i koliko slave se dobiva po čašćenju ovoga divnoga Srca, i kako Ono nagrađuje sve koji se njemu posvete i nastoje ga slaviti i častiti. Čini mi se da samo ova nakana donosi pred Bogom više zasluga u djelima, nego li sva druga djela koja se čine bez te nakane.

Ovo Božansko Srce neće nagraditi samo vas nego i vašu rodbinu, i sve one do kojih vam je stalo u vašem srcu. On će ih blagonaklono promatrati, pun milosrđa spremno ih štititi i pomoći u svemu, samo neka se Njemu obraćaju s pouzdanjem.

Ovo Srce čuva na vječno sjećanje sve ono što oni čine ne njegovu slavu: „Morate smatrati da se ovo presveto Srce rado prisjeća kroz svu vječnost onoga što činite za njega. Kad biste trpjeli i mučeništvo svih mučenika, brzo bi vas nagradio, pa bilo to samo velikim brojem duša koje želi na ovaj način spasiti od vječne propasti.“

„Čini mi se da mi je presveto Srce dalo da vidim kako je Ono zapisalo imena mnogih osoba koje su imale veliku želju da Ga časte i šire pobožnost prema Njemu. Ova imena neće nikada biti izbrisana. Nije mi kazao da ti njegovi prijatelji neće imati križeva, nego želi da oni smatraju svojom najvećom čašću kad ih on učini dionicima svojih muka.“

„Zadržavajući se sa svojom nedostojnom ropkinjom, Srce joj dade da shvati kako želi oblikovati krunu od dvanaest sebi dragih duša, koje su Mu ovdje na zemlji pribavile veću slavu, te će blistati kao dvanaest zvijezda oko njegova presvetog Srca. Neki su u Njega sa

žudnjom zaronili kao u neki ponor na uzajamnu radost i užitak govoreći: 'U ovom ponoru ljubavi je utvrđen naš boravak i naš vječni odmor. Ta srca su onih koji su se više trudili da se upozna i uzljubi Srce našeg divnog Spasitelja.'

Srce Isusovo je stablo života čiji plodovi se trebaju dijeliti po cijelom svijetu

„Spasitelj mi je pokazao pobožnost Božanskom Srcu kao lijepo stablo određeno da se ukorijeni i raste u našem redu, kako bi mu se grane širile u sve naše kuće, kako bi svi u svoje vrijeme mogli slobodno ubrati plodove. To ubiranje plodova neće biti isto za sve, nego srazmjerno naporu, kao i koristi koje će ovisiti o nutarnjem stanju onih koji se hrane tim plodovima. Plodovi života i vječnog spasenja trebaju u nama obnoviti izvorni duh našeg svetoga zvanja.

Izgleda mi da se slava našeg svetog oca i utemeljitelja nikada nije tako uvećala kao zbog ove pobožnosti. Presveto Srce želi da redovnice od Pohođenja dijele plodove ovoga nebeskoga stabla svima onima koji ih budu htjeli jesti, jer za cilj ima udijeli život milosti mnogima, izbavi ih s puta propasti, poništiti u njima vlast sotone i utvrditi ih u svojoj ljubavi. Srce Isusovo neće dopustiti da propadne ni jedna duša koja se Njemu posveti u dobroj volji sa željom da ga ljubi i koliko je u njenoj moći da širi ovu pobožnost.

Ako se ne varam Božansko Srce našem utemeljitelju daje da kuša neizrecive slasti, time što želi ustanoviti ovu pobožnost u našem redu, kojemu On želi biti potpora i obrana. Kolike li je blagoslove i milosti Božansko Srce odlučilo izliti na naš red, na poseban način na kuće koje će više doprinijeti Njegovoj slavi i časti. One koje se stave pod Njegovu zaštitu uživati će obilno blago njegove posvetne milosti i pomazanje njegove ljubavi. Bože moj, prevelika je ovo ljubav i preko svake mjere prepuna milosrđa. Koliki smo dužnici ovom Božanskom Srcu da se Ono udostojalo nama poslužiti kako bi Ga upoznali i ljubili. Sretne li smo, kad bi mogle dati i život za obradovati ovo ljupko Srce.'

Što je svetica kazala novakinjama o uspostavi pobožnosti Srcu Isusovu

„Čini mi se da svojim jednostavnim pobožnim vježbama na čast Srca Isusova zadobivate lijepe milosti. Ako na njih budete vjerno odgovarale On će se radovati te ćete postati razlogom njegove miline. Tako ćete Mu više udovoljiti nego li po svemu ostalome, jer Božansko Srce želi da ga upoznaju, časte i ljube. Ne možete mu biti više po volji nego da se za to potpuno darujete. Sa svoje strane Srce neće dopustiti da padnete u njegovu nemilost, jer Ono će se toliko brinuti o vama koliko se vi više s povjerenjem Njemu predate. Srce će na vas misliti kad vi na njega zaboravite. Iznad svega On želi da budete ponizna i blaga srca, puni ljubavi.

„Sestre, možete se smatrati sretnima jer su vaša imena zbog preobilja njegove ljubavi upisana u njegovom presvetom Srcu, ali to vas i obvezuje. Vi ste još slobodne i možete izbrisati vaša imena iz Njegova Srca. Pazite da vam se ne dogodi ta nesreća, to bi se moglo dogoditi po smrtnom grijehu, čime biste se udaljile od ovoga Božanskog Srca koje vas nikada neće odbaciti od sebe, ako Ga vi ne prezrete i zaboravite na Njega. Ja se nadam da ćete Mu vi sve ostati vjerne te da ćete bdjeti da vas ta nesreća ne snađe. Naprotiv, nastojte zadobiti sve veće njegovo prijateljstvo da vas on prožme čistom ljubavlju te da vas kad umrete primi k sebi. Ali to će se dogoditi tek nakon što se mi budemo borili cijeloga života. Treba biti odlučan sve učiniti, trpjeti, ne umoriti se, jer mlaki i nemarni će biti odbačeni.

Čežnje Srcu Isusovu

„O Božansko Srce Isusovo, koje živiš u Mariji, gorljivo te molim da živiš i kraljuješ u svim srcima, da ona gore ljubavlju za tebe. O velikodušno Srce, budi ti sve naše blago. Imati samo tebe, dosta je. Srce ljubljeno i željeno nauči nas ljubiti te i ne željeti ništa osim tebe. Razori u nama kraljevstvo grijeha i ustanovi kraljevstvo kreposti, da tvoj lik u potpunosti zasja u nama i ostvari se u našim dušama. Neka naše duše jednoga dana budu ukras vaše nebeske krune. Amen.“

DVANAESTI DAN

Duša očišćena u Božanskom Srcu

Svetica piše: „Moj Gospodin prvi dan duhovnih vježbi mi je pokazao svoje Presveto Srce kao goruću peć ljubavi. U nju sam bila ubačena i brzo zapljena živom vatrom. Gorjela sam tako da mi je izgledalo da ću se pretvoriti u pepeo. Čula sam ove riječi: Evo čistilišta moje božanske ljubavi, gdje se trebaš pročistiti na putu čišćenja. Nakon toga naći ću za tebe mjesto prosvjetljenja, a zatim sjedinjenja i preobrazbe.“

Evo što svetica govori o svjetlu koje je tada proželo njenu dušu: „Uđite u ovo presveto Srce kao u peć ljubavi kako bi se očistili od svake mrlje i svega onoga čime ste se zaprljali hodeći putovima grijeha s ciljem da živite u milosti Božjoj i čistoj ljubavi koja će vas preobraziti u Njega samoga. Svi bez izuzetka i pridržaja trebamo sagorjeti u gorućoj peći Božanskoga Srca. Nikada iz njega ne izlazimo, jer nakon što se s našeg srca odstrani nečistoća u plamenima božanske ljubavi treba se oblikovati novo srce koje će živjeti novim životom. To jest, ne živimo više za sebe nego za ovo Božansko Srce, s novim mislima, osjećajima, djelima. Neka njegova volja potpuno prožme našu volju, njegove misli neka budu naše misli, njegove želje naše želje, njegova ljubav neka u nama i preko nas bude vidljiva u našem životu. Tako da možemo reći sa sv. Pavlom da ne živimo više mi, nego da On živi u nama.“

„Ah kako je slatko ljubiti Ga, samo iz ljubavi prema njemu! Treba ga tako ljubiti da budemo jedno s Njime. Predajmo Mu se potpuno, sve žrtvujemo za Njega. Darujmo Mu svu svoju ljubav kako bi mogli kroz svu vječnost izgarati u gorućoj peći ovog Božanskog Srca.“

„Naše srce je stvoreno za Boga samoga. Jao ti ga našem srcu ako se zadovolji bilo čime manjim od Boga, ili ako sebi dopusti da izgara nekim drugim plamenom koji nije njegova čista ljubav. Kada biste znali kako je slatko ljubiti Boga, sve bi rado podnosili i trpjeli, kako bi zadobili ovu Njegovu svetu ljubav.“

Presveto Srce izabire sveticu kao oltar na kome će gorjeti plamen njegove ljubavi

Margareta piše: „Naš Gospodin me je počastio jednim svojim pohodom govoreći mi: *Znaš li zbog čega ti tako obilno darujem ove milosti? To je iz razloga da od tebe učinim kao neko svetište gdje će plamen moje ljubavi neprestano gorjeti. Tvoje srce neka bude kao neki oltar kojem ne pristupa ništa nečistoga. Ja sam te izabrao da prikazuješ nebeskome Ocu goruće žrtve paljenice kao zadovoljštinu njegovoj pravednosti i iskazivanje velike slave Bogu, po prikazanju Mene samoga u tim žrtvama, u sjedinjenju s tobom s ciljem iskazivanja časti Meni.* Nakon ovoga osjećala sam u svom srcu tako veliki plamen ljubavi koji sam htjela podijeliti sa svim stvorenjima, da ljube i slave moga Boga.“

Život žrtve i predanja ljubavi presvetog Srca

Svetica ovako napisa osobi koja je odlučila prihvatiti prakticiranje pobožnosti Srcu Isusovu: „Srce Isusovo sigurno rado prima žrtvu same sebe koju mu želite prikazati, kako bi bila sva njegova, sve činila i trpjela Njemu za ljubav sa željom da s njim živiš u skladu s njegovom voljom. Da se žrtvuješ i predaješ ljubavi, žrtvuješ sve što ti je najdraže i sve što će ti uzrokovati veće trpljenje, uzimajući Njega za svoga vođu na putu spasenja. Odlučujete da nećete ništa, bez da tražite njegovu pomoć i milost koju će vam dati srazmjerno povjerenju koje imate u Njega. Mi trebamo živjeti životom ljubavi koja nas s njim sjedinjuje, životom koji nas vodi do odreknuća od nas samih kako bi se suobličili Njegovoj žrtvi i predali ljubavi Presvetog Sakramenta.

U Presvetom Sakramentu On je kao žrtva, često od svih ostavljena, u trajnom prikazanju za slavu svoga Oca i za naše spasenje. Činite sve na Njegovu slavu, načinite sebi boravište u ljubeznom Srcu Isusovu i pronaći ćete nepomućeni mir, snagu za ostvariti sve svoje dobre i svete želje koje vam On nadahnjuje. Tako nećete svojevolumno griješiti, podnositi ćete svoje muke i gorčine, jer sve što dolazi od ovoga presvetog Srca je slatko i sve promiseće u ljubav.“

Prošnja presvetom Srcu Isusovu

„Slatki moj Spasitelju položi me na svoj sveti bok, u svoje divno Srce koje je goruća peč čiste ljubavi i bit ću na sigurnome. Nadam se da ćeš me uslišati, jer izabirem tvoje Srce za svoje boravište i moje najveće dobro, da mi daš snage u borbama, da me podržiš u slabosti, da mi tvoje svjetlo vodi u tami, da nadoknađiš za sve moje nedostatke, da posvetiš sve moje nakane koje sjedinjujem s tvojima. Amen.“

TRINAESTI DAN

Srce Isusovo izvor svetosti

„Divno Srce Isusovo svojom čistom ljubavlju treba posveti nas i našu ljubav. Treba svom snagom ljubiti Srce Isusovo, ma koliko nas to koštalo. Treba se posvetiti pod svaku cijenu, budući da je On svet i mi trebamo postati sveti. Ako za postići ovo treba samo ljubiti, zašto ne izgaramo neprestano u pećnici čiste njegove ljubavi koja nas čisti i posvećuje?“

„Trebamo udisati ljubav, čistu ljubav koja razapinje, sve posvećuje i vodi nas do toga da se žrtvuemo za Božji plan da se on u nama savršeno ispuni. Zadovoljimo se time da ljubimo i dopustimo Njemu da čini sve što hoće, bilo da pripušta da budemo poniženi ili uzvišeni, bilo da smo u utjesi ili suhoći. Neka samo Božansko Srce bude zadovoljno, a u svemu drugome treba biti ravnodušan. Ljubimo ovu jedinu ljubav naših duša, jer On je nas prvi ljubio i trajno gori njegova ljubav u Presvetom Sakramentu. Za posvetiti se, dosta je samo ljubiti ovu Ljubav. Tko nas dakle u tome može zaustaviti kad imamo srca za ljubiti, tijela za trpjeti?“

Za one koji ljube Srce Isusovo sva trpljenja, poniženja, preziri, protivštine... sve to može postati sredstvo za ljubiti i preobraziti se u ljubav u ovom Srcu koje želi da ga ljubimo bez mjere. Predajmo se Njegovoj moći, povjerimo se Njemu, i vidjet ćemo kako on sve čini za naš rast sve do savršenstva, brine se za sve naše potrebe pod uvjetom da Mu s naše strane ne stavljamo zapreke. Tko savršeno ljubi i ne pomišlja da bi to učinio. Ljubimo Ga svim srcem, svom dušom i svom snagom, jer On želi sve ili ništa. I nakon što smo sve njemu predali, ne tražimo ništa od toga natrag. On će se brinuti da nas posveti, a mi ćemo Njega proslaviti.“

Opomene za napredovati na putu svetosti

Gospodin nas želi vidjeti kako velikim koracima napredujemo na putu njegove ljubavi, i u svemu onome što razapinje našu narav. Nemojmo se cjenkati s Njime, sve Mu predajmo i On će učiniti da sve pronađemo u njegovu Srcu. Dobar je znak kad nas milost prati i potiče, ali bojmo se da nas zbog našeg otpora, ne prepusti nama samima i ostavi.

„Potrudite se da se okoristite darovima koja nam daruje najveće Dobro. Pazite, Duh Sveti puše gdje želi, milost se nudi i ne vraća se više. Okoristimo se dok nas Gospodin nadahnjuje činiti dobro i daje nam snagu za provesti to u djelo. Stvorenja ne čine tako. Slijedite njegova prosvjetljenja bez da se umorite na tom putu, sve dok On ne postane apsolutni Gospodar vašeg srca. Naučite se predati potpuno, zaboravite na sebe, oslanjajte se na providnost Presvetog Srca Isusova, predajte se kao kip u ruke kiparu da otkida i čini što želi.

Prigrlimo sve prigode u koje nas život dovede da trpimo, kao dragocjene znakove i zaloge ljubavi ovog presvetog Srca. Sjetimo se da se svetim postajem i odricanjem, poniženjima, svime onim što nas razapinje u bilo čemu. To je teško i zahtjevno za našu narav koja se boji poništenja i svega što sobom nosi trpljenje. Ne može se umrijeti, a da se ne trpi. Protivljenja su u nama zbog naših strasti koje se trajno bune i nisu li one razlozi naših tako čestih padova?

Ali ne treba se uznemiravati ni obeshrabriti, nego ohrabriti se, podnositi, okoristiti se našim borbama po uzoru na svece koji su, kao i mi, osjećali svoje slabosti. Dakle, treba se boriti sa strastima, boriti se protiv samoga sebe, umrijeti s oružjem u rukama, jer kruna se daje pobjednicima. Ili biti spašen ili propasti nema drugoga, i jedno i drugo zavisi od nas. Treba izabrati ljubiti Boga u Nebu sa svecima, ovdje kao i oni trpjeti, mrtviti se, biti raspet. Ne možemo se odreći vječnog cilja, dopuštajući strastima i naravi ono što oni žele.“

„Izbjegavajmo zabrinutosti, trudimo se graditi našu nutrinu imajući pred sobom poniznost i blagost Srca Isusova. Činimo svoja djela u miru i smiraju kao da se radi o zadnjem činu našeg života. Trudimo se koristiti vrijeme, svaki trenutak za cilj koji nam je dan.“

Svetica izabire sigurniji put za doći do svetosti

Margareta piše: „Nakon što sam već dugo godina bila redovnica. Gospodin mi se ukazao. U ruci je držao sliku puta najsretnijeg života koji može zamislite neka redovnička duša, prepuno nutarnjih i vanjskih utjeha, svetost dosegnuta, svi drugi te hvale i poštuju. Na drugoj slici put na kome je duša poništena, razapeta, prezrena, protive joj se, trpeći uvijek na tijelu ili duhu. Gospodin mi reče: *Kćeri moja izaberi, koja slika i koji put su ti draži, a bilo koji da izabereš udijelit ću ti iste milosti.* Ja sam se - nastavlja svetica – prostrla do Njegovih nogu, klanjala Mu se i odgovorila: *Moj Gospodine, ja želim samo ono što Ti želiš, Ti izaberi za mene.* Nakon što me On poticao da izaberem ja sam mu ponovno rekla: *Ti si meni dovoljan Bože moj, učini sa mnom što je na veću slavu i ne obaziri se na moje interese, ni moje utjehe. Ti budi zadovoljan i to je meni dosta.*

Tada On nastavi da sam da sam zajedno sa Magdalenom izabrala bolji dio koji mi neće biti oduzet i pružajući mi sliku raspinjanja doda: *Evo ja ću izabrati, što je meni draže za ispunjenje mojih planova i više te suobličiti sa mnom, druga je slika užitaka, a ne zasluga, ona je čuvana za vječnost.*

Ja sam prihvatila sliku umiranja, ljubeći ruku koja mi ju je davala, iako se narav toga pribojavala. Prigrllila sam svom ljubavljvu srca ovu sliku i pritiskala sam ju na grudima. Osjećala sam da se tako jako utiskuje u mene da mi je izgledalo da ja više nisam ja, nego ono što sam vidjela da je na slici bilo nacrtano.“

Čin ljubavi i klanjanja presvetom Srcu

„Klanjam ti se svim svojim srcem, presveto i divno Srce Isusovo, neprestano prožeti strahom Božjim s poštovanjem. Ne želim Te nikada uvrijediti jer si beskrajno Dobro. O presveto Srce želim te ljubiti iznad svega, svim svojim snagama, daj da mrzim svaki grijeh. Nadam se da Tebi pripadam, da si me obnovio tolikim patnjama na križu, nadam se da mi opraštaš sve moje slabosti i bijede, nadam se da nećeš dopustiti da propadnem. Ljubim te svom ljubavlju moga srca koliko mi je to moguće. Ti raširi moje srce i uvećaj njegovu sposobnost za ljubav, kako bi Tebi bila više od koristi i kako bi po takvoj ljubavi bila sva tvoja zauvijek. Ovu milost molim za sebe i za sva srca koja su sposobna ljubiti te.“

ČETRNAESTI DAN

Srce Isusovo želi da ga ljubimo više činima nego riječima

„Valja naglasiti da ako želite boraviti u presvetom Srcu Isusovu ne možete slušati i slijediti neumrtvljenu narav i slijediti sugestije samoljublja. Neka ono više koliko želi, mi smo u Srcu Isusovu koje želi da Ga ljubimo više od svega.“

„Prikažite se dakle ovom Srcu kao žrtva kako bi bila žrtvovana na oltaru njegove čiste ljubavi, koja vas treba sažgati kao žrtvu paljenicu u svojim božanskim plamenovima, tako da više ništa ne zadržavate za sebe i možete ponoviti sa apostolom Pavlom: *U njemu i po njemu činim sve*, presveto Srce živi, djeluje i ljubi po meni, nadoknađuje za sve moje nedostatke.“

„Ovo Srce želi od vas žrtvu svega u čemu Mu se narav opire. Ako čini da u stvorenjima nailazite na nepostojanost i kušate gorčinu, to je zato jer vas ljubi i ne želi da se navežete na propadljive stvari, nego samo na Njega. Ah, kad bi mogli shvatiti Njegovu ljubav za nas i kako je slatko samo Njega ljubiti, brzo bismo shvatili sve drugo i odgovorili na Njegovu ljubav, ljubili ga djelima više nego riječima!“

„Krepost se ne sastoji u lijepom razmišljanju i odlukama, ni lijepim riječima, nego u tome da ih provedemo u djelo, bez toga lijepe riječi nam ne bi bile na spasenje nego na poropast. Potrudimo se dakle biti vjerni u našoj nutrini i činimo za Boga ono što smo Mu obećali. Naše srce je tako malo i ne može imati dvije ljubavi, a budući da je stvoreno za ljubiti Boga ne može biti u miru kad neuredno i nepročišćeno ljubi. Onaj tko ljubi sve može, ljubimo dakle i ništa nam neće biti teško.“

„Presveto Srce dobro zna što prolazi kroz naše srce, i zbog toga Ono dopušta naše muke. Ostanimo u miru, predajmo mu sve što se događa u našoj duši i na kraju ćemo biti pobjednici te ćemo počivati u presvetom Srcu. Hrabro, Ono će biti nagrada za naše pobjede.“

Opomene podrške za duše u njihovim borbama

„Kao vojnik u neprestanoj borbi mi se trebamo pripremiti za hrabro odupiranje neprijateljskim napadima, i to u prisutnosti našeg Gospodara. On sam će biti naš štit i naša snaga i moći će poništiti sve ono što se Njemu ne sviđa. To što se mi borimo je na Njegovu slavu. Kad nas učini pobjednicima pokazuje se Njegova snaga u našoj slabosti, također tada ima razloga za nagraditi nas. On svu svoju radost pronalazi u našim borbama, budimo i mi radosni jer smo vjerni Njemu. Čega se bojimo dok nas Srce Isusovo svojom moći okružuje sa svih strana kao nekim zidom koji je neprobojan za njegove i naše neprijatelje.

Jer smo slabi trebamo se držati Njega, On je sigurna hridina. Njemu se utječimo posebno kad osjećamo da nas napada naš neprijatelj u našoj nutrini i kad želi da padnemo u nemire po malodušnosti i nelagodi zbog najmanjih problema na koje nailazimo.“

„Kada smo napastovani sjedinimo naše srce sa Srcem Isusovim govoreći: O Spasitelju moj, budi Ti moja snaga, bori se za mene, ne odbacujem borbu ako si ti moj štit i moja obrana samo da Te ne vrijeđam, želim biti sva tvoja.“

„Drugi puta kažite: Gospodine moje srce je tvoje, ne dopusti da sam zauzet nečim izvan tebe, Ti si nagrada za sve moje borbe i pobjede, siguran oslonac u mojim slabostima. Presveto Srce Isusovo posrami moje neprijatelje, Bože moj pomози mi u mojim borbama.“

„Naši neprijatelji nam ne bi mogli naškoditi kad ih mi ne bi slušali i pristajali na njihove sugestije. Kad prevlada ljudski obzir kažimo: Bože neću djelovati imajući pred očima stvorenja, jer se samo Tebi želim dopasti, dosta mi je da sam uvijek pod Tvojim pogledom. Na bilo koje druge misli samodopadnosti neću se obazirati, a đavlu kad nas napastuje recite: Prokletniče, odričem se tebe i tvojih napasti, nisam zbog tebe započeo ovo djelo, neću ga za tebe ni okončati.“

„Kad sagriješimo nemojmo se uznemiravati, jer nemiri i zabrinutosti udaljuju naše duše od Boga i izgone Isusa Krista iz naših srdaca. Tražimo da nam Bog oprostí. Molimo Božansko Srce da za nas dadne zadovoljštinu i povрати nas u stanje milosti. Tada sa svim pouzdanjem recimo Srcu Isusovu: *Jedina moja ljubavi, moli za svog siromašnog roba i nadoknadi za učinjeno zlo. Promijeni to na svoju slavu i na pouku bližnjemu, a meni na spasenje duše!* Na ovaj način naši padovi će nama biti razlog za duboko se poniziti. Pomoći će nam da shvatimo tko smo mi uistinu i koliki je ponor našeg ništavila.“

„Nakon što smo se ponizili, ponovno se ohrabrimo i budimo vjerniji nego do sada, jer Presveto Srce voli kad se tako ponašamo, Ono čuva duše u miru. Predajmo se putovima kojim nas On vodi govoreći: „Budući da je Božansko Srce Isusovo moje, da sam se Njemu posvetila, što mi može nedostajati? Ako sam ja njegova tko mi može nauditi?“

Iznad svega trebamo biti radosni i zadovoljni, jer u tome je pravi pečat duha Božjega, Boga koji želi da mu zadovoljni služimo u miru. Mir divnog Srca Isusova neka bude u nama tako da nas ništa ne uznemiruje i ne odnosi nam mir. Za svoj slogan uzmimo izreku: Božja ljubav me je pobijedila, samo On će posjedovati moje Srce.“

Presveto Srce daje snagu da pobijedimo sami sebe

Dok je svetica još bila novakinja oklijevala je potpuno se podložiti, Božanski Učitelj joj se tada ukazao. Vidjela je njegovo tijelo prekriveno rana koje je zadobio trpeći iz ljubavi prema nama. Prekorio ju je zbog nezahvalnosti jer je oklijevala pobijediti samu sebe iz ljubavi prema Njemu.

Margareta reče: *Što želiš da činim Bože moj, jer moja volja je jača od mene? A Gospodin joj reče: Položi je u ranu moga boka i neće ti više biti tako teško savladati se.* Ona odgovori: *Spasitelju moj, Ti je tamo položi i zatvori tako dobro da više nikada ne može izići!* Margareta tvrdi da joj od tog trenutka sve izgledalo lakše, nije više imala toliko otpora da pobijedi samu sebe.“

Molitva Gospodinu kao žrtvi

„O Isuse kako bi častila tvoju žrtvu u Sakramentu ljubavi prikazujem ti se kao žrtva. Molim te, Ti me posveti, pročisti me i sažezí u plamenu ljubavi tvoga Srca kao žrtvu ljubavi. Daruj mi novi život tako da živeći ili umirući mogu reći: Isus je sav moj, a ja sam sva njegova.“

PETNAESTI DAN

Božansko Srce, učitelj kreposti

Gospodin Isus objavljujući tajne svoga Srca, jednoga dana svetici reče: „Evo učitelja koga ti dajem da te pouči u svemu što trebaš učiniti iz ljubavi prema meni.“ Margareta i nas poziva da slušamo Božje pouke te kaže: „Dođite ovom presvetom Srcu kao učenici u školu njegove ljubavi. Zaboravite znanosti duha ovoga svijeta, zaboravite sebi ljublje i ispraznosti kako biste se poučili rasti u čistoj ljubavi. Slušajte ga kako viče: Dođite meni svi koji Me želite ljubiti, ja vas prihvaćam u izvor svoje čiste ljubavi. Učite od mene koji sam blaga i ponizna srca, u protivnom, neće vas prepoznati dok ne uzljubite Njegovo Srce, neće vas priznati svojim učenicima dok se ne suobličite Njemu provodeći u praksu njegov nauk.“

Budimo uvijek spremni slušati Ga, odrecimo se svoje volje, uložimo potrebne napore u službi našem Gospodinu koji će nagraditi naša djela, srazmjerno našoj ljubavi i sjediniti nas sa svojim Srcem.

„Isus želi da uskladimo naše srce s krepostima njegova Srca. Kao što ljubav sjedinjuje one koji se ljube, slično ako želimo biti sjedinjeni s Isusom, trebamo biti ponizni jer je On ponizan i blag. Savršenstvo našeg života i djelovanja se sastoji u suobličanju našeg života nauku Srca Isusova.“

Poticaji na prakticiranje poniznosti i blagosti

„Ja smatram da su blagost i poniznost najbolje što možemo učiniti kako bi zadobili prijateljstvo sa presvetim Srcem. Govorim o pravoj poniznosti koja se istinski podlaže: u šutnji podnositi poniženja, prakticirati dragovoljno mrtvljenje, ne žaliti se, smatrati da smo sve to zaslužili pa i teže stvari od toga, snažno se boriti protiv nepročišćenih poriva naravi.“

„Kada se želimo ispričati kažimo: Isus je bio nevin i šutke je ponosio optužbe, a ja koji sam tako grešan, da predbacujem i optužujem? Neka naša slava bude u našim poniženjima, a tada kažimo: Evo što mi više priliči od pohvala i odobravanja. Prihvaćajmo ono što nas ponizuje i mrtvi, smatrajmo to našim dobročiniteljima.“

„Presveto Srce se na poseban način brine za nas ako smo ponizni u našoj nutрини. U blagosti postojano prihvaćajmo poniženja koja su često toliko više mučna, koliko su manja i skrovitija. Podnosimo to u miru, misleći kako ih je Srce puno ljubavi za nas pripravilo i time nas sukladno svojim željama usavršilo.“

„Ostanimo maleni u našim očima kako bismo rasli u očima Božanskog Srca. Slogan naše borbe neka bude: Evo prilike da se ponizim i da Bogu pokažem svoju ljubav. Blagost prema bližnjemu čini da ga podnosimo, da budemo dobrohotni prema njemu, da mu služimo u ljubavi, da ispričavamo njegove slabosti usprkos svih odbojnosti koje se u nama javljaju kad ih vidimo. Molimo za one koji su takvi prema nama. Tako ćemo zadobiti Srce Isusovo. Nemojte biti hladni prema bližnjemu, jer će se Božansko Srce srazmjerno tome, ponašati prema nama. Nastojmo biti blagi i dobrotivi prema bližnjemu, ali ne dajmo nikada bilo kojem bližnjemu, ono što pripada samo Božanskom Srcu Isusovu.“

Kreposti rasti pod utjecajem Božanskog Srca

Božansko Srce možemo promatrati kao neki kanal kojim neprestano teče voda iz živog izvora kako bi natopila vrt naše duše, kako bi uvelo cvijeće naših kreposti oživjelo najljepšim bojama. Na takav način naša duša će postati vrt Njegovih naslada. Molimo Ga, da nakon što je za nas bio izvor žive vode, da bude i Božansko sunce koje uvijek svijetli i grije, koje čini da rastu naše kreposti koje raspršuju maglu i tamu iz naših srdaca.

Drugi puta možemo promatrati ovo Srce kao stablo zasađeno pokraj voda tekućica koje u svoje vrijeme donosi plodove, i koliko ga više vjetrovi šibaju toliko dublje pušta svoje korijenje u zemlju. Slično, koliko mi više budemo udarani vjetrovima napasti toliko više trebamo pustiti korijenje naše poniznosti u presveto Srce Isusovo.

„Ovo divno Srce od svojih prijatelja traži čistoću nakane i poniznost djelovanja. Čistoća srca i nakana nas čini miljenicima kod kojih se Srce Isusovo naslađuje. Poniznost čini da On kraljuje u našim srcima i čuva naše prijateljstvo s Njime, ljubav čini da i vi kraljujete u Srcu Isusovu.“

Način kako upisati svoje ime u Srce Isusovo

Svetica u jednoj pouci novakinjama ovako uči: „Predrage moje kćeri u Srcu Isusovu, milost kojom je Gospodin vas počeo voditi uzdići će vas na putu savršenstva, pod uvjetom da u svojoj volji pristajete na to i vjerno na milost odgovarate. Treba nastojati na takav način da vaš put rasta bude sve više vidljiv kao zora prije dana. Ne trebate se zavaravati previše, jer i ako su vaša srca upisana u divno Srce Isusovo, za početak su upisana samo tintom, što znači da je započelo djelovanje milosti u vama. Milost vam je priskočila u pomoć da pobijedite vaše nesvršenosti, a kao što se zlato od primjesa čisti u talionici, tako trebaju biti pročišćene naše nakane i naša djela u pećnici Srca njegove ljubavi, pročišćene od svega što je odveć zemaljsko i u čemu tražimo svoje interese.“

„A koliko budemo napredovali, slova kojima je naše ime upisano u njegovo Srce će postati srebrna, što je znak pročišćenja srca. Ali ipak se ne treba zaustaviti i ostaviti djelo nedovršeno, nego priliči doći do zlata ljubavi koje vaša imena neizbrisivo upisuje u Srce Isusovo. Tada ćete vi postati žrtve koje izgaraju u plamenovima ljubavi Srca Isusova. Ljubav vas treba do toga dovesti, treba trpjeti iz ljubavi, savladavati sebe, mrtviti se, ponizivati se iz ljubavi i biti sretna kad nam se dogodi prilika da žrtvujemo sebi ljubljive ovom jednom istinskom Ljubitelju naših srdaca. Sve što sam vam rekla do sada označava početak, napredak i cilj vašeg duhovnog života. Kruna će biti dana ne onima koji su započeli, ni onima koji su napredovali nego onima koji su pobijedili i ustrajali do kraja.“

„Konačno sestre moje drage, ne mogu se nadiviti dobroti i velikodušnosti ovoga presvetog Srca prema vama. Kao da Ono otvara sva svoja blaga kako bi vas obogatilo, toliko se Srce Isusovo naslađuje činiti vam dobro. I kao što ljubav traži da joj se uzvрати ljubavlju, tako je i Bog vama utisnuo u srce da sve činite sukladno njegovoj želji. Treba dakle ova ista ljubav u nama urezati ime našeg Ljubljenoga. Kad savladavate sami sebe, kad se ponizujete, kad učinite neko dobro djelo, kad podnosite slabosti bližnjega, neka sve to budu slova kojima u vaše srce upisujete ime vašeg Ljubljenoga. Budite vjerne, postojane, gorljive, i ne mogu to nikada previše ponavljati zbog zla koje biste pretrpjele čineći suprotno.“

Zazivi presvetom Srcu

„O presveto Srce Isusovo, gospodaru svih srdaca, ljubim te, klanjam ti se, slavim te i zahvaljujem ti, želim biti sva tvoja. Ti si moja snaga, moja potpora, moje spasenje, moje utočište, moja ljubav i sve moje.

Srce ljubavi, boravi u meni, vodi me, sjedini me s tobom. Daj da budem dostojna kći tvoga Srca u kome želim živjeti i umrijeti meni samoj i grijehu, kako bi živjela tvojim životom. Srce moga Isusa obnovi moje srce, sjedini me do te mjere s Tobom da me više ništa ne može rastaviti od tebe. Kao što si Ti Stvoritelj moga srca, budi i njegov Kralj. Amen.“

ŠESNAESTI DAN

Posebne ljubavi Srca Isusova

Još od najranije mladosti Isus je na posebna način kao miljenicu ljubio Margaretu. Evo kako ona o tome govori: „Promotri kćeri moja - govori joj Isus – možeš li na zemlji pronaći nekog oca koji tako žarko ljubi svoga jedinorođenog sina, da mu je toliko stalo u srcu da mu iskazuje toliko znakova ljubavi, koliko Ja prema tebi.

Ja sam izabrao tvoju dušu za moju zaručnicu, i mi smo uzajamno dali obećanja kad si ti po mom nadahnuću učinila zavjet djevičanstva, još u djetinjstvu prije nego li je svijet progovorio tvome srcu. Htio sam te čistu od zemaljskih ljubavi. Da sačuvam tvoje srce za mene, oduzeo sam mu svaku zlobu i zlu volju, a povjerio sam te i brizi moje presvete Majke, da te ona vodi putem savršenstva prema mojim planovima.

Ja sam postao tvoj otac, učitelj, vođa još od tvojih najranijih godina. Davao sam ti neprestane znakove ljubavi moga Srca u kome sam načinio tvoje sadašnje i vječno boravište. A za još više utvrditi te, kaži mi koji još veći dokaz moje ljubavi želiš da ti dam.

Čuvaj čistoću u vremenu koje ti dajem, bilo gdje da jesi Bog će ti pomagati. Ja te vodim, trebaš Mi se potpuno predati bez ikakve zabrinutosti, neće ti nedostajati moja pomoć jer moje Srce je svemoguće. Ja ću se pobrinuti da nagradim ili kaznim sve one koji ti budu bilo što dobra ili lošega učinili. Pobrinut ću se i za one koji budu imali povjerenja u tvoje molitve, kako bi se ti brinula samo oko moje ljubavi.

Ja sam u tvome srcu ustanovio moje kraljevstvo mira i nitko ti ga ne može oduzeti. Ustanovio sam za tebe kraljevstvo moje ljubavi u tvome srcu, koje te raduje i to ti također nitko ne može oduzeti.“

Svetica tako obdarena od Boga i nas poučava tajni kako da budemo predmet posebne ljubavi presvetog Srca Isusova: „Duša koja bude poniznija, koja bude kao On podnosila poniženja i prezire, više će se uzdići prema Božanskom Srcu Isusovu. Duša više ogoljena više će posjedovati, više umrtvljena bit će više zamilovana, poslušnija duša će pobjeđivati, duša koja više ljubi bit će više ljubljena, šutljivija će biti više poučena.“

Poniznija duša će biti bliskija Božanskom Srcu

„Budi ponizna i imat ćeš srce koje je u stanju prodrijeti do Srca Isusova, s Njim ćeš komunicirati, ljubiti ćeš ga i biti ljubljena. Božansko Srce Isusovo je naš Gospodar, neiscrpní izvor ljubavi koja se samo želi izliti u srca ponizna, prazna, nenavezana i slobodna od svega, srca spremna da se za Njega žrtvuju kako bi Mu ugodila ma koliko to bilo teško za našu ljudsku narav.

Srce Isusovo se raduje kad mu malena i ponizna srca služe i obilno nagrađuje njihove napore. Ono se naslađuje u dušama koje su se poništile potpuno u Njemu i u Njemu pronalaze sve svoje, jer su ništa u sebi i same po sebi.“

„Kad ste poniženi radujte se, jer ćete tada jako napredovati u milosti pred presvetim Srcem. Rado prihvatite ono što vas ponizuje kao veliku pomoć da u vašem srcu trijumfira slatko Srce Isusovo i kao sredstvo da će u svoje vrijeme Srce učiniti da vi kraljujete. Smatram da vam je Gospodin udijelio posebni dar da spoznate i ljubite poniženje. Ništa nije od toga učinkovitije za postati i ostati prijatelj Srca Isusova i da kao živa voda u vašoj duši oživi život milosti. Poniznost je krepost Srca Isusova koje se snizuje k nama, razmjerno koliko mi postanemo maleni i ponizni te se brine da nas uzdigne do sjedinjenja po mjeri do koje nas poniznost oslobodi u nama od navezanosti na stvorenja.“

„Bože moj, koje li je veliko blago ljubavi u tome da budemo maleni i poniženi, a to otajstvo je u duhu Kristovu skriveno! Što sve ne bi trebali učiniti i pretrpjati za to zadobiti?

Duša koja to posjeduje je u velikoj mjeri sigurna i ništa joj neće nedostajati. Svevišnji u njoj nalazi svoju milinu. Promatrajte ovaj put poniznosti kao put koji nam je On označio, najbrži za doći do Njega. Nemate se čega bojati na tako sigurnom putu, veći dio poniženja koja doživimo niti ne primjećujemo. Vlastito je poniznosti da se sakrije prije nego li ju se primijeti.“

Kao potvrda ovome mogu nam poslužiti primjeri iz života svetice. Ona govoreći o sebi kaže da je jedanput uoči blagdane pohoda Marijina, nakon puno neuspjelih pokušaja da s korom pjeva pozvanik, a zatim i psalme, na prve riječi *Tebe Boga hvalimo* osjetila kako joj se sva sjetila sabiru u nutrinu u činu klanjanja. Božansko zasljepljujuće svjetlo ju je zahvatilo kao u liku djeteta te je rekla: „O Moj Gospodine i Bože moj zbog kojeg preobilja ljubavi snizuješ tvoje tako uzvišeno veličanstvo? Dijete: Dolazim te pitati zašto mi tako često kažeš da ti se ne približavam? Ona: Ti to znaš moj Gospodaru, ja nisam dostojna približiti se tebi, a još manje dodirnuti te. Isus: Koliko se ti više povučesh u svoje ništavilo, toliko ću se ja iz svog veličanstva više sniziti i tebi približiti da te pronađem.“

Duša koja se vi ogoli i liši svega zadobit će više koristi

„Samo u savršenom ogoljenu od sebe same i svega što nije Bog pronaći ćeš istinski mir i savršenu sreću, jer ne imajući ništa sve ćeš zadobiti u presvetom Srcu Isusovu. U svemu budi siromašna i Srce će te obogatiti, ispražnjena od svega i On će te ispuniti. Zaboravi na samu sebe i predaj se njemu, On će misliti na tebe. Ne mogu reći drugo osim da će te ogoljenje i poništenje voditi do sjedinjenja. Zaboravljajući na sebe, posjedovat ćeš Njega.“

„Koje bi moglo biti veće dobro za nas od toga, da smo ništa svijetu i nama samima kako bi posjedovali Njega?“

Čežnje Srcu Isusovu

Klanjam Ti se Srce ljubavi, djeluj u meni.
Klanjam Ti se Srce milosrdno, smiluj mi se.
Klanjam Ti se Srce ponizno, odmori se u meni.
Klanjam Ti se Srce mudro, podnosi me.
Klanjam Ti se Srce vjerno, moli za mene.
Klanjam Ti se Srce divno, blagoslovi me.
Klanjam Ti se Srce prekrasno, očaraj me.
Klanjam Ti se Srce savršeno, oplemeni me.
Klanjam Ti se Srce predragocjeno, čuvaj me.
Klanjam Ti se Srce uzorno, prosvijetli me.
Klanjam Ti se Srce dobrote, ojačaj me.
Klanjam Ti se Srce vječnog blagoslova, pozovi me.

SEDAMNAESTI DAN

O onome što presveto Srce više ljubi

Duša koja je više umrtvljena, bit će više obdarena. Svetica pripovijeda da je imala veliku odbojnost prema nekoj hrani. Izgledalo joj je da bi lakše žrtvovala život nego li pobijedila tu odbojnost. Ipak, od početka novicijata bila je odlučna pokušati pobijediti samu sebe u svemu. Govorila je: „Ili pobijediti ili umrijeti.“

Molila je pomoć s neba pred Presvetim te je velikodušno učinila ovaj čin. Poticala se ovim riječima: „U ljubavi nema mjesta izuzetcima. Zbog muke samosavladvavanja koju je

kušala, bila je bolesna cijeli dan sve do večernje molitve, kad ju je Gospodin ispunio utjehom kao znak, kako je rado prihvatio dobrovoljno mrtvljenje Njemu za ljubav.

Nakon ove žrtve dobila je još veće milosti i darove do te mjere da je Margareta morala kazati: „Bože moj, prestani mi ulijevati ovaj potok koji me vodi u ponore dubina ili u meni povećaj sposobnost da ga mogu primati.“ Bilo bi nemoguće pojasniti do koje granice je svetica, bila bolesna ili zdrava provodila mjere mrtvljenja. Može se reći da je bila mrtva za svaki sjetilni užitak. Kako bi častila žeđ koju je Isus kušao za spasenjem grešnika na križu, neki puta nije ništa pila od četvrtka navečer pa sve do subote ujutro.

Svetica piše kako je kušala veliku slast u herojskom činu mrtvljenja, služeći neku bolesnicu: „Svaki dan bi htjela biti u sličnim prigodama kako bi naučila savladavati samu sebe, a samoga Boga imam za svjedoka koji mi je potvrdio koliko Mu je to drago. Sljedeće noći mi je dopustio da se 2 ili 3 sata odmaram na njegovim grudima te je nemoguće izraziti učinke ove milosti u dnu moje duše.“

Poslušniju dušu Srce Isusovo čini pobjednicom

U životu svetica čitamo o sljedećem primjeru poslušnosti. Kako bi Margaretu zauzeli nečime i tako je malo odmakli od njenoga velikoga nastojanja oko molitve, slali su je da radi u vrtu, kuhinji, pa čak i da čuva jednu kobilu u vrtu. Ovakve stvari su poglavari činili i za vrijeme duhovnih vježbi kad se spremala položiti zavjete, a sve to s ciljem da ublaže malo vatru ljubavi kojom je ona izgarala.

Jednoga dana svetica je prekinula razgovor s Gospodinom koji joj se ukazao kako bi trčala za kobilom i ždrjebetom. Isus joj reče: „Čini što traže od tebe, to ti neće naškoditi.“ Margareta je u potpunom povjerenju poslušala i začudo, na voćnjaku kroz koji su životinje prošle nisu ostali nikakvi tragovi.

„Moj Božanski Učitelj mi je pravio društvo u stvarima koje sam neprestano trebala raditi. Upravo tada sam primila tako velike milosti da ih nije mogla ni sa kakvim drugima usporediti. Na poseban način milosti vezane uz tajnu Muke, su u meni pobudile tako veliku ljubav prema križu da više ne mogu živjeti ni jedan trenutak bez da nešto trpim. Da trpim u šutnji, bez utjehe i olakšanja, te da umirem skupa sa ovim Gospodarom moje duše, preopterećena križem i svim vrstama napora i muka. Tako mi je po Njegovu milosrđu prolazilo vrijeme u tim vježbama i činima čiste ljubavi.“

Govoreći o kreposti poslušnosti svetica kaže: „Što se tiče nutrine trebaš biti vjerno poslušna poticajima milosti za činiti čine kreposti. Što se tiče izvanjske poslušnosti ljubezno slušaj ono što ti poglavari kažu, držeći pred sobom ove riječi: Isus Krist je bio poslušan, dakle, želim li ja slušati sve do zadnjeg daha mog života. Tvoja poslušnost neka bude s nakanom da častiš poslušnost Kristovu u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Ako budeš vjerna u vršenju volje Božje u vremenu Bog će tvoje želje ispuniti kroz svu vječnost.“

„Uistinu meni izgleda da se sva sreća neke duše sastoji u tome da se suobliči volji Božjoj. Tako naše srce pronalazi svoj mir, naš duh Njegovu slavu i svoj odmor. Ovo je najbolji način ponašanja, jer se Isus u svojoj dobroti naslađuje u duši u kojoj ne nailazi na otpore.“

Šutljiviju dušu Srce Isusovo će bolje poučiti

„U svojoj nutrini uvijek ostani u šutnji. Sa stvorenjima malo razgovaraj, a s Bogom puno. Čini, trpi i podnosi sve Njemu za ljubav. U dubokoj šutnji čuvaj svoja nutarnja i vanjska sjetila u Srcu Isusovu; nutarnja šutnja, ne ispraznim mislima, ne sebeljublju, a sve to kako bi bila spremna slušati glas Zaručnika. Vanjska šutnja u svemu što se radi o pohvalama ili prijekorima upućenima tebi, šutnja nutarnjih pokreta neumrtvljene naravi koja traži užitke

u zabavi, šutnja u protivštinama, a svaka šutnja samo s ciljem da se časti šutnja Isusa samotnjaka u Presvetom Sakramentu. Tako ćeš naučiti kako postati prislan sa presvetim Srcem i naučit ćeš Ga ljubiti u šutnji.“

„Ljubav prema umiranju sebi u presvetom Srcu služi također za častiti otajstva njegove presvete Muke i smrti, šutjeti kao i On u svim prigodama poniženja i patnje. Priznajem da me ništa tako ne privlači kao šutnja koju je on prakticirao tijekom svoje Muke. Po uzoru na Njega ne otvarajmo usta osim za moliti za sve, pa i za one koji nas progone.“

Duša koja više ljubi, bit će više ljubljena

„Budi blaga u dosađivanjima, uznemiravanjima i neraspoloženjima bližnjega, ne dopusti da budeš ogorčena onime čime te on smeta. Za uzvrat koliko bolje možeš služi i njemu, jer to je izravan put za dobiti lijepe milosti od presvetog Srca i postati Mu prijatelj.“

„Traži u svemu prigodu da udovoljiš ovom Srcu djelima ljubavi, uvijek misli i dobro govori o bližnjemu. Koliko je u tvojoj moći duhovno i tjelesno pomaži siromasima, u njima gledaj Isusa. Ne čini nikome što ne želiš da drugi učine tebi. Budi strpljiv prema svima, posebno sa siromasima u njihovim potrebama. Koliko je do tebe budi dobar sa svima.“

Ovdje donosimo jedan primjer iz djetinjstva svetice. Ona kaže: „Gospodin mi je još od djetinjstva udijelio nježno srce prema siromasima te nisam željela pričati s drugima nego samo s njima. Tijekom cijelog života kušala sam tako duboku samilost prema njihovim bijedama, da bi bila sve učinila da im pomognem. Kad sam imala novca davala sam ga za milostinju i govorila sam im o Bogu. Zbog toga su se u velikom broju okupljali oko mene. Zimi smo se skupljali u jednoj velikoj prostoriji. Sve je to za mene bilo mučno jer sam htjela da se ne vide ništa od onoga što sam činila. Osjećala sam veliku odbojnost vidjevši njihove rane, a trebala sam se nadviti nad njima da im pomognem u liječenju. Ne znajući što činiti, kako bi pobijedila samu sebe ljubila sam im te rane.“

Gospodin je znao nadoknaditi za moje neznanje te su mnogi siromasi brzo ozdravljali, pa i od opakih bolesti. Ja sam gajila više povjerenja u Njegovu dobrotu, nego li u izvanjske pomoći.“

Savez ljubavi u obliku molitve

„Slatki moj Isuse, molim te suobliči moj život tvome životu samozataje u presvetom Sakramentu, gdje si Ti na otajstven način poslušan glasu svećenika bio on dobar ili ne. Moj Gospodine, udijeli mi da časteći tvoje poništenje mogu biti ponizan i poslušan kao što to Ti želiš. Tebi Isuse žrtvujem svoju slobodu i volju bez pridržaja. Odričem se svega što je protivno Tebi i tvojoj volji. Ovaj savez sklapa moje srce sa tvojim Božanskim Srcem. Želim sve činiti iz ljubavi i poslušnosti, želim živjeti i umrijeti vjeran ovom savezu. Želim činiti sve u skladu s ovim savezom i rasti na putu savršenstva. Molim te uzmi cijelo moje srce, neka Te sve u mom životu proslavi u vremenu i vječnosti. Amen.“

OSAMNAESTI DAN

Srce Isusovo, kormilar vjernoj duši u olujama života

„Kad ti se kaže uđi u presveto Srce Isusovo, čega se imaš bojati, ako te Ono poziva da uđeš i u Njemu se odmaraš?“ Uđi u Njegovu Srce kao putnik u sigurnom brodu, čiji kormilar je čista ljubav, on će te voditi sigurnim putem u opasnim olujama ovog života. Te oluje su sugestije naših neprijatelja, naše sebeljublje, navezanost na naš sud, samovolja.“

„Kad osjetiš da si uznemirena nečim kaži svojoj duši: Čega se bojiš dok si u Srcu Isusovu koje je blago i slast Neba i zemlje, dok u srcu nosiš to čistu ljubav a to je tvoja sreća?“

„Ostani uvijek u ovom Srcu. Njega treba ljubiti kao jedino potrebno Dobro našeg srca, a to nas treba dovesti do toga da zaboravimo sve ostale neuredne ljubavi. Ah, kad bi mogli shvatiti koliko se mogu okoristiti duše, pozvane na ovo savršeno ogoljenje i predanje samih sebe, ukoliko na taj poziv vjerno odgovaraju i mrtve svaku svoju drugu želju, neuredno zadovoljstvo, radoznalost, kako bi dopustili da ih vodi ovaj božanski Kormilar na sigurnom brodu svoga Srca.“

„Čini mi se da na takav način činimo sigurnim naše spasenje koje je izloženo velikim opasnostima u ovom bijednom životu punom pokvarenosti. Kad smo posvećeni Njemu i potpuno usredotočeni na ovo divno Srce Isusovo kako bi Ga ljubili i častili, koliko je to u našoj moći predajući Mu se potpuno, Ono se brine za nas usprkos svih oluja i vodi nas do luke spasenja.“

„Polazem vas u ovo presveto Srce našeg dragog Učitelja, da vam On bude vođa i učitelj. On je premudar i kad se uistinu predamo da nas vodi i dopuštamo Njemu da čini što želi, Srce čini da u kratkom vremenu prođemo dugi put bez da to i primijetimo, osim po neprestanim borbama koje trpimo, a koje njegova milost uzrokuje našoj neumrtvljenoj naravi.“

„Divno Srce Isusovo treba biti tvoja jedina briga, predmet tvog razmatranja, zadržavanja, tvoja knjiga. Trebaš se stalno prisjećati Njega, ono treba prosvjetljivati tvoj razum, raspaljivati tvoju volju tako da si samo Njime zaokupljena. Potruđi se, molim te, dobro shvatiti Njegove božanske pouke i sve ono što On želi kako bi to spremno čim prije učinila. Samo jedna stvar je dovoljna, čista Božja ljubav u poništenju nas samih i našeg sebeljublja te se predavati providnosti ovog divnog Srca da nas vodi kako želi. Srce će se brzo pobrinuti za sve potrebno za naše posvećenje. S naše strane dosta je da se trudimo prihvatiti njega i njegove planove i putove kojima nas vodi.“

Poticaji na naše predanje Bogu

„Budi spreman sve trpjeti u šutnji i potpunom predanju Gospodinu, kao što mislim da to želi tvoja duša. Ne obaziri se na tijelo, budi ravnodušan u zdravlju i bolesti, naporu i odmoru. Predaj se u duhu, ljubi suhoću i tamu, prihvaćaj ih jednako kao slasti i utjehe. Neka ti duša uvijek ostane u miru. Sve čini u čistoj vjeri, bez osjećaja i sjetilnih utjeha koje često usporavaju put duhovnoga rasta i savršenstva.

Treće je predanje srca koje je sjedište ljubavi i volje, tvoje volje koja treba umrijeti u Srcu Isusovu tako da Njemu dopustiš da umjesto tebe želi sve u tvom srcu, bilo to gorko ili slatko. S istom ljubavlju primaj jedno i drugo kako bi te oboje vodili putem posvećenja do svetosti.

Ostani u miru potpuno žrtvovan i predan u Srce Isusovo koje, kako mi se čini, kaže da te nikada neće napustiti. Naprotiv, na poseban način će se brinuti o tebi srazmjerno tvom povjerenju i predanju u prilikama gdje se radi o Njegovoj slavi ili kušnji tvoje ljubavi. Koliki smo dužnici presvetom Srcu našeg Gospodina, koje nas toliko ljubi. Uzvрати Mu svom ljubavlju koja ti je moguća i proslavi Ga za svako dobro. Budi nepokolebljivo vjeran pod svaku cijenu, Srce je dovoljno bogato da te za to nagradi. Ovo Božansko Srce će učiniti da kušaš njegovu velikodušnost u svemu, ako se u potpunosti povjeriš njegovoj dobroti. Tvoje srce treba biti prijestolje tvoga Ljubljenoga. Treba Mu ljubavlju uzvratiti na Njegovu ljubav u vjernosti za koju će ti Ono pokazati da je to stvar koja Mu je najdraža. Predanje zbog ljubavi, predanje u ljubavi, i sve u ljubavi bez ikakva pridržaja.“

Nježna briga kojom je Gospodin vodio sveticu

Još od djevojaštva Margareta je kušala koliko je divno predati se Gospodinovu vodstvu. Ona kaže: „Dugi niz godina nisam imala drugog duhovnika osim moga Učitelja. Od trenutka kad sam počela spoznavati samu sebe On je preuzeo potpuno gospodstvo nad mojom voljom. Poticao me da Mu u svemu budem poslušna bez da sam mu se ja, da tako kažem, mogla suprotstaviti. On sam me je opominjao u mojim pogreškama, ma kako one malene bile. Od tada sam imala užas prema činjenju teškoga grijeha. Skrivala sam se i plakala i zbog najmanjih grijeha koje sam učinila.

Bila sam tako snažno privučena molitvom da sam trpjela, jer nisam znala niti mogla naučiti kako trebam moliti. Nisam poznavala nijednu duhovnu osobu, niti sam išta drugo znala osim naziva molitva, a to me je očaravalo i privlačilo moje srce. Obratila sam se mog najvećem Učitelju i On me je naučio kako želi da ja molim, što mi je poslužilo za cijeli život. Kazao je da se ponizno prostrem pred Njim kako bi molila za sve uvrede koje Mu se nanose. Dakle, klanjala sam Mu se i prikazivala sam Mu svoju molitvu bez da sam znala kako moliti.

On sam bi mi predočio otajstvo u kome je želio da Ga motrim. Moj razum je toliko o tome razmatrao da su mi sve duševne moći bile kao obuzete Njime. Nisam bila nimalo rastresena, a moje srce je izgaralo od želje da Ga ljubim. U meni je bila neugasiva žeđ za svetom Pričešću i za trpljenjem... u mjeri da bih mogla provesti po cijele dane i noći pred Presvetim bez da sam išta jela ili pila i bez da sam znala što činim, osim da izgaram u Njegovoj prisutnosti kao svijeća koja bi Mu ljubavlju htjela uzvratila za Njegovu ljubav.

Kako sam se ja iz straha, da Mu ne udovoljavam u svemu onome što činim, neprestano žalila mom božanskom Učitelju, vidjevši da moja volja previše uz to pristaje, a cijnila sam samo ono što se radi iz poslušnosti, govorila sam Mu: *Ajme, Gospodine moj, daj da me netko duhovno k Tebi vodi.* On mi je odgovorio: Zar ti nisam dosta Ja? Čega se bojiš? Može li kći toliko ljubljena, kao što Ja ljubim tebe, propasti dok je u naručju svemogućega Oca? Dat ću ti da shvatiš kako sam Ja mudar i posvijetljeni duhovni vođa, koji znam bez opasnosti voditi duše koje zaboravljajući na sebe, meni se povjere.“

Čin sjedinjenja s osjećajima Srca Isusova u Presvetom Sakramentu

„Isuse Kriste, moj Gospodine i Bože moj, ja čvrsto vjerujem da si stvarno prisutan u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Primi ovaj čin moga klanjanja kao mali znak moje želje da Ti se neprestano klanjam i kao zahvalu za osjećaje ljubavi tvoga Srca prema meni. Ne znam kako ti bolje zahvaliti od toga da Ti prikazujem sve čine klanjanja, strpljenja, ljubavi koje je tvoje Srce učinilo tijekom života na zemlji, koje čini sada i koje će vječno činiti u Nebu. To činim kako bi, koliko mi je to moguće, Tebe ljubila, slavila i klanjala Ti se u tvom Srcu. Sjedinjujem se sa ovim božanskim prikazanjem koje Ti činiš nebeskome Ocu. Tebi posvećujem cijelo moje biće, molim te oslobodi me od grijeha i ne dopusti da se ikada odvojim od Tebe. Amen.“

DEVETNAESTI DAN

Sin ljubavi Srca Isusova

Budući da te je Gospodin nanovo rodio u tolikim mukama na križu, kad je bio sav krvav i u ranama kako bi izliječio rane koje si ti nanio svojoj duši, On najviše želi da ti budeš u Njegovu kraljevstvu, da se odmaraš na njegovim grudima kao ljubljeni sin i učenik. Srce Isusovo želi da se potpuno prepustiš brizi i skrbi njegove Providnosti koja brine za tebe, ne dopuštajući da ti bilo što nedostaje, niti da propadneš, jer je On svemoguć. Predaj se potpuno

njegovoj brizi punoj ljubavi i predaj mu cijelo svoje srce. On ovo od tebe traži kako bi suobličio tvoj život svom raspetom i proslavljenom životu. Želi da Ga imaš pred očima kao uzor u svim svojim djelima i svoje korake sjediniš s Njegovim koracima kako bi hodio samo putem njegove svete ljubavi.

„Ne bojmo se ničega jer smo u Njegovim svetim rukama. Ne oslanjajmo se na sebe same, sve Njemu povjerimo. Presveto Srce nas ljubi, čega da se bojimo izuzev da Mu ne uzvratimo ljubavljju na Njegovu ljubav. Naša ljubav koju On želi, ako se ne varam sastoji se u potpunom predanju i zaboravu nas samih. Ne može se ljubiti bez da se trpi, Isus nam je to jasno pokazao na križu gdje je on potpuno sagorio u ljubavi prema nama. Svakodnevno to isto čini u Presvetom Oltarskom Sakramentu gdje žarko želi suobličiti naš život Njegovu životu, koji je toliko poništen iz ljubavi i skriven svakom stvorenju. Budući ljubav ima svojstvo suobličiti se i sjediniti one koji se ljube, ljubeći Njega, oblikujemo naš život prema Njegovu životu.“

„Ljubite i činite što hoćete, tko ljubi ima sve. Sve činite za ljubav, sve činite iz ljubavi, jer ljubav svemu daje vrijednost. Ljubav ne želi podijeljeno srce, ili sve ili ništa. Ljubav sve čini laganim. Uzvratite ljubavljju na ljubav i nikada ne zaboravite na Isusa kojeg je ljubav navela da umre za nas. Nećete Ga ljubiti ako ne naučite trpjeti u šutnji, ako Njega ne budete ljubili i stavili ispred svih stvorenja u vremenu i vječnosti. Potpuno pripadajmo Ljubljenome naših duša. Sve Njemu dajmo, naše srce, našu ljubav, naše osjećaje, naše žalosti, naše muke, naše sklonosti, naše nježnosti. Ne trebamo se više brižno navezivati ni na koje stvorenje, nego neka sve u našem životu bude za presveto Srce.“

Poticaji na povjerenje u ljubavi prema Božanskom Srcu

„Sretna sam zbog toga što nas Gospodin poziva da se svi Njemu povjerimo i predamo. Uzmimo srcu ove Njegove riječi: *Ako ne postanete kao djeca nećete ući u kraljevstvo Božje.* Smatram da to znači postati malenima po istinskoj poniznosti srca, biti jednostavan u duhu, prihvaćati rado poniženja i protivštine kao da dolaze iz ruke dobrog nebeskoga Oca bez da se osvrćemo na njihove neposredne uzroke.

Promatrajmo ovo divno Srce koje nikada neće dopustiti svojoj ruci, da nam nešto učini što ne bi bilo za naše posvećenje. Budući nas On ljubi, često će pripustiti prilike koje nas razapinju, bilo da se to događa preko stvorenja ili od nas samih, ili po napastima i sugestijama đavla. Bilo kako bilo nemojmo se opirati, u šutnji prihvaćajmo govoreći: Ovo je dopustio moj nebeski Otac i meni je to dovoljno, sve se okreće na dobro onima koji Boga ljube, smiluj mi se u svome prevelikom milosrđu. S povjerenjem se bacimo u Njegovo naručje, u njegove ruke koje je ljubav navela da se rašire na križu kako bi nas zagrlile i često ponavljajmo: Bože moj, Ti si moj otac, smiluj mi se. Ja ti se predajem ne odbaci me, znam da se sin ne može izgubiti u naručju svemogućega Oca. Drugi puta promatrajući Njegovu dobrotu i ljubav kaži: Moj dobri Oče, učini me dostojnim vršiti tvoju svetu volju, jer želim biti sav tvoj.“

„Ah, tko bi mogao shvatiti goruću Isusovu ljubav prema nama, tada bi jasno vidio kako se sve ono što on pripušta i određuje događa samo iz njegove ljubavi. On želi da mu kao žrtvu prinesemo svoje sebeljublje u svemu što ga poništava. Želi da mu predamo svoju volju u prigodama za koje On pripušta da se dogode, a sve s ciljem da Božansko Srce kraljuje u nama. U ovome je sav naš mir, ovaj mir u našoj duši nećemo imati bez da žrtvujemo svoje sebeljublje u svemu što ovisi o nama.

Srce Isusovo traži samo naše povjerenje u Njegovu dobrotu kako bi nam dalo da kušamo blagost i jakost njegove potpore u našim potrebama, ali uvijek srazmjerno našem povjerenju. Budite jednostavni pred Gospodinom, On vas ljubi, neće dopustiti da propadnete. Imajte povjerenja, budite zadovoljni time da Ga ljubite, ili da Ga barem želite ljubiti, dopustite Mu da čini što hoće i to vam je dosta.“

Dijete Isus dan sveticici kao uzor

„Sv. Margareta pripovijeda o tome kako joj se jednom ukazala Gospa: Gospa se udostojala pohoditi me. U rukama je držala svoje božansko Dijete. Stavila Ga je u moje ruke i rekla: *Evo onoga koji dolazi naučiti te što trebaš činiti.* Cijelu mene je prožela duboka radost, povukla me jaka želja da Ga pomilujem, a On mi je dopustio to činiti koliko sam htjela. Kad sam udovoljila ovoj svojoj želji reče mi: *Jesi li sada zadovoljna? Prisjećaj se stalno ovoga, jer želim da se predaš meni kao što si vidjela da sam Ja učinio. Bilo da te ja milujem ili ožalošćujem, ne trebaš činiti ništa osim onoga što Ja činim.*“

Sjećajući se ove milosti, nakon nekog vremena ona reče: „Želim živjeti kao dijete, bezbrižno, u Srcu moga dobrog Oca, prepuštajući Njemu da sve čini i raspolaže sa mnom prema svojim odredbama, bez da mislim na sebe osim da se potpuno predajem Njemu i njegovoj ljubavi punoj providnosti. U svemu se želim ponašati s jednostavnošću djeteta, drugo ne želim osim udovoljiti Isusu Kristu. Želim činiti samo ono što On hoće. On se brine za mene, dao mi je to shvatiti i u mojim nevjernostima, te sada nemam drugih želja osim onoga što mi je On često govorio: *Dopusti meni da činim.* Ako Mu ja dopustim, presveto Srce Isusovo sve čini za mene. Ono želi, ljubi za mene i u meni, te nadoknađuje sve moje nedostatke.“

Uzdizanje duše Srcu Isusovu

Privuci Isuse k sebi sve moje misli, privuci moje srce, snagom svoje ljubavi, oslobodi me svih navezanosti na stvorenja. Daj da živim za tvoju ljubav i u tvojoj ljubavi umrem. Rani moje srce svojom ljubavlju, da ga ništa više zemaljskoga ne može zadovoljiti. Srce Isusovo želim biti s tobom sjedinjena. U Tebi želim raditi, živjeti, ljubiti, preobrazi me u Sebe, budi Ti moje vječno boravište. O preslatko Srce koje ćeš biti nagrada blaženima u Nebu, koliko si samo dostojno naših želja i naše ljubavi. Amen.“

DVADESETI DAN

Duša treba nastojati da bude ugodno boravište Srcu Isusovu

Na dan uzašašća u Nebo svetica je dobila jednu veliku milost. Ovako o njoj pripovijeda: „Išle smo u kor kako bi častile Isusovo uzašašće u Nebo. Sjela sam pred Presveto i odjedanput sam bila prožeta dubokim mirom. Ubrzo nakon toga sam vidjela prekrasnu svjetlost u koju će Isus uzići. On se meni približio i kazao ove riječi: *Kćeri moja, izabrao sam tvoju dušu koja je za Mene Nebo na zemlji u kojoj ću se odmarati, a tvoje srce je prijestolje slasti moje ljubavi.*

Poslušajmo kako nas nakon što je njeno srce postalo Nebo Isusova odmora, poučava putu kako da i naša duša postane Isusovo ugodno boravište: „Potičem vas da vaše srce bude pripravno za Gospodinove pohode. Sva vaša sjetila trebaju biti u šutnji, odbacujte beskorisne misli i obzire koji samo uznemiruju dušu, oduzimaju mir bez kojega duša nikada ne može biti Gospodinovo svetište. Uvijek trebate imati Boga pred očima i na takav način se sve naše duševne moći i sva sjetila sabiru u nama. Kad nas vanjski predmeti zaokupljaju lako se rastresamo.“

„Kada želimo ugostiti Njegovu ljubav treba isprazniti naše srce i osloboditi ga od navezanosti na same sebe i bilo koje zemaljske stvari. Sve što nas veže oduzima nam ljubav i mi se odvajamo od Boga i Njegove čiste ljubavi koja kraljuje u patnji, pobjeđuje u plemenitosti i raduje se jedinstvu.“

„Vašu dušu trebate smatrati svetištem gdje Bog boravi te zbog toga trebate paziti da je ničim ne uprljate. Vaše srce treba postati prijestolje Njegove ljubavi. Potrebno je u šutnji u svoje srce ulaziti i zadržavati se s Njime, ljubiti Ga i klanjati Mu se svim snagama i moćima. Kao ljubljena zaručnica trebate se truditi da vaša duša bude čista i nevina, kako bi se dopala ovom božanskom Zaručniku. Imajte samo Njega pred sobom kad nešto radite, Njemu se predajte bez pridržaja.“

„Presveto Srce želi biti vaša milina, želi da u Njemu bude vaša radost kako bi postale dostojne da u vama boravi Njegovo Srce. Kako je Isus ljubomoran na vaše srce i želi da ga samo On posjeduje, tako i vi trebate biti ljubomorne na Njegovo, ljubeći Ga više od svega i više od svih drugih, ako bi to bilo moguće.“

Margareta predlaže novakinjama da od svoga srca učine svetište Srcu Isusovu

„Vjerujem da ne možete iskazati veći i draži znak ljubavi Božanskome Srcu od toga da uredite odaju koju je on sam izgradio, a to je vaše srce iz kojega treba odagnati sve idole koji su već dugo vremena u njemu ugniježdeni. Bilo da se radi o vašoj oholosti, samovolji ili nekoj navezanosti na stvorenja. Nakon što ste protjerali sve protivnike Srca Isusova, koji su ujedno i vaši neprijatelji, trebate biti očišćeni od svake mrlje, mrtvljenjem i uređenjem svih strasti i sklonosti. Zatim se trebate uresiti čistoćom nakane, to jest sve činiti kako bi se Njemu dopale.“

„Potom poniznošću iskopajte duboke temelje njegova prijestolja kako bi se uzdiglo zdanje i kako bi Njegovo Srce po čistoj ljubavi kraljevalo u plamenu, u kome se On trajno prikazuje kao žrtva paljenica iz ljubavi prema nama na slavu Oca nebeskoga. Ukrasi ovoga prijestolja trebaju biti bogati i dragocjeni, kao što to On želi, a vi ih možete sveto posjedovati. Prvi od njih je ljubav po kojoj ćete postati Njegovi prijatelji. On će dopustiti da Ga kao njegove predrage zaručnice posjedujete. S ljubavlju će vam govoriti: *Sve moje je tvoje, sve tvoje je Moje, jer je ljubav ta koja nas sjedinjuje.*

„Tri moći vaše duše su kao tri različita anđela koja Mu trajno iskazuju čast. Klanjanjem se vaš razum trudi upoznati Ga, volja se trudi ljubiti Ga iskazujući Mu tisuće čina ljubaznog čašćenja. Željeti Ga, Njemu se sviđa. U vašem pamćenju se trajno prisjećajte Njegovih dobročinstava.“

„Tri puta dnevno ulazite u svetište. Ujutro kako biste se klanjale ovom presvetom Srcu kao vašem Spasitelju i Osloboditelju, kome ćete predati cijelo svoje biće, prikažite mu sve što ćete činiti, raditi i trpjeti Njemu za ljubav. U podne ćete ući i ljubiti časteći Ga, otkrijte mu sve rane i bijede vaše duše. Molit ćete ga da On bude nadoknada za vaše propuste i grijehе, molite za vaše potrebe. Navečer ćete ući i zahvaliti Mu za sva dobročinstva, moleći oprostjenje za vaše nezahvalnosti i nemarnosti koje ste možda počinili, usprkos čvrste odlučnosti da ćete radije umrijeti nego Ga uvrijediti. Nakon toga ćete Mu isplesti krunu od čina kreposti koje ste činili taj dan s ciljem da Mu izvadite trnje koje Ga probada zbog naših grijehа, moleći da nadoknadi svojim dobrim ono što smo mi loše učinili.“

Ljubav i molitva, iz molitve se rađa ljubav

„Vi me pitate za neke kratke molitve kako biste Mu iskazale ljubav. Ja ne pronalazim bolje molitve od same ljubavi, jer kad se ljubi sve govori, pa i najveće zauzetosti su dokazi naše ljubavi. Sv. Augustin kaže: „Ljubite i činite što hoćete.“ A budući da se ne može ljubiti bez da se trpi, ljubimo i trpimo zajedno. Ne gubimo ni jedan trenutak, jer svi križevi su dragocjeni srcu koje ljubi svoga Boga i želi od njega biti ljubljeno. Potrudimo se nalikovati što više našoj Raspetoj ljubavi.“

Molitva Gospodinu, Kralju u Presvetom Sakramentu

„Klanjam ti se Isuse moćni Kralju na prijestolju tvoga milosrđa i tvoje ljubavi. Primi me kao svoga podanika i roba. Oprosti mi, molim Te, moja buntovništva i otpore tvojoj vlasti u mojoj duši. Kako bi Ti mogao biti milosrdni Kralj, kad ne bi imao slabih i bijednih podanika. Molim te oslobodi me od bijede i moga sebeljublja, oslobodi me od ljudskih obzira, i moju bijednu dušu ispuni svojom ljubavlju.

Dođi Kralju moj, slomi moje okove, oslobodi me ovoga ropstva i uspostavi svoju vlast nada mnom. Molim te za ljubav prema bližnjemu, daj da činim prema njemu što bi ti htio da on čini meni, kako bi bio u miru tvoga kraljevstva.“

DVADESET PRVI DAN

Srce Isusovo, dobro koje duša dobiva pričešćujući se

Svetica je gorjela željom za pričešću, da u hostiji primi Boga svoga srca i Srce svoga Boga te zapisa: „Najveće moja utjeha kad sam ostavljala svijet i ulazila u samostan je bila misao da ću se moći često pričešćivati, jer mi u svijetu to nisu dopuštali. Smatrala sam se najsretnijom osobom na svijetu kad bi se mogla često pričešćivati i provoditi noći sama pred Presvetim. Pred Presvetim sam osjećala takvu sigurnost, da ja koja sam bila krajnje bojažljiva, dok sam klečeći bila prisutna u tom mjestu naslada, nisam mislila ni na što drugo.“

„Dan prije pričesti shvaćajući veličinu čina koji se približavao, obuzimala me duboka šutnja tako da sam mogla samo s mukom izreći po koju riječ. A nakon što sam se pričestila nisam više mogla piti niti jesti, ni govoriti jer je tolika bila utjeha i mir koji sam doživljavala. Skrivala sam se koliko sam više mogla, kako bi učila ljubiti moje najveće Dobro koje me je jako poticalo da Mu ljubavlju uzvratim na ljubav.“

Ova ljubav kod Margarete je još više rasla u samostanu te kaže: „Toliko je jaka i žarka moja želja za pričešću u mjeri kad bih morala bosih nogu hodati po vatri, to za mene ne bi bilo ništa u usporedbi s tim da mi bude uskraćeno toliko dobro. Ništa me više ne raduje od ovog Kruha ljubavi. Kad ga primim, budem poništena pred mojim Bogom, ali u takvoj radosti da je neki puta tijekom zahvale sva moja nutrina u šutnji i dubokom poštovanju kako bi slušala glas Onoga koji daruje svaku radost mojoj duši.“

„Moj Gospodar mi je u dušu stavio tako veliku želju da Ga ljubim da mi izgleda, da bi se sve što radim trebalo preobraziti u plamene ljubavi s ciljem da Njega ljube u Presvetom Sakramentu. Pomisao da je On tako malo ljubljen za mene je veliko mučeništvo, mnoga srca Mu odbijaju ljubav, zaboravljaju na Njega i preziru Ga. Kada bih Ga barem ja ljubila, mome srcu bi se olakšale muke, a ja sam najnezahvalnija i najnevjernija od svih stvorenja, živim vođena sjetilima zbog moga sebeljublja.“

„Želja da umrem je stalno prisutna i probada mi dušu više nego ikada. Ne mogu od Boga moliti da živim dugi niz godina, osim pod uvjetom da sve moje vrijeme bude upotrijebljeno za ljubiti Presveto Srce Isusovo u šutnji i pokori, bez da Ga više vrijeđam te da dan i noć provodim pred Presvetim Sakramentom u kome je divno Srce sva moja utjeha ovdje na zemlji.“

Snaga utjecaja želja na Srce Isusovo

„Jednog dana na veliki petak osjetila sam goruću želju da se pričestim, te sam Mu sa suzama u očima kazala ove riječi: *Ljubljeni moj Isuse, želim izgarati od želje za Tobom, pa iako te danas neću moći primiti, ne prestajem Te željeti.* On me dođe utješiti svojom prisutnošću i reče: *Kćeri, tvoja želja je duboko dirnula dubine moga Srca. Da nisam bio*

ustanovio Presveti Oltarski Sakrament, sada bih to učinio tebi za ljubav kako bi se radovao boravku u tvojoj duši i odmorio se u ljubavi tvoga srca.

To me ispunilo tako velikom gorućom željom koja mi je prožimala cijelu dušu, to sam mogla izraziti samo ovim riječima: *O Ljubavi, o prevelika Ljubavi jednoga Boga prema bijednome stvorenju!* Gospodin mi tada reče: *Ja toliko uživam kad vidim da Me se želi u Sakramentu moje ljubavi. Koliko puta neko srce kuša tu želju, isto toliko puta ga Ja s ljubavlju pogledam i privlačim sebi.*

Ovo viđenje se tako živo urezalo u mene da sam jako trpjela znajući da je moj Isus tako malo ljubljen i željen u ovom uzvišenom Sakramentu. Kad bih čula da se netko hladno i ravnodušno ponaša ili govori o Njemu moja bi mi muka postajala nepodnošljivom.“

„Jednoga me dana mučila želja da primim Isusa u Presvetom te sam Mu rekla da me pouči što trebam govoriti. On mi reče da kažem: *Bože moj, jedino moje sve, Ti si sav za mene, ja sam sva tvoja.* I nastavi: „Samo ove riječi izreci i one će te čuvati od svih napasti, nadomjestit će za sve čine koje bi ti htjela učiniti i bit će priprava za tvoja djela.“

Prakse svete koje su svojstvene Bogu posvećenim dušama

Ovako svetica piše o jednom daru koji joj je Gospodin udijelio tijekom jedne duhovne obnove: „Moj Gospodin mi je tako obilno udijelio svoje milosti da mi je teško to objasniti. On se vjenčao¹ s mojom dušom u preobilju svoje ljubavi. Dao mi je shvatiti kako je moja duša određena da trajno časti njegovu prisutnost u žrtvi hostije Presvetog Sakramenta. Tako ja trajno trebam žrtvovati moje biće ljubavlju, klanjanjem, poništenjem same sebe, suboličenjem životu umiranja koji On čini u Presvetom Sakramentu. Trebam živjeti moje zavjete imajući pred očima ovaj sveti primjer u kome se On lišio svega, poništio sama sebe, te je tu kao u potrebi da prihvaća sve što Mu njegova stvorenja žele dati ili učiniti s Njime.“

„Tako i po mom zavjetu siromaštva ne trebam samo biti lišena svojih dobara i ugodnosti života, nego i svih užitaka, utjeha, želja, navezanosti i svakog vlastitog interesa, dopuštajući da mi oduzmu ili da dadnem sve kao da sam mrtva i bezosjećajna.“

„Što se tiče poslušnosti, koja je veća poslušnost od one moga Isusa u Presvetom Sakramentu gdje je On prisutan kad se izgovaraju riječi posvete tijekom svete mise. Bio dobar ili loš svećenik, pretvorba se pod misom dogodi, usprkos toga što se želi poslije s Njim učiniti. On podnosi da Ga predaju srcima koja se crne od grijeha, kojih se On tako užasava. Želi da i ja nasljedujući Njega, potpuno se predam u ruke svojih poglavara, ma kakvi bili i da sa mnom raspoložu bez da pokazujem i najmanju odbojnost prema njima, ma koliko neke stvari bile suprotne mojim sklonostima i da kažem:

Moj Isus je bio poslušan do smrti na križu, i ja želim slušati sve do zadnjeg daha moga života, kao znak čašćenja Isusove poslušnosti u presvetoj hostiji. Bijela boja hostije me podsjeća da trebam biti čista žrtva, čista na duši, tijelu i u osjećajima te izgarati za Njega kako bi se Njega posjedovalo. Kako bi se došlo do preobrazbe u Njega, valja provoditi život

¹ Sv. Margareta govori o sjedinjenju duše s Bogom, tj. najvišem mogućem duhovnom i mističnom iskustvu koje se može doživjeti ovdje na zemlji. Brojni sveci su doživjeli ova iskustva, a katolička mistična tradicija za iskazati ovo iskustvo koristi šest izričaja: kušanje trajne Božje, Isusove i Marijine prisutnosti u duši; nerastavljivost duše i Boga; duhovni brak ili duhovna ženidba; preobražajno sjedinjenje; pobožanstvenjenje i predokus vječnosti. Evo u kojim terminima sv. Ljudevit Montforski opisuje ovo svoje iskustvo: „U novoj obitelji kojoj pripadam vjenčao sam se s Mudročću i križem, tu je moje čitavo blago, vremenito i vječno, zemaljsko i nebesko, a ono je tako veliko da kad bi bilo poznato mojoj bi sudbini zavidjeli najbogatiji i najmoćniji kraljevi zemlje. Nitko ne pozna tajne o kojoj govorim, ili posve malo njih. Ti ćeš je upoznati u vječnosti, ako se sretno spasiš, jer se može dogoditi i protivno: dršći i više ljubi. Pozdravljam tvoga anđela čuvara i tvoj sam sav u Isusu i Mariji, Montfort, svećenik i nevrijedni rob Isusov koji živi u Mariji” (Pis 20).

bez udovoljavanja radoznalosti, ljubiti lišenost i ogoljenje, uživati kad duša vidi da je prezrena i zaboravljena, nadoknađivati za uvrede i prezire koji se nanose Isusu u Presvetom Sakramentu.“

Utjecanje presvetom Srcu

„O presveto i preuzvišeno Srce, slasti božanstva pozdravljam Te iz ovoga progonstva, u mojim patnjama zazivam Tebe kao lijek mojim slabostima. Premilosrdno Srce moga Oca i Spasitelja ne uskrati svoje pomoći mom nedostojnom srcu. Ti Bože moga Srca, Ti si me stvorio jer si me htio i ljubio, dođi dakle Božansko Srce i privuci me k sebi. Dođi najvjerniji, najsladi, najnježniji, najljupkiji prijatelju, dođi u moje srce. Zbog tvojih riječi, zbog tvoga prijateljstva molim te dođi. Ne dopusti mi da Te napustim. Dođi živote moga srca, dušu moga duha, jedina potporo moje duše, dođi i daj da ja živim u Tebi, živote moj, Bože moj dođi.“

DVADESET DRUGI DAN

Poziv na ljubav prema Isusu Kristu, našem prijatelju u Euharistiji

Sv. Margareta je htjela potaknuti sve duše da upoznaju i kušaju dar Isusova vlastitoga Srca koji nam daje u Euharistiji. Govorila je: „Uđite u ovo presveto Srce kao oni koji su pozvani na proslavu svetkovine ljubavi vašeg jedinoga i savršenoga Prijatelja. On vas želi opojiti vinom slasti svoje čiste ljubavi koja može učiniti slatkim sva vaša ogorčenja. Učinit će da vam postanu odvratne sve lažne zemaljske naslade. Vaša jedina radost će biti Srce ovog ljubljenog Prijatelja koji vam nježno govori: Sve moje je tvoje, moje rane, moja krv, moje patnje, moja ljubav čini da nam sve to postane zajedničko. Dopusti Meni da posjedujem tvoje srce i Ja ću ga raspaliti. Potaknut ću tvoje želje i žudnje koje će te promijeniti te mi nećeš više kao do sada hladno i nemarno služiti.“

„Isus Krist je jedini istinski Prijatelj naših srdaca koja su za Njega stvorena te ne mogu pronaći svoju radost, počinak, ni puninu osim u Njemu. On je na sebe preuzeo teret naših grijeha, trpio za nas, žrtvovao Sebe i preuzeo na sebe strogost Božanske pravde, iako je bio nevin. Htio je umrijeti za nas kako bi nas oslobodio vječnog prokletstva, u svojoj prevelikoj ljubavi zaslužio nam vječni život. Blagoslivljajmo i žarko Mu zahvaljajmo za ovu goruću ljubav, prikazujmo Mu ustrajno nas same. Žrtvujmo se časteći Njegovu ljubav, klanjamo se Njegovoj Uzvišenosti koja se naslađuje na našoj malenosti.

Gledajte Ga kao Prijatelja kojemu možete izreći sve tajne svoga srca. Iznosite pred Njim sve svoje potrebe i bijede. Kao Jedinome koji može sve nadoknaditi kažite: Prijatelju moga srca, onaj kojega ljubiš bolestan je. *Dođi ozdravi me, jer znam da me ljubiš i da me nećeš ostaviti u mojim potrebama.*“

„Ah, kako su sretne duše koje u potpunosti zaborave na sebe i više ne ljube ništa izvan Njega, jedinog Prijatelja naših duša, a sve što nije posvećeno Njemu smatraju gubitkom vremena. Ova božanska Ljubav koja dolazi na naše oltare govori nam samo o ljubavi, kako bi mi Njime mogli hraniti ljubav koju on od nas želi i očekuje. Ljubav je to jaka koja se ne može poraziti, čista ljubav bez primjesa, bez interesa, raspeta ljubav koja želi trpjeti, kako bi se suobličila svome Ljubljenome. Ljubav koja zaboravlja na sebe dopuštajući Njemu da čini sve što želi, ljubav slijepa koja se ne obazire na svoje interese i ne gleda samodopadno što ona čini. Ah, kako je slatko i korisno ljubiti ovoga Gospodina. Nije moguće da mu srce kojemu On pokaže svoju dobrotu i ljupkost ne uzvratu na ljubav.“

Praktični poticaji za duhovno se okoristiti presvetom Euharistijom

„Predajte se često providnosti i ljubavi presvetog Srca Isusova, posebno nakon svete pričesti. Sve predajte božanskoj moći Njegove ljubavi, da sve čini što On želi.“

„Pozivam te da Srcu Isusovu predaš cijelo tvoje biće, dušu i tijelo, sve što si učinila ili ćeš učiniti. Potrudi se osloboditi svega što Njemu nije po volji, neka On svime raspolaže kako želi.“

„Uzmi svoje srce kao da ti je u ruci i predaj ga i posveti presvetom Srcu Isusovu kako bi On u tebi kraljevao, poučavao te kako Ga savršeno ljubiti i ne žalostiti Ga svojevrijedno ni u čemu, nego radi s Njim noseći svoj križ.“

„Ja mislim da ćeš jako obradovati Srce Isusovo predajući Mu se i posvećujući se, na način da On bude stalno pred tvojim očima. On neka bude svjetlo tvome razumu, ljubav tvoje volje, predmet sjećanja tvoga pamćenja, sva ljubav tvoga srca. Dopusti mu da čini što On želi. Ljubi Ga više od svega odbacujući svako sebeljublje koje priječi djelovanje milosti u našim dušama.“

„Pazi da budeš ljubljena zaručnica koja časti život ljubavi Isusa Krista u Presvetom Sakramentu. Trebaš se truditi da budeš potpuno čista i nevina kako bi se dopala božanskome Zaručniku. Potpuno predanje same sebe neka bude jedini cilj koji imaš pred sobom, ako želiš da se On tebi preda. Želiš li kušati Njegove slasti, trebaš odbaciti svaki ljudski obzir.“

Pričesti se 33 puta na čast presvetog Srca Isusova moleći oprostjenje za sve pričesti koje nisu bile dobre, bile one tvoje ili drugih loših kršćana. Pazi da se ne propuštaš dobro pričesti. Ne možemo više naškoditi našem neprijatelju od toga, da mu oduzmemo ono čime poništavamo njegovu vlast nad nama.“

„Pazi, nemoj nikada optuživati, niti suditi druge. Tvoj jezik neka ne postane sredstvo đavla kojim truje tvoju dušu, nego neka slavi Gospodina. Često obnavljaj posvetu kada On dolazi u tvoje srce.“

Gospodin kuša ljubav svoje zaručnice i otkriva joj tajnu koja se događa u duši nakon Pričesti

U nekim prigodama svetica se prisjećala Isusovih riječi koje joj je rekao: „Kćeri što bi ti izabrala, nedostojno me primiti i zatim otići u Raj, ili ne ići na pričest na moju veću slavu, a zatim pod nogama vidjeti otvoreni pakao spreman da te proguta?“

Ljubav je Margaretu navela da odmah i spremno odgovori te reče: „Gospodine moj, otvori te ponore pakla i vidjet ćeš kako me moja želja da Te proslavim vodi u njih, ako bi to bilo moguće i ako bi to trebalo.“

Toliko je bila velika moja muka vidjevši kako se nedostojno prima Isus u Presvetom Sakramentu, posebno nakon što mi je Isus pokazao kako se jedna duša prema njemu loše ponaša nedostojno se pričešćujući. Vidjela sam Ga vezana, kako po Njemu gazi i prezire Ga. Isus mi žalostan reče: *Gledaj kako me vrijeđaju i kako me omalovažavaju grešnici.*

Ipak, ja sam Ga vidjela u srcu osobe koja se opire Njemu i njegovoj ljubavi. Isus je rukama bio zatvorio uši i zaklopio oči te reče: *Ne slušam što mi ova duša govori, niti se obazirem na njenu bijedu. Moje Srce nije potreseno, nego sam bez osjećaja prema njoj kao što je i ona prema meni.*

Isus je neki put htio pokazati Margareti radost koju je doživljavao zbog drugih osoba. Gospodin reče: „Udijelit ću im poljubac mira, ljubavi i povjerenja.“ Vidjevši Isusovu radost koju je Isus kušao u ovim svetim dušama, ne može se izreći do koje mjere se i svetica tome radovala.

Margaretina praksa duhovne pričesti

„Vječni Oče prikazujem Ti moj razum da nauči spoznavati samo tebe. Dragi moj Isuse, prikazujem Ti moje pamćenje da se uvijek Tebe sjećam. Duše ljubavi, Duše Sveti prikazujem Ti svoju volju da je raspalite božanskom ljubavlju. Ukrasi moju dušu sa svojih 7 darova. Udijeli mi čistoću, ispuni me milošću i pripravi moje srce da na duhovan način primim Boga. O božanski moj Isuse, grijesi me čine nedostojnom da te primim u svoje srce. Primi me Ti u svoje Srce i sa sobom sjedini tako da me više ništa ne može od Tebe razdvojiti. Uroni ponor moje bijede u ponor svoje ljubavi. Preobrazi me u Sebe, tako da samo živim za Tebe, u Tebi i po Tebi. Dođi, jedina moja ljubavi i uzmi ovo moje srce koje je tvoje i ne može ni jedan trenutak biti bez tebe. Zahvaljujem Ti što se na duhovan način daruješ mojoj duši i ja se tebi sva predajem, čini sa mnom sve što želiš. Uništi duh moga sebeljublja, ponizi sve ono što se uzvisuje, poništi sve što Ti se opire.“

DVADESET TREĆI DAN

Ponori presvetog Srca Isusova

Božansko Srce je ponor ljubavi u koji treba ponirati sve naše sebeljublje, sve što smo loše učinili, sve ljudske obzire i samodopadnosti. Ako smo u suhoći i lišenosti uđimo u ovo Božansko Srce koje je naša utjeha, u njemu trebamo potpuno zaboraviti na sebe bez želje da kušamo slasti. Svetica uči:

„Ako smo u ponoru otpor volji Božjoj treba ponirati u ponor podložnosti i suobličjenja odredbama božanskog Srca Isusova i u Njemu odstraniti sve otpore i u svemu pristati na volju Božju.

Ako se nalaziš u ponoru suhoće i nemoći, poniri u divno Srce Isusovo.

Ako si u ponoru siromaštva i ogoljenja, poniri u Srce Isusovo i Ono će te obogatiti.

Ako si u ponoru slabosti zbog koje svaki čas padaš, poniri u jakost presvetog Srca koje će te ojačati i osloboditi.

Ako si u ponoru bijede, poniri u ovo divno Srce prepuno milosrđa.

Ako si u ponoru oholosti i častohleplja poniri u ponizno presveto Srce.

Ako si u ponoru neznanja, poniri u ovo divno Srce gdje ćeš naučiti ljubiti Ga i činiti ono što On želi od tebe.

Ako si u ponoru nevjernosti i nepostojanosti, poniri u odlučnost i postojanost Srca Isusova.

Ako si u ponoru nezahvalnosti za dobra koja ti Bog daje, poniri u divno Božansko Srce, izvor zahvalnosti koji će te njome ispuniti ako je budeš tražio u molitvi.

Ako si u ponoru srdžbe, poniri u blagost ljubaznog Srca Isusova da i tebe blagim učini.

Ako si u ponoru rastresenosti, poniri u mir presvetog Srca koji će te učiniti pobjednikom, uronit će te u ponor čistoće i utjehe gdje ćeš pročistiti svoje nakane te ispuniti svoje želje i očekivanja.

Ako si u ponoru tame, poniri u Srce koje će te prosvijetliti te ćeš se predati Njegovu vodstvu kao kakav slijepac.

Ako si u ponoru žalosti, poniri u radost Srca Isusova gdje ćeš pronaći blago koje će odagnati sve tvoje tuge.

Ako si u ponoru nemira, poniri u mir Srca Isusova koji ti nitko neće moći oduzeti.

Ako si u ponoru nedostatka ljubavi, poniri u Srce Isusovo prepuno ljubavi te nećeš činiti ništa što bi moglo raniti tvoga blišnjega, već ćeš činiti drugima što bi htio da oni tebi čine.

Ako si u ponoru straha, poniri u povjerenje ovoga Srca i strah će se utopiti u Njegovoj ljubavi.

Zavjet savršenstva

Donosimo neka herojska obećanja koja je svetica uz suglasnost duhovnika i poglavara dala Bogu. „Tijekom bdijenja svetkovine svih svetih obećala sam da ću biti potpuna žrtva presvetom Srcu Isusovu. Jedina moja Ljubavi, obećanjem potpunu podložnost Tebi, uvijek ću činiti ono što budem smatrala savršenijim i što je više na slavu tvoga Srca. Obećajem tvome Srcu da nikada neću odbiti ništa učiniti, ni trpjeti kako bi tvoje Srce bilo upoznato, ljubljeno i slavljeno.“

„Neću propuštati ni zapostaviti nijednu praksu iz opsluživanja pravila, osim zbog ljubavi ili iz poslušnosti kojoj podlažem sva svoja obećanja. Želim trpjeti u šutnji bilo kako da se prema meni ponašaju. Neću izbjegavati nikakav napor, muke, poniženja, prezire, protivljenja ni tijela ni duha. Neću tržiti utjehe ni užitka, a kada mi ih Providnost daruje jednostavno ću ih prihvatiti. U srcu ću se odreći svakog uživanja. Odričem se razmišljanja o sebi jesam li zadovoljna ili ne, već ću ljubiti Gospodina koji me obdaruje užitkom.“

„Potpuno se predajem presvetom Srcu Isusovu da po Njegovoj volji budem utješena ili ožalošćena. Neću se miješati u ono što se na mene odnosi, pristajem na sve ono što On čini sa mnom kao žrtvom. Bit ću zadovoljna time što se žrtvujem da Njemu ugodim. Neću se navezivati ni na što izvan Njega, činit ću i trpjeti u šutnji.“

„Neću slušati o pogreškama drugih, kada budem o tome morala govoriti, to ću činiti u ljubavi presvetog Srca sjećajući se da bi i meni bilo drago da drugi tako o meni govore. Kad vidim da drugi griješe prikazivat ću Bogu kreposti Srca Isusova koje su oprečne tom grijehu. One koji me žaloste ili loše govore o meni smatrat ću prijateljima, trudit ću se služiti im i činiti sve dobro koje mogu.“

„Neću tražiti prijateljstvo ni od jednoga stvorenja osim ako me Srce Isusovo na to potakne. Neću imati svojevoljne beskorisne misli. Smatrat ću se siromahom u kući Gospodnjoj koji se mora u svemu podložiti i koj sve mora biti dano kao čin ljubavi. Trudit ću se da sva moja djela i riječi budu na slavu Božju i pouku bližnjemu. Neću činiti svojevoljne slabosti i pogreške, a i za najmanje ću činiti pokoru.“

Vježbanje u svetoj Ljubavi sve dovodi do jedinstva

Svetica piše: „Bila sam u strahu da ću nešto propustiti, bojala sam se nešto više obećavati da ću održavati sve dok u dubini duše nisam čula ove Isusove riječi: *Čega se bojiš, Ja sam tvoga garancija. Jedinstvo moje čiste ljubavi privlačit će tvoju pažnju u svim stvarima i prilikama. To ti Ja obećavam, nadoknadit će tvoje propuste.*

Ove riječi su mi ulile veliko povjerenje i sigurnost u stvarima, usprkos sve moje krhkosti te se više ničega ne bojim, jer sam svoje povjerenje stavila u Onoga koji sve može i od kojega sve očekujem.“

Iz ovih obećanja i zavjeta se može vidjeti snaga djelovanja milosti u vjernoj duši i srcu raspaljenu ljubavlju prema Srcu Isusovu koje sv. Margareti reče: „Ma na koliko toga te tvoja obećanja i zavjeti obvezivali, znaj da ćeš sve ispuniti ljubeći Me neprestano bez ograničenja. Nemoj činiti ništa osim da Mene više i savršenije ljubiš, da mi ugodiš u svakoj prilici. Ja te uvjeravam da se ne trebaš ni zbog čega drugoga mučiti i uznemiravati. Vježbaj se u čistoj ljubavi i više nego što si obećala jer jedinstvo moje čiste ljubavi nadoknađuje usredotočenosti na sve te stvari tvojih obećanja.“

Molitva za sjedinjenjem s Gospodinom u svetoj misi tijekom pretvorbe

„Preslatki moj Isuse s tvojom dušom sjedinjujem moju dušu, moje srce, moj duh, moj život, moje nakane s tvojim nakanama i tako sjedinjena s Tobom dolazim pred tvoga Oca.

Primi me vječni Oče po zaslugama tvoga Božanskoga Sina kojeg Ti prikazujem skupa sa svećenikom i cijelom Crkvom. Na mene gledaj kao na onu koja se sklonila u Njegove rane, prekrila Njegovom krvlju, zaklonjena Njegovim zaslugama. Na ovaj način dolazim pred Tebe, da me ne odbiješ od svoga Lica, nego me primi u svoj očinski zagrljaj i udijeli mi milost vječnoga spasenja. O Isuse moj, o Bože moj, zahvaljujem Ti svim dobročinstvima tvoje muke i smrti, zahvaljujem ti za ustanovljenje svetih sakramenata, na poseban način za sakrament tvoje Ljubavi, svetu misu.“

DVADESET ČETVRTI DAN

Nutarnja stanja u kojima je svetica primala milosti od Gospodina

Svetica piše: „Jednoga petka nakon što je Gospodin stavio moje usne na ranu Njegova boka, bila sam 3 do 4 sata u njoj kao zatvorena kušajući slasti koje ne mogu izraziti. Kazala sam Mu: *Ljubavi moja, rado se odričem svih ovih užitaka tebi za ljubav, samo da tebe ljubim Bože moj.* Koliko sam puta doživjela Njegovu nježnost, toliko sam Mu puta ponovila ove riječi.

Kada mi je Gospodin htio dati dar nekog novog križa, On me pripravljao udjeljujući mi obilje utjeha, do te mjere da mi je bilo teško podnositi ih, ako bi dulje potrajale. Tad sam Mu govorila: *Jedina moja ljubavi, odričem se svih utjeha i slasti. Sačuvaj ih za svete duše koje te proslavljaju više od mene. Ja želim samo Tebe ogoljena na križu. Želim samo Tebe ljubiti iz ljubavi prema Tebi. Sve dugo mi oduzmi, kako bih Te ljubila besplatnom ljubavlju bez ikakve utjehe.*

Uza sve druge milosti koje joj je davao, Gospodin je Margareti udijelio još jednoga anđela koji ju je na poseban način čuvao. Isus joj reče: *Kćeri moja, osim anđela čuvara, dajem ti još jednog posebnog anđela koji će te posvuda pratiti i pomagati ti kad to bude potrebno, kako te neprijatelj ne bi nadvladao.*

Svetica tvrdi: „Ovaj vjerni pratitelj i čuvar moje duše, prijateljski se sa mnom zadržavao u povjerljivim razgovorima i jačao me. Jednom zgodom mi reče: *Želim ti reći tko sam ja, kako bi shvatila koliko te ljubi tvoj Zaručnik. Ja sam jedan od duhova koji je najbliže prijestolju Božjega Veličanstva, koji više sudjeluje u plamenovima ljubavi presvetog Srca Isusova. Moje poslanje je da to i tebi udijelim, u mjeri koliko ti to možeš primiti.*

Drugom zgodom joj reče: „*Pazi dobro da ni zbog jedne milosti i nježnosti koju dobivaš ne zaboraviš tko je On, a tko si ti, u protivnom ću te ja sam poništiti.*“

„Kada bi me Gospodin počastio svojom prisutnošću, nisam više primjećivala prisutnost Njegova anđela. Pitala sam anđela zašto je to tako, a on mi reče da je tada on bio u dubokom poklonu, častio je Božansku Uzvišenost, snizivao se do moje malenosti. Kad bi mi Gospodin udjeljivao svoje utjehe i slasti, vidjela sam da je anđeo bio tu. Bio je uvijek spreman pomoći mi u svim mojim potrebama. Nikada mi nije odbio ništa od svega onoga što sam od njega tražila.“

Utisak trajne božanske prisutnosti u dušu sveticice

Sv. Margareta piše: „Božanski Spasitelj se udostojao pohoditi me, kazao mi je da mi želi dati jednu novu milost veću od svih, koje mi je do sada dao. Ta milost se sastojala u tome da će On uvijek biti prisutan u mojoj nutrini, a ja Ga neću nikada gubiti iz vida. Ovu milost smatram većom od svih drugih koje sam do sada po Njegovu beskrajnom milosrđu primila, jer sam od tada u svojoj nutrini neprestano pred Gospodinom. On me poučava, uzdržava, ukazuje mi na moje pogreške i ne prestaje po svojoj milosti u meni raspaljivati goruću želju da Ga savršeno ljubim i trpim Njemu za ljubav.“

Ova božanska prisutnost u meni pobuđuje toliko poštovanje da osjećam kako se trebam prostrti licem okrenuta prema zemlji i poništiti se da tako kažem pred licem moga Boga i Spasitelja misleći tko sam ja: najnedostojnija od svih stvorenja, od svih Njegovih ropkinja, ne zaslužujem ni da se nazovem Njegovom službenicom, a tko je On.

Najdublje osjećaje svoje duše svetica ovako opisuju: „Sve me žalosti i muči jer ne mogu čistom ljubavlju ljubiti moju Ljubav, a dao mi je milost svoje neprestane prisutnosti. Kao da neki moćni Kralj potaknut ljubavlju pogleda, na nekoga od svojih podanika koji je najbjeđniji i najnedostojniji kako bi ga obogatio. Obdario ga svojim velikim darovima, a najveći dar je taj da se on sa svoga kraljevskoga prijestolja snizi i hoda pored ovoga bijednika s bakljom u ruci. Budući je kralj odjeven u svečane kraljevske haljine nakon što je dopustio da ga ovaj siromah vidi, sakrije svoj sjaj u noć tame kako bi siromah s više povjerenja njemu prilazio, slušao ga i s njim u povjerenju razgovarao. Kralj ga miluje, čini dionikom svoga blaga, provida mu u svim njegovim potrebama, uzima k srcu sve što se odnosi na siromaha.

I kad bi nakon svega toga taj bijedni siromah odvratio svoj pogled sa svoga dobročinitelja i bio mu nevjeran, kralj za kaznu ne čini ništa, osim što pokaže svoj skriveni sjaj kako bi siromah vidio tko je kralj uistinu, a tko je on sam. Kralj sav izarava ljepotom, a siromah je prekriven blatom i ranama koje zaudaraju te istovremeno vidi svoju zlobu i nezahvalnost oprečnu dobroti kralja...Evo nekog siromašnog opisa na koji način se Gospodin ponaša prema svojoj nedostojnoj službenici i ropkinji.

Ova trajna božanska prisutnost u meni proizvodi razne učinke. Neki puta me ispunja najvećim mogućim dobrom. Uživanje tog dobra je neizrecivo ljudskim riječima. Ne pronalazim drugih riječi te govorim: *Ljubavi moja, živote moj, sve moje! Ti si sav za mene, ja sam sva tvoja.* Neki me puta ova prisutnost uroni u središte moga ništavila, gdje sam na čudan način zbunjena, vidjevši ponor moje bijede i uz to ponor sve Njegove veličine i Njegova savršenstva.

Drugi puta izgleda da se ta Njegova prisutnost tako utisne u mene te kao da nemam drugog bića ni drugog života osim Njega samoga. Događaju se i bolni uzdasi koji me dovode do toga da govorim: *Želim sve trpjeti ne žaleći se, čista ljubav me sprječava da se bojim bilo čega.* Drugi puta mi izgleda kao mirna voda u kojoj se suncu sviđa zrcaliti.“

„Bog je neshvatljivi ponor svakoga dobra. Gospodin me poučio da sva moja slava treba biti u tome da sebe smatram sredstvom odredbi i planova njegova Božanskog Srca u kome je sve moje blago. Isus mi često govori: *Što bi ti bila bez mene? Bila bi jako siromašna!*“

„Priznajem da su velike milosti i darovi koje dobivam od Njegove dobrote, ali Darovatelj vrijedi puno više od svih svojih darova, moje srce može samo Njega ljubiti. Sve drugo je ništa i često samo priječi čistoći ljubavi i postavlja se između duše i njenog Ljubljenoga koji želi da Ga ljubimo bez vlastitih interesa.“

Izrazi ponizne zahvalnosti svete

„Ah kako je Bog milosrdan prema meni! Prema meni se ponaša kao nježni otac opojen ljubavlju prema svome djetetu. On se ne povlači od mene usprkos mojih nevjernosti. Nemam se kome drugome uteći osim ovom divnom Srcu koje je sva moja sigurnost i obrana. Ah, kako je velikodušan te često ne mogu drugo doli govoriti: *Milosrđu Gospodnjem pjevat ću zauvijek.*“

„Sve što mogu reći je da više ljubim mog Gospodina, nego li Njegove darove, a njih u Njemu cijenim jer su Njegovi. Bez poslušnosti ništa ne radim niti govorim, moj život je uzdisanje pred Bogom.“

„Izgleda mi kao da činim zločin kad o sebi samoj govorim jer vidim kako sam loša, bijedna, dostojna prezira da se često bojim kako će se zemlja otvoriti i progutati me zbog

mojih prevelikih grijeha.² Ne mogu govoriti o milostima koje mi je Gospodin udijelio, a da istovremeno jako ne trpim zbog toga, jer vidim kako i koliko sam nezahvalna, da bih zbog toga bez sumnje pala u Pakao kada Njegovo beskrajno milosrđe i Gospin zagovor ne bi, da tako kažem, razoružali Božju pravdu prema meni. Ne razmišljam o ovim velikim milostima koje sam dobila, bojeći se da ne dovedem u zabludu samu sebe i prevarim druge kojima sam dužna o njima govoriti. Trajno molim Boga za milost da budem nepoznata, poništena, od svih zaboravljena, to bih smatrala najvećom milošću od svih koje mi je Bog udijelio.“

„Ah samo jednu stvar trebam raditi: ljubiti, zaboraviti na sebe i poništiti se. Sve se sastoji u tome da ljubimo Boga i iz ljubavi umiremo sebi. Ovaj posao mi izgleda tako važnim, da nikada nemam dovoljno vremena za posvetiti se tome.“

Prikazivanje zasluga našeg Spasitelja Isusa Krista

Bože moj prikazujem ti tvoga Sina kao zahvalu za sva tvoja dobročinstva koja si mi udijelio. Prikazujem Ga kao svoju prošnju, kao moje prikazanje, klanjanje za sve moje odluke i djela, svu moju ljubav i sve moje. Primi Ga, vječni Oče za sve ono što Ti od mene i za mene želiš. Ja nemam ništa drugo dostojno što bi Ti mogao prikazati, osim onoga što si mi Ti s toliko ljubavi dao.“

DVADESET PETI DAN

Svete jakosti božanske ljubavi

Svetica zapisa: „Ova jedina ljubav moje duše mi je pokazala dvije svetosti u Njemu. Prva je svetost ljubavi, a druga svetost pravde. Obadvije su na svoj način stroge i trebale su se neprestano na meni ispunjavati. Svetost ljubavi je činila da trpim neku vrstu bolnog čistilišta kao pomoć dušama koje su bile u čistilištu, a kojima je Bog dopustio da se meni obrate. Druga je svetost strogost pravde koja straši grešnike. Ona je činila da kušam teret strogosti pravde dopuštajući da trpim za njih, na poseban način za grijeha posvećenih osoba za koje mi je Isus pokazao koliko treba trpjeti za njih, iz ljubavi prema Njemu.“

„U samoći koja je slijedila dva ili tri dana nakon mojih zavjeta, Božanska svetost me toliko pritiskala. Tako se jako utiskivala u mene da nisam bila sposobna ni moliti niti podnositi nutarnje trpljenje koje sam doživljavala. Kušala sam takvu malaksalost, bol i strah pojaviti se pred Bogom. Da me ista ona moć koja je dopuštala da trpim, nije uzdržavala poželjela bih tisuće se puta poništiti, sagorjeti, nestati kada bi to bilo u mojoj moći. I uz sve to nisam mogla otići iz Božje prisutnosti koja me posvuda pratila. Doživljavala sam se kao kakav krivac u zatvoru koji čeka svoju osudu. Sve je to bilo uz tako veliku podložnost volji Božjoj. Uvijek sam bila spremna prihvatiti sve muke i patnje koje bi mi On želio poslati s istim stavom duše, kao da mi udjeljuje blagost svoje ljubavi.“

„Jednom zgodom, nakon što sam dugo bila pritisnuta teretom Božje svetosti, izgubila sam glas i snagu. Bila sam toliko zbunjena kad sam se trebala pojaviti pred stvorenjima da bi mi i smrt bila manje gorka. I sveta pričest mi je bila tako teška. Teško je opisati muku koju sam kušala kad sam trebala pristupiti pričesti, a Onaj tko mi je dopuštao tu muku, nije

² Prema studijskom istraživanju duhovnog života svetice ona nikada u životu nije počinila teški grijeh. Sv. Margareta ovdje govori o tipičnom mističnom i kontemplativnom iskustvu duše, kad je Bog uvodi u nutarnju spoznaju vlastite bijede, ništavila i zlih sklonosti kako bi se duša ukorijenila u poniznosti i ostala ponizna uz sve velike darove i milosti koje joj Bog daruje. Samo napominjemo da zla sklonost koju Bog pokazuje duši nije grijeh. Grijeh je čin koji započinje pristankom volje i nakon toga se provodi u djelo. Na takav način Bog dovodi svece do toga da skupa sa sv. Augustinom kažu da nema grijeha koji je učinio neki čovjek, a da ga i on ne bi mogao učiniti.

dopustio da ne idem na pričest. Mogla sam reći s prorokom: *Suze su moj kruh danju i noću*. Isus u Presvetom Sakramentu, jedino moje utočište, prema meni se strogo odnosio u mjeri da sam trpjela neku vrstu agonije, a samo sam uz najveće napore mogla biti pred Njim. Govorila sam Mu: *Gdje da odem od Božanske Pravde, kada me posvuda prati?* Ulazila sam i izlazila bez da sam znala što sam trebala činiti i bez počinka u mojoj mucij.

Jednom zgodom doživjela sam da se Božja svetost tako jako utiskuje u mene da mi je izgledalo da sam izgubila svu snagu. Samo sam ponavljala: *Svetosti moga Boga, kako si užasavajuća za duše grešnika!* Drugi puta bih govorila: *Gospodine moj i Bože moj, uzdrži moju slabost, da ne podlegnem pod teretom mnoštva mojih grijeha, jer zaslužujem svu strogost tvoje pravde*. On je dao da čujem ove riječi: *Ja ti dajem da samo malo kušaš strah, što ga trpe pravedne duše da taj strah ne padne na grešnike.*“

Nakon jedne teške bolesti koju je preboljela, po poslušnosti Margareta zapisa: „Moj križ je bio promijenjen u jedan nutarnji križ za koji tvrdim kako ne bih imala snage dugo ga nositi, da me sama ruka koja je dopustila to trpljenje nije podržavala. Izgleda da mi je Božja svetost pravde dala da nešto malo kušam od pakla ili bolje reći od čistilišta, jer nisam bila izgubila želju da ljubim Boga. Ne znam kako to izraziti, ne mogu izreći što sam doživljavala, bila sam kao osoba koja umire privlačena konopcima naših obveza pobožnih vježbi. U sebi sam doživljavala da nemam upotrebu ni razuma, ni volje, ni mašte, ni sjećanja. Sve je bilo odstranjeno od mene. Bila sam bez ikakve snage, a sve moje patnje su bile tako snažne da su prodirale do koštane srži.

U svemu sam trpjela. Nisam više ništa osjećala osim nutarnje podložnosti volji Božjoj, čijim se odlukama klanjam. Kako je teško opisati sva ova stanja i sve što se događalo. Mogu samo reći da mi je moje stanje bio predočeno kao neznatno sudjelovanje u onome što je Isus trpio u Gresemanskom vrtu, a i ja sam govorila kao i moj Spasitelj: *Neka ne bude moja, nego tvoja volja, ma koliko trpjela*. Bila sam odlučna sve do kraja trpjeti, uz pomoć Njegove milosti.“

Svetica drugdje još zapisa: „Ova svetost ljubavi me tako jako pritiskala. Trpjela sam kad sam htjela na nju potpuno odgovoriti, zbog toga što sam trpjela na tijelu više nisam mogla pronaći slatki odmor. Duša mi je bila kao van sebe. Cijelo moje biće je bilo poniženo i podložno protivljenjima. Svega toga nije nedostajalo, a milost Božja me neprestano uzdržavala iznutra i izvana. Kada nisam trpjela ove stvari, trudila sam se to nadoknaditi mrtvljenjem, a puno prilika za to mi je davala moja naravna oholost. Moj uzvišeni Učitelj nije htio da propuštam prilike, a kada se to događalo zbog sile, kojom sam morala nadvladati svoju naravnu odbojnost, tada sam dvostruko više trpjela. Kada je On želio nešto od mene, to je bilo tako jako da mi je bilo nemoguće oduprijeti se. Poticao me na sve što je bilo protivno mojoj naravi i mojim nagnućima i suprotno od onoga puta kojim sam uvijek htjela kročiti.“

Zbunjenosti svetice

Ovo je jedan odlomak koji je svetica napisala časnoj majci u kojem opisuje iskustva kroz koja ju je Gospodin provodio, kako bi je pročistio u ljubavi. „Trebalo reći nekoliko riječi o vašoj siromašnoj kćeri koja vas ljubi više nego ikad prije. U svemu jako trpim, bez utjehe i pomoći osim u Božanskom Srcu. Mojom nezahvalnošću i nevjernošću učinila sam sebe nedostojnom Njegova djelovanja, iako On ne prestaje biti milosrdan i velikodušan prema meni, više nego ikad prije. To još samo povećava moje muke. Ne znam dolazi li od neprijatelja koji napada moje jadno srce, bolna misao da se sve okreće na moju propast, jer mislim da Bog ne daruje svoje tolike milosti jednom tako lošem stvorenju, koje tako loše živi, i koje je svojim ispraznim dvoličnostima prevarila druge, na poseban način one koji je vode.

U svim ovim mojim mukama, moj život mi se predstavlja kao odvrtna slika, iako ne mogu ništa posebno izdvojiti ni razlučiti. Izgleda mi da ne bih mogla dugo podnijeti

promatrati je bez da umrem od jada, da me nije uzdržavala i jačala nevidljiva jakost Božja. Ona me je sa svih strana okruživala i razgonila paklene bjesove koji su sve činili samo da mi oduzmu nutarnji mir iz srca, kao što mi je to Gospodin, ako se ne varam, dao shvatiti. Drugi puta mi se u razumu nametala misao da je ovo lažni mir koji ima cilj samo otvrdnuće moga srca tako da postanem neosjetljiva na moje grijehе. Ajme majko moja, zar bi bilo moguće da bi divno Božansko Srce Isusovo dopustilo da se to dogodi njegovoj nedostojnoj ropkinji, da Ga ona ne ljubi kroz svu vječnost? Meni na utjehu, molim te kaži što o tome misliš.“

Što je grijeh u Božjem svjetlu

„Moj božanski Učitelj mi je jednom zgodom dao sljedeću pouku. Reče mi nakon što sam učinile neke pogreške: *Uči, kako sam Ja učitelj svetosti koji uči put svetosti. Ja sam čist i ne podnosim ni najmanje mrlje. Pokazat ću ti kako ne podnosim mlake i kukavičke duše. Ako sam u podnošenju tvojih slabosti tako blag, neću te zbog toga propustiti ispraviti i dopustiti kaznu za tvoje nevjernosti.* Isus je dopustio da to iskusim tijekom cijeloga moga života. Mogu reći da nije propuštao opomenuti i kazniti me za sve moje nevjernosti i nemarnosti koje sam imalo svojevóljno učinila.³ On je to uvijek činio s velikim milosrđem i beskrajnom dobrotom.

Ispovijedam da mi ništa nije bilo tako teško kao vidjeti da je Gospodin i najmanje nezadovoljan sa mnom. Sve druge muke i patnje u odnosu na ovu su bile ništa i nestajale su.“

Svetica je imala jedno viđenje Isusa na križu sva izranjena i krvava i to je u njoj proizvelo učinak najveće moguće odbojnosti i prema najmanjem grijehu. Ona zapisa: „Počela sam bolje shvaćati težinu i zlobu grijehа. U svom srcu sam tako zamrzila grijeh da bih se radije tisuću puta bacila u pakao, nego li počinila svojevóljni grijeh. O odgovorni grijehu, kako te treba mrziti jer nanosiš uvrede najvećem Dobru! Moj Bog mi nadahnjuje veliki strah od grijehа do te mjere da bih se radije vidjela predanom bijesu svih đavola, nego li vidjela na sebi i najmanje mrlje grijehа.“

„Ma kako bile velike moje pogreške, jedino Dobro moje duše mi nikada ne uskraćuje svoju božansku prisutnost kao što je to i obećao. Ali kad Ga nećim ožalostim Njegova mi

³ Važno je naglasiti prijelaz koji donosi svetica. Radi se o lakim grijesima i pogreškama u koje je ona padala barem djelomično odgovorno, a ne o slabostima i lakim grijesima koje duše čine potpuno ne svojevóljno. Bog je i svece pa tako i Magaretu odgajao da ih oslobodi od i najmanjeg pristanka uz lake grijehе, a oni su na to spremno odgovarali, i u tome se očitovao njihov duhovni rast. Ali Bog je i svece koji su došli do vrhunca svetosti puštao da padaju u nesvojevóljne grijehе. Sv. Terezija Avilska to govori i za duše koje su došle do vrhunca svetosti i mistike na zemlji, do sjedinjenja s Bogom: „Ove duše, imaju tako velike želje i odlučnost da ni za što na svijetu ne učine nikakve nesavršenosti, ali to ne znači da ih zbog toga ne čine, čine mnoge, pa čak i grijehе. Ali ne čine ih svojevóljno i svjesno, a da ih uopće ne bi činili Gospodin im za to mora dati posebnu pomoć. Govorim o lakim grijesima, jer od smrtnih grijehа, koliko one shvaćaju su oslobođene, premda ne i sigurne (Zamak duše VII 4,3).

I drugi sveci uče da Bog pripušta da oni koji su došli do sjedinjenja s Njime čine nesvojevóljne nesavršenosti i lake grijehе, dakle u njima nema nikakve zlobe, ni odgovornosti. Bog to pripušta da ih drži u poniznosti. Dosta je citirati poznati tekst sv. Ljudevita Montforskoga: „Često, da, vrlo često dopušta Gospodin Bog, da Njegove najveće sluge, koje su se najviše uzvisile u životu milosti, čine pogriješke koje ih strahovito ponizuju, a to radi toga, da ih ponizi pred njima samima i pred ljudima, da odvrti od njih oholost poradi milosti, koje im daje, ili pomisao na dobro, što ga čine, da se – kako kaže Duh Sveti – nijedan čovjek ne može ponositi pred Bogom“ (1 Kor 1,29) (...) Nemojmo se čuditi, ako Gospodin u otajstvima svoga lica sakriva svoje odabranike (usp. Ps 31,21), tako da ih ne može okaljati ni pogled ljudski ni vlastito znanje. Što sve ne dopušta ljubomorni Bog, da ih tako može sakriti? Ne pribavi li im tolika poniženja? Koliko puta dopušta, da pogriješe? Ne dopušta li da ih muče mnoge napasti poput sv. Pavla (usp. 2Kor 12,7)? Zar ih ne pušta često biti u velikoj neizvjesnosti, nesigurnosti i tami? O kako je Bog čudnovat u svojim svecima i svetim putovima, kojima ih hoće dovesti do poniznosti i svetosti!“ (PPK br. 46 - 47).

prisutnost postane tako teškom, da bih radije podnijela tisuće žrtvovanja nego li podnosila da sam takva u Božjoj prisutnosti i uprljana grijehom pred Božjom svetošću.⁴

Tada sam se htjela sakriti, udaljiti se kada bi to bilo moguće, ali svi ti moji naponi su bili beskorisni. Božja me prisutnost od koje sam htjela pobjeći, posvuda pratila. To mi je uzrokovalo tako velike muke, da mi je izgledalo kao da sam u čistilištu. U sebi sam sve ovo trpjela bez utjehe, a nisam je ni željela. U svojoj mucu sam govorila: *Ah, kako je teško pasti u ruke Boga živoga! Na ovaj način, Bog je čistio moje grijehе kada ja sama nisam bila u dovoljnoj mjeri spremna učiniti dostatnu pokoru i zadovoljštinu za njih.*

Ali kako bih mogla trpjeti mjeru koja je odgovarala mojim nedjelima koja me trajno drže u ponoru zbunjenosti, dobila sam tu milost nakon što mi je dragi Bog dao da vidim užasan lik duše koja je u smrtnom grijehu. Beskrajno je ogavna težina teškoga grijehа koji se diže protiv beskrajno ljupke Dobrote. Više trpim kad to vidim, nego li zbog bilo koje druge stvari. Htjela bih svim svojim srcem trpjeti sve što treba za sve moje grijehе, kako bi mi to pomoglo i sačuvalo me od toga da u njih više ne upadam. Bijedno sam u njih padala, a beskrajno Božje milosrđe me je uvjeravalo da mi je sve oprošteno, bez da mi je dao trpjeti ove muke.

Čin čiste ljubavi

„Divno Srce Isusovo poslušaj prošnju ove nedostojne bijedne grešnice koja Te moli za svoje istinsko obraćenje. Mrzim grijeh iz sve duše te bih radije pala u pakao, nego li te svojevoljno ubuduće uvrijedila, Ti me radije baci u goruće plamene tvoje čiste ljubavi. Baci me u tu vatru čiste ljubavi i tako me kazni i pročisti moju ljubav, samo to Te molim. Kad se udostojiš udijeliti mi neku milost, uvijek te iznova molim samo za ovu milost čiste ljubavi. Molim te da se za Tebe potpuno istrošim, da za tebe sagorim, da me u Sebe preobraziš.“

DVADESET ŠESTI DAN

Ljubav prema presvetom Srcu Isusovu nadahnjuje gorljivost za spasenje duša

„Svetica je jednoga dana nakon pričesti zahvaljivala sa željom da učini nešto za Boga. Ljubljeni njene duše ju je pitao prihvaća li trpjeti muke koje grešnici zaslužuju svojim grijesima, kako bi se On proslavio u njihovim dušama. Margareta piše: „U isti čas sam Mu prikazala moju dušu i cijelo moje biće za žrtvu kako bi vršila volju Božju, pa i kada bi moje muke trebale trajati do sudnjega dana, samo da On bude proslavljen.“

„Gospodin mi je dao spoznati, kad mi On bude dopustio da trpim za neke od tih duša za koje hoće da trpim, da ću u svojoj duši podnositi stanje duša koje su odbačene. Dat će mi da u sebi trpim stanje muke u kojoj se te duše nalaze u trenutku njihove smrti. Do sada nisam trpjela ništa užasnijega. Nedostaju mi riječi kojima bih mogla opisati ove muke. Neki puta sam padala prostrta na zemlju i govorila: „Udaraj Bože moj, reži, sijeci sve što želiš, ne šteti ni tijela, ni krvi, ni života samo spasi ovu dušu od vječne propasti.“

⁴ Svetica govori o mističnom iskustvu muke nepročišćene duše u Božjoj prisutnost. Istu duhovnu dinamiku proživljavaju i duše u čistilištu. O tome tako poticajno govori sv. Katarina Đenovska: „I kada bi se bilo koja duša pojavila pred Bogom i njegovom Svetosti noseći u sebi bilo kakvu mrlju grijehа, koju bi trebalo očistiti, to bi bila tako teška povreda toj istoj duši, da bi joj već sam taj čin bio gori od deset čistilišta. Uistinu, čista Božja dobrota i vrhovna pravednost ne bi je mogle podnositi, i s Božje strane to ne bi priličilo. Bilo bi nepodnošljivo za dušu, kad bi vidjela da nije dala dovoljnu zadovoljštinu Bogu, pa makar ta bila tako mala i kratka kao jedan tren. Da skine sa sebe onaj i najmanji znak rđe, duša bi otišla u tisuću pakla (kad bi ih mogla izabrati), samo da ne bude nečista pred Bogom“ (*Rasprava o čistilištu* br.16) .

„Moj Gospodin je često dopuštao da trpim slična bolna stanja. Jednom zgodom mi je pokazao kazne kojima je htio kazniti neke duše. Pala sam na koljena do Njegovih nogu govoreći: *Spasitelju moj, neka na mene padne tvoja srdžba. Ako treba izbriši me iz knjige života, samo nemoj dopustiti da se izgube ove duše za koje si toliko trpio.* On mi reče: *One te ne ljube i neće ti prestati uzrokovati muke.* Margareta: *Nije važno, samo neka Tebe uzljube. Ja Te neću prestati moliti da im oprostiš.*

Isus: *Ne mogu ih više podnositi, pusti da ih kaznim.* Margareta: Još jače sam Ga molila govoreći: *Ne moj Gospodine, neću te pustiti dok im ne oprostiš.* Isus: *Želim da ti odgovaraš za njih.* Ona: *Rado moj Gospodine, ali ja ću Te uvijek moliti oslanjajući se na tvoja dobra i blago tvoga presvetog Srca.* Gospodin je time bio zadovoljan.“

„Drugi puta mi je bilo pokazano pet srdaca koja su Srce Isusovo gledala s užasom, htijući Ga odbaciti. Nisam htjela znati ništa drugo o njima, već sam puno plakala i govorila: *Bože moj, možeš me poništiti, ali Te neću prestati moliti dok ovim srcima ne udijeliš obraćenje.*

Drugom zgodom Gospodin nadoda: Uzmi teret ovoga križa i sudjeluj u gorčini moga Srca. Plači zbog nezahvalnosti ovih srdaca koja sam bio izabrao da se Meni posvete ili pusti da propadnu i dođi uživati u mojim slastima i utjehama. A ja sam se odrekla svih slasti, plakala sam osjećajući teret ovih srdaca koja su bila na putu da zauvijek propadnu. Stupala sam pred Božansku dobrotu prikazujući ova srca da ih prožme božanskom ljubavlju, morala sam puno trpjeti prije nego im to isprosim. Ni pakao nije užasniji od srca, koje je zbog svojih grijeha lišeno ljubavi prema Bogu.“

Vođena gorljivošću ljubavi kojom je izgarala, svetica je klicala: „Gospodine moj i Bože moj, po tvom milosrđu primiti u svoje Božansko Srce sve nevjerne duše kako bi bile opravdane i vječno te slavile.“

Gorljivi poticaji svetica za pomoć dušama na putu spasenja

Jednoj duši koja je oklijevala odgovoriti na milost svetica je pisala: „Sjeti se da imaš ljubomornog zaručnika koji želi cijelo tvoje srce ili ga ne želi uopće. Ako ne odagnaš iz srca stvorenja, On će izići iz tvoga srca. Ako ne predaš Njemu svoju ljubav prema stvorenjima, On će te ostaviti bez svoje ljubavi. Nema osrednjosti, ili sve ili ništa. Njegovo Srce vrijedi barem koliko i tvoje. Ne osjećaš li se zbunjenom uskraćivati Mu dobro koje je Njegovo. Ne shvaćam kako se On ne umara od tvojih otpora, treba reći da te jako ljubi. Govorim ti kao dragoj prijateljici u presvetom Srcu Isusovu da ubuduće budeš vjernija poticajima milosti.“

Jednoj drugoj osobi piše: „Tvoje srce se previše daje stvorenjima i na njih se više oslanja nego li na Stvoritelja. Neuredna ljubav prema stvorenjima u tvom srcu je otrov koji ubija ljubav Isusa Krista. Kada budeš tražila ljubav od stvorenja i željela njihovu naklonost, izgubit ćeš naklonost Srca Isusova. Izgubit ćeš Njegova blaga srazmjerno koliko budeš nastojala obogatiti se stvorenim stvarima. Ljudska zadovoljstva će učiniti da usahne izvor milosti Srca Isusova i sve će ostati kao pusta i besplodna zemlja.

Ne opiri se više milosti, zaklinjem te ljubavlju Srca Isusova. Ne treba se zavaravati, jer milost koja nas sada tako živo potiče malo po malo će slabiti i povući će se od nas ako na nju ne odgovaramo te ćemo ostati hladni i neosjetljivi na zlo. Molit ćemo zatim za nju, ali Srce Isusovo se neće obazirati na to, kao što se ni mi sada ne obaziremo. Neka nas Bog sačuva od tolikoga zla! Ovo ti sada govorim da se trudiš i nikada ne padneš. Sjeti se često ovih riječi: *Ako danas čujete glas Gospodnji ne bude srca tvrda.*“

„Ne treba nam liječnik ako ne želimo koristiti lijekove koje nam propisuje kako bi ozdraviti, uz to se treba uzdržavati od onoga što nam škodi. Slično, kad se spozna o kojoj se bolesti radi, već si napola ozdravio tako nam ne treba drugo, nego dobra volja i koristiti sredstva koja Isus hoće i sve će biti dobro. Na kraju krajeva radi se o spasenju tvoje duše koja

je Isusu tako draga. Za nju bih sve pretrpjela i učinila, izuzev grijeha, kako bi ona bila na slavu Božju za koju je stvorena. Nitko ne može učiniti više od tebe, kada si poslušna svjetlu koje ti On daje da činiš dobro i izbjegavaš zlo.

Ljubav prema Bogu je dostatna da se suzdržimo od svojevolutnog činjenja onoga što žalosti Ljubljenoga naših duša. Ne mogu shvatiti kako bi srce koje ljubi Boga moglo svojevolutno Ga uvrijediti. Priznajem ti, da su mu svojevolutni grijesi nepodnošljivi, jer ranjavaju Srce našega Boga. Pazi molim te, da ih ne činiš jer tako ostaješ bez milosti i tvoje će srce tako jako malaksati na putu savršenstva.“

„Ah, kada bismo mogli shvatiti koliko zla nanosimo svojoj jednoj duši lišavajući je tih milosti i izlažući je očitaj napasti po ovim učestalim padovima po kojima gubi prijateljstvo s Bogom, koji zbog toga neće uslišati njene molitve ni za nju, a ni za one za koje ona moli, jer Ga duša ne sluša i ne obraća se. On joj zatvara ulazak u svoje Srce, jer je duša potjerala Njega iz svoga srca. Koristimo vrijeme koje nam je dano i ne odlažimo više ono, što Bog od nas traži.“

„Ah, koje muke i patnje na sebe privlači sluga koji poznaje volju svoga Gospodara, a ne vrši je! Ja se nadam da tvoje srce neće ovo odbaciti, nego će o svemu razmisliti kako ne bi izgubila krunu koja je za tebe određena i kako ne bi bila lišena tolikih milosti.“

Uzvišeni zavjet sveticice

„Ne znam varam li se, ali čini mi se da bi najveći moj užitek bio ljubiti moga Spasitelja tako gorućom ljubavlju kakvom Ga ljube serafini. Kad bi ga tako ljubila ni pakao mi ne bi teško pao. Misao da postoji mjesto gdje kroz svu vječnost bezbrojne duše otkupljene krvlju Isusa Krista ne ljube ovog divnoga Otkupitelja, ožalošćuje me preko svake mjere. I htjela bih, o moj božanski Spasitelju, kada bi to bila tvoja volja, trpjeti sve paklene muke, samo da Te ljubim toliko koliko bi te bile ljubile u Nebu sve ove nesretne duše koje će vječno trpjeti i nikada te neće ljubiti.“

Poleti ljubavi prema Srcu Isusovu

„O preljubljeno Srce Isusovo, jedina moja ljubavi ne mogu te ljubiti, častiti i slaviti koliko me na to potiče želja koju mi ti nadahnjuješ. Pozivam zemlju i nebo da to čine za mene. Sjedinjujem se sa žarom ljubavi serafina, kako bi te ljubila. O Srce koje sve izgaraš od ljubavi, raspali nebo i zemlju vatrom tvoje čiste ljubavi tako da Te sva stvorenja ljube. Daj da umrem ili da trpim, ili barem sažezim moje srce tvojom živom varom kako bih sagorjela ljubeći Te. O božanska vatro, čisti plamenu ljubavi moga Isusa, jedina moja ljubavi, raspali me. Ne šteti me, ja samo vatru želim. Nisam dobra ni za što drugo doli da izgaram. Pretvori me u prah i pepeo. O gorući plamenu Božanstva, dođi izlij se na mene. Neka izgorim u plamenovima tvoje žive vatre koja oživljava one koji u njima umiru.“

DVADESET SEDMI DAN

Duše iz čistilišta žele da se širi pobožnost presvetom Srcu Isusovu, jer je ona sredstvo koje im jako pomaže u olakšanju njihovih patnji

Svetica piše: „Da znate s koliko gorljivosti siromašne duše iz čistilišta žele i mole da se širi pobožnost presvetom Srcu Isusovu, jer je ona sredstvo koje im jako pomaže u olakšanju njihovih patnji. Presveto Srce Isusovo dopušta da meni, njegovoj slaboj žrtvi, duše iz čistilišta pomažu činiti nadoknadu Božjoj pravdi. U tim trenucima trpim muku koja je gotovo slična njihovim mukama, nemam odmora ni danju ni noću.“

„Jednu sam večeru na veliki četvrtak imala dopuštenje provesti pred Presvetim. Jedan dio vremena su mi dolazile siromašene duše iz čistilišta. Postali smo prijatelji. Gospodin mi reče da njima darujem cijelu ovu godinu i činim dobra za njih, koliko više mogu. Od tada su duše iz čistilišta često sa mnom. Ja ih nazivam mojim jadnim pacijentima. Kada biste znali u detalje o patnjama koje trpe ove siromašne duše. ... To se ne može izreći. Ah, dajte mi vi koju kap vode da im ponudim da se osvježe, jer izgaram s njima i ne znam kako im je priskrbiti!“

Poticajni primjeri

U sjećanjima svetica zapisa: „Moleći za dvije osobe koje su bile ugledne u svijetu, bilo mi je pokazano da je jedna od njih osuđena da provede dugi niz godina u čistilištu. Plodove svih molitava i misa koje su prikazivane za nju, Božanska pravda je davala nekim obiteljima koje su ovisile o ovoj osobi. Ona je bila nepravedna prema njima i dopustila je da ekonomski propadnu do te mjere da nisu imali sredstava platiti mise nakon smrti članova obitelji. Gospodin je to nadoknađivao na ovaj način kako ovdje kažem.

Druga duša za koju sam molila, trebala je provesti toliko dana u čistilištu koliko je godina živjela na zemlji. Gospodin mi dade shvatiti da je njen sud bio blag, zbog nekih poniženja koja je doživjela tijekom života, a koje je podnosila na kršćanski način ne žaleći se na njih, niti o njima govoreći.“

Neka duša koja je završila u Čistilištu dolazila je tražiti molitve i pomoć kod svetica: „*Moli Boga za mene, prikazuj mu svoje patnje skupa s Isusovom mukom za olakšanje mojih muka. Pogledaj kako ležim na krevetu koji je sav u plamenu i podnosim nepodnošljive patnje.*“

Margareta: „Vidjela sam užasni krevet, a kad na njega pomislim svaki me puta prožme veliki strah kad se sjetim užarenih gorućih bodlji koje su se zabadale u biće ove sirotice. Ona mi je kazala da je to zbog njenih grijeha lijenosti i nemarnosti u opsluživanju pravila te nevjernostima Bogu. Još mi reče: Kao neki željezni gorući češljevi probadaju mi srce i to su moje najveće patnje. Razlog tome su moje svojevolske misli prezira i neodobravanja koje sam gajila prema poglavarima. Moj jezik je sav ucrvan, kao kazna za riječi koje sam govorila protiv ljubavi, a zbog toga što nisam gajila šutnju moja usta su sva u čirevima. Ah, kako bih voljela da me sve Bogu posvećene duše mogu vidjeti u ovom užasnome stanju muka. Kada bi im mogla pokazati moje muke i one koje su pripravljene za sve koji ne žive vjerodostojno svoj poziv, Bogu posvećene duše bi sigurno drugačije živjele i vjerno opsluživale svoje obaveze i pravila. Zbog svega ovoga plačem.

Nitko nije mislio na to kako olakšati moje muke. Ah, samo jedan dan točnog opsluživanja šutnje u zajednici, imalo bi učinka ozdravljenja mojih čireva koji mi prekrivaju usta. Jedan dan proveden u ljubavi bez ikakvih propust, ozdravio bi moj jezik. Dan bez mrmljanja i negodovanja, ozdravio bi moje srce.“

Svetica je neki puta imala ukazanja duša koje su oslobođene po njenim molitvama i pokorama: „Moja duša se jako raduje, a tu radost ne mogu zadržati samo za sebe. Dopusti mi majko da je podijelim s tvojim srcem koje je sjedinjeno s mojim srcem u Srcu Isusovu. Danas na nedjelju dobroga Pastira dvije moje prijateljice, duše iz čistilišta, su došle jer ih danas dobri Pastir prima u Nebo, u zajedništvo s tisućama tisuća drugih duša gdje će biti u neizrecivoj radosti i slavi. Jedna je stalno ponavljala ove riječi: *Ljubav pobjeđuje, ljubav se raduje, ljubav u Bogu uživa.* A druga: *Blago onima koji umiru u Gospodinu.* Žele da vam u njihovo ime kažem kako smrt može odijeliti prijatelje, ali ih ne može razjediniti.“

„Da samo znate koliko se moja duša radovala dok su se one uzdizale i malo po malo uranjale u vječnu slavu, slično kao kad se neka osoba utapa u beskrajni ocean. One su tražile da hvalim i slavim Boga moleći *Tebe Boga hvalimo* i da molim tri puta *Slava Ocu*. I rekoše mi zadnje riječi da se moleći sjetim kako nezahvalnost nikad nije ušla u Nebo.“

Svetica preporuča sredstva kako pomoći trpećim dušama u Čistilištu

U brojnim pismima svetica svoju gorljivost ovako izražava: „Što se tiče trpećih duša iz čistilišta, mojih prijateljica, osjećam se vašim dužnikom zbog dobra koje ste njima iskazali više nego da ste ga iskazali meni. Nadam se da mi nećete odbiti za tog pokojnika slaviti 15 misa na čast presvetog Srca Isusova, koji će nakon što mise budu odslužene biti moćni zagovornik za vas i vašu obitelj.“

Čim je Margaretina želja bila ispunjena ona je ponovno pisala: „Zahvaljujem vam za 15 misa koje ste dali služiti za onu siromašnu dušu. Za nju smatram da je sada obogaćena u nebeskoj slavi, od kuda će vam obilno nadoknaditi za vašu ljubav.“

„Ona je poučavala kako se obratiti Gospodinu kojega je ljubav držala zatvorenim u Presvetom Oltarskom Sakramentu, za duhovo pomoći dušama u čistilištu i tražiti njihovo oslobođenje. Poučavala je da se za taj isti cilj čine čini nekih kreposti. Na primjer čin čistoće nakane kao zadovoljštinu Božjoj pravdi, da čistoća presvetog Srca nadoknadi za nečistoće nakana zbog kojih trpe duše u čistilištu. Održavati nutarnju šutnju i sjediniti je s Isusovom šutnjom u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Prikazivati zasluge svih misa koje se slave u svijetu i čine poniznosti sjedinjene sa onim Isusovima u njegovoj Muci. Čine ljubavi sjedinjene s ljubavlju Srca Isusova, čine ljubavi prema Bogu, mrtvljenja, blagosti, a sve s ciljem da se olakšaju patnje siromašnih duša u čistilištu.“

Margareta uči: „Kao što je oholost najveći dug, vi činite koliko više možete čine poniznosti sjedinjujući ih sa onima Božanskog Srca za ožalošćene duše u čistilištu. Njima možemo puno pomoći duhovnim pričestima kao čin zadovoljštine što su loše primali sakramente.“

„Navečer prođi malo kroz čistilište u društvu sa presvetim Srcem i Njemu posvetite sve što ste učinili taj dan, sve molitve i zasluge za ove siromašne duše. Molite to Srce da vama i drugima udijeli milost da živite i umrete vjerno, odgovarajući Njegovim željama bez ikakvih otpora. Kada biste mogli zadobiti oslobođenje neke duše iz čistilišta, imali biste u nebu zagovornika vašem spasenja.“

Molitva Srcu Isusovu u svakoj potrebi

„Divno Božansko Srce Isusovo pokaži svoju moć meni i svim srcima koja Te ljube. Pokaži snagu svoje ljubavi mojoj rodbini, mojim prijateljima i svima onima koji se preporučuju u moje molitve ili onima koji mole za mene kojima sam posebno zahvalna. Srce puno ljubavi, pomози im u svim njihovim potrebama. Opomeni otvrdla srca, pomози dušama u čistilištu, budi sigurno utočište umirućima, utjeha ožalošćenima. O, Srce puno ljubavi, budi sa mnom uvijek i u svemu. Budi moje sigurno utočište u času moje smrti i primi tada moju siromašnu dušu u krilo svoga neizmjernog milosrđa.“

DVADESET OSMI DAN

Sva mudrost duše koja se želi suobličiti Isusu sastoji se u tome da Ga ljubi trpeći

Svetica piše: „Da samo znate koliko me Gospodin potiče da Ga ljubim ljubavlju koja se suobličuje Njegovom strpljenju u Muci. Ništa nas se suobličuje toliko presvetom Srcu kao križ koji je najveći zalog Njegove ljubavi. Najviše dobro koje možemo željeti jest biti suobličeni strpljenju Krista patnika. Trebamo željeti živjeti samo da dobro trpimo iz ljubavi, ali ne po našem izboru.“

„Potrudimo se naučiti dobro nositi naš križ u šutnji i ljubavi, budući je križ dragocjeno blago, koje treba biti skriveno kako nam ne bi bilo ukradeno. Ne vidim ništa što čini dugi

život blažim i prihvatljivijim od trpljenja u ljubavi. Trpimo dakle u ljubavi, ne žaleći se i smatrajmo trenutke u kojima nismo ništa trpjeli izgubljenim vremenom. Bože moj, kad bi mi znali koliko gubimo ne okorištavajući se prilikama za trpljenje, jako bismo pazili da ne izgubimo nijednu, pa i najmanju. Ne zavaravajmo se, ako se ne okoristimo prigodama muke, poniženja, odbijanja, protivljenja gubimo milosti presvetog Srca Isusova koje želi da najboljim prijateljima i dobročiniteljima smatramo sve one koji nam uzrokuju trpljenje ili nas dovode do tih prigoda“.

„Ah, kako je križ dobra stvar u svako vrijeme i na svakom mjestu. Prigrlimo dakle križ s ljubavlju i ne mislimo od kojega je drveta i preko koga je napravljen. Dosta nam je da se radi o križu koji nam pruža Srce Isusovo.“

„Trudimo se dakle naučiti ljubiti i trpjeti iz ljubavi prema Onome koji je toliko ljubio križ iz ljubavi prema nama, htijući umrijeti u njegovu zagrljaju. Kada budemo savršeno usvojili ovu znanost, znat ćemo i činiti ćemo sve ono što Bog od nas želi. Ne tražimo trpljenje, jer je savršenije ne tražiti ga i ne odbiti, nego sa svetim predanjem dragovoljno iz ljubavi dopustiti da nas se razapne prema Njegovim željama.“

„Pitate me koje otajstvo Isusove muke najviše ljubim, jednostavno vam kažem razapinjanje i Gospino stajanje pod Njegovim križem. To me najviše potiče da se zajedno s Gospom, sjedinim s Onim koji je za nas toliko pretrpio.“

Svome rođenome bratu svećeniku koji je bio župnik u Bois Sainte Marie svetica piše: „Pomozi mi svojim svetim misnim žrtvama da barem ja naučim dobro trpjeti. Čini mi se da se u tome sastoji sve ono što Bog želi od mene, da Ga ljubim trpeći. Samo zbog toga je htio da se rodim i budem u svijetu. Ni jedan trenutak ne ostajem bez trpljenja, a ako bi se to dogodilo onda bi se dosađivala. Po svome milosrđu On čini, da svaki čas budem sve više gladna Njegova križa.“⁵

Križ, divna prisutnost triju osoba Presvetoga Trojstva

„Moj božanski Zaručnik neprestano mi daje svoje milosti, te mi je udijelio i ovu. Tri dostojne klanjanja osobe Presvetoga Trojstva su mi se ukazale i dale da kušam veliku utjehu u mojoj duši. Ne mogu objasniti što se u meni događalo. Mogu samo reći da mi je vječni Otac pokazao križ sav prekriven trnjem sa svim sredstvima korištenim u Muci i reče mi: *Primi kćeri moja, s tobom sada činim što sam učinio sa mojim predragim Sinom*. Isus reče: *Razapet ću te kao što sam i Ja bio razapet, tako ću se ponašati prema tebi i bit ću ti vjerni pratilac*. Divna osoba Duha Svetoga mi reče: *Budući da sam ja sama Ljubav, pročistit ću te tako da te žrtvujući sažežem*.

Tri dostojne osobe Presvetoga Trojstva su mi se ukazale u liku triju prekrasnih mladih osoba u sjajnim haljinama istog stasa i ljepote. Moja duša je bila ispunjena radošću i neizrecivim mirom. Doživljaj utisaka triju osoba Presvetoga Trojstva nije se nikada izbrisao iz moga razuma.“

⁵ Sv. Margareta otkriva duboku tajnu svoje duše, njeno mistično sjedinjenje i duhovni brak s križem Kristovim, što je vrhunac sjedinjenja i mističnog života na zemlji. I drugi sveti govore o tom istom iskustvu. Tako sv. Ljudevit Montforski u jednom pismu svojoj majci piše: „Vjenčao sam se Mudročću i križem i tu je moje čitavo blago vremenito i vječno, zemaljsko i nebesko, a ono je tako veliko da, kad bi bilo dobro poznato, mojoj bi sudbini zavidjeli najbogatiji i najmoćniji kraljevi zemlje. Nitko ne pozna tajnu o kojoj govorim, ili posve malo njih. Ti ćeš je spoznati u vječnosti, ako se sretno spasiš, jer se može dogoditi i protivno: dršći i više ljubi“ (Pis. 20). Sv. Terezija Avilska u svom remek djelu *Zamak duše* u sedmim odajama govori o stanju duša koje su došle do sjedinjenja s Bogom i navodi njegove učinke te kaže: „Drugi je učinak velika želja da trpi. Ali želja nije takva, da bi je uznemirivala, kao što je prije običavala. Duša tako žarko želi, da se na njoj vrši volja Božja, tako da sve što Bog rasporedi smatra dobrim; ako On bude htio da ona trpi, dobro došlo, ako to ne želi, ne uznemiruje se kako je to prije običavala“ (VII 3,3).

Potpoma dušama koje nose križ

Svetica piše jednoj duši koja trpi: „Prikazujući vas Gospodinu na pamet mi dolaze ove misli. Budi vjerna u svom životu i trpi bez da se žališ, jer se ne može biti pribrojan društvu savršenih prijateljica divnog Božanskog Srca Isusova, ako se nije pročišćen i prokušan u talionici patnje. Trpi dakle i budi zadovoljna Božjim odredbama. Njemu neprestano trebaš biti žrtvovana s čvrstom nadom i pouzdanjem da te presveto Srce neće nikada ostaviti. On vam je bliži kad trpate nego kad se radujete. Život nam je dan da Ga nasljedujemo trpeći. Vječnost nam je dana da se neprestano radujemo, uživajući u Njemu. Križ je hrana izabranika na ovoj zemlji. Bog nas želi spasiti, ali želi da i mi tome doprinosimo, da u tome sudjelujemo trpeći. U protivnom, On neće ništa učiniti bez nas, zato se treba odlučiti nasljedovati Ga, nositi svoj križ i trpjeti.

Vrijeme u kojem živimo je plodno sijanje za vječnost stoga treba odlučno prigrliti križ. Nemojte se obeshrabriti, muke koje strpljivo trpate vrijede tisuću puta više od svih vaših pokora. Vi se žalostite zbog vaših nutarnjih muka, a ja vas uvjeravam da ćete upravo iz njih crpsti najveće utjehe, pod uvjetom da ih podnosite u miru, u predanju i podložnosti presvetom Srcu Isusovu. To Srce nam šalje nutarnje muke zbog prevelike ljubavi koju ima prema nama i želi da to znate kako biste Mu bili zahvalni. Po ovim mukama, Srce vas prvenstveno želi očistiti od svih neurednih ljubavi i navezanosti na stvorenja nauštrb čistoće vaše ljubavi prema Bogu. Zatim želi da zaslužite krunu koja je za vas određena, tako da u maloj mjeri sudjelujete u gorčinama koje je On trpio tijekom svoga života na zemlji, a vi ma kakve bile vaše muke, budite zadovoljni da se u tome Njemu suobličujete.“

„Osim toga nutarnje slasti u nama uzrokuju zadovoljstvo i isprazne samodopadnosti, no nikada čistu i postojanu ljubav. Zar ne vidite da Mu trebate biti zahvalni što vas vodi na ovaj način. Nutarnje muke prihvaćene s ljubavlju, slične su vatri koja pročišćuje i neprimjetno sažije u duši sve što se ne sviđa božanskom Zaručniku. Sigurna sam da oni koji to kušaju puno napreduju skoro bez da to i primijete. Kad bi nam bio ostavljen izbor, vjerna duša ne bi nimalo oklijevala za sebe izabrati dragi križ, pa i kad od toga ne bi imala druge koristi osim sličnosti s našim raspetim Gospodinom. Može se smatrati sigurnim tvrdnja, da duša ma kako Ga malo ljubila, a koja je blizu Onome koji je iz ljubavi prema nama prigrlio prezire i patnje, više trpi uživajući slasti, nego kad vidi da je Njemu suobličena. Ako to nije tako, kad kažemo da Ga ljubimo, onda ljubimo više sami sebe nego Njega. Prava ljubav ne može, a da se ne suobličuje s onim koga ljubimo, u protivnom ne bi nikada moglo doći do sjedinjenja koje se događa samo po ljubavi i suobličanju.“

„Ljubljeno Srce Isusovo mrtvi i oživljuje kada i kako Ono to želi. Mi ne trebamo pitati zašto, nego nam treba biti dosta da On to želi te da se u ljubavi podložimo ljubeći ruku koja nas udara, odvajajući nas od naših najdražih s ciljem da savršenije i potpuno budemo Njegove. Bog nas lišava svih utjeha i ljudskih zadovoljstava samo zato, jer On želi biti jedini i istinski prijatelj našega srca. Isus želi da samo On posjeduje naše srce bez ograničenja i zapreka. Želi biti sve u svima i ne želi da imamo drugi oslonac osim Njega samoga. Neka je blagoslovljeno sveto Ime i neka se vrši Njegova volja! Ne obzirimo se toliko na same sebe, trpimo li ili se radujemo trebamo biti ravnodušan na to, samo neka presveto Srce Isusovo na nama ispunja svoje odredbe. Ljubiti, trpjeti i šutjeti, evo tajne onih koji istinski ljube Isusa Krista.“

Molitva Gospodinu, svemogućem liječniku

„Isuse moja ljubavi, sjećajući se tvoje žrtve i muke na križu i trajnog njenog obnavljanja u Presvetom Oltarskom Sakramentu, molim te primi mene i sve ono što činim kao žrtvu. Nebeski liječniče moje duše i najviši lijeku mojih slabosti, tebi dolazim kao bolesnik,

samo tvoje Srce poznaje sve bolesti i slabosti moje duše i može me izliječiti. Uzdam se u tvoju dobrotu, jer si Ti u Presvetom Sakramentu moj liječnik i lijek ljubavi. Moj preslabi odgovor na tvoju ljubav je uzrok mojih slabosti, ali Ti me možeš izliječiti. Spremna sam za Tebe sve trpjeti. Reži, pali samo da te uzljubim i budem spašena. U svemu se Tebi podlažem. Spremna sam sve podnositi samo da me oslobodiš sebeljublja i oholosti. Pristupi mome srcu kao liječnik i lijek ljubavi. Imaj samilosti prema mojim slabostima i oslobodi me na slavu svoga Imena. Amen.“

DVADESET DEVETI DAN

Koliko ljubavi prema križu može nadahnuti Srce Isusovo

„Kao što sve stvari imaju počivalište samo u svom središtu, tako i moje srce posve uronjeno u Srce Isusovo kuša goruću žeđ za poniženjima i zaboravu svih stvorenja, a zadovoljno je samo kad je suobličeno mom Raspetom zaručniku. Ne razumijem kako bi neka Kristova zaručnica mogla ne ljubiti križ i izbjegavati ga, jer bi na takav način prezrela Onoga koji je križ nosio iz ljubavi za naše spasenje.“

„Milost koju nakon Njega samoga, najviše cijenim je dar dragocjenoga križa. Da čovjek poznaje vrijednost križa ne bi ga odbacivao, nego bi ga ljubio želeći umrijeti u njegovu zagrljaju. Za to je potrebna čista ljubav koja vodi do posvećenja i žrtvovanja naše srce, kao što je to bilo sa našim slatkim Učiteljem.“

„U presvetom Srcu Isusovu želim naučiti sve trpjeti bez prigovaranja, ma što mi se događalo. Prepoznajmo se siromasima u svakom pogledu i ne želimo se obogatiti ničim osim čistom ljubavlju i trpljenjem.“

Iako je opojena ljubavlju prema križu, kuša njegovo trnje

Svetica pripovijeda o jednom Gospodinovom ukazanju kojim ju je počastio nakon zavjeta. Pitala je: „Ah, Bože moj, hoćeš li me ostaviti trajno bez trpljenja? - nastavlja – Bio mi je pokazan jedan veliki križ čiji se krajevi nisu mogli vidjeti. Križ je bio sav prekriven cvijećem. Gospodin mi reče ove riječi: *Evo kreveta mojih čistih zaručnica gdje ću im pokazati slasti svoje ljubavi. Malo po malo opast će ovi cvjetovi, a ostat će samo trnje koje je ispod njih skriveno. To trnje su tvoje slabosti koje ćeš osjećati kako te živo probadaju. Trebat će ti sva snaga moje ljubavi kako bi mogla podnositi tu bol.*“

Margareta: „Ove riječi su me jako obradovale, jer sam mislila da nikada neće biti dovoljno trpljenja, poniženja i prezira koji bi mogli ugasiti moju žeđ za križem koju sam imala. Ne poznajem veće muke za mene od one da ne trpim dovoljno, a Njegova ljubav mi ne dopušta odmora ni danju ni noću. Ove slasti su me žalostile, ja sam htjela čisti križ.“

„Bez križa nisam mogla kušati užitak, pa ni onaj nebeski i božanski jer sva moja slast je bila u suobličanju mome Isusu patniku.“ Margareta je kušala učinke Isusovih obećanja, a to ovako pripovijeda: „Neki puta sam toliko trpjela da mi je izgledalo kako neću moći dovršiti molitvu. Čim bi prestajala jedna patnja počinjala bi druga istog intenziteta, govorila sam: *Bože moj, daj mi milost da mogu izdržati i doći do kraja.* Zahvaljivala sam Gospodinu koji je odmjeravao moje trenutke, po trenutcima svoje Muke, također je i sate odmjeravamo ritmom svojih patnji.“

„Duh, za kojeg vjerujem da me vodio, htio bi me vidjeti na sve načine uronjenu u poniženja, muke i protivštine. Moja narav u tome ne nalazi sebe, ali ovaj Duh koji vodi moj duh, ne može podnijeti kušanje bilo kakvog užitka, osim da sam bez ikakva užitka. Gospodinu se sviđa da budem u stanju tajnog trpljenja gdje ja više ne prepoznajem samu sebe, krajnje

iscrpljena koje me strašno muči privlačeći ovo bijedno tijelo grijehu. Izgleda mi kao da sam zaključana u tamni zatvor zaokružena križevima koje grlim jedan za drugim.“

„Da znate kako se loše okoristim tako velikim dobrom, na poseban način dragocjenim poniženjima popraćenim tlačenjem srca, napuštenošću i svim drugim vrstama muka. Neki puta mi izgleda kako je moja duša dovedena do krajnjih granica, do agonije. Ipak, ona je zadovoljna vidjevši kako se utapa u ocean gorčine, koju smatram nježnim milovanjem moga Božanskoga zaručnika.“

„Osjećam se stalno potaknuta na trpljenje, ali uz užasnu odbojnost prema njemu koju kušam u nižem, sjetilnom dijelu svoje duše. Ovo mi čini teškim moje križeve i tako bolnim da bih tisuće puta umrla kad me Srce moga Zaručnika ne bi jačalo i pomagalo u svim potrebama. Pa ipak u svim mojim mukama moje srce trajno ostaje žedno trpljenja.“⁶

Užitci duša prožetih ljubavlju Srca Isusova

„Želim živjeti samo zato da bih s Kristom trpjela. Jedino to raduje moj duh i moje srce, samo to je moja ljubav, sav drugi govor mi je mučan. Ni jedna druga milost se ne može usporediti s nošenjem križa s Kristom u ljubavi. Ali nemojte smatrati da, ako puno pišem o trpljenju, da ja puno trpim. Ajme, nisam ništa pretrpjela i kao posljedica toga nisam ništa za moga Boga učinila. Željati ljubiti Boga, a ne trpjeti je iluzija, Ako se istinski ljubi Srce Isusovo, ne shvaćam kako se može reći da se puno trpi, jer Njegovo Srce ublažuje sve naše boli, mijenja najveća poniženja u slasti.

Samo želja da se istinski ljubi Srce Isusovo može donijeti učinak da je najveće trpljenje ne trpjeti ništa, ili radije da se ne ljubi dovoljno. Smatram da se sve preobražava u ljubav duši koja je jednom zapaljena ovim svetim plamenom, te da ona ne želi drugo nego

⁶ Svetica govori o tipično kontemplativnom i mističnom iskustvu kada duša živi sjedinjenje s Kristom i Njegovim križem u duhu. Ta milost sjedinjenja ne zahvaća sjetili dio duše koja po naravni ne može podnositi patnju te kuša veliku muku i odbojnost. Sveci drže da je ovo iskustvo kušao i Krist u Getsemanskom vrtu. Dosta je citirati poznati tekst sv. Ljudevita Montforskoga: „Kada vam velimo da ljubite Križ, ne govorimo vam o sjetilnoj ljubavi, koja bi bila samoj naravi nemoguća. Zbog toga razlikujte trostruku ljubav: sjetilnu ljubav; razumsku ljubav; vjernu i najsavršeniju ljubav, ili drugim riječima: ljubav koja proizlazi iz nižeg dijela ljudskog bića i sjetilnosti; ljubav koja proizlazi iz plemenitijeg dijela čovječje naravi, to jest razuma, i ljubav najvišega dijela ili vrhunca duše, a to je vjerom prosvijetljeni razum. Bog ne traži od vas, da ljubite križ sjetilnom voljom, jer je put posvema pokvarena i grešna (usp. Iv 1,13), pa je sve, što proizlazi od nje, pokvareno, i ona se ne može vlastitom snagom podložiti ni volji Božjoj ni njegovom zakonu razapinjanja i Križa. Govoreći o toj volji, naš Gospodin je vapio na Maslinskoj gori: „*Oče, neka ne bude moja, nego tvoja volja!*“ (Lk 22,42). Kada niža sjetilna narav čovječja u Isusu, premda je bila posvema sveta, nije mogla ljubiti Križ neprekidno, koliko će više odbijati od sebe križ naša sjetilna narav. Može se doduše dogoditi, da mi noseći križ kušamo sjetilnu radost poput svetaca, ali tu radost ne prouzrokuje naša sjetilnost, premda je putena, nego je izvor tog radosti u višem dijelu čovječje naravi, koja je tako puna božanske radosti Duha Svetoga, da se ta radost može odražavati i u nesavršenijem dijelu čovječje naravi. U tom času može razapeta duša klicati sa Davidom: „*Srce moje i moje tijelo kliču Bogu živomu*“ (Ps 84,3).

Drugi način ljubavi prema križu koji ja nazivam razumskom ljubavi, i koja je u višem dijelu duše, u razumu je posvema duhovna. Ona izvire iz spoznaje sreće, koju imamo trpeći za Boga, i ovu sreću može i sama duša primijetiti, pa je ta spoznaja unutarnjim načinom jača i veseli. Ova ljubav, koju smo spoznali razumom, i ako je dobra, što više veoma dobra, ipak nije uvijek nužna, da trpimo radosno i božanski.

Zbog toga i uče učitelji duhovnoga života, da ima još jedna ljubav; ljubav najvišega dijela ili vrhunca duše - ili kako kažu filozofi, to je ljubav duha - po njoj iako se ne osjeća u osjetilima nikakve radosti i ne vidi razumom nikakvo veselje u duši, ipak se ljubi i kuša u svjetlu čiste vjere, križ koji se nosi. Naša je pak sjetilna i nesavršena narav u borbi sva uzbuđena te uzdiše, tuži se, plače i traži utjehu, tako da govorimo sa Isusom Kristom: „*Oče, neka ne bude moja, nego tvoja volja!*“, (Lk 22,42) ili sa Blaženom Djevicom Marijom: „*Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!*“ (Lk 1,38). Jednom od ove dvostruke ljubavi savršenijega dijela naše duše moramo dakle ljubiti i prigrliti križ“ (*Pismo prijateljima križa* br. 50. – 53.).

ljubiti trpeći. Ljubimo dakle ovog našeg božanskoga Učitelja, ljubimo Ga na križu tako da On ima svoju nasladu u srcu koje ljubi trpeći u šutnji.“

„Ništa na svijetu me ne privlači osim križa moga Gospodina, križa koji nalikuje Njegovu, to jest teškoga, ponižavajućeg bez slati, bez utjehe, bez olakšanja. Neka drugi budu sretni uzlazeći sa božanskim Spasiteljem na Tabor, ja sam zadovoljna time da s Njim uzlazim na brdo Kalvariju. Moja baština neka bude ostati na Kalvariji do smrti, s bičevima, čavlama, trnjem, bez utjehe, bez užitka. Koje li sreće moći trpjeti u šutnji, umrijeti uza sve bijede i muke tijela i duše, zaboravljena i prezrena jer mi se jedno bez drugoga ne bi sviđalo.“

„Priznajem da mi se jako sviđa pisati o trpljenju. Rado bih o tome napisala veliki broj knjiga, a ni tada ne bi udovoljila mojoj želji. Kad bi drugi znali kolika je moja želja za trpljenjem, mislim da bi ih ljubav potakla da sve učine kako bi mi udovoljili.“

„Ah, da znate kako bez križa i Presvetog Sakramenta ne mogu živjeti, niti podnositi ovo dugo progonstvo u ovoj suznoj dolini u kojoj želim da se ne umanjuju moje patnje. Koliko je mom tijelu teže, toliko moj duh osjeća istinsku radost i slobodu u sjedinjenju sa mojim strpljivim Kristom patnikom. Ništa drugo ne želim osim savršeno nasljedovati ovog Raspetog Spasitelja.“

Sjedinjenja sa žrtvom Isusovom

„O slatki moj Isuse, jedina ljubavi moga srca, slatka muko moje duše, mučeništvo moga tijela, molim te da mi udijeliš milost čašćenja Tvoga stanja u Presvetom Sakramentu, da živim i umrem kao žrtva tvoga presvetog Srca. Daj da mi sve izvan Tebe bude gorko. Daj mi koliko je moguće mojoj duši kušati muku žrtve Tvoje svete duše. Daj mi po patnjama tvoga svetoga tijela odbacivati sve neuredne tjelesne užitke.“

TRIDESETI DAN

Trijumf presvetog Srca Isusova u poništenju svetice

Gospodin jednoga dana autoritativnim glasom svojoj službenici reče: „*Osiromašit ću te, ogoljeti, poništiti u tvojim očima, kako bih Ja mogao zaživjeti na temeljima tvoga ništavila.*“ Pod utjecajem ovih riječi ona ovako o sebi govori: „Sve na veću slavu presvetog Srca Isusova! O najviše Dobro, daj da ja, samo ništavilo, sve pišem na Tvoju slavu. Ja se trebam ugasiti i poništiti, živjeti ogoljena, duhom siromašna, nepoznata i sakrivena u tvom presvetom Srcu. Daj da me stvorenja preziru i zaborave na mene, jer tvoje presveto Srce želi utemeljiti svoje kraljevstvo i na poništenju mene same. Osjećam veliku radost zbog poništenja kako bi Ti kraljevao. Divno Srce moga Spasitelja ti se služiš sa mnom, koja sam prikladnija za razaranje tvoga velikog plana, nego li za ostvariti ga, a to iz razloga jer ti želiš da sva slava bude iskazivana Tebi najvećem Učitelju, a ne sredstvu kojim se služiš, kao što si se poslužio blatom i namazao oči slijepcu koji je progledao.“

„Ja se naslađujem na pomisao da ovaj divni Spasitelj nije mogao pronaći siromašniju i bjedniju osobu, nedostojniju od mene za tako uzvišeno djelo koje će Mu donijeti toliko slave. Izabrao me kao sredstvo, kako bi On posredovao sva potrebna sredstva.“

„Istina je da sam čista zapreka svakom dobru, satkana od svih bijeda tijela i duha. Gospodin podupire moju nemoć i slabost, naslađuje se proslaviti i iskazati svoje beskrajno milosrđe prema najbjednijima. Moji grijesi me čine nedostojnom za bilo kakvu službu presvetom Srcu Isusovu, koje je izvor svake svetosti. Ah, kako trebam drhtati zbog mojih velikih nevjernosti i nezahvalnosti koje bi mogle biti zaprekom ustanovljenju kraljevstva Srca Isusova. Ovaj doživljaj čini da poželim tisuće puta biti izbrisana s lica zemlje, ako bih bila i najmanja zapreka ostvarenju Njegovih planova.“

Herojska odvažnost svete u trpljenjima

Kako bi sve više i dublje usvojila lik vjerne službenice svoga božanskoga Učitelja stajala je pred Njim, kako bi je On oblikovao. Margareta zapisa: „Jedanput idući na svetu pričest, sveta Hostija mi se ukazala kao sjajno sunce, čiju svjetlost nisam mogla podnositi. Gospodin je bio u središtu s trnovom krunom u ruci. Kad sam se pričestila reče mi: *Primi kćeri ovu krunu kao znak one, koja će ti uskoro biti dana da te Meni suobličī*. Ja tada nisam shvaćala što je Gospodin htio reći, ali ubrzo sam shvatila po učincima koji su slijedili. Doživjela sam dva jaka udarca u glavu, tako snažna da mi je izgledalo nakon toga kako mi je cijela glava okružena trnjem koje me jako probadalo i boljelo. Ovo probadanje će završiti samo sa mojom smrću.

Ja sam beskrajno zahvaljivala mom Gospodinu koji je dao tako velike darove meni, tako bijednoj žrtvi. Ispovijedam da sam zahvalnija mom Gospodaru za ovu dragocjenu krunu više, nego da mi je kao poklon dao sve drago kamenje i sve zlato najvećih kraljeva zemlje. Još više, jer mi je nitko ne može oduzeti, uz to često me dovodi u stanje bdijenja i zadržavam se s Njim koji je jedini predmet moje ljubavi. Ne mogu položiti glavu na jastuk, tako nasljeđujem moga Učitelja koji nije ima gdje položiti glavu, pa ju je položio na drvo križa. Tada kušam neizrecivu radost i utjehu vidjevši da sam Njemu suobličena.“

„Blagoslivljajte i zahvaljujte u moje ime našem Gospodinu, koji me ukrasio tako divnim i dragocjenim ukrasom križa. On me ne ostavlja ni trenutka bez nekog trpljenja. Dobro kušam kako me nijedno stvorenje ne miluje, niti tješi, to čine samo križ i poniženja, i nikada nisam bila tako obogaćena. Ovo vam pišem usput kako bih vas potakla da zahvaljujete presvetom Srcu Isusovu za ove darove i da mi udjeli milost okoristiti se tako dragocjenim blagom. Kad bi stvari bile u mojoj moći da ih promijenim, odstranila bi samo ono što vrijeđa moga Boga i Gospodina. Sve drugo bih uvijek željela da bude, sve što dovodi do moga poniženja kako bi se proslavilo i obradovalo Srce moga Isusa. Neka je blagoslovljen Gospodin koji mi dijeli toliko milosti, želeći me ukasiti svojim križem u kome je moja slava.“

Misao koju je o sebi imala svetica

„Moj divni Gospodin po preobilju svoga milosrđa, drži me tako poništenu u mome duhu. Sebi samoj izgledam kao potpuno ništavno biće, lišeno bilo kakvoga duhovnoga dobra da se ne mogu dovoljno tome načuditi.⁷ Čudim se da su drugi povjerljivi prema ovako bijednom stvorenju kao što sam ja. Dvolična sam i zavaravam druge prividom pobožnosti.

⁷ Sv. Margreta govori o tipično kontemplativnom i mističnom iskustvu u kome Bog duši, koju je uzdigao do vrhunaca svetosti pokazuje njenu vlastitu bijedu i zle sklonosti, njeno vlastito ništavilo kako bi je sačuvao u poniznosti kako ne bi pala u duhovnu oholost. Duhovna oholost naime napada dušu upravo pobožnim vježbama i molitvama. Đavao time potiče dušu na samodopadnost i duhovno uznošenje. Biblijski lik koji predstavlja ovu napast, dobro poznatu svim svecima je farizej u hramu. Dosta je o tome citirati poznati tekst sv. Ljudevita Montfortskoga koji kaže kako ohola molitva farizeja čini osobu još prokletijom: „Čuvaj se, dakle, nemoj nasljedovati farizejevu oholu molitvu koja ga je učinila još tvrdokornijim i prokletijom (usp. Lk 18, 9-14). Radije se povedi za poniznim carinikom u svojim molitvama, koje mu pribaviše oprostjenje njegovih grijeha“ (TSK 143).

A o važnosti ove samospoznaje na svim stupnjevima duhovnog rasta sv. Terezija Avilska uči: „Ah, da spoznajemo vlastitu veliku bijedu!... Upravo zato što je ne spoznajemo posvuda nailazimo na opasnosti... Držim da je najveća korist spoznavati našu malu vrijednost i da nama vladaju vanjske stvari. Smatram da je veća milost provesti samo jedan dan u poniznoj spoznaji samoga sebe pa i pod cijenu velike žalosti i muke, nego provesti više dana u uzvišenoj molitvi još više, jer duša koja istinski ljubi ne prestaje misliti na Ljubljenoga na bilo kojem mjestu da se nalazi“ (*Utemeljenja* 5,16).

Nikada nije bilo nezahvalnije i nevjernije osobe od mene, Čistom ohološću i nevaljanošću se opirem Njegovoj dobroti, volji i planovima. Moju hladnoću suprotstavljam Njegovoj ljubavi koja me želi u Njegovoj službi. Hvata me užas od mene same, vidim da je život koji provodim prepun sjetilnosti, prepun grijeha.“

„Uviđam veliku potrebu za poniziti se, ali ne znam kako to učiniti. Ne vidim ništa što bi bilo niže od mene. Ja sam čisto ništavilo, grešnica. Moli presveto Srce Isusovo za moje savršeno obraćenje. Neka se u svojoj dobroti ne umori strpljivo čekati na moju pokoru, a posebno da me ne liši toga, da Ga kroz svu vječnost ljubim, jer ga za života nisam ljubila. Ničeg drugoga se ne bojim, osim te najstrože kazne.“

„Ah, kako je teško živjeti ne ljubeći najveće Dobro i ne trpeći Njemu za ljubav. Ljubav traži djela, a ja imam samo lijepe riječi i nevaljana djela. Ah, da znaš koliko se osjećam daleko od toga da sam istinska Marijina kći, što za mene predstavlja neprestano mučeništvo.“

„Čast, poštovanje i pohvale koje mi iskazuju uzrokuju mi veće trpljenje od svih poniženja i prezira, te molim: Bože pošalji sve paklene bjesove da vode rat protiv mene, radije nego li jezike stvorenja koja mi laskaju, koja mi odobravaju i hvale me. Neka se na mene radije obore sva protivljenja, sve patnje i sva poniženja.“

Molitva ranjenom Srcu Isusovu

„Srce ljubavi moga Gospodina Isusa Krista, o Srce koje ljubavlju ranjavaš tvrda kamena srca, koje raspaljuješ hladne duše, rani o moj Spasitelju i moje srce svojim svetim ranama. Napoji moju dušu tvojom presvetom krvlju, a kada se na bilo koju stranu okrenem da posvuda vidim moga božanskoga Raspetoga Spasitelja, i sve što vidim neka mi izgleda zacrvenjeno tvojom predragocjenom krvlju.

O moj Isuse, daj da moje srce nema drugog počinka osim u Tebi. Ti budi moja sreća, moja ljubav i središte svega moga života. O božansko Srce, koje si iskazalo preveliku ljubav i milosrđe dopuštajući da budeš probodeno i otvoreno kako bi u Sebe primilo naša srca, privuci ih konopcima ljubavi i sažezni ih žarom svoje ljubavi.“

„Premda se ovo oko vlastite samospoznaje ne smije zapustiti nikada, niti pak na ovome putu ima tako divovske duše koja ne bi imala potrebu mnogo puta ponovno biti dijete i sisati (neka se to nikada ne zaboravi, a možda ću to reći i više puta, jer je jako važno), nema tako uzvišenog stanja u molitvi da mnogo puta ne bi bilo potrebno vratiti se na početak. Promatranje grijeha i vlastite samospoznaje na ovom putu molitve jest kruh s kojim se moraju jesti sva jela. Koliko god slasna bila, bez ovoga kruha se ne bi mogli održavati, ali treba jesti umjereno. Kad neka duša vidi da se već predala i jasno shvaća da po sebi nema ništa dobrog, te se osjeti posramljenom pred tako velikim kraljem i vidi kako mu malo plaća za ono mnogo što mu duguje, ima li potrebe gubiti vrijeme ovdje? Pređimo na druge stvari što ih Gospodin stavlja pred nas, jer nije pravo da ih zapuštamo. Njegovo Veličanstvo zna bolje od nas što nam je korisno jesti“ (*Moj život* 13,15).

DODATAK: POSEBNE POBOŽNOSTI, MOLITVE I POSVETA SRCU ISUSOVU

Zašto je lipanj posvećen Srcu Isusovu?

Lipanj je pobožnost novijeg datuma. Nije tako stara kao svibanjska, koja datira još od bl. Henrika Suzo (+ 1365), a kao javna pobožnost održana je prvi put 1784. godine u Ferrari, u Italiji. Jednoga svibanjskog jutra, u prvoj polovini XIX stoljeća, molila se iza sv. Pricesti dobra, nevina duša - Anđelka od sv. Križa u zavodu Naše Gospe u Parizu. Molila je od Isusa milost da je prime u »Zbor Marijine Djece«. Dok je pobožno molila, Duh Sveti joj nadahnu korisnu misao. U mladenačkoj duši pobožne Anđelke pojavi se pitanje: Zašto ne bismo mogli imati jedan mjesec u godini, koji bi bio posvećen Srcu Isusovu, kad već imamo mjesec posvećen Majci Božjoj?

Ovu plemenitu misao priopći Anđelka svojoj poglavarici, koja to spomene pariškom nadbiskupu. Njemu se ovaj prijedlog neobično svidio pa stoga i dopusti 1834. godine da se u njegovoj nadbiskupiji lipanj posveti Srcu Isusovu. Gesta pariškog nadbiskupa djelovala je pozitivno i na ostale njegove istomišljenike pa je lipanjska pobožnost počela osvajati katolički svijet. Kroz kratko vrijeme pobožnost Srcu Isusovu obuhvatila je čitavu Katoličku Crkvu. Papa Pijo IX podijelio je 1873. godine posebne oprostite onima koji obavljaju lipanjsku pobožnost na čast Srca Isusova. To isto učinio je 8. VIII. 1906. godine sv. Pijo X.

Prema jasno i nedvojbeno izraženom načelu vrhovnoga autoriteta u Katoličkoj Crkvi, pobožnost Srcu Isusovu je najuzvišenija od svih pobožnosti, koje posjedujemo u svojoj duhovnoj riznici. Uvjerenje Crkve o ovom pitanju izrazio je sažeto, ali određeno Šimun Gourdan, pobožni i učeni pisac 1711. godine. On veli: »Između svih pobožnosti, pobožnost Srcu Isusovu je najsvetija, najstarija, najviše odobrena, najsavršenija, najkorisnija, najmilija našem Gospodinu i najpotrebnija.« Svaku od svojih tvrdnja raščlanio je pisac jasno i jezgrovito.

Pobožnost Srcu Isusovu, veli on, jest »najsvetija, jer ona u Isusu Kristu časti ono što je u Njemu najviše duhovno i najviše ujedinjeno s Njegovim Ocem, što je najviše posvećujuće za Crkvu...«. Za potkrepu tvrdnje, da je pobožnost Srcu Isusovu najstarija pobožnost dosta je sjetiti se kako je ta pobožnost počela u onom trenutku kad ga je vojnik probo kopljem na Kalvariji. Prvi poklonici bili su žalosna Gospa, Ivan, Magdalena i pobožne žene. Oni su započeli pobožnost ranjenom Kristovom Srcu.

Pobožnost Isusovu Srcu nosi na sebi pečat najviših odobrenja, jer »sve stranice Sv. Pisma ne govore nam drugo, nego da treba obnoviti naše srce ... A sve to ne možemo izvršiti, ako sebi ne postavimo kao uzor Srce koje ima u najjemenitnijem značenju sva ta rijetka svojstva. Takvo srce ne može biti nego samo Srce Isusovo.«

Prema uvjerenju spomenutoga pisca, pobožnost je Srcu Sina Božjega »najsavršenija, jer je izvor svih drugih pobožnosti. Srce je Isusovo neizmijerna riznica, odakle su presveta Djevica i svi Sveti crpili milosti, dobra, svetost«. Ova je pobožnost »najkorisnija, jer nas uči da moramo imati poput Isusa srce čisto, blago i ponizno...«. »Najmilija je našem Gospodinu« pobožnost Srcu Isusovu, jer »tko je pobožan Presvetom Srcu, taj časti i njegovu božansku osobu,« ispravno zaključuje produhovljeni pisac. I na koncu umni pisac tvrdi da je pobožnost Kristovom Srcu »najpotrebnija, jer ona ide za tim da nas učini istog duha s Isusom.

Veliko obećanje Srca Isusova, pobožnost devet prvih petaka i naše vječno spasenje

Godinu dana pred smrt, 1689. godine, imala je sv. Margareta još jednom neobičnu sreću, da joj je Srce Isusovo opet objavilo jedno značajno obećanje. Svetica ga je opisala pa njoj prepustimo riječ:

»Jednog petka, za vrijeme sv. Pričesti, On je rekao ove riječi svojoj nedostojnoj ropkinji: Obećajem ti u preobilju milosrđa svoga Srca da će moja svemoguća ljubav udijeliti svima onima, koji se pričeste u prvi petak, za devet neprekidnih mjeseci, milost konačne ustrajnosti. Oni ne će umrijeti u mojoj nemilosti, ni bez Sakramenata, jer će im moje Srce u onom posljednjem času služiti kao sigurno utočište«.

Ovo je poznato i svima drago obećanje božanskoga Srca, koje je dobilo naslov *»Veliko Obećanje Srca Isusova«*. Ono je uistinu veliko obećanje, jer ljudima osigurava vječno spasenje. A to je najvažniji problem koji zanima svakoga čovjeka i oko koga se okreće čitav naš život sa svim dostignućima i uspjesima. Dakle, da bi obavili ovu pobožnost treba:

1. *Devet sv. Pričesti i Ispovijedi na nakanu Presvetoga Srca Isusova.*
2. *Pričesti treba primiti u prve petke u mjesecu, osoba se može ispovjediti i u tjednu prije prvog petka, ali treba biti u stanju milosti kad se na prvi petak pričešćuje.*
3. *Moraju biti primljene za devet uzastopnih mjeseci.*

Obećanja Srca Isusova onima koji ga budu štivali

Samo je po sebi razumljivo, da što god Bog radi, sve radi s određenim ciljem. To je vlastitost svakoga razumnog bića, a pogotovu najmunđijega Bića, koje je izvor svakoga znanja. Nijekati ovu vlastitost Bogu značilo bi neobično ga poniziti ili, još bolje rečeno, pokušati oduzeti mu božansku veličinu.

Razvoj pobožnosti Srcu Isusovu, a još više njegove objave i precizirani zahtjevi jasno očituju nakane i želje Srca Sina Božjega. Krist je objavom svoga Srca htio u prvom redu pobuditi beskrajnom ljubavlju duhovno ohladnjeli svijet, zatim osloboditi duše od đavolskih prevara, osigurati dušama dobre volje i plemenitih nastojanja uspon na putu duhovnoga rasta i kršćanske zrelosti, pokazati revnim i vjernim sinovima putove žrtve, apostolata i postignuća solidne katoličke zrelosti i otvoren put do svetosti. A kontemplativnim dušama da još na ovoj zemlji mogu na njegovim svetim grudima osjetiti kucaje nestvorene i stvorene ljubavi Božanskoga Srca, osjetiti predokus rajskoga blaženstva. Zar nisu divne nakane i uzvišeni ciljevi Srca ljubavi i dobrote?!

Dvije su vrste pobožnih obećanja koja je Srce Isusovo dalo kršćanima preko sv. Margarete. Prva se odnose na one koji prakticiraju pobožnost Srcu Isusovu, a druga na apostole pobožnosti ranjenomu Srcu.

Ako izuzmemo Veliko Obećanje i ona obećanja koja se odnose na širitelje pobožnosti svetom Srcu, ostaje nam *deset različitih obećanja, koja je Isusovo Srce izreklo u prilog svojih štovatelja. Možemo ih podijeliti razne kategorije* prema nutarnjem logičnom sadržaju. S obzirom na općenite učinke pobožnosti o kojoj govorimo, Srce Isusovo je obećalo svima svojim štovateljima ove blagodati:

1. *Bit ću im utočište u životu, a osobito na smrti.*
2. *Dat ću im sve milosti, koje su potrebne njihovu staležu.*
3. *Izlit ću obilan blagoslov na sve njihove pothvate.*

4. Utješit ću ih u svim njihovim žalostima.
5. Staviti ću mir u njihove obitelji.

S obzirom na duhovno stanje pojedinih štovatelja, Srce je Isusovo dalo četiri značajna obećanja. U njima se prvenstveno ogleda djelovanje same pobožnosti.

6. Grješnici će u mom Srcu naći vrelo i ocean milosrđa.
7. Mlaci će postati gorljivi.
8. Gorljivi će doći do velike savršenosti.
9. Dat ću svećenicima snage, da ganu i najtvrđa Srca.
10. Obećanje općenitog značenja odnosi se na blagoslov mjesta. Krist je rako: *Blagoslovit ću ona mjesta, gdje bude izložena i štovana slika moga Srca.*

Evo jednog primjera. Svećenik N. iz Strasburga pripovijeda: «Grješnom i ohladnjelom katoliku oboljela je majka. Zamoli on redovnice iz obližnjega samostana za jednu sestru bolničarku. Bolesnica je bila dobra i plemenita duša. Kako zlo redovito ne dolazi samo, naskoro teško oboli i sin.

Majka moli kapelana da nastoji oko obraćenja njezina zalutalog djeteta. Kapelan je pokušao, ali sve je bilo uzalud. Došao je i svećenik koji nam ovo priča, ali ni on nije odmah uspio. Ipak se nije dao smesti. U bolesnikovoj kući nije bilo ni jedne svete slike. Najprije kapelan dade sestri bolničarki križić za bolesnika, ali on ga ukloni u majčinu sobu. Drugi svećenik, inače prijatelj bolesnika, posla mu krasnu sliku Srca Isusova. Bolesnik nije pristao da mu se objesi u sobi.

«Odlazim i ja - veli sestra bolničarka - jer ne želim ostati u kući, gdje ne može biti slika Srca Isusova!» Kad je vidio bolesnik, da nema kud-kamo, pristade da se slika objesi u njegovoj sobi. Srce je Isusovo blagoslovilo obilatim milošću bolesnikov stan. Najprije je počeo moliti sa sestrom, zatim je počeo držati u rukama križić i izgovarati strelovite molitvice ranjenomu Srcu Isusa Krista. Napokon se ispovjedio, pričestio i primio sveto pomazanje. Sutradan, za vrijeme molitve Srcu Isusovu, udari ga kap. Nakon tri dana bio je mrtav! Rječitom primjeru ne treba ništa dodavati!» (*Iz španjolskog katoličkog lista »Mesajero« Glasnik*).

Sveta ura

Kada je Isus tražio od Margarete pričest nadoknade na prvi petak, naložio je da u noći s četvrtka na petak provede sat vremena u molitvi na čast smrtne agonije njegova presvetog Srca. Evo Isusovih riječi: „Pričestit ćeš se svakoga prvoga petka u mjesecu, a svake večeri između četvrtka i petka činit ću te dionicom moje smrtne muke koju sam htio trpjeti u Getsemaniju. Žalost će te tako prožeti bez da ćeš ti to moći shvatiti. Dovesť će te do stanja agonije koja je teža za podnositi od same smrti. Kako bi se sa mnom družila u poniznoj molitvi koju sam prikazivao Ocu, bit ćeš sa mnom od 23 sata do ponoći. Prostrt ćeš se licem prema zemlji kako bi ublažila Božju srdžbu i molila milosrđe za grešnike. Tako ćeš na neki način ublažiti moju gorčinu zbog toga što su me moji apostoli napustili. Morao sam ih prekorigiti jer nisu mogli sa mnom bdjeti ni jedan sat. Tijekom ove ure moli kako sam te poučio.“

Ovo je prva objava o svetoj uri. Kao što se vidi kad se govori o svetoj uri, radi se usmenoj i mislenoj molitvi na čast Srca Isusova kojom se časti njegova smrtna tjeskoba četvrtkom u noći njegove muke. Crkva je onima koji obavljaju ovu pobožnu praksu udijelila i potpuni oprost, a riječi blaženice mogu biti na veliki poticaj pobožnim dušama. Oni koji

obavljaju ovu pobožnost mogu izabrati trenutak i vrijeme za koje je za njih najpogodnije i moliti molitve na čast Srca Isusova i njegove Muke.

Motreći pažljivo Isusa, jedini predmet svoje ljubavi, u Getsemanskom vrtu u smrtnoj muci prožetoj ljubavlju Margareta zapisa: „On mi reče – Ovdje sam više trpio u svojoj nutrini nego li u bilo kojem trenutku moje muke. Vidio sam da sam napušten od svih na nebu i na zemlji, pritisnut grijesima svih ljudi. Kao takav sam bio pred Božjom svetošću, a Bog ne gledajući moju nevinost dao mi je da pijem gorki kalež svoje pravedne srdžbe. Otac je primio moju žrtvu kao nadoknadu za sve grijehе. Nema stvorenja koje može shvatiti veličinu moje boli i muke u tim trenutcima. Ta je muka slična onoj koju kuša grešna duša pred sudom Božje svetosti koji se obara na nju i stavlja ju u ponor pred njegovom pravednošću.“

Zlatna krunica

(Moli se na običnu Gospinu krunicu.)

Mjesto Vjerovanja moli se: **Slatko srce moga Isusa, daj da Te ljubim sve to više!**

Mjesto Oče naš moli se: **Vječni Oče, prikazujem Ti predragocjenu Krv Isusa Krista kao zadovoljštinu za svoje grijehе, kao pomoć svetim dušama u čistilištu, utjehu umirućima i za potrebe svete Crkve.**

Mjesto Zdravo Marijo moli se: **Isuse blaga i ponizna Srca, učini srce moje po Srcu svome!**

Mjesto Slava Ocu moli se: **Slatko Srce Marijino, budi moje spasenje!**

Na koncu se izmoli: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu!

Litanije Srca Isusova

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski Bože

.....Smiluj nam se!

Sine, Otkupitelju svijeta Bože,

Duše Sveti, Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Srce Isusa, Sina Oca vječnoga,

Srce Isusovo, u krilu Djevice Majke od Duha Svetoga sazdano,

Srce Isusovo, s Riječju Božjom bitno sjedinjeno,

Srce Isusovo, veličanstva beskrajnoga,

Srce Isusovo, hrame Božji sveti,

Srce Isusovo, šatore Višnjega,

Srce Isusovo, kućo Božja i vrata nebeska,

Srce Isusovo, žarko ognjište ljubavi,

Srce Isusovo, pravde i ljubavi posudo,

Srce Isusovo, dobrote i ljubavi puno,

Srce Isusovo, kreposti sviju bezdno,

Srce Isusovo, svake hvale predostojno,

Srce Isusovo, kralju i središte sviju srdaca,

Srce Isusovo, u kojem je sve blago mudrosti i znanja,

Srce Isusovo, u kojem prebiva sva punina božanstva,

Srce Isusovo, koje je Ocu vrlo omiljelo,

Srce Isusovo, od kojega punine svi mi primismo,

Srce Isusovo, željo bregova vječnih,
Srce Isusovo, strpljivo i mnogoga milosrđa
Srce Isusovo, bogato za sve koji zazivaju Tebe,
Srce Isusovo, izvore života i svetosti,
Srce Isusovo, pomirilište grijeha naših,
Srce Isusovo, nasićeno pogrdama,
Srce Isusovo, satrvano zbog opaćina naših,
Srce Isusovo, do smrti poslušno,
Srce Isusovo, kopljem probodeno,
Srce Isusovo, izvore sve utjehe,
Srce Isusovo, živote i uskrsnuće naše,
Srce Isusovo, mire i pomirenje naše,
Srce Isusovo, žrtvo za grijeha,
Srce Isusovo, spasenje onima koji se u Te ufaju,
Srce Isusovo, ufanje onima koji u Tebi umiru,
Srce Isusovo, milino sviju svetih,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, smiluj nam se!

Isuse, blaga i ponizna Srca, — Učini srce naše po Srcu svome!

Pomolimo se! Svemogući vječni Bože, pogledaj na Srce preljubljenoga Sina svojega i na hvale i zadovoljštine, koje u ime grješnika Tebi prikazuje, i njima, koji milosrđe Tvoje mole, Ti oprostjenje udijeli umilostivljen, u ime istoga Sina svojega Isusa Krista, koji s Tobom živi i kraljuje u vijeke vjekova! Amen!

Kratki zazivi Presvetom Srcu Isusovu obdareni oprostima

Gotovo da nema osobe, koja kada počne svjesno i osobno živjeti vjeru i redovito se moliti, ne počne tijekom dana u raznim trenucima strelovitim molitvama zazivati Boga. Našim čitateljima donosimo više kratkih zaziva kojima je Crkva udijelila i djelomične oproste, koje mogu ponavljati tijekom dana te i na takav način biti u zajedništvu sa Srcem Isusovim. (Napominjemo da je nauk o oprostima sastavni dio svete baštine naše vjere. Katekizam Katoličke Crkve nam o tome govori u brojevima 1471-1479. Poslije Drugog Vatikanskog Koncila, apostolskom konstitucijom "Indulgentiarum doctrina" od 1. siječnja 1967. godine, papa Pavao VI je obnovio crkvenu disciplinu oprosta. Krajnji cilj oprosta je "potaći kršćane na jedan dublji kršćanski život". A cilj obnove crkvene discipline o oprostima je pojednostavljenje i približavanje prakse oprosta životu vjernika. Enchiridion oprosta objavljen 29. lipnja 1968. godine govori i o oprostima. Oprost potpun ili djelomičan – više nema oprosta koji se mjere danima i godinama- može se uvijek primiti za sebe ili za jednog pokojnika. Neke od ovih zaziva možemo lako naučiti napamet i ponavljati tijekom dana kao kratke zazive).

1. Isuse, blaga i ponizna Srca, učini srce moje po Srcu svome!
2. Presveto Srce Isusovo, u Tebe se uzdam!
3. Presveto Srce Isusovo: Dođi kraljevstvo tvoje!

4. Božansko Srce Isusovo: Obrati grešnike, spasi umiruće, oslobodi siromašne duše iz Čistilišta.
5. Presveto Srce Isusovo, vjerujem da me ljubiš.
6. Čast, ljubav i hvala Presvetom Srcu Isusovu.
7. Vječni Oče, po predragocjenoj Krvi Isusa Krista, proslavi njegovo sveto ime, prema nakani i željama njegova Srca, svakog klanjanja dostojna !
8. Slatko Srce Isusovo, smiluj se nama i našoj braći koja žive u zabludi!
9. O Bože moj, prikazujemo za duše u čistilištu sve čine ljubavi kojima Te je Srce Isusovo slavilo na zemlji!
10. Sve za Tebe, Presveto Srce Isusovo!
11. Srce Isusovo, izvore svake čistoće, smiluj nam se!
12. Slatko Srce Isusovo, budi moja ljubav!
13. Srce Isusovo, koje goriš ljubavlju prema nama, užezi srca naša ljubavlju prema tebi!
14. Blagoslovljeno bilo božansko Srce i preslatko Ime Gospodina našega Isusa Krista i preslavne Djevice Marije Majke njegove, u vijeke vijekova!
15. Posvuda bilo ljubljeno Presveto Srce Isusovo!

(Kratki zazivi su preuzeti iz molitvenika «Vjenčić Srca Isusova» objavljena s imprimaturom 26. ožujka 1930., br.856. šibenskog biskupa Jerolima)

Prošnja presvetom Srcu Isusovu

(Ovu molitvu je svakodnevno molio sv. Pater Pio za sve one koji su se preporučivali u njegove molitve, a sam je poticao svoje duhovne sinove i kćeri da mole ovu molitvu. Prošnja se može moliti i kao devetnica)

1. O moj Isuse, koji si rekao: «Zaista vam kažem, molite i primit ćete, tražite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se, evo, ja kucam, tražim i po zagovoru Blažene Djevice, tvoje Presvete Majke, molim za milost.... Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...

Presveto Srce Isusovo, vjerujem u Te i ufam se u Te!

2. O moj Isuse, koji si rekao: «Zaista, zaista vam kažem, što god zatražite od Oca mogega u Moje Ime, dat će vam», evo, ja tražim od Tvojega Oca u Tvoje ime po zagovoru Blažene Djevice, tvoje Presvete Majke, milost.... Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...

Presveto Srce Isusovo, vjerujem u Te i ufam se u Te!

3. O moj Isuse, koji si rekao: «Nebo će i zemlja proći, ali moje riječi neće proći», evo, oslanjajući se na jamstvo Tvojih riječi, po zagovoru Blažene Djevice tvoje Presvete Majke molim za milost.... Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu ...

Presveto Srce Isusovo, vjerujem u Te i ufam se u Te!

Pomolimo se! O Presveto Srce Isusovo, Tebi je nemoguće ne biti milosrdan prema bijednicima. Smiluj se nama siromašnim grješnicima i udijeli nam milost koju Te molimo po zagovoru Bezgrešnog Srca Tvoje i naše drage Majke! — Sveti Josipe, poočime i hranitelju Presvetog Srca Isusova, moli za nas! Zdravo Kraljice...

Dragocjeno prikazanje zasluga Presvetog Srca Isusova kao zadovoljštine za svoje grijeh

(Jedna se redovnica klarisa odmah poslije svoje smrti ukazala svojoj poglavarici, koja je baš za nju molila, i rekla joj da je po ovoj molitvi što ju je svake večeri molila isplatila sve svoje dugove i da zato više nisu potrebne molitve za nju)

Vječni Oče, prikazujem Ti Presveto Srce Isusovo, sa svom Njegovom ljubavlju, sa svim Njegovim patnjama i sa svim Njegovim zaslugama:

1. da zadovoljim za sve grijehе što sam ih učinio danas i za svega svog života. Slava Ocu....
2. da se pročisti ono dobro što sam ga učinio danas i za svega svog života. Slava Ocu....
3. da Ti nadoknadim za sva dobra djela što sam ih propustio učiniti danas i za svega svog života. Slava Ocu....
4. da Ti zahvalim za sva dobročinstva što sam ih primio danas i svega svoga života. Slava Ocu....

(Za uvodnu napomenu i molitvu imprimatur, Namur, 2. 2. 1963. F. Toussaint, vic.gen)

MOLITVE SRCU ISUSOVU ZA POSEBNE NAKANE

Molitva da se, po Isusovoj želji, što više raširi pobožnost prema njegovom Srcu

O preslatki Isuse, ti živo želiš da se pobožnost prema Tvom božanskom Srcu što više raširi. A zašto? Zbog tvoje goruće ljubavi, da svakoga obaspeš svojim milostima i svojim božanskim žarom ogriješ, da svi budemo zauvijek s Tobom blaženi! U tu svrhu svakom pojedinom svome vjerniku neprestano ponavljaš što si jednom kazao svetoj Margareti Mariji Alacoque: «Ah, nastoj da me svatko upozna, da me svatko ljubi!» O premilostivi Otkupitelju, evo me dušom i srcem pripravna služiti ljubavi Tvoga Srca, ali bez tvoje milosti uzaludni će biti, slatki Isuse, svi naši naponi. Stoga smjerno Te molim, prosvijetli me i pomoz mi da moja riječ i dobar primjer dirnu srce našega blišnjega, da u svakoj kršćanskoj obitelji zaživi prava i živa pobožnost prema tvom milosrdnom Srcu. Daj, mili Isuse, da se ova Tvoja i moja goruća želja što prije oživotvori, da prestane vladati bezvjerstvo i duhovni nemar, a da zavlada živa, djelotvorna vjera, na Tvoju veću slavu, a na naše posvećenje i spasenje. Amen.

Molitva za umiruće

(Za ovu je molitvu je Crkva udijelila djelomični oprost)

O preblagi Isuse, ljubitelju duša, molim te zbog smrtne muke tvoga Presvetog Srca i zbog boli tvoje bezgrješne Majke, operi svojom Krvlju sve grešnike cijelog svijeta koji su sada na umoru te će još danas (noćas) doći na tvoj božanski sud. Srce Isusovo u smrtnoj stisci smiluj se umirućima. Amen.

Molitva Presvetom Srcu Isusovu za duše u Čistilištu

Premilostivo Srce moga Isusa, zbog neprocjenjive Krvi, koja je iz Tebe potekla, izvedi, molim Te, što prije sve duše iz strašnih muka čistilišta, a osobito duše (reci koje), da Ti u Raju usrdnom pjesmom slave i zahvaljuju Ti. Onima koji će danas (noćas) umrijeti, daruj konačnu milost, svetu smrt, grješnicima pokajanje i duh prave pokore; raskolnike, nevjernike i pogane prosvijetli i milostivo k sebi privedi. U ovu svrhu prikazujem Ti neizmjerne zasluge Tvoje Muke i smrti; zasluge Tvoje prečiste Majke vazda Djevice i svih anđela i svetaca, svete Mise, Pričesti, molitve i sva dobra djela, koja će se danas učiniti po svemu svijetu. Tako budi. 3 Slava Ocu. — 3 Pokoj vječni.

Naknada za uvrede nanesene Euharistijskom Srcu Isusovu

O presveto Euharistijsko Srce moga Isusa, koje pod prilikom posvećena Kruha gorućom ljubavlju za mnom uzdišeš, duboko Ti se klanjam! Od vijeka si me za sebe odabralo s nakanom da za Tebe živim, Tebe nadasve ljubim, a za nagradu mi obećalo samoga sebe u vječnom blaženstvu! Nesretna li mene! Na Tvoje nakane, na Tvoja obećanja nisam se nimalo osvrtao, nisam ih cijenio pa sam rastreseno, lakoumno živio po svojoj opakoj volji, a ne po Tvojim zapovijedima. U nevolji, u žalosti, u progonstvu na Tebe sam, Isuse moj, zaboravljao, pomoć izvan tebe tražio!

Euharistijsko Srce Spasitelja moga, radosti i veselje moje prve sv. Pričesti i sretnih godina provedenih u nevinosti u Tvom slatkom prijateljstvu, nakon što sam okusio otrovne slasti varava svijeta i upoznao im prolaznost i ništavilo, evo, po Tvojim milosti, vraćam se u Tvoje očinsko krilo, izvan kojega nema mira ni života. Gorkim suzama oplakujem svoje neurednosti, a djelima ljubavi naknadit ću svoju nevjernost. O božansko Srce, svakog poklona dostojno, daj mjesta mojoj bijednoj duši u svojoj presvetoj Rani, da u toj školi ljubavi naučim kako i koliko trebam Tebe ljubiti, koje si mi dalo neizmjerne dokaze svoje ljubavi!

Preobilna ljubav Srca Isusova

(sv. Ljudevit Montfortski)

Pođimo do kraja svetišta, uđimo u to čudesno Srce da ljubimo po njegovu uzoru i motrimo njegovu preobilnu ljubav. Promatramo u Marijinom krilu malo Srce djeteta koje je sama vatra i koje puno Duha Svetoga viče: "Ljubav, ljubav, ljubav prema Bogu! Spremno je moje Srce, Bože Oče, vršiti volju tvoju. Već u krilu moje Majke podlažem se u istini. Klanjam ti se i ljubim te, evo me, raspoloža sa mnom. Stavljam usred samoga sebe tvoj križ i zakon. Već od sada vidim da trebam prigrliti Križ i na njemu umrijeti. Želim to, moj Bože, to izabirem. Moja ljubav više ne može trpjeti da ljudi propadaju. Želim umrijeti, umirem od želje da zaustavim njihovo gubljenje. Majko moja, ti si mi najdraža, ispunjam te svojim milostima, da bi bila majka i utočište grešnika."

To Srce u ljubavi koja ga potiče ide u susret Ivanu, svome Prethodniku, i ispunja njegovo srce radošću, milošću i slašću. U cijelom svom djetinjstvu po preobilnom trpljenju i velikom siromaštvu Isus nam pokazuje preobilje ljubavi. Iz svoje štale svima nam naviješta da mu je Srce prelupko, da je tako siromašan u jaslicama, da izgleda nevoljan. Budući da još ne može umrijeti, ljubav potiče njegovo Srce da bude obrezan kako bi trpio i dao nam svoju krv. Evo žrtve u hramu, on zadovoljava Božjoj srdžbi, iskazuje mu uzvišenu čast i potpuno se za nas prikazuje. Ako bježi u Egipat, pod tom slabošću prikriva želju za našim spasenjem, ljubav ga goni, traži nas, želi nas naći.

O ljubezno i slatko Srce koje s djecom razgovaraš, blago govoriš i svojom privlačnošću pobjeđuješ. Da bi za nas zadobio pobjedu podlaže se svojim roditeljima, kako bismo mi zasjali u slavi on se sakrio kroz trideset godina. Srce ide tamo gdje ga ljubav goni, želi nas pronaći. Slab je, zadihan, umoran od puta sjeo je na zdencu ali ne kako bi se odmorio nego zbog Samarijanke koju želi spasiti i zadobiti. Kojom li je mudrošću Srce puno milosrđa zadobilo tu grešnicu! To je čudo ljubavi. S najvećom ljupkošću svoga nježnog i slatkog Srca obratio je Magdalenu i branio je od svih. Divimo se ljubeznom načinu kako je bez strogosti spasio ženu preljubicu iz ruku onih koji su je optuživali.

Vidite li kako se ponizuje pored nogu nesretnog Jude. Njegovo Srce mu govori, viče mu: "Prijatelju moj, ne osuđujem te". Plače i uzdiše, ali Juda nije time dirnut. O nježno Srce puno ljupkosti, uistinu nisi poznato! Ljubav mu oduzima život, čini da nadživi smrt. On ostaje u Euharistiji. O Srce Isusovo kako je jaka tvoja ljubav! U vrtu plače i viče, bori se za nas, u agoniji je shrvano od naših udaraca. Ne plače zbog samoga sebe iako njegova krv kapa u

jarak. Budući da nas to sveto Srce ljubi, ne može podnijeti naše gubljenje. Njegovo Srce u toj užasnoj borbi s naporom sve nadvladava, zbog nas je osjetljivo, diže se i ide u susret smrti. Barbarski ga predaju kao nijemo janje mesaru, a on se ne tuži, ne prigovara. Uzimaju ga, vežu, tisuće puta udaraju, pribijaju čavlima, razapinju, a njegovo Srce je uvijek tako blago. Smatra ništavim sva trpljenja koja je pretrpio i zla koja su mu učinili. Njegovo Srce puno beskrajne ljubavi kaže: “Udarajte, udarajte još više, zadovoljan sam da me se dotuče, da se prolije sva moja krv samo da ljudima bude oprošteno samo da oni ne budu izgubljeni.”

Motrimo kako Isus u svom Srcu skuplja malo snage i jakosti kako bi zadobio milost za svoje ubojice i grešnike. Njegovo Srce više nego usta kaže: “Oče moj oprosti im, koliko više zbog njihova zla trpim, to ti više umanjuješ moju bol”. Na kraju je umrlo Srce ili, radije, nije izgubilo život. Još je puno želje da trpi i nakon prijelaza. Otac je uslišao njegove molitve, njegov bok je proboden i iz njega je potekla rijeka vode, krvi i ljubavi. Konačno se pećnica otvorila, veliko Srce je probodeno, konačno je otkriveno zašto je Isus toliko trpio. Motreći plamen kojim je izgaralo to Srce osjeća se olakšanje, jer koplje mu je otvorilo prolaz da uđe u srca grešnika. S tih krvavih usta već stoljećima su izrečene riječi jednim umirućim i živućim glasom koje jedva razumijem. BOG SAM.

Uvrede učinjene Srcu Isusovu *(sv. Ljudevit Montfortski)*

Slušajte moj božanski plač, prijatelji Srca moga Spasitelja, otvaram svoje grudi kako bih olakšao svoje srce. Govori moje srce, vičite moje suze, uzdišite i plačite tisuću puta. Osjećam da živim kao uzbuđen, nemam ni glasa ni riječi. Pitat ćete me zašto je moje srce žalosno, zašto uzdišem i plačem. Ah, moj Isus je vrijeđan. Svi idolopoklonici zaboravljaju na njega, preziru Nebeskog kralja, Turci i Židovi ga niječu. Isus je od njih odbačen. Koliko gnusnih krivovjernih ga je oskvrnulo u Presvetom Sakramentu. Njihov đavolski bijes treba nas toliko začuditi. Nebo i zemlja skupa oplakuju ta svetogrđa. Moje srce plače i ruka drhti opisujući te okrutnosti.

Oni čine groznu uvredu njegovu Očinskom savezu govoreći da je Presveti Oltarski Sakrament samo slika a ne stvarnost. O koje li su uvrede te riječi koje negiraju stvarnost, one njegove istinite riječi smatraju ispraznima. Nemajući više vjeru za štit, vrijeđaju ga tisuće puta, srde se, bjesne. Ponovno ga stavljaju na Križ. Jedni žele posvećene hostije baciti bjesnim životinjama, drugi žele njihove dijelove baciti u blato. O čudnih li stvari, jedni džepnim nožićem probadaju to Srce puno ljubavi, drugi ga bacaju u vrelu vodu, treći u vatru. Ajme, kako se po đavolskoj umješnosti hostije predaju đavlu, gdje se po đavolskom umijeću od njih čini grozan otrov.

Promotrimo loše katolike koji bi svojom pobožnošću trebali braniti Isusa od heretika, a nadilaze ih u grozotama. Naše su Crkve napuštene, nitko se danima - ma što kažem - godinama ne klanja našem Bogu i njegovoj uzvišenosti. Mnogi dolaze u naše Crkve ali ne toliko zbog Isusa Krista nego zbog navike ili primjera drugih, a uopće nemaju Isusa u srcu. Često je naš Učitelj i Kralj slave napušten u našim Svetohraništima, nitko ga se ne sjeća, od svih je zaboravljen. Dok Srce Isusovo misli ispuniti nas svojim darovima, mi smo prema njemu indiferentni i hladni. Koliko zlobnika je protiv njegova Srca, koliko sramotnih čina, posvuda, koliko nečednosti i svetogrđa. Pogledajte nesretnika koji je vjeroloman i onoga koji psuje njegovo sveto ime, nitko ne primjećuje te uvrede, smiju im se skupa sa đavolima.

Nikad se zemlja nije vidjela tako puna Božjih neprijatelja, posvuda grijesi s ratovima, a Isus već odavno to oplakuje. Nitko se ne čudi, najveći grijesi se smatraju kao ništa. Ne plače li Isus? Ajme nitko ne razumije, svatko misli samo na sebe. Niti u Crkvi, njegovoj kući, ne štede Gospodina, nitko se ne čudi da je tisuće puta pogažen. Pogledaj onog čovjeka svijeta, tog idola ispraznosti koji se svojim uznositim manirama s Bogom prepire. Pogledajte kako se

ona postavlja pored neukrašenog oltara, pogledajte kako je uređena, a Isusa se ne uzima u obzir. Koliko sastanaka u Crkvi našeg Boga. Koliko ljudi i žena propadaju baš na tom svetom mjestu. Koliko ispraznog pričanja, koliko smijeha, razgovara se kao na tržnici, kojih li bezobraznih navika, a Bog trpi sve te grijehе. Čednost, poštovanje i pažnju muslimani prakticiraju u džamijama, a kod kršćana zbrka i metež.

Pogledajte Crkve, siromašne i zapuštene pored tih uzvišenih dvoraca u kojima su gospodin i gospođa u obilju. Ajme, koliko li je nesretnih svećenika, vukova u janjećoj koži, juda, nesretnih izdajica, okrutnijih od svih mučitelja. Tako, dakle, čovjek vrijeđa ljubezno Srce Spasitelja. To li je zahvalnost? Velike li uvrede koja srce para. Koje li beščutnosti, bezumnik u crkvi iskaljuje sve svoje bjesove gdje je Isus prognan iz mnogih srdaca. Da li ćemo i mi imati kameno srce i ne sudjelovati u njegovim patnjama? Ah, trpimo skupa s njim na zemlji, s njegovom krvlju pomiješajmo svoje suze. Kaže nam kao i apostolima:

“Hoće li me ostaviti moji prijatelji, hoćete li me napustiti i sjediniti se s mojim neprijateljima? Ah, trpim uvrede mojih očitih neprijatelja, ali i oni koje beskrajno ljubim, moji prijatelji vrijeđaju me! Prijatelji, plačite! Moje Srce je u agoniji, napada me se u mojoj kući, izdaju me, niječu me, mijenjaju moju Krv u otrov. Moje Srce s gorčinom viče, pogođeno grijehom: hoćete li svi imati otvrdla srca, zar nitko neće biti dirnut? Ako me vi vjernici napustite, bit ću ostavljen od svih. Mogu li ići nevjernicima? Oni me manje od vas poznaju. Moje Srce vas ljubi i traži, zbog vas je probodeno. Uzdišem, otvorite mi svoja srca, ah hoću li biti napušten.” BOG SAM.

Vježbe pobožnosti Srcu Isusovu

(sv. Ljudevit Montfortski)

Grešnici, predajte se Srcu Isusovu kako biste izbjegli nevoljama. Vidim bičeve i gromove koji prijete grešnicima. Ljubimo njegovo Srce, jer ljubav traži uzvraćenu ljubav. Gorljivo i čisto ljubimo dan i noć. Nebo mu se klanja i nas poziva da mu se ovdje dolje klanjamo. Poklonimo mu se, dakle, jer veliko Božje Srce to zaslužuje. Zbog ljubavi i pravednosti trebamo mu se posvetiti. Učinimo, učinimo danas tu žrtvu prikazanja bez privrženosti. S anđeoskim korovima pjevajmo Božanskom srcu i njegovoj uzvišenosti. Govorimo o njemu, propovijedajmo bez straha o njegovim veličinama i čarima, uzdišimo i bez prestanka plačimo zbog onih koji ga ne poznaju.

Kao naknadu za hladnoću tolikih loših kršćana pohodimo ga često. To dobro Srce nas na to potiče, želi nas ispuniti svojim dobrima. S čistim i vjernim srcem punim pobožnosti kušajmo njegovu vječnu slast u svetoj Pričesti. Pođimo, gorućim napitkom ljubavi istopimo led naše duše u tom Srcu. Idimo crpsti sve milosti iz tog obilnog spremišta. Budimo puni zahvalnosti za njegova bezbrojna dobra. Imajmo uvijek njegovu prisutnost u našim srcima i domovima. Molim vas, sjedinimo se kako bismo skupa pobijedili đavla upisujući se u bratovštine koje je Crkva podigla njemu u čast. U našim mukama, patnjama i najvećim udarcima položimo u njega svoju nadu. Srce Isusovo je za nas, nama naklonjeno.

Da bi nada bila istinska, treba izbjegavati grijeh, boraviti u rani Srca Isusova usprkos svih osjećaja. On je uzor našeg života, imajmo njegove osjećaje, trudimo se da srcem slijedimo osjećaje njegova Srca, da idemo za njim, slijedimo ga. U siromaštvu ili obilju, u radosti i žalosti, u onome što činimo ili mislimo, bez prestanka se s njime sjedinjujmo, da bismo imali srce po Srcu Božjemu i postali gorljivi ljudi puni milosti. Najkorisnije i najslavnije za Boga, najbliže evanđelju je činiti nadoknadu njegovoj časti. Potrudite se da nadoknadite za uvrede koje se čine Srcu Isusovu, usprkos tijelu, svijetu i đavlu. Dok tisuće tjelesnih duša traže samo svoje dobro, vjerne duše tražite Isusa, zbog njegove časti ne štedimo se ni u čemu. BOG SAM.

Molitva nadoknade Srcu Isusovu
(sv. Ljudevit Montfortski)

Srcu Božje, o divno Srcu, predmetu svih mojih ljubavi, beskrajno ljupko Srcu koje me uvijek ljubiš. Iako sam krajnje siromašan i bijedan, iako sam najveći grešnik, Isuse želim tvome Srcu i njegovoj uzvišenosti prikazati molitvu časne nadoknade. Oprosti svim nevjernicima sve, što su usprkos tvojoj očinskoj dobroti tebe napadali i tako se zauvijek gube. Oprosti svim raskolnicima koji se odvajaju od jedinstva s tobom, oprosti svim krivovjernicima koji poriču tvoje istine. Ah, oprosti sve njihove surovosti, sve nedostojnosti, sve bjesove i okrutnosti. Oprosti Božansko Srcu, zaboravlja se tvoje Srcu u Presvetom Oltarskom Sakramentu, oprosti svim zlim kršćanima koji ga neprestano obeščaćuju.

Oprosti njihove drskosti, nedostojne susrete, oprosti tolika nepoštovanja kojim se kaljaju tvoji sveti oltari. Čak se i tvoje Srcu probada, što se ne čini ni samom đavlu. Molim te oprosti im nevjere i psovke. Oprosti lošim svećenicima i tvojim prikrivenim neprijateljima. Oprosti za tisuće i tisuće udaraca onima koji te primaju u stanju grijeha. Usprkos tebi oduzimaju ti život u mnogim srcima, ajme u njima te razapinju. Plačite moje oči, tecite moje suze. Oprosti tolikim slabim dušama, koje drijemaju pored tvojih oltara, za njihova uprljana srca koja te potiču da ih izbaciš iz svojih usta.

Smiluj se i meni što sam pristupio tebi u krajnjoj mlakosti srcem punim grijeha. Oprosti moje lijenosti, moju nemarnu pripravu i moju groznu ravnodušnost prema svetoj Pričesti. Oprosti moje nezahvalnosti nakon tolikih primljenih dobročinstava, moju premalu brigu da te nasljedujem u tvojim krepostima. O moj Isuse, milosrđe za sve moje grijehe, ako mi se tvoje Srcu ne smiluje zauvijek sam izgubljen. Srcu moje, možeš li biti bezosjećajno prema svim uvredama Srca Isusova? Ne, ne to je nemoguće, ono se je zbog mene istrošilo. Pa da te i neki nevjernik, musliman, do te mjere ljubio, o buntovno srcu ti bi ga ljubilo, a Srcu Isusovo uopće ne ljubiš. Ljubezno Srcu, grlim te, tebi se potpuno predajem, pravedno je da to učinim jer si me ti prvi ljubio.

Ah, kad bih isplakao toliko suza koliko je kapljica vode u moru zbog tolikih koje vidim da se bore s oružjem protiv Srca koje bi trebalo ljubiti. Ah, zašto ne mogu trčati svom zemljom i posvuda vikati: Grešnici ne borite se protiv tako ljubeznog Srca. O kad bih mogao učiniti tisuće nadoknada, pa sve da me vuku s konopcem oko vrata, samo da zadovoljim za te krvničke grozote, pa i kad bi me zbog toga proglasili luđakom. O Srcu Isusovo, kad bih mogao usaditi te u sve duše i sva srca ljudi i tebi podložiti srca kraljeva i vladara.

Kad bi barem ove pisane riječi sve bile propovjednici i nadoknadile sve uvrede Božanskom Srcu i isposile milost čitatelju. Posvuda idite, topite led, uništavajte grijehe, častite Boga, ne prikrivajte se. Pa zar ne bih morao reći ono što kušam i osjećam? Vičite, olakšajte moje mučeništvo. Progovori Ti, o Svemogućí. Svojom moći podigni nove propovjednike kako bi obznanili tvoju beskrajnu ljubav i razglasili tvoje veličine.

Po svetom Marijinom Srcu, slava i čast tebi moj Isuse, uslišaj to Srcu koje te moli i najviše časti. O Presveto Srcu, zbog njenih grudi i njenog krila u kome te nosila, oprosti nevjernicima njihove prevelike grijehe. Očaran tvojim božanskim plamenom kojeg je prepuno tvoje Srcu, bez odlaganja otvaram ti svoje grudi, Božansko Srcu uđi u moje krilo. Ako je moja prošnja presmiona, odstrani iz mog srca grijeh, tako da u ovom životu nemam drugog srca osim tvoga Srca.

POSVETA SRCU ISUSOVU

«Među činima pobožnosti presvetom Srcu Isusovu na poseban način se ističe posveta po kojoj Božanskom Srcu Isusovu prikazujemo nas same, sve što jesmo i posjedujemo, sve prikazujemo vječnoj Božjoj ljubavi od koje smo sve dobili» (papa Pio XI).

Posveta Srcu Isusovu je uzvišeni oblik duhovnosti. Ona je utemeljena na želji vjernika da cijelo svoje biće preda Srcu Isusovu i stavi se pod Njegovu zaštitu. Upravo to se sam Isus udostojao objaviti apostolu njegova Srca u Španjolskoj p. Bernardu de Hoyos, kad mu je govoreći o posveti kazao: «Ja ću misliti na tebe, a ti misli na mene. Ja ću se brinuti o tebi, tvojim stvarima i potrebama, a ti se brini za mene i moje nakane».

Isus se, dakle, obavezuje na posebnu providnost prema duši koja se njemu posveti. Ona se treba potpuno njemu darovati i imati povjerenja u njega, brinuti se za njegove nakane, koje su apostolat i spasenje duša, molitvom, žrtvom, obavljanjem svakodnevnih dužnosti i davanjem čina zadovoljštine. Posveta se svodi na autentični kršćanski život i nastojanje potpunog vršenja volje Božje, koji postaje svjedočanstvo, apostolat i naviještanje u sredini gdje živimo, sukladno s našim staleškim dužnostima.

Naravno da je bit svega toga u kreposnom životu kojemu je izvor i uzor Presveto Srce Isusovo. O tome veliki papa našeg vremena Ivan Pavao II kršćanskim supružnicima kaže: «Vama mladencima, upućujem svoj očinski nagovor da uvijek držite uprti pogled u Srce Isusovo, Srce Kralja i središte svih srdaca. Od njega naučite veliki nauk ljubavi, dobrote, žrtve, pobožnosti, koji su toliko potrebne svakoj kršćanskoj obitelji. Iz Srca Isusova crpite snagu, vedrinu, autentičnu i duboku radost vašeg bračnog života. Crpst ćete njegove blagoslove ako njegova slika, osim što je utisnuta u vaše srce, bude izložena i čašćena u vašim obiteljima». Posvetiti se Srcu Isusovu mogu pojedinci, obitelji, narodi, a više papa je u više navrata posvetilo i cijeli svijet.

Kako učiniti čin posvete i koliko ga često obavljati?

Za posvetiti se Srcu Isusovu dosta je izmoliti posvetnu molitvu, ako je moguće bolje pred slikom Srca Isusova. Onima koji se posvete Srcu Isusovu preporučamo da se koji dan prije ispovjede, a na sam dan posvete, ili ako im to tada nije moguće koji dan kasnije, neka se pričeste s tom nakanom.

Posvetu mogu svakodnevno obavljati kratkim zazivom *Presveto Srce Isusovo, u Tebe se uzdam, Tebi sve predajem, Tebi sve posvećujem*, ili nekim drugim svojim riječima. Ovu jednomjesečnu pripremu za posvetu Srcu Isusovu mogu ponoviti svake godine kao sjećanje na prvu posvetu i produbljenje načina života posvete u svakodnevnici. Naime vježbajući se ustrajno usvaja se nutarnji duh posvete te na takav način Srce Isusovo sve više prožima našu nutrinu te mi sve dublje i dublje kušamo one duhovne plodove o kojima sv. Margareta tako poticajno govori.

Čin slavljenja posvete Srcu Isusovu

Sam čin obavljanja posvete Srcu Isusovu može se obaviti jednostavnom molitvom posvete onom koju nalazite u ovom priručniku ili nekom drugom molitvom posvete. Posveta može biti učinjena osobno, bez ičije prisutnosti u prostoru koji vjernik izabere, vlastitoj sobi, nekoj crkvi ili svetištu, može biti obavljena u prisutnosti nekog prijatelja, člana obitelji, svećenika ili u nekoj molitvenoj zajednici.

Molitva posvete je čin štovanja Srca Isusova našeg predanja Njemu, a onda u svakodnevnom životu trebamo nastojati ući u nutarnji duh posvete i usvojiti ga kao jednu vrijednost našeg življenja vjere koja nas vodi putem duhovnoga rasta.

To usvajanje nutarnjeg duha posvete Srcu Isusovu stječe samo u dužem vremenskom razdoblju življenja posvete dinamikama, praksama i sredstvima koje smo nalazimo u ovoj knjizi. Neke savjete sv. Margarete smo saželi u dodatku koji nosi naslov *Kako živjeti posvetu Srcu Isusovu u svakodnevnoj praksi vjere*.

Za one koji osobno ili u grupi žele na svečaniji način obaviti sam čin posvete Srcu Isusu donosimo obrazac se nadahnjuje na praksi posvete Isusu po Mariji koju je prakticirao i učio. sv. Ljudevit Montfortski. Taj obrazac se sastoji iz ispovijesti vjere pred otvorenim Evanđeljem, obnovom krsnog zavjeta pred krstionicom i molitvom posvete pred oltarom ili kipom Srca Isusova.

Za slavljenje čina posvete koji slijedi ovaj obrazac treba prirediti Sveto pismo, blagoslovljenu vodu, ako nema krsnog studenca, i sliku ili kip Srca Isusova. Naravno da se mogu koristiti i drugi simboli tijekom slavlja kao paljenje svijeće prigodom obnove krsnih zavjeta, prikazivanje cvijeća, lančića, svijeća ili tamjana na oltaru ako se obred slavi u Crkvi. A može se zamoliti nekog svećenika da predvodi ovo slavlje.

Za početak se može zapjevati neka prikladna pjesma.

Znak Križa: *U ima Oca i Sina i Duha Svetoga*

Predvoditelj: Bog koji nas je u Kristu ponovno rodio iz vode i Duha Svetoga, neka bude sa svima vama.

Odgovor: I s duhom tvojim.

Uvodni pozdrav predvoditelja ovim ili sličnim riječima: Braćo i sestre, skupili smo se da slavimo čin posvete N.N. Srcu Isusovu. Zahvalimo Bogu koji nam je darovao život, a nakon pada u grijeh iz ljubavi nas otkupio smrću i uskrsnućem svoga Sina Isusa, i posvetio izljevom Duha Svetoga u svojoj Crkvi. Molimo da N.N. koji će obnoviti svoje krsne zavijete i posvetiti se Srcu Isusovu da pod Marijom zaštitom vjerno živjeti svoj kršćanski život i jednoga dana dospije u vječno zajedništvo blaženih u nebu. A sada ćemo našu žarku želju za Bogom iskazati molitvom psalma.

Antifona: Dođite, slavimo Gospodina koji je izvor života.

O Bože, ti si Bog moj;
gorljivo tebe tražim;
tebe žeda duša moja,
tebe želi tijelo moje,
kao zemlja suha, žedna, bezvodna.
U Svetištu sam tebe motrio
gledajuć' ti moć i slavu.

Ljubav je tvoja bolja od života,
moje će te usne slaviti'.
Tako ću te slaviti' za života,
u tvoje ću ime ruke dizati.
Duša će mi biti kao sala i mrsa sita,
hvalit ću te kliktavim ustima.

Na postelji se tebe spominjem,

u bdjenjima noćnim mislim na tebe.
Ti postade meni pomoć,
kličem u sjeni krila tvojih.
Duša se moja k tebi privija,
desnica me tvoja drži.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome...

Antifona: Dođite, slavimo Gospodina koji je izvor života.

Pomolimo se: Bože, danas se sjećamo Srca tvoga ljubljenoga Sina i spominjemo dobročinstava Njegove ljubavi. Daj da iz tog nebeskoga vrela primimo obilje milosti. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Slušanje Božje riječi

Čitanje poslanice sv. Pavla apostola Rimljanima (6, 3-19)

Braćo, zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života. Ako smo doista s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj, očito ćemo sresti i po sličnosti njegovu uskrsnuću. Ovo znamo: naš je stari čovjek zajedno s njim raspet da onemoća ovo grješno tijelo te više ne robujemo grijehu. Ta tko umre, opravdan je od grijeha. Pa ako umrijesmo s Kristom, vjerujemo da ćemo i živjeti zajedno s njime.

Znamo doista: Krist uskrišen od mrtvih, više ne umire, smrt njime više ne gospoduje. Što umrije, umrije grijehu jednom zauvijek; a što živi, živi Bogu. Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu! Neka, dakle, ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom tijelu da slušate njegove požude; i ne predajte grijehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe, od mrtvih oživjele, predajte Bogu i udove svoje dajte Bogu za oružje pravednosti. Valjda grijeh neće vama gospodovati! Ta niste pod Zakonom nego pod milošću! Što dakle? Da griješimo jer nismo pod Zakonom nego pod milošću? Nipošto! Ne znate li: ako se komu predate za robove, na poslušnost, robovi ste onoga koga slušate: bilo grijeha – na smrt, bilo poslušnosti – na pravednost. Bijaste robovi grijeha, ali ste, hvala Bogu, od srca poslušali ono pravilo nauka kojemu ste povjereni; da, oslobođeni grijeha, postadoste sluge pravednosti. Po ljudsku govorim zbog vaše ljudske slabosti: kao što nekoć predadoste udove svoje za robove nečistoći i bezakonju – do bezakonja, tako sada predajte udove svoje za robove pravednosti – do posvećenja. Riječ Gospodnja.

Antifona: Hvalite Gospodina, svi puci!

Hvalite Gospodina, svi puci,
slavite ga, svi narodi!

Silna je prema nama ljubav njegova,
i vjernost Jahvina ostaje dovijeka!

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome....

Antifona: Hvalite Gospodina, svi puci!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

A kod Isusova su križa stajale njegova majka i sestra njegove majke, Marija, žena Kleofina, i Marija Magdalena. Kad je, dakle, Isus ugledao majku i pokraj nje učenika koga je ljubio, rekao je svojoj majci: “Ženo, evo ti sina!” Onda je rekao učeniku: “Evo ti majke!” I od onog časa učenik ju je uzeo u svoj *dom*.

Nakon toga Isus je, znajući da je sada sve dovršeno, da bi se ispunilo Pismo, rekao: “Žedan sam!” A ondje se nalazila posuda puna octa, te su oni natopili spužvu octom i stavili je na isopovu trsku pa je prinijeli njegovim ustima. Kad je, dakle, Isus dobio ocat, rekao je: “Dovršeno je!” Onda je pognuo glavu i predao duh.

Tada su Židovi, pošto je bila Priprava, da tijela ne bi ostala na križu na Šabat, jer je onaj Šabat bio velik dan, zamolili Pilata da se *razapetima* prelome njihove golijeni i *da ih* se ukloni.

Uto su došli vojnici i prelomili noge prvomu, onda drugomu koji je bio razapet s njim. A kad su došli do Isusa i vidjeli da je već mrtav, nisu mu prelomili golijeni, nego mu je jedan od vojnika kopljem probio bok, te je odmah potekla krv i voda. (Iv 19, 25 -38)

Nagovor ili čitanje nekog teksta o Seru Isusovu

Slijedi čin ispovijedi vjere, obnove krsnih zavjeta i posveta Srcu Isusovu. Iza svakog dijela može se zapjevati prikladna pjesma.

1. Obnova vjere u Riječ Božju

Na knjigu Svetoga pisma položi se desna ruka i izgovori osobni čin vjere i predanja:

Čvrsto vjerujem u sve istine svetog Evandjelja jer su to riječi Isusa Krista koji je put, istina i život. Njemu slava, čast i hvala u sve vijekove vjekova! Amen.

Nakon toga, ako se koristi simbolika svijeće, upali se svijeća.

2. Obnova krsnih zavjeta

Pristupi se krsnom zdencu, ili pripremljenoj blagoslovljenoj vodi, i slijedi obnova krsnih zavjeta.

Predragi, odlučili ste se spomenuti svoga krštenja i ponovno prihvatiti sve obaveze krsnog saveza, zato se odrecite grijeha i ispovjedite vjeru u Isusa Krista.

Predvoditelj: Odričete li se grijeha da živite u slobodi djece Božje?

Odgovor: Odričem.

Predvoditelj: Odričete li se zavodljivosti zla da vas grijeh ne nadvlada?

Odgovor: Odričem.

Predvoditelj: Odričete li se Sotone, začetnika i vođe grijeha?

Odgovor: Odričem.

Predvoditelj: Vjerujete li u Boga Oca svemogućega, stvoritelja neba i zemlje?

Odgovor: Vjerujem.

Predvoditelj: Vjerujete li u Isusa Krista, Sina njegova jedinorođenoga, Gospodina našega, koji je rođen od Djevice Marije, trpio i bio pokopan, koji je od mrtvih uskrsnuo i sjedi s desna Ocu?

Odgovor: Vjerujem.

Predvoditelj: Vjerujete li u Duha Svetoga, svetu Crkvu katoličku, općinstvo svetih, oproštenje grijeha, uskrsnuće tijela i život vječni?

Odgovor: Vjerujem.

Predvoditelj: To je vjera naša. To je vjera Crkve. Njom se dičimo. Nju ispovijedamo u Kristu Gospodinu našem. Amen.

Osobni čin obnove krsnoga zavjeta: Ja N.N. obnavljam zauvijek zavijet svoga krštenja. Odričem se grijeha i đavla i predajem u potpunoj slobodi Isusu Kristu, mome Spasitelju, koji me ljubi i koji mi je obećao život vječni. Njemu slava, čast i hvala u sve vijeke vjekova! Amen.

Na kraju predvoditelj blagoslovi vodom osobe koje su se posvetile ili one same učine svetom vodom znak križa. Upaljena svijeća se može odložiti na glavni oltar ili pred sliku (kip) Srca Isusova. Ako se koristi simbolika cvijeća ili tamjana, prikazati ih Isusu i moliti sljedeću molitvu posvete Srcu Isusovu:

Osobna posveta Božanskome Srcu Isusovu

Pre slatko Srce moga Gospodina Isusa, Tebi posvećujem cijelo moje biće, moj život i moju smrt, moja djela, radosti, želje, muke, nevolje, rad i svoj posao; za sebe ništa ne pridržavam, neka sve bude na Tvoju veću slavu. Već sada odričem se svega što bih mogao učiniti, pomisliti ili poželjeti a što bi moglo Tebe uvrijediti. Presveto Srce moga Otkupitelja, budi Ti zauvijek jedini predmet moje ljubavi, pa me kao svoje dijete čuvaj i brani. Brani moju dušu i tijelo; budi zalag moga spasenja, jakost u mojim slabostima, oprosti moje grijeha i budi mi utočište u smrtnom času.

O velikodušno divno Srce Isusovo, budi moje opravdanje pred nebeskim Ocem, da me ne zadesi nesreća vječne propasti! O Srce koje nas neizmjerljivo ljubiš, promijeni u meni što nije Tebi po volji. Daj, da se u mojoj duši i u mome srcu ukorijeni i raste ljubav prema Tebi i bližnjemu, daj da me ništa od Tebe ne može rastaviti. Radi Tvog neizmjernog milosrđa ureži moje ime u svoje Presveto Srce, da do posljednjeg časa života moga Ti budeš jedina čežnja moga srca, jedina želja moje duše i moje vječno blaženstvo! Amen.

Zajednička molitva: *Oče naš... Zdravo Marijo... i Slava Ocu...*

Predvoditelj: Bože, koji si nas u sakramentu krštenja po Duhu Svetom posvetio za svoju djecu i pridružio svome narodu novoga i vječnog saveza, daj da po zagovoru Blažene Djevice Marije i sv. Margarete živimo životom dostojnim kršćanina, da u srcu vjerno čuvamo krsnu milost, postanemo istinska tvoja djeca, te da se jednog dana pojavimo pred tobom odjeveni vječnim svjetlom Božanskoga Srca Isusova. On koji s tobom i Duhom Svetom živi i kraljuje u vijeke vjekova. Amen.

Završni blagoslov:

Gospodin s vama. – *I s duhom tvojim.*

Blagoslovio vas svemogući Bog Otac i Sin i Duh Sveti. – *Amen.*

Završna pjesma.

Osobna posveta presvetom Srcu Isusovu

Za one koji žele sami obaviti čin posvete Srcu Isusovu bez posebnog slavlja mogu to učiniti jednostavnom molitvom posvete koja slijedi ili nekom drugom molitvom. Posveta može biti učinjena osobno, bez ičije prisutnosti u prostoru koji vjernik izabere, vlastitoj sobi, nekoj crkvi ili svetištu, može biti obavljena u prisutnosti nekog prijatelja, člana obitelji, svećenika ili u nekoj molitvenoj zajednici.

Pre slatko Srce moga Gospodina Isusa, Tebi posvećujem cijelo moje biće, moj život i moju smrt, moja djela, radosti, želje, muke, nevolje, rad i svoj posao; za sebe ništa ne pridržavam, neka sve bude na Tvoju veću slavu. Već sada odričem se svega što bih mogao učiniti, pomisliti ili poželjeti a što bi moglo Tebe uvrijediti. Presveto Srce moga Otkupitelja, budi Ti zauvijek jedini predmet moje ljubavi, pa me kao svoje dijete čuvaj i brani. Brani moju dušu i tijelo; budi zalog moga spasenja, jakost u mojim slabostima, oprosti moje grijehe i budi mi utočište u smrtnom času.

O velikodušno divno Srce Isusovo, budi moje opravdanje pred nebeskim Ocem, da me ne zadesi nesreća vječne propasti! O Srce koje nas neizmjerne ljubiš, promijeni u meni što nije Tebi po volji. Daj, da se u mojoj duši i u mome srcu ukorijeni i raste ljubav prema Tebi i bližnjemu, daj da me ništa od Tebe ne može rastaviti. Radi Tvog neizmjernog milosrđa ureži moje ime u svoje Presveto Srce, da do posljednjeg časa života moga Ti budeš jedina čežnja moga srca, jedina želja moje duše i moje vječno blaženstvo! Amen.

Posveta kršćanske obitelji presvetom Srcu Isusovu

(«Štitit ću obitelji koje se meni posvete» rekao je Isus sv. Margareti)

Presveto Srce Isusovo, Ti si svetoj Margareti očitovao svoju želju, da zavladaš kršćanskim obiteljima. Stoga evo, danas Tebi dolazimo, da otvoreno priznamo Tvoje neograničeno gospodstvo nad našom obitelji. Hoćemo da u njoj procvatu kreposti i mir koji si Ti obećao ovdje na zemlji. Želimo da duh ovoga svijeta, koji si Ti osudio, bude što dalje od nas. Zavladaj dakle, premilostivo Srce, našim razumom, da u Tebe čvrsto vjerujemo. Zavladaj našim srcima, da usplamtimo gorućom ljubavi prema Tebi. Žar ove ljubavi podržavat ćemo molitvom i čestom pričesti.

Udostoj se o božansko Srce Isusovo, biti vazda uz nas; udostoj se blagosloviti naša duhovna i vremenita dobra, posveti svaku našu kršćansku radost, a nevolje ublaži. Ako bi Te tko od nas ožalostio milostivo nam oprosti. A kada smrt zakuca na vrata naše obitelji, da nas liši bilo kojega člana, daj da se svi podvrgnu tvojoj svetoj volji u nadi, da ćemo se jednom svi naći u Nebu, da Te uvijek slavimo i blagoslivljamo. Prečisto Srce Marijino i slavni patrijarh sv. Josip neka Ti prinesu ovu našu posvetu i neka nas podsjećaju na nju sve dane života. Slava Srcu Isusovu, Srcu našega Kralja i Oca našega! Slava Ti i hvala, o božansko Srce Isusovo, što si u našoj obitelji podiglo prijestolje svoga gospodstva! S nama dijeli radost i žalost, da nas svojom neizrecivom ljubavlju vodiš putem vječnoga života. Amen.

Posveta Srcu Isusovu

Sv. Marija Margareta Alacoque

Ja N.N. darujem i posvećujem presvetom Srcu Gospodina našega Isusa Krista svoju osobu i svoj život, svoja djela, muke i patnje, da od sada jedino njega štujem, ljubim i slavim. To je moja čvrsta odluka: da budem sva njegova, da njemu za ljubav činim sve, odričući se svega što bi njemu moglo biti mrsko. Tebe dakle, o Presveto Srce, odabirem za jedini predmet

svoje ljubavi, za zaštitnika svoga života, za sigurnost svoga spasenja, za lijek protiv svoje slabosti i nestalnosti, za nadoknadnika svih pogrešaka svoga života i za svoje sigurno utočište.

Budi Ti, o predobro Srce, moje opravdanje pred Ocem svojim, i odvрати od mene zaslužene udarce njegove srdžbe. O Srce puno ljubavi, u tebe postavljам sve svoje ufanje jer se bojim svega od svoje zloće i slabosti, svemu se nadam od tvoje dobrote. Uništi u meni sve što bi Ti moglo biti neugodno ili protivno. Neka se tvoja čista ljubav usadi u moje srce, da nikada na te ne zaboravim, niti da se od tebe rastavim. Zaklinjem te tvojom neizmjernom dobrotom, da moje ime bude uvijek upisano u tebi. Sva moja sreća i slava neka bude u tome da živim u umrem kao tvoj rob.

Kako živjeti posvetu Srcu Isusovu u svakodnevnoj praksi vjere

Sv. Margareta u meditacijama za pojedine dane donosi i praktične savjete kako bi u svakodnevnom životu vjere vjernik moga konkretno prakticirati življenje posvete Božanskome Srcu Isusovu. Mi smo neke od savjeta izdvojili i donosimo ih u ovom poglavlju kao jednu vrstu praktične pomoći onima koji budu htjeli gajiti duhovnost posvete Srcu da se dublje uđe u sami duh posvete.

Potpuno predanje i prikazanje svoga bića Srcu Isusovu: „Pozivam te Srcu Isusovu predaš cijelo tvoje biće, dušu i tijelo, sve što si učinila ili ćeš učiniti, potruđi se osloboditi svega što Njemu nije po volji, neka On svime raspolaže kako želi.“

„Uzmi svoje srce kao da ti je u ruci i predaj ga i posveti presvetom Srcu Isusovu kako bi On u tebi kraljevao, poučavao te kako ljubiti Ga savršeno i ne žalostiti Ga svojevóljno ni u čem, nego radi s Njim nosi svoj križ.“

Kratki čini prikazanja Srcu kod pričesti: „Predajte se često providnosti i ljubavi presvetog Srca Isusova, posebno nakon svete pričesti, sve predate božanskoj moći Njegove ljubavi da sve čini što On želi.“

Jedan dan u Božanskom Srcu: Iz spisa svete se može sakupiti slijedeći način kako provesti jedan dan u Srcu Isusovu: „Čim se probuđiš uđi u Božansko Srce, njemu posveti svoje tijelo, dušu, srce, cijelo biće kako bi služila samo njegovoj ljubavi, njemu na slavu.“

„Izaberi sveto Srce kao uzvišeni hram u kojem ćeš moliti sve svoje molitve, činiti sva svoja djela kako bi bila Bogu mila i na Njegovu slavu. Ljubite Njega u sjedinjenju s ljubavi ovoga presvetoga Srca. Klanjajte Mu se po poklonima ovog Srca, slavite Ga s Njegovim pohvalama. Djelujte skupa s Njegovim činima, želite zajedno s Njegovim željama.“

„Sudjelujući u svetoj misi, molite se ovom presvetom Srcu, sjedinite se s Njim. Prikažite Njegove zasluge u skladu s Njegovim planovima za vas. Isto tako kod sv. pričesti i ispovijedi prikažite njegova nutarnja stanja i spremnost kao dodatak onome u čemu vi imate nedostatke.“

„Kad se poklonite pred Presvetim mislite na Isusove padove tijekom Muke i kažite: Neka se prigne svako koljeno pred uzvišenošću moga Boga koji se beskrajno ponizio u Presvetoj Hostiji. Neka Ga svako srce ljubi, svaki duh neka Mu se klanja, neka mu se svaka volja podloži!“

„Često tijekom dana pošaljite svoga anđela čuvara da se pokloni Isusu u Presvetom Sakramentu.“

Kada jedete pomislite na božansku hranu kojom Isus uzdržava naše duše po sv. pričesti. Neka njegova nakana bude vaša nakana, a njegova milost u vašim dušama. Neka vaše rekreacije budu posvećene Božanskom Srcu. Sjedinite vašu šutnju sa Njegovom šutnjom u Presvetom Sakramentu. Kada nešto trpите, sjedinite to sa Isusovim trpljenjem i onim što trpi

njegovo Srce. Kad osjetite da se događa u vama neki čin ljubavi koji je protivan čistoj ljubavi, sjedinite ga s ljubavlju Srca Isusova da vam pročisti ljubav, a vi da za uzvrat porastete u poniznosti.

Kada primijetite vaše manjkavosti, opet se obratite Srcu Isusovu i molite za krjepost koja vam nedostaje. Molite ga da ostanete u njegovoj milosti, to činite i kad vidite nedostatke kod drugih. U svemu kao nadahnuće uzmite Isusove riječi: „*Budi volja tvoja*“ i predajte se Njemu.

Navečer stavite u ovo Božansko Srce sve što ste činili tijekom dana kako bi Srce sve pročistilo što je bilo nečisto i nesavršeno u vašim djelima. Kad idete na počinak uđite u ovo Srce i predajte se u potpunosti njegovoj brizi za vas.

Čuvati mir u protivljenjima: „Tako i u svemu drugome, kad vas zadesi neko trpljenje, žalost ili mrtvljenje kažite samoj sebi: Prihvati to, kao da ti to šalje presveto Srce Isusovo i sjedini se s Njim. Iznad svega nastoj sačuvati mir svoga srca koji vrijedi više od svega blaga. Sredstvo da sačuvaš mir je u tome da svoju volju predaš volji Srca Isusova, dopuštajući mu da Ono u nama želi sve što je na veću slavu Božju. Mi se zadovoljimo da Mu se predamo i budemo Mu podložni. Ovo ljubljeno Srce će u svemu nadoknaditi sve naše moguće nedostatke, jer će ljubiti Boga za tebe, a ti ćeš u Njemu ljubiti Boga.“

„Za one koji ljube Srce Isusovo sva trpljenja, poniženja, preziri, protivštine... sve to može postati sredstvo za ljubiti i preobraziti se u ljubav u ovom Srce koje želi da ga ljubimo bez mjere. Predajmo se Njegovoj moći, povjerimo se Njemu, i vidjet ćemo kako on sve čini za naš rast sve do savršenstva, brine se za sve naše potrebe pod uvjetom da Mu s naše strane ne stavljamo zapreke. Tko savršeno ljubi i ne pomišlja da bi to učinio. Ljubimo Ga svim srcem, svom dušom i svom snagom, jer On želi sve ili ništa. I nakon što smo sve njemu predali, ne tražimo ništa od toga natrag. On će se brinuti da nas posveti, a mi ćemo Njega proslaviti.“

Dobro koristiti vrijeme: „Izbjegavajmo zabrinutosti, trudimo se graditi našu nutrinu imajući pred sobom poniznost i blagost Srca Isusova. Činimo svoja djela u miru i smiraju kao da se radi o zadnjem činu našeg života. Trudimo se koristiti vrijeme, svaki trenutak za cilj koji nam je dan.“

Truditi se oko čistoće vlastitoga srca: „Krepost se ne sastoji u lijepom razmišljanju i odlukama, ni lijepim riječima, nego u tome da ih provedemo u djelo, bez toga lijepe riječi nam ne bi bile na spasenje nego na poropast. Potrudimo se dakle biti vjerni u našoj nutrini i činimo za Boga ono što smo Mu obećali. Naše srce je tako malo i ne može imati dvije ljubavi, a budući da je stvoreno za ljubiti Boga ne može biti u miru kad neuredno i nepročišćeno ljubi. Onaj tko ljubi sve može, ljubimo dakle i ništa nam neće biti teško.“

U napastima tražiti pomoć Srca Isusova: „Jer smo slabi trebamo se držati Njega, On je sigurna hridina. Njemu se utječimo posebno kad osjećamo da nas napada naš neprijatelj u našoj nutrini i kad želi da padnemo u nemire po malodušnosti i nelagodi zbog najmanjih problema na koje nailazimo.“

„Kada smo napastovani sjedinimo naše srce sa Srcem Isusovim govoreći: O Spasitelju moj, budi Ti moja snaga, bori se za mene, ne odbacujem borbu ako si ti moj štit i moja obrana samo da Te ne vrijeđam, želim biti sva tvoja.“

U padovima se podići i nastaviti hod posvete Srcu: „Kad sagriješimo nemojmo se uznemiravati, jer nemiri i zabrinutosti udaljuju naše duše od Boga i izgone Isusa Krista iz naših srdaca. Tražimo da nam Bog oprost. Molimo Božansko Srce da za nas dadne zadovoljštinu i povрати nas u stanje milosti. Tada sa svim pouzdanjem recimo Srcu Isusovu:

Jedina moja ljubavi, moli za svog siromašnog roba i nadoknadi za učinjeno zlo. Promijeni to na svoju slavu i na pouku bližnjemu, a meni na spasenje duše! Na ovaj način naši padovi će nama biti razlog za duboko se poniziti. Pomoći će nam da shvatimo tko smo mi uistinu i koliki je ponor našeg ništavila.“

Gajiti vanjsku i nutarnju šutnju: „Uistinu meni izgleda da se sva sreća neke duše sastoji u tome da se suobličići volji Božjoj. Tako naše srce pronalazi svoj mir, naš duh Njegovu slavu i svoj odmor. Ovo je najbolji način ponašanja, jer se Isus u svojoj dobroti naslađuje u duši u kojoj ne nailazi na otpore.“

Ljubav prema bližnjemu: „Traži u svemu prigodu da udovoljiš ovom Srcu djelima ljubavi, uvijek misli i dobro govori o bližnjemu. Koliko je u tvojoj moći duhovno i tjelesno pomaži siromasima, u njima gledaj Isusa. Ne čini nikome što ne želiš da drugi učine tebi. Budi strpljiv prema svima, posebno sa siromasima u njihovim potrebama. Koliko je do tebe budi dobar sa svima.“

Tražiti uvijek volju Božju: „Jednostavno ću vam reći kao istinskoj prijateljici divnoga Isusova Srca. Kada za vas molim dolazi mi misao, ako želiš živjeti potpuno za Njega i doći do savršenstva, trebaš učiniti potpunu žrtvu same sebe presvetom Srcu. Koliko ovisi o vama, ne želite ništa drugo osim onoga što želi to divno Srce. Ne navezujte se ni na što drugo, samo Njega ljubite. Ne činite ništa bez svjetla, koje od Njega dolazi! Ne poduzimajte ništa, a da prije nisi pitala Srce za savjet. Zahvaljuj Mu na jednak način u neuspjesima kao i u uspjesima naših poduhvata. Ostani uvijek zadovoljna u duši, ne uznemirujući se ni zbog čega. Neka ti u svemu bude dosta to, da je Božansko Srce zadovoljno, ljubljeno i slavljeno.